

زارۆكستان

(پینچ کتیب له یهك بهرگدا)

وهرگیڕانی له فارسییهوه:

حهمهكهريم عارف

2007

پیرست

- وتهیهك
- مندالە دارینه
- فاشیزم چییە
- شوانە بچکۆلەكە
- چوار شانۆنامە
- چەند چیرۆکیك له ئەفسانەى یۆنانییەوه

مندالە دارینه

پیشهکی:

حه مه که ریم عارف

بیگومان جیهانی مندالان، وێرایی سادەیی و پاکیی و بیگەردی، ئالۆزی و تایبەتمەیی خۆی هەیه، دریاڕیشە مندال دەکاتە بەردی بناغەیی ئایندەو هەر وەچەو نەوێهێک بە پێی سوننەتی ژیان و جەبریەتی میژوو دەبێ ئالاکەیی دەستی تەسلیم بە نەوێ پاش خۆی بکات. جا که ئەمە سوننەتی ژیان و یاسای میژوو بێ پێویستە کار بۆ ئەو بکریێت مندالان که دەکەنە نەوێ ئایندە بە رێک و پێکترین شیوەو شیواز پەرودە بکریێن و بە جوێ ئامادە و تەیار بکریێن که شایستەیی ئەو بن بەبێ ترس ئالای ژیانیاں پێ بسپێردریێت.

یەکیێک لە لایەنە گرینگەکانی پەرودەکردنی مندالان، رۆژنامەوانی مندالانە، رەنگە خەڵکانێک هەبن پێیان وابێ نووسین بۆ مندالان کاریکی ئاسانەو هەر کەسێک قەڵەمێکی هاكەزایی هەبێ، ئیدی دەتوانی ببێ بە نووسەری مندالان و وا بزانی نووسین بۆ مندالان هیچ داھێنان و ھونەرێکی تێدا نییەو بریتییه لە کورتکردنەو و سادەکردنەو و ھەست و ھزری گەورە، واتا ھەر ھەمان ھەست و ھزری گەورە و بە شیوەو زمانێکی سادەو مندالانە دێتە دەربرین... ئەمە لە کاتیێکدا که ھەموومان دەزانین مندالییەتی چەند قوناغیکی ھەیهو ھەر قوناغە تایبەتمەندی خۆی ھەیهو دەبێ لە ھەر قوناغیێکدا بە زمانێک و بە رۆشنایییەکی تایبەت و گونجاو لەگەڵ ئەو قوناغەدا منال بدوین و ئەو رەچاو بکەین که رۆشنایییەکی منال تایبەتمەندی خۆی ھەیهو پێویستە رۆژنامەوانی مندالان لایەنی پەرودەیی و دەروونی و ھونەری منال رەچاو بکات و ببێ بە پردیکی ئەمین بۆ منال.

ھەلبەتە نووسین بۆ منال، ھونەرێکی یەجگار ھەساسەو لەناو کوردەواریدا یەجگار تازەیهو دەتوانم بڵێم ھیشتا بە تەواوی نەچەسپیوەو ئەو ھەول و تەقەلایانەشی که بە شیوەیەکی پەرگەندە دراو، یاساو رێساو داب و نەریت و بناغەیی پتەویان بەرھەم نەھێناو.

گوتمان پڕۆسەیی نەشونمای مندال پڕۆسەییەکی بەردەوامەو بە قوناغی جیاوازا تێدەپەرێت، ھەر قوناغە تایبەتمەندی خۆی و ئاراستەیی خۆی ھەیه، ئەمەش وا دەخوایێ منال بە ناچاری لە ھەر قوناغیێکی تەمەنیدا، گۆرانیێک بەسەر ھەلس و کەوتی خویدا بێنی و سەر لە نوێ

په یوه نډییه کانی ریک بخته وه... جا بهم پییه روښن بیراندنی منال مانای وا نییه گه وره بیت هرچی زه خیره روښن بیریری گشتی هیه به زمانیکی هندی ساده بئاخنیته میشکی مناله وه، به لکو دهبی نهو شتانه بخنه به ردهستی منال که قوناغی ته مهنی منال دهیخوازی و له گهل تواناو پیداو یستییه کانی منال دا دهگونجیت. هر چه نده سهردهمی منالیی بو خوی سهردهمیکی سهره خویه، به لام قوناغی خویشی هیه، تایبه تمه ندی و تواناو پیداو یستی منال له قوناغیکی مندالییه وه بو قوناغیکی دی دهگورپی، پسپورانی بواری مناناسی، ته مهنی زه مهنی منالیان کردوه به پیوه رو پیوانه ی ته قریبی بو نهو قوناغه جیاوازانو چوار قوناغیان دیاری کردوه:

- 1- قوناغی یه کهم: (0-7 سالان)
- 2- قوناغی دووم: (6-8 سالان)
- 3- قوناغی سییه: (8-12 سالان)
- 4- قوناغی چوارم: (12-17 سالان)

هه لبه ته کومه لگه به شه رییه کان به ته جروبه نهو دیان که شف کردوه، که گو یزانو وهی روښن بیریری میلله تان بو منالانیان نابی به ریکهوت بسپی ردریت، به لکو به رنامه و سهره پرشتی تایبه تی دهو یت، بویه هر میلله تیک به شیوازی خوی سهره پرشتی په روه رده کردنی منالان دهکات و دهیو یت دهنگی خوی له منالاندا بره یینی تا له ناینده دا بهر بگری و له ریگهی منالانه وه که کلیلی ناینده دیان له دهسته دریژه به بوونی مه عنه وی خوی بدات. ئیدی مندالیش له میانه ی پرۆسه ی په روه رده ی کومه لایه تی و روښن بیریه وه شیله ی روښن بیریری کومه لگهی خوی و ده رده گری و ناو یتیه ی نه زمون و داب و نه ریت و به هاو فیکرو ده گزه کانی دیکه ی روښن بیریری سهردهمی خوی دهکات. ئیدی به دم گه شه کردنه وه، قوناغ به قوناغ په یوه نډییه کانی په ره ده سهنی و له ریگهی که ناله کانی نهو په یوه نډیانه وه کومه لگه و خوی و خه لکی پتر ده ناسیت و دهکونه ژیر کاریگری خیزان و قوتا بخانه... هه لبه ته خیزان و قوتا بخانه و دهکوو دوو ژینگه ی سنووردار ده رده قه تی گو یزانو وهی نهو دنیا هره فراوان و تازه بوونه وه و گوړانه به رده وامه ی روښن بیریری و ئالوزانی ژیان ی کومه لایه تی و رده و و ریچکه جیاوازه کانی ژیان نایه، ئیدی دام و دهزگای روښن بیریری و روژنامه وانی و راگه یانندن، له ریگهی چاپه مهنی و بلاقوک و فیلم و فیلمی کارتون و به رنامه ی رادیوی و ته له فزیونی تایبه ت به مندالان، شان به شانی خیزان و قوتا بخانه که وتنه بایه خدان به مندالان و گو یزانو وهی روښن بیریری بو منالان.

بیگومان روژنامه وانی منالان رولیکی گرنه له پرۆسه ی روښن بیراندن و پیکه یینانی که سایه تی منال ده بینی، چونکه ئاراسته دیان دهکات، فیریان دهکات، که سایه تی و زه ووق و سه لیکه دیان په روه رده دهکات، زمانیان دهوله مند دهکات، خه یالیان پاراو دهکات، هزو ئاره زوویان په روه رده دهکا، هه لبه ته یه کی که له تایبه تمه نډییه کانی روژنامه وانی مندال، له پال وشه دا، وینه و رهنکه. ناشکرایه هر بلاقوکیکی مندالان و دهکو نه وزاریکی گه یانندن و راگه یانندن زمانی مندال دهوله مند دهکات، چونکه خو یندنه وه پرۆسه یه کی زه نییه و به بی

مانای زمانه‌وانی مه‌یسەر نابیت، فیر بوونی مانای وشه‌ش کلیلی کردنه‌وه‌ی رهمزه نووسراوه‌کانه بوچوونه ناو دنیای مانای وشه‌و زمان، جا تا سه‌رو سه‌ختی منال له‌گه‌ل زماندا زیاتری، زه‌خیری زمانه‌وانی زیاد ده‌کات و به‌ره به‌ره ئاستی گوزارشت کردنی منال به‌رز ده‌بیته‌وه‌و ئاشنای ه‌زرو شیوازی هه‌مه‌ره‌نگ ده‌بیت و ئه‌مه‌ش دیته سه‌ر ئه‌زموونی خوی و به‌ره به‌ره توانای ئه‌وه‌ی له‌لا په‌یدا ده‌بیت گوزارشت له‌ ناخی خوی و بیری خوی بکات و بیروبوچوونه‌کانی خوی دابریژیته‌وه‌و به‌ وشه‌و زمانی بسپیریت.

واته‌ خویندنه‌وه‌ بازنه‌ی زانیاری منال فراوان ده‌کات و گه‌لێک راستی و زانیاری له‌مه‌پ خوی و ئه‌و ژینگه‌و دونه‌ییه‌ی که‌ تیدا ده‌ژی پی ده‌به‌خشیت که‌ ره‌نگه‌ به‌ ته‌جروبه‌ی شه‌خسی یان به‌ ئاسانی پی نه‌گات، واتا خویندنه‌وه‌ی جدی له‌و رووه‌و ریگاکانی بو‌قه‌دب ده‌کات. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی خویندنه‌وه‌ چاوی منال ده‌کاته‌وه‌و گیانی ره‌خنه‌گری له‌لا دروست ده‌کات و پیم وایه‌ ئه‌و منالانه‌ی ده‌خویننه‌وه‌و به‌پی به‌رنامه‌ موتالا ده‌که‌ن، له‌ قوتا‌بخانه‌شدا له‌و منالانه‌ی که‌ ناخویننه‌وه‌ وریا ترو زیته‌له‌ترو چاو‌کراوه‌ترن.

هه‌له‌به‌ته‌ ده‌بی دان به‌وه‌دا بنه‌ین که‌ منالی کورد، له‌ رووی ژماره‌ی روژنامه‌و گو‌قارو بلا‌قوکی منالانه‌وه‌، له‌ چاو منالانی ولاتانی پیشکه‌وتوودا هه‌ر ه‌یچی بو‌نه‌کراوه‌، دیاره‌ ئه‌مه‌ حاله‌تیکی زور خراپه‌و جگه‌ له‌وه‌ی زاده‌ی ئه‌و باره‌ سیاسیه‌ی دژواره‌یه‌ که‌ کوردی تیدایه‌، نیشانه‌ی ئه‌وه‌شه‌ که‌ ئاستی هوشیاری گه‌وره‌ سه‌بارت به‌ بایه‌خ و گرنگی مندا‌ل زور‌نزم و لاوازه‌، جا به‌نده‌ له‌ بواری کاری رۆشن‌بیری خۆمدا، منالم فه‌رامۆش نه‌کردووه‌و زور‌کارم له‌و بواره‌دا کردووه‌، چیرۆکی (منداله‌ دارینه‌) به‌کیکه‌ له‌و کارانه‌م وای لێره‌دا پیشکه‌ش به‌ مندا‌لانی کوردی ده‌که‌م، هیوادارم به‌ دلایان بی.

مندالە دارینه

نووسینی: کارلۆ کولودی

گۆرینی له فارسییهوه: حه‌مه‌ که‌ریم عارف

پینۆکیو، مندالە دارینه‌یه‌کی رۆحدار بوو. هه‌ر له‌و ساته‌وه‌ که‌ دروستکرا، ئیدی ده‌ستی دایه‌ لاساری و بی‌عاری. بابە پیره‌که‌ی زۆر ئازار ده‌دا. لاساری و بی‌عارییه‌که‌ی هه‌ر نه‌یسه‌، ده‌چوو دۆستایه‌تی خه‌لکی خراپ و نه‌زانی ده‌کرد.

-1-

ده‌گێڕنه‌وه‌ ده‌لێن، عه‌یام و سالانیکی زوو، دارتاشیکی به‌له‌نگازو قه‌له‌نده‌ر، به‌نیوی "ژیتو" له‌ گوندیکدا، له‌ که‌ناری ده‌ریادا ده‌ژیا. ئەم دارتاشه‌، پیره‌ پیاویکی کورته‌ بال‌ا بوو، به‌ ته‌نیا ده‌ژیا. رۆژیک ناسیاویکی ته‌خته‌داریکی ساف و لوس و بی‌گریی دای. "ژیتو" که‌ چاوی به‌ ته‌خته‌که‌ که‌وت، بیرى له‌وه‌ کرده‌وه‌ بۆ خۆی بوکه‌له‌یه‌کی لی دروست بکات. بوکه‌له‌یه‌که‌ وه‌کو بنیاده‌مان ری بکات، بخه‌وی، قسان بکات و بیکات به‌ کوپی خۆی. هه‌ر زووش له‌ دلی خۆیدا ناوی لی نابوو "پینۆکیو". چ ناویکی خۆش بوو! له‌ دلی خۆیدا وای بیر ده‌کرده‌وه‌ که‌ بیگومان ئەم بوکه‌له‌یه‌ خیری بۆ ده‌داته‌وه‌و به‌ختی ده‌کریته‌وه‌. پیره‌ دارتاش به‌و هیواو هومیده‌ی له‌و ته‌خته‌یه‌ کوپیک بۆ خۆی دروست بکات، ده‌ست به‌کار بوو، ده‌ری ساردبوو. بارانیکی توند ده‌باری، دڵپه‌ ئاو به‌ شوشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌هاته‌ خوار، با، به‌گف و هۆر خۆی به‌ دوکه‌لکیشی سوپاکه‌دا ده‌کرد، به‌لام ناو ژووره‌که‌ گه‌رم بوو. هه‌موو شتیکی هییدی و ئارام بوو. سیسرکیک له‌ سوچیکی ژووره‌که‌دا هه‌ر زیکه‌ زیکی ده‌کرد. پشیله‌که‌ی وه‌ستا پیره‌ش، گه‌مه‌ی به‌و ئارده‌ دارانه‌ ده‌کرد که‌ وه‌ستا ده‌ی تاشین. وه‌ستا ژیتو هه‌وه‌لجار قژی پینۆکیو-ی دروست کرد. ئەوجا ته‌ویلی تاشی. کاتیکی که‌ چاوه‌کانی دروست کرد، ته‌مه‌شای کرد ته‌خته‌که‌ گیانی که‌وتۆته‌ به‌رو زه‌ق زه‌ق سه‌یری ئەو ده‌کات. ئەوسا نۆره‌ هاته‌ سه‌ر دروستکردنی لووتی مندالە دارینه‌که‌.

وه‌ستا، له‌م قۆناغه‌دا زۆر بۆ بوکه‌له‌که‌ نا‌ره‌حه‌ت بوو. چونکه‌ هیشتا برین و تاشین و دروستکردنی که‌پوی ته‌واو نه‌بوو بوو. که‌ که‌پوی که‌وته‌ درێژبوون. وه‌ستا هه‌ر چه‌ند کورتي ده‌کرده‌وه‌، بی‌فایده‌ بوو، که‌پوه‌که‌ درێژو درێژتر ده‌بوو. وه‌ختی وه‌ستا ده‌می بوکه‌له‌که‌ی دروست کرد، بوکه‌له‌که‌ زمانی ده‌ره‌یناو که‌وته‌ گالته‌ کردن به‌ وه‌ستا. ژیتو ویستی پێی

بلی: "چ شەیتانیکی!" بەلام هیچی نەگوت، ئەوجا دەست و لاقی بوکەلەکە ی دروست کردن. وەستا ژیتۆ که له کارەکە ی بوو وە، پینوکیوی به پیوه لەسەر عارەدە که دانا. یەکەم کاری قورس ئەو بوو که بوکەلەکە فیڕ ببی چۆن لەسەر پییەکانی بوەستی و ری بکات. پیرە وەستا ری و روشتنی فیڕی بوکەلەکە کرد. ئەویش هەر زوو پیی گرت، ئەوجا وەستا گوتی: "زۆر چاکە!" پینوکیو، پی گرت و کەوتە ری کردن به چوار دەوری ژوورەکەدا. چەند جاریک به دەوری ژوورەکەدا سوپایە وەو ئەوجا له دەرکی ژوورەکە وەدەرکەوت و دەستی به غاردان کرد.

وەستا ژیتۆ، بەراکردن دواي کەوت، هاوار هاوار "بیگرن! بیگرن!" ژیتۆی بەلەنگان، ئەو پیرەمێردە میهرەبانە، وەکو کۆری خۆی مەیل و مەحەبەتی چوو بوو سەر پینوکیو. ژیتۆ، دەویست خۆی پیوه بابداو شانازی پیوه بکات، بەلام بوکەلەکە دەری خست که زۆر بەدو بەدخو ناجسنە، بوکەلەکە هەر که له مال وەدەرکەوت، ئیدی بیکارو بیعار به نیو شەقام و کۆلانان کەوت.

پاسەوانیکی کەپۆ درێژ بوکەلەکە ی له شەقامیکدا گرت و نهی هیشت بپرات، بوکەلەکە خۆی له دەستی دەرباز کردو بەرەو مال کەوتە غاردان، بەلام کەسی له ماله وە نهیینی، وەستا ژیتۆی داماو، له مال وەدەرکەوتبوو، و له شەقامەکاندا به دووی بوکەلەکەیدا دەگەرا! پینوکیو، چ خەمی ئەو پیرەمێردە ی نهبوو که ویل و سەرگەردان شەقامەکانی بۆ دەگەرا، تەنیا بیری له ئیسراحتی خۆی دەکردهو و بەس، بەلام له پرگویی له دەنگیک بوو. دەنگیکی سووک گوتی: "زیک، زیک، زیک!" بوکەلەکە ترساو خیرا گوتی: "کییە؟ ئەو دەنگی کییە؟" دەنگەکە وەلامی دایە وە: "من!" بوکەلەکە ئاوری دایە وە. سیسرکیکی گەورە ی بینی که به ئەسپایی به دیوارەکەدا هەلەگەرا. بوکەلەکە پرسى: "تۆ کیی؟" سیسرکەکە به هیمنی وەلامی دایە وە: "من سیسرکی قسە وێژم و سەد سائە لەم ماله دا دەژیم، رەنگە زیاتریش بێ." بوکەلەکە هاواری کرد: "بڕۆ گۆم به لەبەر چاوم!" دەنگەکە دیسان گوتی: "نەفرت لەو مندالانە ی که له مالی خویان هەلەدین! ئەم جوړە مندالانە ئاخیرو ئاقیبەتی باشیان نابێ" بوکەلەکە به توندی گوتی: "دەمی خۆت بگرە پیرە! من نامەوی وەکو هەر مندالیک بم و بچم بۆ قوتابخانە، ئەمەش پەيوەندی به تۆ وە نییە!" سیسرکەکە گوتی: "بچکۆلە ی گەوج و نەفام، چما نازانی ئەگەر نەخوینی، دەبی بەکەریکی تەواو. هەموو کەس گالتەت پی دەکەن! ئەگەر ناتەوی بجیتە قوتابخانە ئەدی بۆ بەلای کەمەوە کاریک فیڕ نابێ تا ژيانی خۆتی پی بقتیینی! چما نابینی ئەوانە ی نەخویندەوارن چەند مایە ی ناپرەحتی و نیگەرانی خویان و خەلکانی ترن" بوکەلەکە توپە بوو، چەکوشیکی هەلگرت و ویستی بیگریته سیسرکە قسە وێژەکە. بەلام سیسرکەکە زوو فریای خۆی کەوت و له پەنجەرەکە وەدەر کەوت.

شەو داها. هەموو جییهک له تاریکی و بیدەنگیدا نقوم بوو. بوکەلەکە برسی بوو. به کون و کەلەبەری ژوورەکەدا کەوتە گەران تا شتی پەیدا بکات و بیخوات. چەکەمەجەکان گەرا، ئەملاو ئەولا گەرا، بەلام بیفایده بوو، تەنانەت تیکە نانیکی رەق و وشکی نەدۆزییە وە. هەر

ھېچ شتېڭ لە مالهەدا نەبوو. برسیتی خەریک بوو زەیفی لی دەسەند، دیسان کەوتەو
گەپان، بەلام ھیچی پەیدا نەکرد. ئیدی کەوتە گریان و بەخوی گوت: "ئۆف! ئەگەر من
مندالیکی باش بوايەم و لە مال رام نەکردبايە، ئیستا بابە گیان لیڕە دەبوو و شتیکی بۆ
پەیدا دەکردم. بەراستی برسیتی ترسناکە!" ریک لەم کاتەدا، شتیکی خەری سپی
بەرچاو کەوت. ھێلکە مریشک بوو! بوکەلە کە زۆر کەیف خۆش بوو. چەند جارێک ھێلکە کە
لە نیو دەستیدا ھەلسۆراندو ماچی کرد. لەبەر خۆیەو گوتی: "چۆن بیکولینم؟ ھێلکە و رو
دروست بکەم؟... نا! باشترە بیخەمە تاوێکەو... باشترین چارە ئەمەیه، حەز دەکەم بە
زووترین کات پێ بگات تا بیخۆم." تۆزی ئاوی لە تاوێکە کرد. ئەوجا نایە سەر ئاگر، کە
ئاوێکە ھاتە کوڵ، ھێلکە کە شکا بەلام لەبری سپینەو زەردینە، جوجەلە یەکی چکۆلە لی
ھاتە دەری. جوجەلە کە زۆر بە ئەدەب بوو. سەری بۆ پینوکیو دانەواندو گوتی: "قوربان، زۆر
زۆر سوپاس کە لەو تاریکییە دەرت ھێنام. خوا حافیز!" و لە پەنجەرە کەو ھەلات. بوکەلە کە،
ھەوێلجار سەرسام بوو، نەیدەزانی ئەمە چ بونەوەرێکە، بەلام پاشان کە دیتی خواردنە کە ی
دەست چوو، کەوتە گریان و دادو بیداد، چەندین جار پێی بە زەویدا کوتا، چونکە
ئەمجار ھیان لە ھەموو جارەکانی دی برسی تری بوو بوو. لە مال وەدەرکەوت، بە نیو گوندی
کەوت. درەنگ بوو. تاریکی ھەموو شوینیکی داگرتبوو. پینوکیو، بە ھیواو ئاواتیکی زۆرەو
لە یەکەم مال نزیک بوووەو. لە زەنگی مالهە کەیدا، لە دلی خۆیدا دەیگوت: "خۆ ھەر نەبی
کەسێک بە دەنگمەو دت."

وهاش دەرچوو، پیرەمێردیکی چکۆلەی کلاو لەسەر هاتە بەر پەنجەرەکەو بە تووڕەیی و بیزاری لێی یرسی کە چی دەوی.

بوکەلەکه پارایەوهو گوتی: "دەتوانی، ئەگەر زەحمەت نەبی، پارچە نانێکم وێدە؟"
 پیرەمیژدە بچکۆلەکه، وایزانی پینوکیوش یەکیکە لەو مندالە بی تەربیت و بیکارو
 بیعارانە ی که بۆ که یفی دل و رابواردن و ئازاردانی خەلکی، لە زەنگی مالان دەدەن، گوتی:
 "لەوێندەر بوەستە، ئێستا دەگەرئەوه!"

پیرەمێردەکه پاش تۆزێک گه‌ڕایه‌وه. په‌نجهره‌که‌ی کرده‌وه‌و هاواری کرد: "وه‌ره‌ بن په‌نجهره‌که!" بوکه‌ڵه‌ی نه‌فام چوو به‌ بن په‌نجهره‌که، به‌لام له‌ پڕه‌ستی کرد که‌وتۆته‌ ژێر تا‌فکه‌یه‌کی گه‌وره‌وه، تومهن پیرەمێردەکه دەفرێکی یر له ئاوی به‌سه‌ریدا کردبوو.

بوکه له که، سهراپای ته پښو، کاتیځ که بو مال گه پرایه وه، ته پرو شه که ت و ماندو و له سوچیځدا که وت، به لام دواى که میځ هه ستاو چوو له پال ناگری کوانوه که دا دانیشت و لاقه کانی روو له پشکووی ناگره که دریژ کرد، به یانی که روژ بووه وه وه ستا پیره به و قاوه لتهیه وه که کړی بووی، گه پرایه وه، هیلاک و ماندو و تووړه بوو. به لام که چاوی به بوکه له چکوله که ی که وت، روناکی یه که وت له دلی و که میځ بوژایه وه، به لام وای! پیی بوکه له که سوتا بوو.

که بوکه له که ههستا، زۆر گریا، کاتیك که گوئی له دهنگی پیره میرده که بوو بوو، رای کرد بوو ده رگای لی بکاته وه، به لام پاش ئه وهی دوو - سی سهره سمی دابوو، له سهر زهوی تهخت بوو بوو.

که وهستای پیر، ئهوی بینی، ههستی کرد که گه رانه کهی بی سوود نه بووه! بوکه له کهی هه لگرته وهو ماچی کرد. بوکه له که پیی گوت که چون بی ئه وهی پی بزانی، پییه کانی سووتاندوه.

ژپیتوی پیر گوتی: "من ده توانم، پیی تازته بو دروست بکه م، به لام ده ترسم دیسان هه لئی"

ئه گهر قه ولم بده یی که ئاقل و به ته ربیته بی و به ته نیا له مال و ده رنه کهوی، جوتیک پیی چاکت بو دروست ده که م که له هینه کانی پیشووت باشر بن. "بوکه له که به خوشحالییه وه قه ولیدا که: "نا، هه لئا یه م. ئیدی ئاقل ده بم و به بی ئیزنی تو له مال ناچمه ده ری" ژپیتو پیر به زه رده خه نه وه گوتی: "ده چیتیه قوتابخانه ش؟".

بوکه له که، به لئینی ئه وه شیدا. ژپیتو، که رهسته ی کاری ده ره یناو دوو پارچه ته خته ی هیناو که وته کارکردن، له ماوه ی که متر له سه عاتیك لاقه کانی ئاماده کرد. ژپیتو به بوکه له که ی گوت: "چاو بنوقینه و بخه وه!".

بوکه له که، چاو ده کانی نانه سه ریه ک وای نواند که خه وتوه، پیره میرده که، هه ندی غه ره ی کرده نیو قه پیلکه هیلکه یه که وهو لاقه تازه کانی به به ده نی بوکه له که وه چه سپاند.

کاتیك که بوکه له که زانی، لاقه کانی بو دروست کرانه وه، له جیی خوی هه ستاو، وه کو شیت و دینان به نیو هۆده که دا که وته ره قسین و هاواری کرد: "مه منوم، بابا! له بری هه ق ده ست و ئه و زه حمه ته ی کیشات، یه کسه ر ده چمه قوتابخانه".

به لام پاشان فرمی سک و روندکان له چاوانی قه تییس ماو گوتی: "باشه که جلکم نه بی چون بو قوتابخانه بچم؟"

ژپیتو گوتی: "راست ده که ی ئه مه م هه ر له بیر نه بوو!"

بوکه له که که ئه مه ی بیست هینده ی دی خوی سه رگران کردو پرسی: "جلکم بو دروست ده که ی؟"

پیره میرده که گوتی: "ئه گهر به لئین بده ی که باش ده رس بخوینی، بیگومان بوته دروست ده که م!"

بوکه له که به لئینیدا. پیره میرده که، جلکی بو دروست کرد. بوکه له که غاریدا تا له نیو ده فره ئاوه که دا ته ماشای خوی بکات. که دیمه نی خوی به و سه روسیمایه وه بینی، که یف خوش بوو. پیره میرده که به هیمنی گوتی: "خراب نییه. هه ر چه نده جلکیکی ئاغانه نییه، به لام خراب نییه!".

بوکه له ی ناشو کور گوتی: "به لام تا شتیکی دیکه م نه بی ناتوانم بو قوتابخانه برۆم!"

پیره میرده که پرسی: "چ شتیك؟". بوکه له که گوتی: "کتییکی ئه لف و بی".

ژپیتو گوتی: "راست دهکە، ئەویش بۆ دەکرم."

بوکەلەکە خێرا گوتی: "دەبی بچیت بۆ کتێبخانە و بیکری."

ژپیتوی پیر، دەستی بە بەرکیدا کرد. بەلام چ پارەیهکی تێیدا نەبوو. ئەوجا لە مال و دەرهکهوت.

کاتی گەڕایەوه، بەفر دەباری. کزەو سەرمایهکی بەترەف بوو، بەو سۆزی سەرمایه پالتوی لەبەر نەبوو، چونکە پیرمێردەکە پالتۆکە ی فروشتبوو. تا بە پارەکە کتێبیکی ئەلف و بی بۆ بوکەلەکە بکری.

ژپیتو، بۆ ئەوەی هەنجەتیک بۆ فروشتنی پالتۆکە ی بینیتەوه، گوتی: "پالتۆکەم زۆر ئەستوورو گەرم بوو!" بەلام بە لەنگازە خەریک بوو لە سەرما هەڵدەلەرزێ.

بوکەلەکە، لەنکاودا خۆی لە هەمیزی ژپیتو هاویش و ماچی کرد. شەوی نوستن، سەبنی کە رۆژ بوو، بوکەلەکە چوو بۆ قوتابخانە، لێرەبوو بی بە مندالیکی باش و گۆی رایەل.

-2-

هیشتا پێی لە مال نەنابوو دەری کە لە مەیدانی شارەوه دەنگی دەهۆل و کەرەنا هەستا، بوکەلەکە بەسەرسامی لە خۆی پرسى: "دەبی چ شتیک رویدابی؟" وا چاکە بچم تاقیبیک بکەم!"

رویی. چادریک هەلدرابوو. تابلۆیهکی گەورە بەسەرەوه هەلواسرابوو، دەنگی پیکەنین لە نیو چادەرەکەوه دەهات. بوکەلەکە نەیدەزانی تابلۆکە بخوینیتەوه. لە کورپکی پرسى.

کۆرەکە گوتی: "بوکەلەبازی! پارەت پێیە بلیت بکری؟". بوکەلەکە پارە ی نەبوو. دیوەرهیهک لەویندەر بوو، پێی گوت: "بۆچی کتێبەکەت بە من نافروشتیت؟".

پینوکیو، گوی لە دەنگی بوکەلەکان بوو. حەزی کرد ماوهیهکی زۆر بە دیاریانەوه بوەستى. بۆیه کتێبەکە ی بە دیوەرهکە فروشت و بلیتیکی کرى و خێرا خۆی بە هۆلی "بوکەلە بازییهکدا" کرد و کە بینی ئەمیش لە هەمان رەگەزی ئەوانە، بی دوو دلی چوو ناوەندی شانۆکەو بوکەلەکان.

هەرکە وازییهکە تەواو بوو. کابرای وازیگێڕ کە نیوی ئاگر خۆر بوو خۆی بە ئاشخانەکەدا کرد. بریار بوو لەوی مەریک بکوژنەوهو بیبرژێن.

چونکە دارو چیلکە ی تەواویان بۆ برژاندنی گوشتی مەرەکە نەبوو، ئاگر خۆر، ئاشچییهکە ی گازکردو گوتی: "ئەو مندالە دارینە بۆ ئێره بێنە. وابزانم لە تەختەداریکی وشکی چاک دروست کراوه، دلنایام ئەگەر بیخهینه نیو ئاگرەکەوه، پشکویهکی باشمان لێ دەست دەکەوی بۆ برژاندنی ئەم گوشتە."

زۆرى نەبرد كە ئاشچىيەكە، بە راكيش راكيش منداڭە دارىنەكەى وەرژور خست بۆ لای ئاگر خۆر، ئاگر خۆر، پىاويكى خراب نەبوو. كە چاوى بەگريانى بوكەلەكە كەوت، زۆر دلى پىيى سووتاو كەوتە گريان، بگرە لە بوكەلەكە پتر گريا. وەختى ھەردووكيان لە گريان بوونەو، بوكەلە باسى وەستا ژپيتۆى پىرى بۆ ئاگرخۆر كرد. باسى ئەوھى بۆ كرد كە چۆن پالتۆى خۆى فروشتوھ تا كتيبي ئەلف و بى بۆ ئەم بكري. قسەكانى بوكەلەكە ھىندەى دى ئاگر خۆريان ھىنايە گريان. چونكە زۆر زۆرى خەم بۆ ژپيتۆش خوارد: ئەگەر تۆم بخستايەتە كوئوھەو، ئەوسا بابت چەند غەمگين دەبوو، پىرە مېردى بەلەنگاز! زۆر دلم بە حالى دەسوئى! "سى جار لەسەريەك پترى. بوكەلەكە گوتى: "خىر!". ئاگرخۆر گوتى: "خىر بىتەرئى!" پترەكان نيشانەى ئەوھو بوو كە ئاگر خۆر بەراستى غەمگينە. ديسانەو پترى. پاشان دەستى بە بەركيدا كردو (5) لىرەى زېرىدا بە بوكەلەكە تا بىياتەو بۆ مالى و گوتى كە بەم پارەيە دەتوانى كتيبيكى ئەلف و بى بۆ خۆى و پالتۆيەك بۆ ژپيتۆى پىر بكري.

ئاگر خۆر، چوار- پىنج جارى دى پترى و بە بوكەلەكەى گوت: "تۆ كوپكى باش و ئازاي! وەرە ئىرەو ماچم بكە!"

بوكەلەكە، دەست بە جى غارىداو وەكو سمۆرە بەردىنى ئاگرخۆردا ھەلگەراو ماچكى تەرپو برى سەرى كەپوى كردو ھەزارجار بۆ ئەو پىنج لىرەيە سوپاسى كردو، خوا حافىزى كرد لە ھەموو خەلەكەو بوكەلەكان كە ديسان ھاتبوونەو سەر شانۆو نمايشيان دەكرد. ئەوجا لە كاتىكدا دەستەكانى لە بەركى نابوون و زەر زرى بە پارەكانى گىرفانى دەكردو بەرەو مال وەرپى كەوت. رىويىيەكى شەل و پشيلەيەكى چا و بەستراو رووبەرووى دەھاتن. پشيلەكە رىك وەك كوئىرەكان وابوو. رىويىيەكە گوتى: "رۆژباش پىنوکیو!" بوكەلەكە پرسى: "تۆ لە كوئى ناوى من دەزانى؟". رىويىيەكە گوتى: چونكە ژپيتۆى باوكتمان بىنى كە بە دواتا دەگەرا.

قەلەندەرى بەلەنگازە! بەم تۆف و سەرمایەو بەبى پالتۆ بە دووى تۆدا دەگەرپى؟". بوكەلەكە گوتى: "ئەوئەدەم پارە ھەيە كە بتوانم پالتۆيەكى تازەى بۆ بكرم". ئەوجا لىرەكانى لە بەركى دەرھىناو نيشانىدا. رىويىيەكە كە چاوى بە لىرەكان كەوت. شەلى لاقى لەبىر چووھو، پشيلەكەش كوئىرەيەكەى خۆى لە بىر چووھو. رىويىيەكە گوتى: "بىگومان برسیتە. حەز دەكەى لەگەل ئىمەدا بىي و لە ميوئاخانە نانێك بخۆيت؟".

لەم كاتەدا دەنگىك لە نىو پوش و پەلاشى قەراخ جادەكەو ھەستا: "زىك، زىك! ھەرگىز باوەر بە قسەى ئەم ناپرسەنانە مەكە!" بوكەلەكە ھەر كە گوئى لە دەنگەكە بوو، يەكسەر زانى كە ئەم دەنگە دەنگى سىسرەكە قسە وئژەكەيە، بەلام حەزى نەدەكرد گوئى لە قسەى ئەو بگرى. پىشنىازى دۆستە تازەكانى بە جوئى لە خستەيان بردبوو، كە باوكى و پالتۆى تازەو كتيبي ئەلف و بى و ھەموو نەخشەكانى ترى لە بىر بردەو بە پشيلەو رىويىيەكەى گوت:

"وهرن با خيڙا بۆ ئهويڻدهر برۆين، منيش لهگهڵ ئيڤهه دايم!". لهگهڵ ريڤي و پشيلهكهه دا چوو بۆ ميوانخانه.

ريڤيهه كه كه بابي كهرويڻشك و پشيلهكه، ماسي سووره وهكراوي خواردو هه زوو لي بوونهوه. بوكهلهكه هيشتا نيوهي ماكه روڤيههكه نه خواردبوو كه كهوته وهنهزدان. كاتي كه هه موو له نان خواردن بوونهوه، ريڤيههكه دهستوريدا كه دوو ژووريان بۆ ئاماده بكن. هۆدهيهكه بۆ بوكهلهكهو يهكيڤيش بۆ خوي و پشيلهكه. بوكهلهكه، ههه كه چوو نيو جيگه، پاش توڤي خهو برديهوه، لهخهوندا بيني كه ليره زيڤهكاني لهسهه داريك له بياياندا روابوون، بهلام ههركه دهستي برد تا له درهختهكهيان بكاتهوه، له خهو راپهري. ميوانخانهچيههكه پي گوت: "وهخت له نيوه شهو بوريوه". ريڤي و پشيلهكه روڤشتبوون. ميوانخانهچيههكه، ههقي خواردنهكهو هۆدهكه، يهكه ليرهه له بوكهلهكه وهركرت.

بوكهلهكه له دلي خويدا گوتي: قهيدي نييه. هيشتا چوار ليرهه تري ههيه. بهنيو جاده تاريكهكه بهري كهوت بهرهو مالهوه، بهلام له پر دهنگي پي له پشتهوه بهرگوي كهوت. لهبهه تريفهه كزي ههيفدا، دوو تارمايي بيني كه به دووي ئهوه داغاريان دههه. ههردووكان روڤوشي رهشيان به خۆدا داوو. جگه له چاويان چ شوڤنيكان به دهرهوه نهبوو بوكهلهكه ههه كه ئهوانى بيني، دهستي به غاردان كرد، ئهوانيش پييان وهغارهوه، تا له ئهجامدا گهيشتنه بوكهلهكهو توند دهستيان گرتو به دهنگي نزم پييانگوت: "روت بهرهوه، پارهكانت بيئه!" بوكهلهكه، پارهكاني خستبوونه دهميهوه، بهلام له ترساندا كهوته لهريزن و دهنگي زڤهه پارهكاني بهرز بووهوه. لهم كاتهدا ههردوو ريگرهكه لي هاتنه دهست. يهكيكان كهپوي گرتو ئهوي تريان جلهكاني، بهدوو قولي هيندهيان راكيشا تا ناچاريان كرد كه دهمي بكاتهوه. ئهوجا دهستي توكني پشيلههيهكه كرا به دهميادا تا ليرهكان دهرييني. بوكهلهكه به توندي گازی له دهستي گرت. ئهوجا خوي له دهستيان راپسكاندو له كاتيڤدا هيشتا ليرهكان له دهمي بوو پي وهغاريوهه. دوو تارمايههكه چهند كيلومهتريك دواي كهوتن. بوكهلهكه شهكهت بوو، و ئيدي نهيتواني غار بدات. لهبهه ئهوه خوي گهيانده سهه درهختي. ئهه كارهه گهلهك چاك بوو. چونكه دوو تارمايههكه نهياندهتواني به روڤوشهكانيانوه به درهختهكهه سههريكهون. بهلام ههه كوڤيان نههه. ههچي دارو چيلكهه ئهه ناوه ههبوو لهبن درهختهكه كوڤيان كردهوهه پاشان ئاگريان پيوهه. كومهله چيلكهو دارهكه بهرهههه ناگري گرتو گرو شوله بهرز بووهوه. ئاگرهكه سات به سات زياتر دهبوو و، گهيهه ژيڤ پي بوكهلهكه. بوكهلهكه ههستي كرد كه مانهوهه لهسهه دارهكه، كاريكي بيهوهيه.

له درهختهكه هاته خوارو پي وهغاريوهه. دوو رهشپوشهكه دواي كهوتن. لهپر بوكهلهكه گهيهه روباريك. ئي، ئيستا چي بكات؟ ناچار خوي بهدهم ئاوهكهوه داو كاتي گهيهه ئهوهههه روبارهكه، دوو تارمايهه رهشهكهش چاويان لهه كردو خويان بهدهم ئاوهكهوههه،

به لām چونكه له بهر روپۆشه كانيان نه يانده توانی به باشی بجۆلێن، ئازای له شيان تهه تهه بوو، وهكو مشكى نيو ئاويان ليهات. بوكه له كه، كه ئهوانى بهو حاله وه بينى، له زگ بوو له بهر پيکه نين بپسى، به لām ئهه كهيف و شادييه زۆرى نه خاياند، چونكه دوو تارمايه كه سهره پاي ئه وهش كه ئاو له سهراپايان دهچۆرا، خويان گهيانده كه ناري رووباره كهو كه وتنه وه دوو بوكه له كه. "بوكه له كه نه يده زانی كه ئه وه دوو تارمايه، پشيله كویره كهو ريوييه شهه خوازه كه". دنيا خهريك بوو روناك ده بوو وهو سپي ده له ئهنگاوتندا بوو. بوكه له كه به دهه غاردانه وه به نيو دارستانى كه ده چوو پيشى. له پرگه ييه خانويه كى. بچكوله سى. پهرييه كى قزشين له بهر په نجه رهى خانوه كه دا دانيشتبوو. بوكه له كه له شه كه تيدا خهريك بوو ده مرد. له ده رگايدا. پهرييه كه بردييه ژوره وه. لى پرسى: "چيت لى قهوماه؟". بوكه له كه سهه بورو واريقاتى دوو تارمايه كه كى له سى تا پيازى، بو گيرايه وه. به سهه هاتى خوى له مالى ژپيتوه تا ئيره بو باسكرد. پهرييه كه پرسى: "باشه كوا ليرهكانت؟" بوكه له كه به مينگه مينگه وه گوتى: "من، من، گومم كردن. به لām راستى نه ده كردو ليرهكان له گيرفانيدا بوون. بوكه له كه ههه كه ئه وه دروييه كى كرد، لووته دريژه كهى، دريژتر بوو. پهه ديسان پرسى: ((ليرهكانت له كوى گوم كرد؟)) پينوكيو، ديسان به درو گوتى: (له دارستان!) ههه كه دروى دووه مى كرد، كه پوى زياتر دريژ بوو. پهه به دلسوزييه وه گوتى: (كه واته دهيدوزينه وه). بوكه له كه په شوكاو گوتى: (نه، من، من ليرهكانم قووت دان!) له گهل دروى سييه مدا دفنى بى ئه ندازه دريژ بوو، به رادهيه كه ئيدي نه يده توانى له ده رگا كه وه وه ده ريكه وى. پهه ده پروانييه رهفتارى مندالانهى بوكه له كه، ئه نجام وهختى پهه ههستى كرد كه بوكه له كه به سزاي خوى گهيوه، دلى پى سووتاو پوليك داركونكه رهى بانگ كرد. داركونكه رهكان، له په نجه ره وازه كه وه وه ژور كهوتن و به دهنوك به ربوونه كه پوى، هيندهيان دهنوك پيدا كيشا تا وهكو هه وه لجاري ليهاته وه! بوكه له كه به پهه گوت: (تو چهند پهرييه كى ميه ره بانى! ئيستا ده مه وى برومه وه بو زىدى خوم و بو لاي بابه ژپيتو). پهرييه كه گوتى: (باشه، برۆ، دياره ده ته وى ببى به كورپكى باش) تا بهر ده رگا به پرى كردو به ماچيك خوا حافيزى ليكرد.

-3-

بوكه له كه، شادو به كهيف، به دهه فيكه كيشانه وه وهه كهوت. به دهه خه ياله وه گهييه دووريانىك. گووى له دهنگيك بوو كه دهه گوت: (تو پينوكيو) يت؟ دهنگه كه، دهنگى كوتريك بوو، كوتريكى زور زور كه وهه. بوكه له كه وه لامي دايه وه.

(به‌لێ خۆم، ئه‌ری ژپیتۆی بایمت نه‌دیته‌وه؟) کۆتره‌که گوتی: (به‌لێ، له‌نیۆ به‌له‌میکی قه‌راخی ده‌ریادا بینم که به‌ شوین تۆدا ده‌گه‌را).

بوکه‌له‌که پرسى: (باشه له‌ که‌نار زۆر دوورین؟) کۆتره‌که گوتی: (هێنده دوورین ناتوانی هه‌ر خه‌یالیشی لێ بکه‌یه‌وه. وه‌ره‌ بزانم زۆر قورسی؟) بوکه‌له‌که گوتی: "زۆر قورس نیم، چونکه‌ من له‌ ته‌خته‌یه‌کی زۆر سوک دروست کراوم" کۆتره‌که گوتی: "که‌واته‌ ده‌توانم تۆ بخه‌مه‌ سه‌ر پشتم له‌ شه‌قه‌ی بال بده‌م و بته‌گه‌یه‌نمه‌ لای بابت" ئه‌وسا باله‌کانی ته‌واو کړوه. بوکه‌له‌که به‌سه‌ر باله‌کانیدا سه‌رکه‌وت و سواری پشتی بوو. کۆتره‌که له‌ شه‌قه‌ی بالی داو ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد که‌ گه‌یشته‌ که‌ناره‌که‌.

کوتره‌که تا نزیکى زه‌وی داکشا، به‌ راده‌یه‌ک له‌ زه‌وی نزیك بووه‌وه که‌ بوکه‌له‌که بتوانی خۆی هه‌لداته‌ خوارى و ده‌ست و لاقیشی نه‌شکی، ئه‌و خه‌لکه‌ی که‌ له‌ که‌ناره‌که‌ دابوون، هه‌موو هاواریان ده‌کرد و ئاماژه‌یان بۆ ئه‌و به‌له‌مه‌ چکۆله‌یه‌ی سه‌ر ئاوه‌که‌، ده‌کرد.

بوکه‌له‌که پرسى: (ئه‌وه‌ چیه‌؟) ژنیك گوتی: (پیره‌می‌ردیکی به‌له‌نگاز له‌ نیۆ هۆو به‌له‌مه‌دایه‌، له‌و به‌ره‌وه‌ هاتوووه‌ وه‌دالی کۆرکه‌یه‌تی، ئه‌وه‌ تا گه‌یوه‌ته‌ ناوه‌پاستی ده‌ریاکه‌و ده‌ترسم بخنکی، چونکه‌ خه‌ریکه‌ لافاو هه‌لده‌ستی)

بوکه‌له‌که، به‌ چاوی خۆی بینی که‌ چۆن شه‌پۆلان به‌گژ به‌له‌مه‌که‌دا ده‌چن و به‌ملاو به‌ولای داده‌بن، ئه‌وسا یه‌کیك که‌ زۆر له‌ ژپیتۆ ده‌چوو، له‌ نیۆ به‌له‌مه‌که‌وه‌ هه‌ستا و کلاوه‌که‌ی بۆی هه‌لته‌کان. بوکه‌له‌که هاواری کرد: (باوکه‌! من هام لی‌ره‌) ریک له‌م ساته‌دا شه‌پۆلیکی گه‌وره‌، به‌له‌مه‌که‌ی برد به‌ هه‌واداو به‌له‌مه‌که‌ له‌ نیۆ شه‌پۆله‌ تو‌ره‌کاندا و ن بوو، خه‌لکی گوتیان: (ئه‌و پیره‌می‌رده‌ به‌له‌نگازه‌ ده‌یگوت مه‌له‌ نازانی، تۆ بزانه‌ چۆن گیانی خۆی له‌ پیناوی مندا‌له‌که‌یدا له‌ ده‌ستدا).

بوکه‌له‌که هاواری کرد: (من رزگاری ده‌که‌م! هه‌ر ده‌بی رزگاری بکه‌م! ده‌بی باوکه‌ قه‌له‌نده‌ره‌که‌م رزگار بکه‌م!) و خۆی هه‌لدایه‌ ئاوه‌که‌وه‌. له‌م کاته‌دا بۆی ده‌رکه‌ت که‌ زۆر چاک ده‌توانی مه‌له‌ بکات و کاتیك که‌ بازوووه‌کانی ماندوو ده‌بن، به‌ ده‌قی خۆیه‌وه‌ به‌سه‌ر ئاوه‌که‌دا ده‌می‌نیته‌وه‌. هه‌ر چه‌نده‌ بوکه‌له‌که به‌ درێژایی ئه‌و رۆژه‌ به‌ شه‌وه‌که‌شییه‌وه‌، به‌ به‌ر باراندا مه‌له‌ی کرد، به‌لام نه‌یتوانی پیره‌می‌رده‌که‌ یان به‌لای که‌مه‌وه‌ به‌له‌مه‌که‌ی بدۆزیته‌وه‌. که‌ دنیا روناک بووه‌وه‌، له‌ دووره‌وه‌ دو‌رگه‌یه‌کی جوان و دلگیری بینی. وایده‌زانی هه‌رگیز ناگاته‌ ئه‌و دو‌رگه‌یه‌. به‌لام سه‌ره‌نجام گه‌یه‌ ئه‌وینده‌ر. زۆر خوشحال بوو به‌وه‌ی که‌ به‌ سه‌لامه‌تی گه‌ییه‌ته‌ دو‌رگه‌که‌! هه‌شتا هه‌ر به‌ هیوا بوو که‌ بتوانی وه‌ستا ژپیتۆ بدۆزیته‌وه‌. به‌لام گه‌پانه‌که‌ی بی‌ فایده‌ بوو، و ته‌پ ته‌پ بوو بوو.

دواى ماوه‌یه‌ک، هه‌تاو به‌رز بووه‌وه‌، بوکه‌له‌که‌ی وشک کرده‌وه‌. ده‌یویست بزانی له‌ کو‌ییه‌. به‌لام چ که‌سیك له‌و به‌ره‌وه‌ دیار نه‌بوو.

ته‌نیا ماسیه‌یه‌کی گه‌وره‌ دیار بوو که‌ له‌ نزیکى که‌ناره‌که‌دا مه‌له‌ی ده‌کرد. ماسیه‌یه‌کی زه‌ردباو بوو.

بوکه له که، ماسییه که ی گاز کردو پرسى که ئایا له و دورگه یه دا شوینیک هه یه بو نان خواردن. ماسییه که زۆر به نه زاکه ته وه وه لāmى دایه وه که: (به لى) ئه و جا رى پيشان دا که له کوپه بروت.

بوکه له که پرسى: (بى زه حمه ت پرسى یكى دى؟ باوکی منت به سواری به له میك نه دیوه؟) ماسییه که گوتى: (مه خابن، جگه له تۆو نه ههنگیکى بى رهزا چ که سیکی ترم نه دیتوه). بوکه له که، که گوپی له م قسانه بوو، ترسى لى نیشته. پاش سوپاس و خوا حافیزی له ماسییه زهردباوه که، وه رى که وت و تا هیز له لاقیا بوو، پیی وه غاریوه نا. چونکه ده ترسا له وه ی که نه ههنگه که به رهو که نار بیته. رووی کرده ئه و شوینه ی که ماسییه که پیی نیشان دابوو. گه یه گوندىکی قه ره باغ، ئیستا ده بوو نان بخوات. ده ستی به به رکیدا کرد، به لām لیره کانی نه دوزییه وه، ونى کرد بوون! ئیستا ته گیرى چیه؟ دهیتوانی به کارکردن یان به ده رۆزه پاره ی خواردنه که ی پهیدا بکات. به لām ژپیتو پیی گوتبوو: (که سیك که ساغله م بى و نو قستان نه بى، نابى ده رۆزه بکات. خو ئه گهر ساغله میش نه بى، ده توانی کارى، پيشه یه ک فیر بى و به رهنجى شانى خو ی بژى و بژپوى خو ی پهیدا بکات).

بوکه له که، له م بیرانه دا بوو که له پر چاوی به پیاویک که وت عه ره بانه یه کی پر له سیوی به دوى خویدا راده کیشتا، له کابرای پرسى: (ئه رى شتیکم ده ده یی بیخوم؟).

پیاوه که گوتى: (به لى، به لām به مه رجیک بیی یارمه تیم بدهیت و عه ره بانه که م له گه لدا راکیشیت!) بوکه له که گوتى: (چما من ولاغم که بار بکیشم!) و رووی وه رگپرا. پیاوه که ش تۆزى بۆلاندی و به دهنگی به رز گوتى: (چه ند مروقیکی خو په رسته، ده یه وى له خو پرایى و به هه وه نته ده ستی به مال و نیعمه تان بگات) به پری خویدا روپی.

داوی تۆزیک، باغه وانیک که سه به ته یه ک سه وه زه ی له سه ر شان بوو، نزیک بو وه. بوکه له که لی پاپایه وه گوتى: (ئه رى پینچ فلسم ده ده یی نانیکى پی بخوم؟) باخه وانه که گوتى: (به لى، به سه رچاو. به مه رجیک ئه م سه به ته یه م بۆ بینى. ئه گهر ئه م کاره م بۆ بکه ی له برى پینچ فلس، ده فلسه ت ویده ده م).

بوکه له که گوتى: (ئاخر سه به ته که قورسه! ماندوو ده بم) باغه وانه که گوتى: (که واته نابى برسیته بى. چونکه که سیك که نه یه وى له پیناوی بژپوى خویدا کار بکات، دیاره سکی تیره) و روپی.

تا ده مه و ئیوارى خه لکیکی زۆر به وینده را رته بوون و بوکه له ته مه له که ش، داوی پاره ی له یه ک به یه کیان کردو هه موویان له وه لāmدا گوتیان: (شه رم له خو ت بکه، ئه م کاره قۆره چیه؟ بۆچی ده رۆزه ده که ی؟ چما له شت داوه شاوه که کار بکهیت و پاره پهیدا بکه ی؟)

له ئه نجامدا بوکه له که، ئافره تیکی گه نجی بینى که دوو سه تل ئاوی پی بوو. بوکه له که لی پاپایه وه گوتى: (بى زه حمه ت ده توانی تۆزى ئاوم بدهیتى؟) ئافره ته که گوتى: (به مه رجی که یه کیك له سه تله کانه م بۆ بگه یه نیته ماله وه).

بوکه له که، له ههوه له وه نهیده ویست ئەم کاره بکات، بەلام که تینویتی زۆری بۆ هیئا، دواى ئافره ته که کهوت و یهکیک له سه ته له کانی بۆ گه یانده وه مالى. بۆنى شیرینی و کیکی تازه ئاشخانه ی مالى ئافره ته که ی پر کردبوو. بوکه له که به ئافره ته که ی گوت: (زۆر برسیمه!) ئافره ته که داینیشاندو شیویکی چاکى بۆ هیئا.

کاتی شیو، ئافره ته که سه ر پۆشه که ی له سه ر خۆی لابر، بوکه له که به سه ر سامییه کی زۆره وه ئافره ته که ی ناسییه وه بۆی ده رکه وت که هه مان په ری قرشی نی خو شه ویسته، هینده خوشحال بوو، له شادیدا دلى پر بوو.

بوکه له که، سه ر بورى خۆی بۆ گپرایه وه. ئەوجا گوتی: (تاقه تم له م حاله چوه، له بوکه له بوون وهرز بووم، دهمه وى مروقیکی زیندوی راسته قینه بم!) په ری گوتی: (جا ئەمه ئاسانه، ئەگه ر بچیته قوتابخانه و ده رس بخوینی و مندالیکی ئاقل و سه لار بى. زۆر زوو گیانت ده که ویته به رو ده بی به و شته ی که ئیستا خو زیای پى ده خوازی. ده بی به مروقی راسته قینه).

بوکه له که، که لیپرا ئەم کاره بکات. به په ری گوت: (به چاوان ئەم کاره ده کم، به لام تو پیت وایه باو کم بتوانی بمرۆزیته وه؟)

په رییه که گوتی: "ئەگه ر ئەو تو نه دۆزیته وه ئەوا تو ئەو ده دۆزیته وه. به لام ئەگه ر ده ته وى بی به مروقی راسته قینه، پیویسته سه بی نی بچیت بۆ قوتابخانه و زۆر شت فیڕ ببی."

-4-

سه بی نی ئەو رۆژه، بوکه له که به و کتیبه وه که په ری پى دابوو، له گه ل مندالانى گوندا بۆ قوتابخانه چوو. بوکه له که نه ک هه ر هه موو رۆژیک بۆ قوتابخانه ده چوو، به لکو ده رسه کانیشی به چاکى فیڕ ده بوو. منداله کانیش خو شیان ده ویست و گالته و سو عبه ت و شوخیان ده گه ل ده کرد. منداله کان، په تیان به لاقه دارینه کانیه وه ده به ست و ناچار یان ده کرد به هه لقون هه لقون به روات. به لام که بى تاقه ت ده بوو، به جوړى به ر له قه ی ده دان که ئیدى خو یان پى نه ده گیرا وازیان لى دینا. بوکه له که، ئەم ژیانه ی پى خوشبوو په ری جى دایکی بۆ گرتبو وه. ئەویش وه زیفه و ئەرکی قوتابخانه ی به باشی ئەنجام ده دا. ته نیا یه ک عه بی هه بوو ئەویش ئەوه بوو که دۆستایه تی له گه ل چه ند مندالیکی ناجسنی خراپدا گرتبوو که هه میشه له قوتابخانه هه لده اتن.

رۆژیک چه ند مندالیک له مانه هاتن و گوتیان: "بوکه له، تو تا ئیستا نه هه نگت دیتوه" وهره با برۆین سه یرى نه هه نگ بکه ین ده لى نه هه نگیک هاتۆته نزیکى که نار!"

شنه بایه کی هیدى له ده ریا وه ده هات. کاتیک بوکه له که ده نگیکى هیواشی گوى لى بوو که ده یگوت: "زیک، زیک، زیک، ئاگاداریه! له دۆستى به دو خراپ دوور بکه وه؟ له بیرت بى که

چ قەولیکت بە پەری دا". ناچار بۆ ئەوەی ئەم دەنگ نەژنەوی، بە دەست ھەردوو گوێی خۆی گرت.

بوکەلەکە، لە ھاوڕێکانی پرسی: "ئەدی قوتابخانە؟"

ھاوڕێکانی گوتیان: "ئە. با رۆژێک نەچی بۆ قوتابخانە! چونکە لەوێ جارێکی دی رێک نەکەوی نەهەنگ ببینی!". بوکەلەکە گوتی: "کەواتە با بڕۆین!" و خۆی یەکەم کەس بوو کە گەیشتە کەنارەکە، بەلام کە گەیشتنە ئەوێندەر، نە نەهەنگی لێ بوو، و نە هیچ. تومەز ئەو ھاوڕێ خراپانە، بوکەلەکیان خەلەتاند بوو. دواى تۆزێک لێیان بوو بە شەپ. یەکیەکە لە منداڵەکان کتیبە ئەستوورو قورسەکەى "ژمارە"ی سەرەواندە بوکەلەى بێ تاوان. بەلام کتیبەکە سەری کردو بەر سەری کۆرپێکی دی کەوت. کۆرپەکە وەکو جەنازە لەسەر زەویەکە تەخت بوو. رێک لەو کاتەدا پاسەوانان گەییە سەری و بوکەلەى بێ تاوانیان گرت کە بە دیارییەو وەستا بوو. بوکەلەکە لە دەستیان ھەلات. ئەوانیش سەگەکەى خۆیان تێ بەردا. بوکەلەکە گەییە سەر تاوێرێک و لەوێو خۆی ھەلدا بە دەریاکەو. سەگەکەش خۆی ھەلدا بە ئاوەکەو، بەلام کەوتە شلپە شلپ و لەزگ بوو بھنکی. سەگەکە ھاواری کرد: "بوکەلە گیان، رزگارم بکە!".

بوکەلە وەلامی دایەو: "بۆ خۆت بھنکی، من ھەقم چیبە! خۆت ھەلنەدایەتە ئاوەکەو!". بەلام پینوکیو، بوکەلەکی دڵناسک بوو. ھەزى نەدەکرد سەگەکە بە بەرچاویەو بھنکی. بۆیە گوتی: "ئەگەر رزگارم بکەم قەولم دەدەیی کە وازم لێ بێنی؟" سەگەکە لەو کاتەدا کە لە دوا ھەناسەدا بوو، بەلێنیدا. بوکەلەکە بە مەلە شوینی کەوت، کلکی گرت و بە سەلامەتی لە دەریاکەى دەرھێنا، و ئەوجا خوا حافیزی لێکرد. سەگەکە گوتی: "خوا حافیز. مەمنون کە رزگارم کردم. خۆزگە رۆژێک بەاتایەو بێم توانیایە ئەم چاکەیت بەدەمەو. من قەت ئەم چاکەو دڵسۆزییە لە بیر ناکەم. بوکەلەکە، دیسان خۆی ھەلدا بە ئاوەکەو. بەلام ھەستی کرد کە کەتۆتە تۆرپێکی ماسی گرتەو. بەراستیش وابوو. خۆی لە نیو تۆرپێکی گەورەى پەر لە ماسیدا بینییەو. زۆری ھەلدا خۆی لە تۆرپەکە دەرباز بکات، بەلام بیفایدە بوو. تەنیا ئەوێندە حالێ بوو کە ماسیگرێک لە ئاوەکەى دەرکێشاو بۆ ئەشکەوتیکی نیو شاخانی برد.

ماسیگرەکە، تاوہیەکی لەسەر کوانوو دانابوو.

بۆنى ئەو خواردنەى کە لە نیو تاوہکەدا سوور دەبوو، ئاوی زایاندە دەمی بوکەلەکە. بەلام پاشان کابرای ماسی گر، دەستی بە تۆرپەکەدا کردو ماسییەکی گەورەى دەرکێشاو بە عاریدا دا.

ئەمجارەش دەستی بردو ماسییەکی گەورەتری دەرھێناو بەم جوړە چەندین جار ئەم کارەى دووبارە کردەو ھەموو جارێکیش ماسییەکەى بە عاردی دا دەدا. بوکەلەکە لە ترساندالەرزى لێھاتبوو. ئاقیبەت کابرای ماسیگر دەستی بە تۆرپەکەدا کردو بوکەلەکەى دەرکێشایە دەری.

به لām که چاوی به بوکه له دارینه که کهوت، به سه رسامی له خۆی پرسى: "ئه مه چ جوړه ماسییه که!" بوکه له که، به ترسه وه هاواری کرد: "من ماسی نیم. له زهوی دام بنی، باوه پ بکه من ماسی نیم." به لām کابرای ماسیگر، ئهوی وه کو ماسییه کانی دی فری نه دایه سه زهوی! به لکه دهیویست بیخاته تاوه که وه که له پر ئه وه سه گهی که کاتی خۆی بوکه له که رزگاری کردبوو، پهیدا بوو. به دهم بۆن کردنه وه خۆی وه ئه شکه وته که دا کرد. بوکه له که هه ر که چاوی به سه گه که کهوت هاواری کرد: "هاوار هاوار!" سه گه که هه ر که گوئی له دهنگی بوکه له که بوو. په لاماری داو له گه ل خۆیدا بردییه ده ره وه. کاتی که به ئه ندازه ی پیویست له ئه شکه وته که دور که وتنه وه، بوکه له که ی له زهوی داناو دهستی گۆشی و دوعا خوازی لی کرد. بوکه له که پیی گوت: "نیمه پیویسته هه میشه یارمه تی یه کدی بدهین!". سه گه که ش به مه قاییل بوو، و به ریی خۆیدا رۆی. بوکه له که به ته نیا بوو، له که ناره که دا پیره میردیکی بینی و لیی پرسى: "هیچ ده رباره ی ئه و کوړه ده زانی که له شه ره که ی ئه م به یانییه دا بریندار بوو بوو؟" پیره میرده که گوتی: "حالی باشه و چۆته وه بۆ مالی خویان. ده لێن گوایه کوړیک به نیوی پینوکیو، کتیبیکی به سه ریدا داوه".

بوکه له که گوتی: "نه خیر وانییه. من پینوکیو باش ده ناسم. پینوکیو مندالیکی سه لاره. ده چیته قوتابخانه. به قسه ی بابی ده کات. قهت له م کاره خراپانه ناکات". هه ر که ئه م درۆیه له ده می پینوکیو ها ته ده ری، یه کسه ر لوتی درێژ بوو.

که زانی درۆکه ی چی به دوا دا ها ت، یه کسه ر ژێوان بووه وه گوتی: "باوه پ به و قسانه مه که که بۆم کردیت! پینوکیو کوړیک خراوه، ته مه له، به که لکی هیچ کاریک نایه ت" که پینوکیو ئه م قسه راستانه ی گوت ئیدی که پوی بچوک بووه وه و چووه وه دوخی جارانی خۆی. ئه و جا له پیره میرده که جیا بووه وه به ریی خۆیدا رۆی.

بوو به شه و، باران دهباری. کاتی بوکه له که گهییه مالی په ری دلسۆزو میهره بان، زۆری سه رمابوو بوو. پاش ئه وه ی له ده رکهیدا، ناچار بوو، چاوه پروانی ئه و هیلکه شهیتانو که یه بکات که خزمه تکاری په ری بوو. تا له قالد رمه کان بیته خواره وه ده رگا بکاته وه. نزیکى به یانی، که تاقه تی چوو، تا هیژ له لاقیدا بوو، له قه یه کی به ده رکه که دا کیشا. پیی به ده رگا که دا چوو و گیربوو. ناچار بوو تا کو به یانی به و حاله وه بمینیته وه! که رۆژ بووه وه، ئیدی ئه و ئه و بوکه له په شیمانه بوو که هه میشه له سه ر قاوه لتی، گوئی له ئامۆژگارییه کانی په ری ده گرت و به لینی ده دا که ئیدی لاساری و بیعاری نه کات و له وه به دوا وه ببی به کوړیکى باشترا!

بوکه له که، ئه مجاره یان واده و به لینی خۆی برده سه ر، کاتی که سالی خویندن ته واو بوو، ئه و باشتترین و به رزترین نمره ی وه رگرتبوو. په ری قرشین، ئه وه نده خوشحال بوو، و گوتی:

"سبەینی، گەورەترین ئاواتی تۆ دیتە دی و گیانت دەکەوتیتە بەرو دەبی بە مروڤیکی ماقول!" پینوکیو، بەم قسەیه گەلەک کەیف خوش بوو!

بەلام روژیک، رووداوێک قەوما کە هەموو شتیکی تیکدا: پینوکیو، هاو پۆلیکی هەبوو کە قەت دەرسەکانی فیڕ نەدەبوو. منداڵان ئەم کۆڕەیان بە "پلێتە مۆم: گاز دەکرد، چونکە زۆر باریک و بنییس بوو. ئەو روژە پینوکیو پلێتە مۆمی لە نیو دەوێنە جاپی کەنار جادەکەدا دۆزییەو بوو دەرکەوت کە نەخشەو پلانی هەلاتن دادەرپۆی.

پلێتە مۆم دەمی وەپەنا گویێ بوکەلەکە ناو گوتی: "ئەو شوینەکی کە من دەمەوی بوو بچم قوتابخانەکی لی نییە لەم سەری سەلەوێ تا ئەو سەری سال هەمووی پشووه. پینوکیو وەرە با پیکەوێ پرۆین!"

هەر چەندە بوکەلەکە دەیویست، کۆرپکی باش بی و لاساری و سەرپێچی نەکات، کەچی ئەم قسانە کاریان تیکردو پرسى: "ئەو شوینە کوییه؟". پلێتە مۆم بە مکوپی گوتی: "وەرەو بە چاوی خۆت بیدینه!"

دنیا خەریک بوو تارێک دەبوو. بوکەلەکە تروسکاییهکی کزی بیینی. تروسکاییهکە، تروسکایی سیسرکە قسەوێژەکە بوو کە دەیگوت: "پینوکیو، بگەرێوه!" بەلام لەو کاتەدا گالیسکەیهک کە شەش جووت و لاغی لە ژێردا بوو، گەییە ئەویندەر. بوکەلەکە گوتی: "پێویستە بۆ مال بگەریمەو". بەلام پێی ریی دانەگرت. پلێتە مۆم پارایهوه: "راوەستە، تا من بەرپێ دەکەم. بزانە چەند منداڵ بۆ ئەویندەر دەپۆن!" گالیسکەچییهکە گوتی: "سواربه، سواربه کۆرم، سواربه!" بەلام جیی بوکەلەکە نەبووهوه، تەنیا پلێتە مۆم توانی بچیتە نیو گالیسکەکەوه. پینوکیو، لە حالیکدا کە خۆیشی سەرسام بوو، هاواری کرد: "سەبرکە!" و لە چاوترکانیکدا خۆی هەلدايه سەر پشتی یهکیک لە لاغەکان. کە گالیسکەکە دەپۆیی، بوکەلەکە لەبەر خۆیهوه تێدە فکری: "چەند باشه. روژ تا ئیوارێ هەر گەمەو یارییه! چونکە قوتابخانە نەبی، ئیدی چوونە قوتابخانە چییه؟!"

لە پەر و لاخەکە هەستایه سەر پاشوو بوکەلەکە ی بە عاریدادا. پینوکیو، خیرا هەستایهوهو خۆی هەلدايهوه سەر پشتی و لاخەکە، بەلام ئەمجارەیان و لاخەکە تەنیا ئاوێکی دایهوهو ورتە ورتیکی کرد: "ئەو گەجی بەلەنگان، بیگومان کەلەت لە تەختە دروست کراوهو پوکە!" بوکەلەکە زۆری پێ سەیر بوو کە بیینی گوی درێژەکە پیللوی لە پیدایهوه فرمیسک لە چاوانی قەتیس ماوه. زۆر سەیر بوو! ئەوان زۆر خیرا دەپۆیشن و زۆری نەبرد کە روژ بووهوهو گەیشته جییەک کە نووسراویک بەسەر دەروازەکەیهوه بوو: "سەر زەمیینی تەمەلان!"

ئەوان گەییبوونه جیی مەبەست! کاری لەمەودوایان بریتی بوو لە دیتنی شانۆنامەو خواردنی شیرینی و وازی کردن. هەر یهکیکیان بەیداخیکی بە دەستەوه بوو کە ئەمە ی لەسەر نووسرابوو: "قوتابخانە نا، وازی و تەمەلی نا."

ئەوانە قەت دەست و دەموچاویان نەدەشت، سەریشیان ھەرگیز شانە نەدەکردو زۆر
کەمیش دەخەوتن.

رۆژان تیپەرین، بوکەلەکە لە ئیسراحت بی تاقەت بوو بوو. رۆژیک دەمەو ئیوارە وینە
خۆی لە گۆلیکدا بینی و زۆری پی سەیر بوو کە بینی گۆچکە وەکو ھی کەر درێژ بوو!
زۆر شکایەو و شەرمی بە خۆی ھات و پارچەبەکی بە دەوری سەریدا بەست. رۆژیک پاشتر
دیسان روانییە گۆچکەکانی، بەلی وەکو گۆی کەر درێژ بوو بوون! سەیری کرد پلێتە مۆم-
یش گۆچکەکانی وەکو ھی کەر درێژ بوون. ئەویش پارچە پەرۆیەکی لەسەرییەو ئالاند
بوو. پلێتە مۆم لە بوکەلەکە ی پرسی: "ئەو چییە لەسەرتەو ئالاندووە؟". بوکەلەکە گوتی:
"سەرم ئاوساوە، تۆ نامادە ی ئەو پارچە پەرۆیە لەسەرت بکە یەو؟"

پلێتە مۆم بە دوو دلێیەو گوتی: "تۆ یەکەمجار لای بدە تا منیش لای بدم". دەستیان
بۆ سەریان بردو گوتیان: "یاللا با ھەردوگمان پیکەو!". بوکەلەکە ھەر کە گۆی ھاوپیکی
بینی، لە قاقای پیکەنینیدا. پلێتە مۆم-ش کە چاوی بە گۆی بوکەلەکە کەوت لەو زیاترو
قایمتر پیکەن.

کاتی کە سەرقالی گالتە کردن بوون بە یەکدی، شتیکی سەیرتریان بەرچاو کەوت.
ئەویش ئەو بوو کە لە جیاتی پی سمیان ھەبوو، و کلکیان لی روابوو. دەمیان ھەلینا تا قسە
بکەن، کەچی لە بری قسە، کەوتنە زەرین. بوکەلەکە ویستی بلی: "من نامەوی بێم بە کەر"،
بەلام سەدای زەرین لە دەمیەو دەرھات و نەیدەتوانی لەسەر پییەکانی بوەستی و ناچار بوو
بە چوار چنگۆلە بروت. لە پر سەرنجیان لەسەر شتیکی تازەتر گیرسایەو. گالیسکەچیەکە
بە دوو لغاوەو لەویندەر نامادە بوو. لغاوەکانی لە دەمیان کرد. ئەوجا رنەکیکی لە گیرفانی
دەرھینا و ھیندە ی بە پشتیاندا گیرا تا تەواو رەونەقیان ھەلینایەو. ئەوجا بردنی بۆ بازار،
پلێتە مۆمی بە کابرایەکی وەرزیرو پینوکیوی بە کابرایەکی سیڕکباز فرۆشت.

خاوەنەکە ی پینوکیو، کە فیڵەکانی نمایشی فیڤی ھەیانان دەکرد، پینوکیوی بردە
تەویلە یەکەو و ناخوڕەکە ی پر لە وینجە کرد. پینوکیو قەپیکی خوارد، بەلام ئیشتیای
نەچوو سەری و دلی نەبەرد، بەلام کە رۆژ بوووەو، چونکە زۆری برسی بوو، زۆری کەیف بە
خواردنی جۆ ھات. دوا ی تۆزیک دەستی بە مەشقکردنەکە ی کرد. کابرای سیڕکباز گوتی:
"کەریکی زینگە. دەتوانم فیڤی بکەم کە چۆنی بەنیو ئەلقەکەدا باز بدات".

پینوکیو، ھەر بە خەیاڵیشیدا نەدەھات کە رۆژی بەم رۆژگارە بکات. ھەمیشە برسی بوو،
چونکە تا مەشقەکانی تەواو نەکردبایە ھیچ خواردنیکیان نەدەدای. بۆ خۆی بوو بوو بە
جاشەکەریک لەو گۆرە ی. ئەنجام وەختیک دەورە ی مەشقکردنی تەواو بوو، نامادە ی نمایش
بوو، خەلکی لە مەیدانی سیڕکەکە خەبوونەو، ھەموو نامادە بوو بوون تا "پینوکیو، کەری
ناسراو!" لە "یەکەمین نمایشدا" تەماشای بکەن.

گۆپەکان داگیرسابوون و دەنگی ناھەنگ لە ھەموو لایەکەو دەھات. پینوکیو، چاکەتیکی
کورتی سوری لەبەر کردبوو. ملوانکە یەکی گۆلیان لە ملی کردبوو. سیڕکبازەکە، پینوکیوی

هینایه سهر شانۆ، ههر که گه‌یشته ناوه‌ندی شانۆکه، ده‌نگی هاپ‌ه‌ی چه‌پله به‌رز بووه‌وه، ئه‌ویش چه‌ند جارێک سهری ریژی بۆ جه‌ماوه‌ره‌که دانه‌واند. ئه‌وجا قامچییه‌کی به‌ ئه‌ژنۆی که‌ره بچکۆله‌که‌دا کیشاو ده‌ستووری دایه‌: "کرنۆش به‌ره!" پینوکیو، هه‌ردوو چۆکی ئه‌وه‌نده نوشتانده‌وه تا گه‌ییه سهر زه‌وی.

کاتی که سیرکبازه‌که فرمانیدا: "هه‌سته ئیستا کاتی هه‌ره‌که‌ته". ئه‌و له جی خۆی هه‌ستاو هه‌وه‌لجار که‌وته ری، پاشان که‌وته لۆقه‌و دواتر که‌وته چوار ناله‌ له کاته‌دا که به‌ چوار ناله به‌ ده‌وری سیرکبازه‌که‌دا ده‌سپرایه‌وه، سیرکبازه‌که گولله‌یه‌کی ته‌قاندو، پینوکیو که‌وت و وای نواند که‌ مردوه‌وه. ئه‌مه یه‌کیک بوو له‌و فیالانه‌ی که‌ فیریان کردبوو.

کاتی که هه‌ستایه‌وه، له‌ ناو ئاپۆرای خه‌لکه‌که‌دا، په‌ری قژشینی بینی. په‌ری زۆر خه‌مین ده‌هاته به‌رچاو. پینوکیو، ویستی بانگی بکات و خۆی پێ بناسینیته‌وه، به‌لام ته‌نیا ده‌نگی زه‌ره زه‌ر له‌ ده‌مییه‌وه ده‌ره‌ات.

ئاماده‌بوان پیکه‌نین، به‌لام کابرای سیرکباز قامچییه‌کی به‌ ده‌میا کیشا. چینوکیو، له‌ تاو ئازار ده‌ستی به‌ گریان کردو روندک به‌ری چاوانی گرت. کاتی به‌ری چاوی روناک بووه‌وه، سه‌یری کرد په‌ری رویشته‌ بوو!

ئه‌مجاره‌یان، ئاهه‌نگیکی تایبه‌تی ده‌ستی پیکرد.

پینوکیو، ده‌بوايه له‌م قوناغه‌دا، به‌ نیو ئه‌لقه‌که‌دا باز بدات! ده‌ستی کرد به‌ غاردان به‌ ده‌وری شانۆکه‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی گوپ به‌سه‌نیته‌وه. به‌لام سیرکبازه‌که، ئه‌لقه‌که‌ی زۆر له‌ به‌رزی گرتبوو، که‌ره چکۆله که‌ نه‌یتوانی به‌ ناوی دا باز بدات و به‌ ژیر ئه‌لقه‌که‌دا تیپه‌پێ. چه‌ندین جار ئه‌مه‌ی دوباره‌ کرده‌وه هه‌ر نه‌یتوانی -ئاماده‌ بووان- پیده‌که‌نین و چه‌پله‌یان لیده‌داو وایانده‌زانی سوعه‌ته‌و گالته‌ ده‌کات. به‌لام کابرای سیرکباز، به‌ توپه‌یی قامچییه‌که‌ی لی بادا.

پینوکیو، ده‌یزانی که‌ ئه‌گه‌ر به‌ نیو ئه‌لقه‌که‌دا باز نه‌دات، ئه‌وا چاوی به‌ شیو ناکه‌وێت. جارێکی دیکه‌ش به‌ ده‌وری شانۆکه‌دا سوپرایه‌وه، لاقه‌کانی هینانه‌وه یه‌ک و خۆی بۆ بازدان ئاماده‌کرد، به‌لام سمیکی له‌ ئه‌لقه‌ ئاسنه‌که‌ گیر بوو، و به‌سه‌ر سه‌را که‌وت. کابرای سیرکباز که‌ چاوی به‌ زامی قاجی که‌وت ئیدی لیپرا وازی لی بینی، بۆیه داوای له‌ مه‌یته‌ره‌که‌ کرد که‌ پینوکیو ببات.

روژیکێ دی، مه‌یته‌ره‌که، پینوکیوی فروشت. ئه‌و پیاوه‌ی که‌ پینوکیوی کپی له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: "ئویف که‌ پیستی ئه‌ستوره، خۆیه‌تی، ئه‌مه ریگ ئه‌و شته‌یه که‌ بۆ ته‌پلی تیپی مۆسیقای گوند پیویستمه‌". ئه‌وجا له‌ خۆی پرسى: "ئیستا ئاساترین ری کامه‌یه، چی بکه‌م باشه‌؟".

بریاریدا، به‌ر له‌وه‌ی که‌ پیستی پینوکیو بگروی، له‌ ئاودا نقومی بکات، بۆیه به‌ره‌و که‌ناری برد، پینوکیوی به‌له‌نگازو ژار به‌ پیی ترساو و له‌رزاه‌وه به‌ دوی کابرا که‌وت، کاتی گه‌یشتنه‌ که‌نار، په‌تیکی به‌ لاقییه‌وه به‌ست و سه‌ریکی په‌ته‌که‌ی به‌ ده‌ستی خۆیه‌وه گرت.

ئەوجا بەردیکی بە پەتەکەى ملی پینوکیو-و بەست و لەسەر تاویرەکەو پینوکیوی
هەڵداشته خوارى.

لە کاتییدا کەرە چکۆلەکە، بەرەو قوڵایی دەریا رۆدەچوو، و هەولێ دەدا هەناسە بدات.
لەپەرە بۆ ساتەوختیک وای هاتە بەرچاو کە "پەرى" داردەستە ئەفسوناوییهکەى بەسەر
سەرى ئەمەو تەکان دەدات. ئەوجا تاریکی چوار دەوری پینوکیو-ی گرت و... هەر لەگەڵ
ئەمەدا، هەستی بەوێش کرد کە عەینی مندالە دارینەیهک، بۆ سەری ئاوەکە سەر دەکەوێت.
ئەوجا بەوپەڕى سەرسامى بۆی دەرکەوت کە دووبارە بووتەو بە بوکەلەکەى جارێ! زۆر
سەیر بوو. هیندەى پێ عەجباتى بوو باوەرى نەدەکرد کە رزگارى بووبی. خاوەنەکەشى ئەم
حەقیقەتەى پێ قبول نەدەکرا. تۆ بیهێنە بەرچاوى خۆت کابرایەک لە برى کەریکی تۆپیو،
چاوى بە بوکەلەیهک کەوتی، چەند حەپەساو! هەوێجار وایزانی خەون دەبینی. ئەوجا
پینوکیو پیکەنى و گوتی: "من هەمان جاشولکەکەى لەمەر تۆم! پەتەکە لە لاقم بکەو تە بۆت
بگێرمەو." کابرا پەتەکەى کردەو بوکەلەکە، سەربوردەى خۆى بۆ گێراییەو، کابرا
پرسی: "باشە ئیستا لە ئاوەکەدا چى روویدا، خۆ کاتى خستیمتە ئاوەکەو، تۆ جاشەکەر
بووی، کەچى ئیستا و لە ئاوەکە هاتووییه دەری و بووی بە بوکەلە."

بوکەلەکە گوتی: "هەول دەم هەموو شتەکان وەبیر خۆم بینمەو بۆتى باس بکەم: ریک
بەر لەوێ دەورووبەرم تاریک بێ، کۆمەلێک ماسیم بینى کە بەرەو لای من دەهاتن. بێگومان
پەرییە دلسۆزەکە ناردبوونی. دەستیان بە خواردنى من کرد. لە ماویەکی کەمدا
گوێچکەکانیان لە کۆل کردمەو. ئەوجا کلکم، هیندەیان لە پیست و گۆشتەکەم خوارد تا
گەیاندىانە سەر تەختەکە. ئەوجا ماندوو بوون، هەندى دەمیان لە تەختەکە کوتا، ئەوسا بێ
تاقت بوون و دوور کەوتنەو. بۆیه کاتییک کە منت لە ئاوەکە دەرکیشا، لەبرى جاشولکەیهک،
بوکەلەکەیهکت بینى." کابرا وەختى بۆ دەرکەوت کە پارەکەى بە خۆپایى چوو، زۆر توپە
بوو. گەڤو هەپەشەى لە بوکەلەکە کرد کە بۆ بازاری دەبات و وەکو پارچە تەختەیهک یان وەکو
چیلەکەى سوتاندن دەفرۆشی، بەلام بوکەلەکە بە خوشییەو پیکەنى و خۆى هەڵدایە
ئاوەکەو بە مەلە کردن دووکهوتەو.

-6-

بوکەلەکە، لە دلى خۆیدا بە تەما بوو ژپیتۆی پیر بدۆزیتەو. هەر بەم هیوایەو بە
دریژایی رۆژەکە مەلەى کرد. نزیکى زەردەپەر شتیکی بینى کە لە دوورەو لە دوورگەیهکی
چکۆلە یان تاویریکی گەورە دەچوو، و بەدەم شەپۆلانەو بە ئارامى هەڵدەکشاو دادەکش،
بەلام لە نکاودا تاویرەکە وەکو ئەشکەوتیک دەمی کردەو وەکو گێژەنگیکی گەورە
بوکەلەکەى هەللوێ. بوکەلەکە، ناچار لەگەڵ دەستەیهک ماسی ساردیندا، یەکراست بەرەو
بنەبانی ئەشکەوتەکە کشا. ئەوجا رووداویکی سامناک قەوما! هەرکە ئەو وەژوور کەوت،

زارکی ئەشکەوتەکە هاتەو یەک و داخرا. تومەن ئەمە ئەشکەوت نەبوو، بەلکو دەمی نەهەنگ بوو! هێندە تاریک بوو هێندە تاریک بوو کە بوکەلەکە هیچی نەدەبینی. ئەم رووداوە، لە تێکپاری ئەم رووداوانە کە تا ئێستا بەسەری هاتیبوون، سامناکتر دەهاتە بەرچاو. دەنگێک لە پشتییەو گوتی: "مەترسە!".

خاوەنی دەنگەکە، ماسییەکی گەورە بوو: "ئایا دەزانێ ئەم نەفرەجایە ددانی نییە" خو ئەگەر ددانیشی هەبێ، گرینگ نییە!".

راست بوو! پاشان پینوکیو تووشی شتیکی سەیر بوو! لە دوورەو، لە ناو سکی نەهەنگەکەدا، تروسکاییەک بەدی دەکرا، رووناکی لاوازی مۆمێک بوو کە بۆری دۆزینەو لە تاریکیدا گەلەک بەسوود بوو. پینوکیو، بە نیۆ گەرووی نەهەنگەکەدا بەرەو رۆشنااییەکە داگەراو سەیری کرد مۆمەکە کراوە بە بوتلیکداو بوتلیکیش لەسەر کورسی بەلەمێک دانراوە. پیرەمێردیکی کورتە بنەش لە نیۆ بەلەمەکەدا دانیشتبوو، ئەو پیرەمێردە، ژپیتۆ بوو. زۆر غەمگین دەهاتە بەرچاو. پینوکیو هاواری کرد: "بابە ژپیتۆ!" و هەردوو دەستی لە قەدی پیرەمێردەکان ئالاند:

"ئەمە خۆتی!"

ژپیتۆ، بە دەم چاوترۆکاندەو گوتی: "تۆ پینوکیو-ی منی؟" و دەمو چاوی بوکەلەکی ماچ باران کرد. بە دیتنی یەکدی هێندە خوشحال بوون هێندە خوشحال بوون کە دەستیان بە گریان کرد. پینوکیو گوتی: "ئۆی، باوکە گیان، تۆ چەند پیاویکی باشیت و منیش چەند کوپکی خراپ بووم! بەلام خۆ لێم تۆرەو ناپەرەحت نیت، وا نییە؟ ئەگەر دەزانێ چ بەلایەکم بەسەردا هات!" ئەوسا هەرچییەکی بەسەردا هاتبوو، لە نوکەو بۆی گێڕایەو.

— "باوکە، من تۆم لە بەلەمە چکۆلەکەدا بینی و دەستم لێت هەلتهکاند"

ژپینو گوتی: "بەلێ، منیش دەستم بۆ هەلپریت، بەلام بایەکە هێندە توند بوو، نەتوانی بەلەمەکە بەرەو کەنار بگێرمەو. ئەوجا شەپۆلیکی بەرزو گەورە، بەلەمەکی هەلداو من کەوتمە ئاوەکەو، ئەم نەهەنگە سەیرەم تووش بوو، و قووتی دام. جا وەرە حیسابی خۆت بکە پینوکیو، من نزیکە دوو ساڵە لەم شوێنەدا زیندانیم!" بوکەلەکە هاواری کرد: "ئەدی چۆن ماویت" پیرەمێردەکە ئاهیکی هەلکیشاو گوتی کە نەهەنگەکە، باری کەشتییەکی غەرق بووی قووت داوو.

بەلام ئەو چۆن چۆنی خواردنی قوتو، مۆم و شەراب و تەنانەت چەند پەتویەکی بۆ خۆی پەیدا کردبوو، مەعلوم نەبوو! ئێستا ئیدی ژپیتۆ هیچی نەبوو کە بیخوات، جگە لەو ماسییە زوانە کە نەهەنگەکە بەزندوویی قووتی دەدان و کاتیەک کە ئەم لەتە مۆمە دەکوژایەو لەبەین دەچوو، ئەوان لە تاریکیدا غەرق دەبوون، بوکەلەکە گوتی: "کەواتە نابێ کاتەکە بە فێرۆ بدەین. دەبێ لە هەمان شوێنەو کە وەرژوور کەوتووین، بجینە دەری". ژپیتۆ-ی پیر ئالاندی: "قەیدی نییە، کوپەکەم خۆ من ناتوانم مەلە بکەم". بوکەلەکە گوتی: "قەیدی نییە، من دەتوانم بە ئەندازە دوو کەس مەلە بکەم. تۆ بە دواي خۆمدا رادەکیشم".

ماسیییه گه وره که گوتی: "راسته، من ده زانم. هەر جاری که ئەم نەفرە جایە دەریاییە دەمی دەکاتەووە بە کراوویی رای دەگری، پۆلیک ماسی ساردین یان شتی دی لەم رییەووە دینە ناو دەمییەووە. دەبی چاوەروانی دەرفەت یین!"

هەر که نەهەنگە که کەوتە کردنەووە دەمی، بوکەلە که گوتی: "ئێستا بە دووی مندا وەرن! شەپۆلیکی گەورە هاتە دەمی نەهەنگە که وەو هەر که ویستی بەرەو پاش بگەریتەووە، بوکەلە که زۆر بەلەز کەوتە مەلەکردن. ئەو ژپیتوی پیری خستبوووە سەر پشتی خۆی و ماسییە گەورە که ش بە دوای و ئەووە بوو. بەر لەووە ئەو شەویلاگە زلانیە دووبارە بینەووە یەك و داخوینەووە، بوکەلە که، که ژپیتوی پیری بەسەر پشتمەووە بوو، بە هەموو توانایەووە دەستی بە مەلە کرد. دلی بوکەلە که بە توندی و ترسەووە دەستی بەلیدان کرد، بەلام توانی لە کاتی خۆیدا لە دەمی نەهەنگە که وەدەرکەوێ تا شەوێ هەر مەلەیان کرد. شەویشیان هەر بە مەلەکردن بردهسەر. وا دەهاتە بەرچاو که هەرگیز نەتوانن بگەنەووە کەنار. بوکەلە که خەریک بوو نەترەوی بەردهدا.

ئەنجام، ماسییە که هاتە قسان: "باشە ئێوہ بوچی هەردووکتان نایەنە سەر پشتی من؟ من هەرگیز ماندوو نابم!" ئەوسا هەردووکیان سواری پشتی ماسییە که بوون. که رۆژ بوووەو، بە ئاسانی گەییشتنە وشکایی. کاتی گەیشتنە کەنار، بوکەلە که پێی نایە قەراخە که و یارمەتی ژپیتویدا که ئەویش بیته وشکاییە که. ئەو جا تکای لە ماسییە که کرد که جار جار سەریان بدات. بەلام ماسییە که نەیدەتوانی تکای ئەوان قەبول بکات. چونکە نەیدەتوانی لە ئاو بجیتە دەری.

ئەو جا خوا حافیزیان لەیەکدی کردو ژپیتوو و بوکەلە که ملی رییان گرت. ژپیتو، هیندە ماندوو بوو که خۆی بە پێوہ نەدەگرت. بوکەلە که، که ئەمە ی بینی گوتی: "باوکه، خۆت بە منەوہ بگره. هەر که گەیشتنە مالنیک، دەچم لییان دەپاریمەوہ که توژی خواردنمان بدەنی و شوینیک بۆ حەوانەووەی ئەمشەومان پەیدا دەکەم!"

ئەمان هیشتا رییەکی زۆریان نەبەری بوو که دیتیان پشیلەو ریوی ناجسن لە قەراخ جادەکەدا سەرقالی دەروژەکردن. هیندە بی توک و بی حال بوو بوون، هەر که سیك بیدیتبان، دلی بە حالیان دەسووتا. بەلام ئەمجارەیان هەر بە راستی یەکیکیان کویر بوو بوو، و ئەوی تریان شەل بوو بوو. ریوییه که هاواری کرد: ئوو، بوکەلە! رەحمیک بە حالی ئیمە ی بەدبەختدا بکه!" بوکەلە که وەلامی دایەوہ: "نا، ئێوہ جاریکتان هەلخەلەتاندەم خوا بتانگری، ئەگەر ئەمجارە هەل بخەلەتیم خوا بمری!" من دەزانم ئێوہ هەمان ئەو دوو جانەوہرەن که دەتانویست لیرەکانم بدزن و بمکوژن!" ریوییه که گوتی: "بەلام ئەمجارەیان راست دەکەین، باوەر بکه ئێستا زۆر بی حال و بەدبەخت!" بوکەلە که گوتی: "برۆن هەر ئەوہ حالتان بی!" ئەوسا بوکەلە که و ژپیتو، بەدوو قۆلی وەری کەوتن.

زۆری نەبرد گەیشتنە که ویلیکی بچکۆلەو پاک و خاوین، پینەدچوو ئاوەدانی تیدابی. بەلام کاتی وەرورکەوتن و روانیانە دەوروبەریان، چاویان بەدۆستە کۆنەکیان، واتا بە

سیسرکه قسه ویژده که هوت. سیسرکه که، بوکه له که ی له بهر لاساری و بیعاری سه رکۆنه کرد. بوکه له که گوتی: "هه قی خۆته، من شایسته ی ئەم قسانەم، بە لām تکتات لێ ده که م له گه ل بامدا میهره بان به! بلی بزانه چۆن ئەم خانوو ه چاکه ت پهیدا کرد." سیسرکه که گوتی: "په رییه پرچ شینه که ئەم خانوو ه ی دامی. ئەو به گریان ئیره ی به جی هیشت. چونکه دنیای بوو که نه ههنگه که تۆی خواردوو ه" بوکه له که گوتی: "کهواته من ئیدی ئەو نابینم؟" و له هۆرژنی گریانیدا.

بوکه له که خیرا جیه کی باشی بۆ باوکی دروست کردو ئەو جا له سیسرکه که ی پرسى که له کوی په ردا خیک شیر بۆ ژپیتۆ پهیدا بکات. سیسرکه که پپی گوت که جوتیاریک له دوری یه ک— دوو کیلۆمه تری ئیره ده ژى و چیلکی ههیه. بوکه له که، به رهو مه زاری جوتیاره که وه پری کهوت، به لām چونکه پارهی نه بوو هه قی شیره که بدات، پيشنیازی کرد که له بری پارهی شیره که کار بکات و ئیدی له وى دهستی به کار کردن کرد. بوکه له که، له بری هه ر په رداخه شیریک، سه د سه تل ئاوی له بیر هه لده کیشا. رۆژیک، له و کاته دا که بوکه له که خه ریکی کار کردن بوو، جووتیاره که بۆی گپرایه وه که که ریکی هه بووه و ئاوی له بیره که بۆ هه لکیشاوه، به لām ئەو به سته زمانه و خه ریکه ده تۆپی.

بوکه له که گوتی: "ده کری من ببه یته دیاری؟".

جووتیاره که، بوکه له که ی برده دیار که ره که، بوکه له که، روانییه که ره که که له سه ر خه زمانه کایه ک راکشابوو، یه کسه ر ناسییه وه که هه مان "پلیته مۆم" ی له مه ر خۆیه تی. که دیتی کۆنه دۆسته که ی رۆژی به و رۆژگاره خراپه گه ییوه، له هه ژمه تاندا که وته گریان.

له و به دواوه بۆ ماوه یه کی درێژ، بوکه له که هه موو رۆژیک کاتر می پینجی به یانی له خه و راده بوو، و به سه تل ئاوی بۆ جووتیاره که هه لده کیشا، تا ژپیتۆ به ئەندازه ی پیویست شیر بخوات و ببوژیته وه. بوکه له که کاریکی دیکه شی ده کرد، هه ولی ده دا تا ده توانی ژیا نی باوکی خۆش و ئاسوده بکات. کاتیک که به ئەندازه ی پیویست پارهی پاشه کهوت کرد، ئیدی لپرا که چه ند ده سته جلیک بۆ خۆی بکری.

رۆژیک، به یانی زوو به که یف و خۆشی، به ده م فیکه لیدانه وه، رۆی بۆ موغازه ی جلی فروشان، له پر گوئی لی بوو که یه کیک بانگی ده کات. ده نگه که، ده نگى هه مان ئەو هیلکه شه ی تانۆکه یه بوو که له گه ل په ریدا ده ژیا. هه والیکی ناخۆشی به بوکه له که دا.

هیلکه شه ی تانۆکه که گوتی که په ری حال ی زۆر خراپه و له خه سته خانه خه وتوو ه، ئەوه نده هه ژار بووه توانای نییه پارهی دکتۆرو ده واه درمان بدات و تیر به سکی خۆی خواردن بکری و بیخوات.

بوکه له که، هه ر که ئەم هه والهی بیست، به ده م گریان ه وه گوتی: "وه ره، ئەم پارهی به به و بیده به په ری. درمان بۆ ئەو گرنگ تره تا له جلی بۆ من".

ئیواره ی ئەو رۆژه، بوکه له که پتر له رۆژان کاری کرد تا ده توانی پارهی زیاتر بۆ یارمه تی دانی په ری به ده ست بپینی.

سبهینیی ئەو رۆژە، کاتی ئە خەو رابوو، بە خۆشحالییەکی فرەووە بۆی دەرکەوت کە ئیدی منداڵە دارینە نییە، بەلکو بوو بە کوڕێکی راستەقینە. گەڕایەووە سەیری کرد لە کەنار قەرەوێڵەکیداو لەسەر دەسکی کورسییەکە دەستی جێک و کلۆیک و جوتی پیللوی نوێ دانراوە، لە گیرفانی یەکیک لە جێکاندا جزدانییک و کاغەزێک هەبوو. لە کاغەزەکەدا نووسرابوو: "پەری، پارەکان بۆ پینوکیو گیان دەگیرێتەووە زۆر مەمنونی دلپاکی و دلچاکی ئەوە!"

کاتی کە پینوکیو، روانییە ناو جزدانەکە بینی لە بری چل فەلس، چل لیرە ئالتونی تێدایە. غاری دا تا ئەم رووداوە بۆ ژپیتو بگێڕێتەووە. ژپیتو، لە ھۆدەییەکی دیدا بوو. لەو ھۆدەییەدا شتیکی سەیری بینی، ژپیتو، وەکو جاران ساغ و سەلامەت بوو، و سەرگەرمی کارکردن بوو، و بەدەم کارکردنەووە بژە بەسەر لیویییەووە سەمای دەکرد.

ژپیتو، سەرقالی تا شینی تەختە بوو،
- باوکە، تەماشاکە بزانە بووم بە کوڕێکی راستەقینە! پینوکیو-ی دارین چی بەسەر هات؟

ژپیتو گوتی: "ھۆ وەتا" و ئاماژەی بۆ بوکەلەییەک کرد کە خۆی گەرمۆلە کردبوو و لە سوچییدا کەوتبوو.

لەم کاتەدا پینوکیو، لە فکەران راچوو: "کاتی کە بوکەلە بووم، چ قەڵاڤاتیکی ناشیرینم ھەبوو، کەچی ئەو وەتا بووم بە کوڕی راستەقینە، چەند قەڵاڤاتیکی جوان و لەبەر دڵام پەیدا کردووە."

پینوکیو ھێندە خۆشحال بوو، لەزگ بوو لە کەیفاندا بال بگری و بفڕی.

1996/2/25

سلیمانی

فاشیزم چیه...

نووسینی: یه لمان گۆنه

مندالەکه له دایکی پرسى: دایکه!... فاشیست چیه؟ هیلانهى فاشیستهكان چیه؟
 دایکهکه بیدهنگ بوو، ئه‌ویش وه‌كو مندالەکه‌ی به‌رده‌وامی ئهم وشه‌یه‌ی له‌ رادیۆو ته‌له‌فزیۆن و
 باس و خواسه‌كاندا بیستبوو، به‌لام ماناکی نازانی و نه‌ی ده‌زانى چ وه‌لامیكى مندالەکه‌ی
 بداته‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ك بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ په‌یدا بکات پرسى:
 - ئهم فاشیسته‌ت له‌ کۆیوه‌ به‌ بیرا هات... بۆ ده‌پرسیت؟
 مندالەکه‌ گوتى:

- دوینى که له‌گه‌ل ه‌اوپیکه‌مدا له‌ قوتابخانه‌ ده‌گه‌راينه‌وه‌ خه‌لکانیكى زۆر له‌ کۆپو کیژ
 کۆبوو بوونه‌وه‌و پیکه‌وه‌ هاواریان ده‌کرد "مردن بۆ فاشیستان"، "ده‌بی لانه‌ی
 فاشیسته‌كان ویران بکه‌ین"...

دایکه!... فاشیست بالنده‌یه. هیلانه‌که‌ی چۆنه؟
 دایکه‌که نه‌یتوانی وه‌لامی مندالەکه‌ بداته‌وه‌، هه‌ر چه‌نده‌ هه‌ر جارێ که ده‌چوو به‌ ژێر
 خه‌لکانیكى زۆری ده‌بینی و دروشمی وه‌كو "مردن بۆ فاشیستان" ی گوی لى بوو و ده‌بوو.
 مندالەکه‌ که هه‌ستی کرد بوو دایکی به‌ دواى وه‌لامدا ده‌گه‌رێ، گوتى: فاشیست بالنده‌یه،
 له‌ق له‌قه‌، چیه؟

دایکه‌که که گیری خواردبوو و چ وه‌لامیكى پى نه‌بوو، گوتى:

- با، بابت بیته‌وه‌ له‌و ده‌پرسم، ئه‌و باشت ده‌زانى...

- ئه‌ی تۆ نازانى؟

- ده‌زانم به‌لام بابت چاکتر ده‌زانى...

دایکه‌که بیری ده‌کرد وه‌ که مانای گه‌لی وشه‌ی رۆژانه‌ی وه‌ك: ئیمپریالیزم، سوسیالیزم،
 کۆمونیزم، ئه‌نارشیزم و... نازانى.

پرسیاری مندالەکه‌ گێژى کردبوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ بیری ده‌کرد وه‌ "هه‌ر رۆژه‌ی شتیك له‌
 کوچه‌و شه‌قامه‌كاندا روو ده‌دا... هه‌ر رۆژه‌ی بانقى ده‌برد. هه‌ر رۆژه‌ی 4-5 که‌س
 ده‌کوژین.. رۆژ به‌ رۆژ مه‌سره‌ف گرانت ده‌بی... به‌لام من سه‌ر له‌ هیچیان ده‌رناکه‌م!" خۆی

به موبهقهكهدا كرد، له كاتيكددا كه خهريكي پهتاته پاك كردن بوو له موبهقهكهدا، قيزي له خوځي دهكردهوه.

ناچار....

باوك. فەپراشی نووسینگهیهك بوو، رۆژانهیهكی كه می وەردهگرت و ناچار بوو بهو رۆژانه كه مە ی (5) سەر خیزان بهخیو بکات، قسه ی ههوهل و ناخري ئه مە بوو: "بیگاری دهكهم" رۆژیک كۆپهكه ی چوو بۆ نووسینگهكه كه دیدنه ی باوكی بکات. ده مەده می نیوه پۆ بوو. كۆپی خاوهن نووسینگهكه لهو ی بوو و خهريکی نان خواردنی نیوه پۆ بوو. ئه ویش وهكو كۆپی فەپراشهكه ده سالان بوو. به لام رهوشت و رهفتاری پیاوی گه وری هه بوو، خه لکی باوكیان به بیر دههاتهوه، كه قازی خانه نشین بوو.

كۆپی خاوهن نووسینگهكه له حالیکدا كه ده می پر له خواردن بوو، بی ئه و ی سەر له سەر قاپهكه ی بهرده می هه لپری به فەپراشهكه ی گوت: - حیل می بهگ... كه می ئاو بیینه!

فەپراشهكه ئاوهكه ی هیئاو گوتی: - فەرموو.

كۆپهكه دیسان گوتی:

- سهبركه با خواردنهكه م قوت بدهم.... بنیاده م ئه گەر خواردنهكه ی باش نه جوی بۆ گه ده ی خهراپه...

خواردنهكه ی باش جووی و قووتی دا، ئه و جا به دهسته سړی كاغه ز ده می سړی، دوا ی ئه و ی ئاوهكه ی وەرگرت و تا نیوه ی خواردنهوه گوتی:

- په رداخه كه پاك نییه... په رداخه كان پاك بشو.

كۆپی فەپراشهكه كه بی نی كۆپریژگهیهك بهو جوړه فەرمان به باوكی ده دا زۆر نیگه ران بوو، كۆپی ئاغا دوا ی ئه و ی دهست و ده می به دهسته سړی كاغه ز سړی گوتی:

- ده توانی كۆی بكه یته وه!..

فەپراشهكه، پاشماوه ی خواردنهكانی كۆكرده وه، كۆپی ئاغا به په نجه میشیکی - كه له سەر شووشه كه نیشتبووه - نیشانداو گوتی:

- حیل می بهگ.. ئه و می شه بکوژه.

فەپراشهكه می شهكه ی كوشت. می زهكه ی پاك كرده وه رو یی. مندا له كه كه زۆر له كۆپی ئاغا توپه بوو بوو گوتی:

- له بهرچی به م جوړه رهفتار له گه ل با بمدا دهكه ییت؟

كۆپی خاوهن نووسینگهكه به كورتی وه لامی دایه وه: "ناچاره"

- بۆچی ناچاره

- ناچاره...
- له بهرچی؟
- باوکه که گه رابوو و پارچه په پویه کی به دهسته وه بوو، کوږی خاوهن نووسینگه که له جیی خوی هه ستاو گوتی:
- حیل می بهگ پالتوکه م بو بیینه!
- منداله که گوتی:
- مه بیینه باوکه... با خوی بیهینی!....
- کوږیژ که گوتی:
- باوکت مه جبووره.
- باوکه که بی ئه وهی چ وه لایمیک بداته وه پالتوکه ی هیناو ئه ویش وه کو فرمان به ریکی پایه به رزی کارگیږی پالتوکه ی له بهر کردو له حالیکدا که له ده رگا ده چوو ده ری گوتی:
- تو مندالیکی چه پهل ی بی ته رییتی، که باوکت هات پیی ده لیم.
- باوکه که به کزییه وه گوتی:
- قوربان له کوره که م توږه مه به.. تو له جیی برای ئه وی، نابی لیی زویر بیی.
- کوږیژ که گوتی: منداله که تت باش په روه رده نه کردوه.
- ئه م قسه یه زوری کار له منداله که کردبوو. له دلی خویدا ده یگوت: "چی بووه ته هو ی ئه وه ی که باوکت له به رده م مندالیکی بچکوله دا زه لیل بیی؟"
- کوږی ئاغا رویی بوو، باوکه که ده یگوت:
- کاریکی باشت نه کرد کوږم ئه گهر ئاغا لیږه بوايه؟
- منداله که گوتی: - باوکه، بو مه جبووری؟ له بهرچی؟
- باوکه که ملی که چ کردو گوتی: ئه گهر به گویان نه که م، ئه گهر بیگاریان بو نه که م، بی کار ده مینمه وه و درم ده کن.
- ئه گهر دهرت بکن چی ده بی؟.
- برسی و تینو ده بین، ئیمه مه جبوورین کوږم.
- منداله که گوتی:
- چما کاری دی نییه؟
- باوکه که گوتی:
- ئه گهر بچمه سهر کاریکی تریش فهرق ناکات، ئه م ئاغا یانه هه موو وه کو یه کن، چ عه لی خواجه، چ خواجه عه لی... ئه مانه ته نیا ناوه کانیان جیاوازه، ئه گینا ره وشت و ره فتاریان هه موو هه ر یه که... هه موویان وه کو یه کن ده نگیک ی توږه و گر هاواری کرد:
- حیل می بهگ!...
- باوکه که 25 فلسی دایه کوږه که ی و گوتی:
- کوږم... تو پروره وه بو مالی.

مندالەکه به ههستیکی وروژاووه که سهراپای داگرتیبوو، ههنگای دهن، بهلام ههولێ دهن له نیو کۆمهڵدا ئەوانه‌ی که "مه‌جبوو بوون" و ئەوانه‌ی که "مه‌جبوو نه‌بوون" له یه‌کدی جیا بکاته‌وه‌و بیان ناسی‌ت.

گائته - درۆ

مندالەکه تازه‌ فیڕ بوو ناوی خۆی بنووسی‌ت باوکی که زۆر به‌مه‌ خوشحال بوو گوتی: سه‌گبابی بی شه‌ره‌ف... چ زوو فیڕ بوو ناوی خۆی بنووسی‌ت. خوشحالی باوکه‌که‌ کاری له‌ مندالەکه‌ش کردو نووسی: "ده‌رگا"، "ریحله"، "قوتابخانه‌ کرایه‌وه".

باوکی گوتی: - گه‌واده‌ زۆر زی‌ره‌که‌. ده‌زانم له‌ دوا روژدا بۆ خۆی ده‌بی به‌ پیاو. مندالەکه‌ له‌ یه‌که‌وه‌ تا ده‌ی نووسی، باوکه‌که‌ له‌ خوشیدا نایزانی چی بکات هاواری کرد: سه‌گباب... ژماره‌ش دهنووسی‌ت!

مندالەکه‌ ئەو وینانه‌ی به‌ هیلێ ساده‌ کیشابوونی، نیشانی باوکی دا ریزی خانووه‌کان... دره‌خته‌کان و.. هه‌تاوی که‌ چاوو برۆی هه‌بوو و پێ ده‌که‌نی. باوکه‌که‌ به‌ ته‌واوی که‌وتبووه‌ سه‌ر زه‌وق گوتی: ئیستا منیش وینه‌یه‌که‌ بۆ کوپی خۆم ده‌کیشم. رێک له‌ ناوه‌ندی ده‌فته‌ر ره‌سمه‌که‌دا به‌ قه‌له‌می سه‌وز وینه‌ی داریکی گه‌لا سه‌وزی کیشاو به‌ قه‌له‌می سوورو زه‌رد هه‌ندی گولی بۆ داره‌که‌ کردو له‌ سه‌ر چله‌کانی هه‌ندی بالنده‌ی کلاو زی‌رین و سوورو وه‌نه‌وشه‌یی دروست کرد.

مندالەکه‌ گوتی: باوکه‌ ئەمه‌ چ دره‌ختیکه‌.

باوکی گوتی: - هه‌ز ده‌که‌ی چی بی؟ داره‌!

- زۆر چاکه‌، به‌لام ئەم که‌له‌شیرانه‌ بۆچی چوونه‌ته‌ سه‌ر داره‌که‌.

- که‌له‌شیر؟ کامه‌ که‌له‌شیر؟ ئەمانه‌ که‌له‌شیر نین، بالنده‌ن.

- بالنده‌؟... ناوی چییه‌؟

باوکه‌که‌ ناویکی بۆ نه‌دو‌زرایه‌وه‌، دایکه‌که‌ خۆی تی هه‌لقورتاندو گوتی: کوپم!... ئەمانه‌ بالنده‌ی باوکتن.

ئهمه‌ رۆیی. رۆژیک که‌ مندالەکه‌ بۆ قوتابخانه‌ ده‌چوو له‌ رێگادا بی‌نی: ژن و پیاو خه‌بوونه‌ته‌وه‌و مندالێکی پێ خاوس خه‌ریکی گریان و کابرایه‌کی چه‌قۆ تیزکه‌ره‌وه‌و پیاویکی قه‌له‌وی بیجامه‌ له‌به‌ر دم بۆله‌یان بوو. پیاوه‌ قه‌له‌وه‌که‌ ده‌یگوت:

- قسه‌که‌م ناگیرمه‌وه‌... ناگیرمه‌وه‌... دیسان ده‌لیم تۆ کابرایه‌کی سه‌گبابی بی شه‌ره‌فی.

چهقۆ تیزکەرکه که له تورپییدا دهلهززی و رهنگی سپی هه لگهرا بوو دهیگوت: - قسه کهت بگێرهوه.

- نایگێرمهوه

چهقۆ تیزکەرکه گوتی: - من بێ شهرف نیم، من به ئارهقی نیو چهوانم نانی خۆم پهیدا دهکهم... ئهگەر لهم ناوهدا پیاویکی بێ شهرف هه بێ ئهوه تۆیت.

کابرای بیجامه له بهر به تورپییهوه به رهو کابرای چهقۆ تیزکەرکهوه چوو. چهند کهسیک گرتیان.. کابرای قهلهو به دههم دهست راوه شاندهوه دهیگوت: - سهگ باوک.. دهزانی من کیم؟

- هه کهسیک هه هه بۆ خۆت هه، هه قی ئهوهت نییه به من بلایی بێ شهرف، بێ شهرف خۆتی، باوک سهگ خۆتی. کۆمهلی ناو بژیکه دهیانگوت "نه کهن" "وازیینن" "ناشیرینه". به لام ئهه قسانه به رهه لستی ئهوهیان نه کرد که ئهوه دوو دهست نه دهنه

یه خه یه کدی. چهقۆ تیزکەرکه، به جۆری که لهو نه دهوه شایهوه مهقه سیکی ژهنگاوی

که دهیویست تیژی بکاتهوه به ورگی کابرای بیجامه له بهر دا کردو کابرا له خوینا گهوزا.

منداله که سه رسام بوو بوو به ترسو له رزه لهوی دوور کهوتهوه، له کاتی کهدا که به رهو

قوتابخانه غاری دهدا، بیرى دهکردهوه که "چهقۆ تیزکەرکه بۆ لهو کابرایه ی دا؟"

بیگومان له سه ره ئه وه ی پیی گوتبوو بێ شهرف، باوک سهگ. ئهگەر ئه مانه خهراپه ئه ی بۆ

باوکم په ی تا په ی تا به من دهلی بێ شهرف، جاشه کهر، گهواد، باوک سهگ...". نه ی توانی چ

وه لامی بۆ پرسیاره که ی بدۆزیته وه.

له پۆلدا په نجه ی هه لپری و گوتی:

- مامۆستا!

مامۆستاکه ی گوتی:

- چیه؟!

منداله که له جیی خۆی هه ستاو گوتی:

- جه نابی مامۆستا، گهواد یانی چی؟

قوتابییه کان پیکه نین و مامۆستاکه که بهم پرسیاره غافلگیر بوو، و دوو دل بوو له

وه لامدانه وه ی پرسى:

- بۆ ئهه پرسیاره ت کرد؟

منداله که گوتی:

باوکم... باوکم هه میشه به من دهلی گهواد... منداله کان له قاقای پیکه نینیان داو

مامۆستاکه ش که پیکه نین گرتبووی، به منداله که ی گوت: - باوکت له خۆشه ویستیدا وات

پی دهلی.

- زۆر چاکه، ئه ی بۆ دهلی بێ شهرف؟

- باوکت ئه مه ش دهلی؟

- به لی!

مامۆستاکه گوتی: - گالتە دەکات، دیاره زۆری خوۆش دەوی. کاتی که مامۆستاکه ئەم قسەیهی کرد، کچۆلەیهک که له سەر یەک ریحلهو له تەك ئەوهوه دانیشتبوو، سەری هینایه بناگویی کۆرەکهو به چیهوه گوتی: "هه‌ی گه‌وادى بى شەرف!"

دوو هیلکه مریشک

کاتی که برایم-ی کریکاری چنن کاری، له کارخانه گه‌پایهوه ئایشیی ژنی به خووشییهوه گوتی: - چاوت روون، مژدهم پێیه، کۆرەکه‌مان شه‌ری بووه... لییان داوهو چاوی ئاوساوه!...

برایم خووشحال بوو، بى ئەوهی بتوانی ئەم خووشحالییهی بشاریتتهوه گوتی: - له‌گه‌ل کیدا شه‌ری بووه؟

- نازانم... به هیچ جۆری نە‌متوانی قسەى لى‌ دەربینم... زۆر مەنگه له‌وانه‌یه تۆ بتوانیت. هه‌یدەری تاقانه‌یان هه‌وت سالان بوو، خه‌ریک بوو تازه ئە‌مسال ده‌چوووه قوتابخانه. برایم هه‌ستى به خووشحالی ده‌کردو به‌لام له هه‌مان کاتدا نیگه‌رانیش بوو. ئایشی گوتی: - خۆزیا باوکت ده‌ما. ده‌زانی چه‌ند خووشحال ده‌بوو. برایم بیرى کردهوه "کۆرەکه‌ی بۆ یه‌که‌مین جار شه‌ری کردووه وا دیاره زۆریش مەنگه.."

رۆژی له دایکبوونی هه‌یدەری هینایه‌وه یاد: ژنه‌که‌ی گوتبووی: "منالەکه خه‌ریکه دیتە دنیاوه.. ئاخ درام" ده‌مه‌ده‌می به‌یان چوو بوو به شوین ماماندا ته‌مه‌ن چه‌ند زوو تیده‌په‌ری... ده‌لێی دوینییه پیاوان گوت... "برایم چاوت روون، بووی به بابی کۆر". مندالێک به ده‌موچاویکی وردیلهو چاوانی به‌ستراوهوه... باوکیشی له حالیکدا که ده‌گریا، به ده‌نگی له‌رزۆک و په‌لمه‌ گریان‌ه‌وه گوتبووی "خۆتیش که له دایک بوویت هه‌مان شیوه‌و روخسارت هه‌بوو" و ئە‌وجا به پیکه‌نینیکی تال‌ه‌وه گوتبووی "که‌سی که مندالی نه‌بی نازانی خو‌شه‌ویستی منداڵ چی ده‌گه‌یه‌نی".

ئێستا زۆری هه‌ز ده‌کرد که بابی زیندوو بووایه. ژیر چاویکی هه‌یدەر شین بوو بووه‌وه، هه‌ولێ دها ئە‌و چاوه‌ی له باوکی بشاریتتهوه. بابی پرسى: - کۆرم!... ئە‌وه چاوت چی لیها‌تووه. مندالەکه گوتی: - هیچ!

- بابە گیان، چاوی بنیاده‌م له خو‌یه‌وه نا ئاوسى. هه‌یدەر بى ئە‌وه‌ی وه‌لام بداته‌وه سه‌یری باوکی ده‌کرد. - له‌گه‌ل کیدا شه‌رت بووه؟ دیسان هه‌یدەر وه‌لامی نه‌دایه‌وه. باوکی گوتی:

- بزانه!... ژیر چاوت شین بوو تهوه؟ پیښی دموچاویشت گوراوه ئه دی بریار نه بوو درو
له گهل یه کدا نه کهین؟ کوږه کهی گرتنه باوه شو به رزی کرده وه ئه و جا خستییه سهر
ئه ژنوی و به خوشه ویستییه وه گوتی:
- دهی بزانه ئیسکه کانی باوکت بشکینه.
- منداله که له کاتیکی لیوی خووی دهکروشت تا هیزی تیدا بوو به ههردوو دهست به باوکیا
کیشا. باوکی پر به دل باوهشی پیدا کردو گوتی: - باشه دیاره ئه و کهسهی به چاوتیا
کیشاهه له تو گه وره تره... ناتهوی بللی کییه؟
- منداله که له حالیکدا که فرمیسک له چاویا قهتیس مابوو گوتی:
- خوم سهری دهشکینم.
- سهری کی؟
- عهلی رهزا.
- کهواته ئه و لیی داویت.
- به لی...!
- عهلی رهزا، کوږی ئه و سمايله بوو که له گهل برام دا له یه کارخانه دا کاریان دهکرد. عهلی
رهزاو حهیدەر پیکه وه ناو نووس کرابوون و دهچوونه یه کوتابخانه.
- برام کهوته بیر باوکی عهلی رهزاوه. کریکاری بوو که دموچاوی هه میشه بونی توتنی لی
دههات. کهوته یادی روژانی مندالی و ئه و هه موو ساله وه که پیکه وه به سهریان بردبوو.
- بیری کرده وه ئه و سا ته ماشای چاوی کوږه کهی کرد، که نازاریکی زوری لی به دی دهکرا.
- منداله که گوتی: - باوکه! دارکاری بکه، ئه و چاوی منی ئاوساندوه، تویش سهری بشکینه.
- باوکه که، گوناکانی به گوناکانی کوږه کهیه وه نا، له حالیکدا که منداله کهی به باوه شه وه بوو
له سهر ته ختیکی دانیشت و گوتی:
- کوږم! ئیستا چاک گوی له من بگره.
- "روژی له روژان، منیش مندال بووم، 5-6 سالان بووم... ئه و سا له گوند داده نیشتین،
روژکیان خه ریک بوو له گهل مندالاندا هه دار هه دارمان دهکرد که له گهل یه کیکی له مندالاندا
بوو به شه رمان. بیرم نه ماوه له سه رچی بوو. به لام ئه مه م باش له بیر که لقه دار هه لوزه یه که به
دهست ئه و منداله وه بوو، ئه و لقه داره ی به سه رما کیشا، سهری شکاندمو رای کرد. من به
گریانه وه چوومه وه بۆ ماله وه. ده زانی دهمویست چی بکه م؟ دهمویست له لای باوکم شکاتی
لی بکه م. دهمویست تیروپری دارکاری بکات. کاتی که بام سهری منی بینی گوتی: "هیچ
نه بووه، هه ر که سی لیی دابی هیواش لیی داوه." له و دمه دا که دایکم خه ریک بوو به
پارچه یه که خوینه کهی سه رمی پاک ده کرده وه دهی به ست، من هه موو به سه رها ته که م بوی
گیڤایه وه، خویشم هه نیکم پیوه نا، ورده ورده ده شگریام. بام رووی گرژ کردو گوتی: "ئه وه
چون زاتی کردو وه له کوږه کهی من بدات، هه ر ئیستا پیی نیشان دده م،" ئه و جا رووی له
دایکم کردو گوتی: "ئافره ت!... تو وه جا خه که ت ئاگرده و تاوه که بخه سهر ئاگره که و من هه ر

ئىستا ديمهوه "ئەمەى گوت و لە مال چوو دەرى. دايكم وازى لە من هيناو چوو ئاگر بکاتەوه. ئەوساکە لە گوندا تەباخى گازو ئەم شتانه نەبوو. لەبەردەم مالهکاندا بە قور کوانويان دروست دەکرد. من لەبەر خۆمەوه بىرم دەکردەوه ئىستا باوکم خەريکە بە تورپەيیهوه بە دواى ئەو مندالەدا دەگەپى. هەرکە بەر دەستی بکەوێ تىرو پى دارکاری دەکات و لەوانەيه سەريشى بشکينى و دواى ئەوهى باوکم دارکاری کردو سەرى شکاند دايکيشم بە تاوه گەرمەکه دەبرژيئيتەوه "لەم کاتەدا دەنگى هاوارى ئەو مندالەى کە سەرى شکاند بووم، بەر گويم کەوت، گوتم" چاکە! بيگومان بابم خەريکە دارکاری دەکات بە خوشييهوه چوومه بەر دەرگای حەوشە، ديتم باوکم بەو هەموو تەمەنەوه شوين ئەو مندالە کەوتوو و پەيتا پەيتا هاوار دەکات: "رامەکه، رامەکه هيجت لى ناکەم" مندالەکە غارى دەداو باوکم بەدوویدا. ئاقيبەت گرتى، گوتم "هەر ئىستا دەیکوژى" کەچى بينيم باوکم خەريکە ئەملاو ئەولای ماچ دەکات، واقم وپما، سەيرىکى دايکم کردو گوتم "ئەوه چييه؟" دايکم پى ناکەنى، بەلام بە شادييهوه لەبەر خۆيهوه گۆرانى دەگوت. تاوهکەى خستبووه سەر کوانوووهکەو رۆنى تى دەکرد.

لەبەر خۆمەوه گوتم: "ئەگەر دايکم دەيهوێ ئەو مندالە لە رۆنەکەدا سوور بکاتەوه ئەدى بۆ گۆرانى دەلى، ها! هەلبەتە بۆيه ئەم کارە دەکات تا مندالەکە کەوى بيتهوه. بەلى، بيگومان باوکم ماچى دەکات و دايکم گۆرانى دەلى تا مندالەکە هيور بيتهوه". بەلام کاتى کە باوکم مندالەکەى هينايە مالهوه، دايکم بەرەو پىرى غاریداو بە باوەشى باوکمەوه ماچى دەکردو دەيگوت: "قوربانى ئەو دەستانەت بىم کە سەر دەشکينى". بە کورت و کرمانجى بابم لەبرى ئەوهى لە مندالەکە بدات و دايکم لە برى ئەوهى بيخاتە تاوهکەوه، دايکم چوو دوو هيلکە مريشکى هيناو شکاندييه نيو تاوهکە، نانى هينا، هەنجىرى وشکى هينا، ئەوجا باوک و دايکم مندالەکەيان دانيشاندو هيلکەکەيان لەبەردەمى دانا، من و مندالەکە هەردووگمان واقمان وپما بوو. من دەستم کرد بە گريان "ها... هەم.. سەرم بشکينى و هەم هيلکەش بخوات، منيش هيلکەم دەو، هەنجىرم دەو" باوکم لە باوەشى گرتو گوتى: "بزانه کوپم! ئەو مندالە دوژمنى تۆ نييه، ئيوە دۆستى يەکتەر، ئەويش مندالى بابايەکى کريکارى وەکو منە. لە ياریدا ئەم شتانه هەر دەبى، ئيمە نەزريکمان هەيه، نەزمان کردبوو ئەگەر بووين بە خاوەنى کوپک و کوپەکەمان نەمردو گەوره بوو، و شەپى کرد، يەکەم کەس کە سەرى بشکينى دوو هيلکە مريشکى دەرخوارد بەدين. ئىستا سوپاس بۆ خوا تۆ گەوره بوويت و گەيشتى بە تەمەنى کە دەتوانى شەپ بکەى. باشە!...

ئىستا کوپم تۆش گەوره بوويت و دەتوانى شەپ بکەيت و من ئىستا قسەکانى ئەو رۆژەى بابم باشتەر تى دەگەم، نازانى ئەم بابەتە بۆ دايک و باوکى چەند خۆشە، تۆش رۆژى دى بە خاوەن مندال دەبيت، دەبى بە باوک و رەنگە تۆش ئەوساکە قسەکانى من باشتەر تى بگەيت.

کوپم!.. عەلى رەزا برادەرى تۆيه، ئەويش وەکو تۆ مندالى کريکارە ئيمەمان دەبى لەگەڵ يەکیدى دۆست و ئاشنا بين نەک لەسەر شتى خۆپايى رق لە يەکدى هەلگرين. ئىستا ئەگەر بە

دوو قۆلی بچین بۆ لای مام سمایل و من لیئی پیرسم "سمایل تۆ حهیدهری ئیمهت خۆشتر گهرهکه یان عهلی رهزای کوپرت" دهبینی دهلی: "ههردووکیانم به ئەندازهی یهك خۆش گهرهکه". باشه! "منیش عهلی رهزام بهقهه تۆ خۆش گهرهکه". من گوتم "بهلام باوکه... ئەو دای به نیو چاومدا" باوکه گوتی: "جا چ قهیدیه کوپم.. گرنگ نییه... گهرهبی له بیرت دهچی". چونکه برادهرته.

ئایشی گازی کرد: "برایم! سمایل و ژنهکهی بۆ ئیره دین" برایم ههه بهو دهقهوه کوپهکهی به باوهشهوه بوو، گهرايهوه و له پهنجهرهکهوه روانی، له دوورهوه بینى که چۆن عهلی رهزا دهستی باوکی گرتووه به شهرمهزارییهوه دیت و سمایل پى دهکهنى. برایم کهوته بیرى باوکی رووی کرده ژنهکهی و گوتی: - ئایشی کوانووکه ئاگر بهو دوو هیلکه مریشك بشکینه ناو تاوهکه.

واهیمه

مندالیک وهختی که بهتهك كهلاویهکی داروخادا تیدهپهپی خوی به باوکییهوه چهسپاندو توند دهستی گرت. باوکهکه زانی مندالهکهی له شتیك ترساوه. مندالهکه ههه بهو دهقهوه که توند دهستی بابی گرتبوو به ئەسپایی گوتی: -باوکه! .. لهم خانووهدا تارمایی نییه! باوکهکه لهو ترسهی که له دهنگی مندالهکهیهوه دیار بوو خهبار بوو و پرسى: تارمایی! تارمایی چیه؟

مندالهکه گوتی: تارمایی، تارمایی.. مراد دهیگوت. مراد کوپی مجیوری مزگهوت بوو. باوکهکه وهستا، له بیدهنگی خۆئاوادا پههسیلکهکان بهههه تهلاههکهوه دهفرین. کابرا به ئاشکرا دهیبینی ترس ورده له سیمای کوپهکهدا پتر دهبی. به پیکههینهوه گوتی: باوهه بهم درۆو دهلهسانه مهکه تارمایی و مارمایی له گۆریدا نییه، بیرى خۆت نارههت مهکه.

- ئاخه بینییوانه باوکه!
- کی بینییوهتی؟
- باوکی مراد بینییوهتی... دهلی "لهلای ئەو كهلاویه وازی مهکهن تارمایی ههیه، دیت و دهتان خوات.. قوتتان دههات.. ئیمهش ئیدی ناچینه ئەوی".
- باوکی مراد بۆیه ئەم قسانه دهکات تاکو بتان ترسینی.

- بۆ دهیهوی بمان ترسینی؟
- باوکه که گوتی: بزانه کوپم!.. ئەمە خانوویەکی کۆنەو دیوارەکانی روخاون، بایەکی توند دەپروخینی... بابی مراد لەو دەترسیت کە کاتێ ئیو لەو بێ و بە وازییەو بخاقلین، دیوارەکان پڕوخی، ئەوساکە چی دەبی؟ ئاشکرایە! کاتێ بە خۆتان دەزانن کەوتوونەتە ژێر دیوارەکانەو. ئەگینا تارمایی و جنۆکەو شت لە دنیا دا نییە.
- کوپەکە بە نە باوەپییەو جاری سەیری خانووەکە دەکردو جاری سەیری باوکی.
- بەلام مراد-یش بینوویەتی
- مراد درۆی کردووە، لە خۆیەو وای گوتووە.
- بۆ درۆ بکات... بۆ لە خۆیەو وای بلی؟
- و تەختی کە شتی بوونی نەبی و بلی بینوومە، دەکاتە ئەوێ لە خۆیەو گوتوویەتی.
- بۆ ئەوێ ترسی منداڵەکە دەربکات گوتی: من دەمەوی بچمە ئەو خانووەو هەموو شوینیکی بگەریم، ئەگەر دەتەوی تۆش وەرە، وەرە بە چاوی خۆت تەماشای بکە کە چ شتیکی لەویدا نییە. منداڵەکە بە ترس و لەرزەووە وەستا بوو. باوکه که گوتی:
- باوەپت بە باوکی خۆت نییە؟
- با
- کەواتە وەرە...
- منداڵەکە چەند هەنگاویکی ناو ئەوجا وەستاو گوتی:
- من دەترسم، تۆ خۆت پڕۆ، من لیڤە چاوەپیت دەکەم
- باوکه که گوتی: وەرە، مەترسە.
- منداڵەکە گوتی: زۆر دەترسم.
- باوکه که بە نیگەرانییەو وەستاو گوتی:
- مروڤ نابێ لە شتی بترسیت کە بوونی نییە، ئەمە شتیکی زۆر خراپە. عەزیزم ئەگەر لەگەڵ مندا ببی دەبینی ئەم قسانە هەمووی درۆو دەلەسەییە، بەلام ئەگەر نەیهیت ئەم ترسە تا ئاخیری ژیان هەر لەگەڵت دا دەمینی.
- منداڵەکە کە بە گومانەو وەستا بوو بە ئەسپایی گوتی:
- ئەگەر هەبواوە من پیم نەدەگوتیت؟ تۆ لەگەڵمدا وەرە... تۆ یان دەبی باوەپت بە باوکی خۆت هەبی یان بە باوکی مراد.
- تۆ پڕۆ من لیڤە چاوەپروان دەکەم.
- باوکه که گوتی: - چاکە چۆنت پی خوشە.
- منداڵەکە بەو پەپری ترسەو، سەیری رویشتنی باوکی دەکرد. کە ئەو گەییە بەرانبەر دیواری خانووە روخواوەکە، ئەو پەرەسیلکانە هیلانەیان تیدا کردبوو بە جوکە جوکە هەلفرین، چوو و ژوورەو. منداڵەکە بە ترسیکی یەكجار زۆرەو چەند هەنگاوی کشایەو، بە ترسیکی

له راده به دهره وه چاوه پروان بوو. دواى كه مى بابى له پشت شووشه ي شكاوى په نجه ريه كه وه به پيکه نينه وه گوتى: - باشه. ئەم تارماييەى تۆ کوا.

مندالەكه تۆزى ترسى شكاو هيدى هيدى ئارام بووه وه. باوكى گوتى: هيشتا دترسيت. مندالەكه ههولئى دها ترس له خوئى پرهوينيته وه، به رهو خانووه كه كهوته رى، بابى به پيکه نينه وه ته ماشاى ده كرد، كاتى نزيكى ديواره رووخواه كه بووه وه وهستا. باوكه كه گوتى:

- ئەوسا، كه ليڤه وازيتان ده كرد، چونكه بيرتان له تارمايي ناكردوه ناش ترسان، به ئاره زوى خوشت وازيت ده كرد... به لام له وساوه كه بابى مراد ترسى شتيكى نه بووى خسته دلته وه دهستت به ترساندن كرد، ئاخر بنيادهم چۆن له شتى دترسيت كه بوونى نه بى؟

باوكه كه له خانووه كه هاته دهرى، مندالەكه ي له باوهشى كردوو دوو جاران به مندالەكه يه وه به نيو خانووه كه دا گهرا. مندالەكه له باوهشى بابى هاته خواري، له كاتيكا كه دهستى بابى گرتبوو به رهو په نجه ريه كه روئى. ئازايه تيبه كه له سيميدا به دى دهكرا كه سات به سات زياتر ده بوو.

له پر هاواري كرد، مراد... مراد.... مندالەكه دهيوست ئازايه تى خوئى به ويش ببه خشيئت.

دژمنه كه ت فهاوش مه كه

مندالەكه به وردى سهيرى باوكى ده كرد. باوكه كه وينه يه كى له ديواره كه ده كردوه وه ههولئى دها كه نه دپيئت. وينه كه، وينه ي پياويكى قه لهوى ده موچاو گوشتن بوو، ژيڤر چاوه كانى ههلتوقى بوون، سهه سينگى پر بوو له ميدالئى جوړاو جوړ، وينه كه له روژنامه يه كه وه دهره ينرا بوو. باوكه كه تۆزى كه تيره ي له پشتى وينه كه داو سهه له نوئى به ديواره كه ي ئەم به ره وه له پال ريزه وينه يه كدا چه سپاندى.

ديوارى ژووره كه يه ك پارچه وينه ي جوړاو جوړ بوو، له لايه كه وه وينه ي بابه گه وه، مامه كان و باوكى كه له مانگرتنيكى كريكارانه دا گيرا بوون، ههروه ها هه ندى وينه ي ديش بوو، كه خه لكىكى زورى ناو خو پيشاندان و كو بوونه وه ي فراوانى ده نواند، ئەم به رى ديواره كه وينه ي هه ندى له سهروك ده ولتانه بوو، وينه ي رابه رى حيزبه كان و هونه رمه نده نيوداره كانى سينه ما بوو. مندالەكه كه خاوه نى هه ندى له م وينانه ي له روژنامه و ته له فزيوندا بينى بوو ده ناسييه وه، پياويكى "دهم به پيکه نيني" نيشان باوكى داو گوتى: باوكه. ئەممه كارتەر نييه؟

باوکه که تازە وینە کهی لەو بەری دیوارە کهو هەلکە نەبوو لەتە کە وینە کهی کارتەردا هەلی واسی بوو، لە نیو ریزی وینە کاندای وینە یە ک زۆر سەرنجی مندالە کهی راکیشابوو، وینە ی پیاویک بوو کە نیشانە یە ک بە سەر بالییەو بوو، و دەستی بەرز گرتبوو.

پرسی: ئەم پیاو کێی؟ ئەو نیشانە ی چییە...

باوکی گوتی: کۆرم ئەم پیاو چاک بناسە، ئەو بکوژی ملوینان ئینسانە، ناویشی هیتلەرە، ئەو نیشانە یە ک بە بالییەو یە خاچی شکاو، نیشانە ی نازییە کانه.

– ئەم ئیتلەرە، چ پێوەندییەکی بە ئیمەو هەیە؟

– ئیتلەر نا کۆرم، هیتلەر!... هیتلەر!....

– هیتلەر چی ئیمە ی؟

– هیتلەر و هەموو ئەو کەسانە ی وەکو ئەو بیر دەکەنەو دوژمنی ئیمە و دوژمنی هەموو خەلکی دنیان.

مندالە که بە سەرسامیی گوتی: باشە کە دوژمنی ئیمە یە، بۆ وینە کە یە کە دیوارە کە داو کە هەموو روژی فەسالی ببینن.

باوکه کە گوتی: بزانه کۆرم! باش سەیری وینە کان و نووسراو کانی سەر دیوارە کە بکە، ئەم بەر وینە ی بابە گەورە تە، وینە ی مام و هاوپی کریکارە کانی ئیمە ن، کە مانیان گرت، ئەمانە ش وینە ی برا جووتیارە کانمان ئەوانە برا قوتابی و خویندکارە کانمان، مەمە ش وینە ی برا شەهیدی شوێشگێڕمان، ئەمە ش وینە ی راپەرینی چە کدارانە ی خەلکی دلیری ئەفریقان، ئەمانە هەموو دوستی ئیمە ن.

ئێستا لە دیوارە کە ی ئەو بەرەو چێ دەبینی؟ ئەو یان ئەستێرە ناو دارە کانه، وینە ی هەندێ لە سەرۆک دەوڵە تان و کۆمە لێک رابەری حیزبە کانه، ئەم زەلامە ی خەریکە گوللە بە سەری پیشمەرگە یە کێ قێتنامییەو دەنیت، ئەمە وینە ی هیتلەرە، ئەمە موسولینییە، ئەمە ش پارە ی هەندێ دەوڵە تە.

مندالە که پرسى: – ئەمانە هەموویان دوژمنی ئیمە ن؟

– کۆرم ئەمانە کە دەبینی، خوینی ئیمە دەمژن، شاعیریکی چەوساوان دەلی:

"ئەوان هەزار پی...."

ئەوانە ماری ژەهردارن"

– ئە ی بۆ وینە کانیانت هەلواسیو، بیان دپینە، با بیان سوتینن. با تەنیا، وینە ی دوستانە کانمان بە دیوارە کەو بییت.

– من کە وینە ی دوژمنە کانمان بە دیوارە کەو هەلەواسم، لەبەر ئەو نییە کە خوشم دەوین، بەلکە لە بەر ئەو یە کە نامەوێ لە بیرمان بکەم، چونکە کەسیک کە دوژمنانی، خۆی فەرامۆش بکات رێگای هاوڕیکانیشی فەرامۆش دەکات. من ئەمانە م لەبەر چاوم هەلواسیون بۆ ئەو ی بە نیو نەخت لە یادم نەپۆن. بە یانیان پیش ئەو ی بچم بۆ سەر کار سەیریان دەکەم، ئەم وینانە بە من دەلێن: عەولاً... دوژمنانی راستە قینە ی تۆ ئیمە ی، کە

دهیښنی گوشت گران بووه بۆله بۆل به سهر قهسابدا مهكه، كه نان گران دهكریت له نانهوا توپه مهبه، ته نانه كاتی كه له كارخانه دا له گهل هاوړیپهكتدا دم بۆلهت دهبی بزانه كه هوی بنه پرتی ئه مانه ن. له راستیدا كوپم كه خه لكانی هه ژار بۆ پارووه نانی دهمرن خه تای ئه مانه یه. كوپم فریوی ئه م ئارتیستانه مه خو، هیچ كاتی باوه پ به خندهی شیرینیان مهكه.

مندالعه كه باش له قسه كانی بابی حالی نه بوو بوو، به لام خه ريك بوو شتی تازهی له میشكیدا دروست دهكرد. پرسى:

- ئه و پیاوهی كه میدالی ههیه، ئه وه کییه؟ بۆ له و به ره وه هه لت كه ندو له م به رتدا؟
- كوپم، بیرى مروژ دهگۆږی، كاملتر دهبی، من تا ئیستا ئه وه م به دۆست ده زانی، به لام دوایی زانیم كه یه کیكه له دوژمنه سه ره کییه كانی ئیمه. بزانه! ئیمه کریکارین، چه ندین سال به سه رمانه وه بوون، هه ندی قسانیان دهكرد، وامان ده زانی، راسته، به لام كاتی كه بریاماندا، خو مان بیر بکهینه وه خو مان له راستییه كان تی بگهین، شتی تازه فیرووین. هه لبه ته زۆرم له م باره یه وه بیركردوه تا توانیم بریار بدهم، بیرم كرده وه بریارم دا.
- مندالعه كه له كاتیكدا به وردی سهیری وینه كهی دهكرد، پرسى: - باوكه!..... ئه م پیاوه چی كردوه كه ئه م هه موو میدالی وه رگرتووه؟!...

1- ئیت "له زمانى توركیدا به واتای سهگ و خه لکی هیچ و پوچ دیت" - لر- نیشانهی کویه. ئیتلر به مه عنای سهگ و هیچ و پوچه كان دیت.

عه ربانهی دارین

مندالعه كه به گریان وه بۆ ماله وه هاته وه. بابی پرسى: - چی بووه كوپم! مندالعه كه گوتی: - من عه ربانه م دهوی، ئه كره م عه ربانه یه کی دارینی هه یه به لام نایه لی من سواری بم.

باوكی گوتی: - ئیوه هاوړیپى یه كدین، یه ك عه ربانه بۆ هه ردووكتان به سه. مندالعه كه گوتی: - ئاخه ئه كره م من سوار ناكات، هه ر خو ی سوار دهبی. من دهیكوژم، ده لی "ئه م عه ربانه یه هی منه، تۆش ئه سپی منی"

- ئیوه ده میكه هاوړیپى یه كترن، زۆریش یه كتان خو شه وی.. ئیستا چی بووه؟ مندالعه كه فرمیسه كانی سپی و گوتی: - باوكی عه ربانه یه کی ته خته ی بۆ دروست كردوه، تا عه ربانه ی نه بوو به ینمان خو ش بوو، زۆریش خو ش بوو تا ئه سپه دارینه مان هه بوو پیکه وه سوار ده بووین، به لام له وه ته ی باوكی عه ربانه ی بۆ دروست كردوه، ره وشتی

هه‌ندی جار منداڵانی دیش رای ده‌کیشن...

– باشە تۆرای مەکیشە.

- من رای نه کیښم، منډالانی دی رای ده کیښن، من پیی دهلیم "ئکرهم با من سوار بمو توو رای بکیښه، ئهوجا توو سوار بهو من رای ده کیښم" دهلی: "نابی هه موو منډالان مه منونن عه ربهانه که ی من رابکیښن" زور به عه ربهانه که یه وه دنازی.. له وه دهچی باوکی بویه ی سه وزو سیی بوو کری بی و دیه وی رهنگی بکات.

- به مندالەكان بڵی با ئەوانیش رای نه‌كێشن. كاتی هه‌موو قسه‌تان بوو به‌یه‌ك و یه‌كتان گرت ئەوسا ئەویش ناچاره‌ بیڵی هه‌مووتان سوار بین.

- منالہاں بہ قسم ناکہن... ہہموو بہ دواى "ئہکرہم" ہوہن.

به نه‌کره‌مم گوت: "من هاوپیتم، من سوار بکهو توش توژی من رابکیشه"

گوٽي: نه ۽. نه من سوار دهڪات و نه منڊالھڪاني ديڪھ.

باوکه که که می بیری کرده و هو گوئی: - ده بینم له وساو ده ئه م عه ره بانه دارینه پهیدا بووه،
 ئه که رم گۆپاوه.. باشه ئه گهر ئه که رم عه ره بانه ی نه بویه، من عه ره بانه یه کم بۆ تو دروست
 کرد بایه دلنیا ییت که تو ش وه کو ئه که رم نه ده بویت؟ سواری عه ره بانه که نابو ییت و
 مندا له کانت دوا ی خو ت نه ده خست؟ ییوه ی نانا زیت؟

- من وهکو ئه کرهه نابوووم ... من ... من گشت مندا له کانم سوار ده کرد.

باوکی به پیکه نینه وه گوتی: -باشه کوپم، که وایه، یهك عهره بانهی دارینت بۆ دروست دهکهم.

مندالەكە شاد بوو، و گوتی: - له عەرەبانەكەى ئەكرەم جواتر بى، به بۆیەى سوریش بۆم
رهنگ بكه.

باوکه که سهر گهرمی دروست کردنی عهره بانه که بوو، مندالّه که ش به خوشییه وه چاوه پړیی ته واو بوونی بوو. که عهره بانه که ته واو بوو، باوه شی به باوکیدا کردو ماچی کرد، ئه و جا به ره و لای مندالّه کان غاریدا. باوکه که که چاوی بریه بووه کوپه که ی، سهیری کرد که یه کیّک له مندالّه کان ویستی سواری عهره بانه که ی ببی، کوپه که ی به تووپه ییه وه پالی پیوه ناو هاواری کرد:

- عەرەبىي خۇمە!....

دواى كه ميكي تر، له حاليكدا كه با چوو بووه كه ولييه وه له ئه كرم نزيك بووه وه و بى
ئوهى له و جيا بيته وه، مندا له كانى يه كه ناچار ده كرد كه عه ره بانه كه ي رابكيشن.

ئەكرەم گوتى: - ەره بانەكەى من باشتە.

مندالەکه گوتی: - نه خیر هیڤه که ی من باشتره.

ٺهڪرهم گوتی: - وهره ییشبرکی بکهین.

— **باشہ، ییشبرکی^۶ دہکھین.**

هەردووکیان بە لووت بەرزییەووە لە نێوان منداڵەکاندا ئەسپیان ھەلبژارد... باوکیشی بە ناپەڕەییەووە پێکەنی.. ژنەکە ی کە بینی مێردەکە ی بەبێ ھۆ پێ دەکەنی پرسى: -خیری، بەچی پێ دەکەنی. پیاو کە گوتی: -بە ھەربانە.

ژنەکە روانییە لای منداڵەکان، ھەربانە ی ئەکرەم و کۆرەکە ی ئامادە ی پیشپەکی بوون! "یەك.. دوو.. سێ" سییەم تەواو نەبوو بوو ھەربانەکان کەوتنە رێ. ئەکرەم و کۆرەکە ی بەدەست لاسایی قەمچی راوەشاندنیان دەکردەووە ھاواریان دەکرد "ھێ.. ھێ..."

منداڵەکانی دی سەرگەرمی پیشپەکییە کە بوون و بە دوا ی ھەربانەکاندا غاریان دەداو منداڵێک کە کەوتبوو خەریک بوو لە دوا ی ھەربانەکانەووە دەگریا.

کۆرم لە ژيانا تەماشاکەر مەبە

تازە خەریک بوو فیڤری پاسکیل دەبوو... چونکە نایتوانی سەنگی خۆی رابگری، ھەمیشە بە زەویدا دەکەوت، ھەرکە دەشکەوت دەست و پێی بریندار دەبوو، و ئازاری دەگەشتی.

منداڵە کە گوێی بە ئازاری ئەژنوو پاسکی نادا، بەلام کە منداڵەکان گالتهیان پێ دەکرد سات بە سات زاتی خۆی لە دەست دەداو بە خۆی دەگوت: "تۆ بلی فیڤری پاسکیل بێم؟" ئەو خۆی لە نێو ئەو منداڵانەدا کە لە نێو تەپ و تۆزداو بە پاسکیلی کری و بێ ئیستاپ خۆیان فیڤر دەکرد، لە ھەموویان بە کەمتر دەزانی، ھەستى بە جۆرە بێ متمانەییە کە دەکرد. مات و خەمبار لە کاتی کە دەست و پێی ئازاریان پێ گەیی بوو، پانتۆلەکە ی لە سەر ئەژنویەووە درابوو، قۆلی کراسەکە ی ھەلداو بوو بۆ مائی گەرایەووە. دایکی بە تۆپەییەووە ھاواری کرد:

- دیسان پاسکیل؟ ھەر رۆژە ی شوینیکی جەھکانت دەدریت. لە دەستت بێزار بووم، رۆژیکیش مێشکت داغان دەکەیت. ئەوساکە لە دەستت رزگار دەبم.

منداڵە کە گوتی: -ئیدی سواری پاسکیل نابم.

دایکی گوتی: سوپاس بۆ خوا کە ئاقیبەت ئەقڵت ھاتەووە بەر.

منداڵە کە مات بوو، بەلام نایتوانی ئەو کەسەرانی دلی فرامۆش بکات.

دایکی دیسانەووە پرسى: -ھەر چەندم پێ گوتیت نەتوانی ھالیت بکەم کە سواری ئەو شپە پاسکیلە مەبە، چوێت ھەموو پارەکانت کردە مشتی ئەو پاسکیلچییە کە چەلەووە!... باشە...

چۆن بوو کە ئیدی ناتەوێ سواری پاسکیل بێ؟

منداڵە کە گوتی: پێم وایە ناتوانم فیڤر بێم... منداڵەکان پێم پێ دەکەن، گالتهم پێ دەکەن، من ئیدی ناچمە لای ئەوان.

- دایکەکه گوتی: کارێکی چاک دەکەیت.. بە پارەکەت خواردن بۆ خۆت بکەر، نوقول، نۆک...
- ئاخری شوێنێکی خۆت سەقەت دەکرد، باش بوو، وەرە ماچت بکەم.
- عەسر کاتی که باوکەکه گەرایەوه، دایکەکه گوتی:
- ئاگات لێیە؟... کوپەکەت ئیدی سواری پاسکیل نابێ.
- باوکەکه پرسى: بۆ؟
- گوايه منداڵان پێی دەکەن، کاتی که دەکەوی گالتەى پێ دەکەن،
- باوکەکه گوتی: ئاوا؟... هەر لەبەر ئەمە؟
- بەلێ... هەموویان پێم پێ دەکەن.. کاتی که دەکەوم فیکە دەکێشن ھۆیها دەکەن...
- خەریکە دەترسم که ئیدی سواری پاسکیل بم.
- باوکەکه که بێ باوەرى و بەزینی لە سیمای منداڵەکەیدا دەبینی.
- گوتی: حەز بەم کارەت ناکەم. ئەم کارە جوړە ترسنۆکییەکه، بەم کارە دەگوتری بەزین و
- هەڵاتن. ترسنۆکی.
- بۆچی هەڵاتن؟
- ها... بۆ؟
- من که ترسنۆک نیم... هێندە کەوتم هەموو دەست و پام ئازاریان گەیشتی، بەلام هیچ
- نەگريام. بەسەر سەردا کەوتم و نەگريام، من لە کەوتن ناترسم...
- لە کەوتن ناترسیت، بەلام لە پێکەنین و گالتەى منداڵان دەترسیت و واژت لە پاسکیل
- سواری هێناو هەڵاتیت؟ کوپەکەم... ئەمە جوړە ترسانیکە، جوړە هەڵاتنیکە... ئەمەش
- خراپترین شتە.
- منداڵەکه خەریک بوو لە مەبەستی بابی حالى دەبوو، بەلام زاتى رووبەروو بوونەوهی
- پێکەنین و تەوسى منداڵانى لە خۆیدا نابینی.
- باوکەکه گوتی: – هەموو کارێک لە هەولەوه وایە.. وەستاترین بەرگ دروو لە هەولەوه
- دەرزى گرتن شارەزا نەبووه، باشتەین مەلەوانى دنیا وەختی یەکەم جار ویستویەتی بچیتە
- نیو ئاوهوه رەنگە ترسابی. زۆر نمونەى تری لەم بابەتە هەیە.
- باوکەکه، ماوهیهک دیقهتی دەموچاوی منداڵەکەى دا تا ببینی که قسەکانی کاریان تێ
- کردووه یان نا، ئەوجا گوتی:
- سبەینی یەکەم کارت ئەمە بێ بچیتەوه لای هەمان پاسکیل چى... وەرە... ئەمەش
- پارە... بزانه، منداڵان پێت پێ دەکەن، گالتەت پێ دەکەن، ھۆیات لێ دەکەن، بەلام بە
- هیچ جوړی گوێیان مەدری و لە قینی ئەوان فیڤی پاسکیل ببە. هەموو کارێک بەو
- جوړەیه.. هەموو کارێک لە هەولەوه زەحمەت دیتە پێش چاو... حالى عەرزەم بوویت؟
- 3-4 رۆژ پێت پێ دەکەن، 4-5 رۆژ فیکە دەکێشن، دواى چى؟ خوژیان تەنیا
- پاسکیل نییە، رەنگە گەلی کارى تەرت بێتە پێش.. تەنیا ھەول بەدە گالتەو شوخی ئەوان
- نەت ترسینی... ھەول بەدە.

دایکه که گوتی: - شتی چاک فیڤری منداڵه که ده که ی!..

باو که که منداڵه که ی کرده باوهشی، له کاتی که دهستی به سه ری دا دهینا گوتی: - گوی بگره!.. دایکی منیش وه کو دایکی تۆ بوو. منی زۆر خوشه ویست، بیری هه ر له لای من بوو ئاخر تاقانه ی ئه و خیزانه بووم، ده ترسا شتی کم به سه ر بی، هه میشه ده یگوت: "مه چۆ سه ر دره ختان ده که ی، مه چۆ نیۆ ئاوه وه ده خنکی، هینده ی گوته وه تا منی وه کو ته ماشاکه ری که په روه رده کرد. به لام کو پم ته ماشاکه ری له ژیا ندا کاریکی گه لی خراپه.. له ژیا ندا بنیاده میکی شکست خواردوو هه زار جار ان له یه کیکی ته ماشاکه ر چاکتره. له دنیای بوکسی ندا، بوکس وه شی نیکی مام ناوه نجی به با شتره له وه ی که ته ماشاکه ریکی باشی بوکسی ن بیت.

کو په که له بیری ئه و منداڵه دا بوو که گالته یان پی کردبوو. باو کی گوتی: - نه یه لی ئه و منداڵه بت ترسی ن کو پم؟

من شوڤشم ناوی، هه لۆڤه م دهوی

منداڵه که گوتی: - من ناڤۆم بۆ لای دکتۆر!

بابی گوتی: - بۆچی؟

منداڵه که گوتی: - له ده رزی ده ترسم.

باو کی گوتی: - بزانه کو پی نازدارم! باش گوی له قسه کانم بگره، تۆ نه خوشیت، بۆ ئه وه ی چا ببیته وه، پیویسته بۆ لای دکتۆر بجیت، دکتۆر چاره سه رت بکات و بزانی چیته... ده بی راجیته ت بۆ بنوو سی ت.

منداڵه که گوتی: - من ده رمان ناخۆم، ده رمان تاله.

دایکی گوتی: - که واته له نیۆ جیدا بکه وه تا بمريت!

باو کی گوتی: - هه ندی که س وپرای ئه وه ی گه وره شن، ده ترسن بچنه لای دکتۆر، ده زانن که نه خوشن به لام ده ترسن بزائن که چ نه خوشییه کیانه. خویان له گه ل نه خوشییه که دا ده ساری ن، به لام بۆ لای دکتۆر ناچن، نابی له دکتۆر، له شری نقه و له ناوی نه خوشییه که بترسین. ئیمه ئه گه ر نه خوشی له نیۆ نه به ین، ئه و ئیمه له نیۆ ده بات. منداڵه که گوتی: - من ناتوانم نه خوشی له نیۆ به رم!

باو که که دهستی به سه ر نیۆچه وانی منداڵه که ی دا هی ناو گوتی:

- تۆ ده لیی له نیۆ ناگر دایت.

منداڵه که گوتی: - من ده رمان ناخۆم

دایکی گوتی: - دهر د بخوی.

باوکی گوتی: - بزانه کوپی شیرینم! منجر مهبه، منجر کاریکی خراپه، ئەگەر بۆ لای دکتۆر نهچیت نهخۆشییهکەت زیاد دهکات... هه موو شتی له سه ره تاوه بچوو ک دیاره به لām رۆژ به رۆژ گه وره تر ده بی، گه شه ده کات. ئەگەر روباری بچکۆله نه بن روباری گه وره دروست نابن، ئەگەر روباری گه وره یه ک نه گرن، ده ریای گه وره دروست نابن. درۆی بچکۆله ری بۆ کاری خه راپ خۆش ده کات و کاره خراپه بچوو که کان دوایی ده بن به کاری خراپی گه وره.

مندالەکه گوتی: - من بۆ لای دکتۆر ناچم، من هه لۆژم ده وی.

باوکی گوتی: - به م زستانه هه لۆژه کوانی؟!

دایکی گوتی: - ئەگەر بۆ لای دکتۆر بچیت هه لۆژه ت بۆ ده کرم.

مندالەکه گوتی: - نه بۆ لای دکتۆر ده چم! نه هه لۆژم ده وی.

باوکی گوتی: پیویسته ئازا بیت. ئەگەر شریقه له خۆ به دی یان ده رمان بخۆیت مانای وایه به سه ر تر سدا زال ده بیت، به لām ئەگەر ئەم کاره نه کهیت هه میشه هه ر نه خۆش ده بیت، ئیستا بلێ بزانه تۆ لایه نگری خۆتی یان لایه نگری نه خۆشی؟

مندالەکه گوتی: - من لایه نگری هه لۆژم

دایکی توپه بوو گوتی: خه تای خۆته که رووت به م مندالە داوه... له بری ئەم چه نه بازییه

بیکه باوه شت با برۆین بۆ لای دکتۆر، ده گری به قیروسیا.

مندالەکه دهستی به گریان کرد: من بۆ لای دکتۆر ناڕۆم.

باوکی گوتی: - مه گری... گوی بگره: تۆ مندالیت و من و دایکت گه وره ین، ئەگەر به مانه وی به دوو قۆلی ده تکه یه نه باوه وش و بۆ لای دکتۆرت ده به ین و ده ره قه تیشمان نایه ی. به لām راست نییه به زۆر کاریکت به سه ردا به سه پیین که قازانجه که ی بۆ خۆته، وانیه؟ من ده مه وی که باوه رمان پی بکهیت که ئەگەر بۆ لای دکتۆر بچی قازانجی خۆته. باشه ئیستا دیی بۆ لای دکتۆر برۆین؟

مندالەکه گوتی: - ناڕۆم!

باوکی نه یه توانی جله وی پیکه نینه که ی بگری.

مندالەکه گوتی: - بۆ پیده که نی

باوکی گوتی: - وه کو تۆ چۆن له دکتۆر ده ترسیت، هه ندیکیش هه ن له شوپش ده ترسن.

له به ده ختی، ده ست کورتی، زۆلم و زۆر داریدا ده نالینن و هاوار ده که ن، به لām له شوپش که ده توانی رزگاریان بکات ده ترسن، به وانه پیده که نم.

مندالەکه گوتی: - شوپش چییه؟

باوکی بیرى کرده وه گوتی: - ئەگەر به توانی باوه ر به من بکهیت و بۆ لای دکتۆر بچیت، ئەمه بۆ تۆ جوړه شوپشیکه.

مندالەکه له حالیک دا که به ده نگى به رز ده گریا گوتی:

- من شوپشم ناوی... من هه لۆژم ده وی.

ئەگەر شەرئەبى ئاشتیش نابى

مندالیک بە بابى گوت:

- بابە!... لە پۆلەكەماندا كۆپىكى بەرەللا ھەيە ھەمیشە قەلەمەكەى دەردىنى و بەپشتى سەرميا دەكىشیت....
- بۆچى؟
- نازانم... لە پشت منەو دەنىشتوو. باوكى سەرۆكى پۆلىسە لە كاتى دەرسدا ھەمیشە قژم دەردىنى...
- دايكى گوتى:

- ئەو چ مندالیکە.. چما مامۆستاتان نىيە؟ چما نابىنى، ئەگەر نابىنى بۆ خۆت زمانت نىيە شکات بكەى. بلى وا نەكات... بلى: "مامۆستا گيان ئەم كۆرە تەمى بكەن، لىم دەدا" مندالەكە دوو دل وەستابوو. باوكى گوتى:
- كۆرم، ئەو ھاوړى تۆيە، شکات مەكە... ئەم چەشنە شکاتە يەكەم دەبیتە ھۆى ئەو ھەمیشە پشت بە كەسانى دى بىەستىت و باوهرت بە خۆت نەبى، دووھم: ئەگەر شکات بكەيت دەلین دوو زمانەو، ئەمەش گەلیك خراپە... ئەوسا نیوت دەنن دوو زمان.
- باشە باشە... لە مندالەكە بدەن و بیدەنگ بى...
- باوكەكە تۆزى بىرى كردهو گوتى:
- سبەى برۆ رىك و رەوان لەگەل ئەو ھاوړىيەتدا قسان بكە، پى بلى "بزانە ھاوړى!... ئیمە ھەردووكمەن ھاوړىلین و چ دۆژمنايەتيیەكمەن لە نیواندا نىيە" بلى "ئەو كارەى تۆ دەيكەيت راست نىيە... چیدى بەسەرما مەكیشە" ئەگەر قایل نەبوو، جارىكى دیش لى دایت ھەر تووړە مەبە... ھیدى بەو ديسان تى بگەینەو كە لیت نەدات... ئەگەر ئەمجارەش بە قسەى نەكردیت ئەوا پىش ئەو ھەى بچنە پۆلەو بە دەنگى بەرز بلى ھاوړیان!... ئەم برادرەمان بەبى ھۆ دەكىشیت بەسەرما چەند جارى پىم گوتوو كە ئەم كارە مەكە، كەچى گووى نەدامى، ئەگەر ئەمجارە دووبارەى بكاتەو لى دەدەم.
- خۆ ئەگەر دەست بەردار نەبوو، ئەو تۆش بەپاستى لى بدە، بەلام نەك بچیت لى بدەيت و را بكەيت، چونكە كارى كە دەستت پىوھدا دەبى تەواوى بكەيت، ھەلبەتە ئەویش دەتوانى لە تۆ بدات بەلام مەترسە.. ئەگەر پیاو لە خەبات بترسى ھەرگیز سەرکەوتوو نابى "بەبى رەچاو كەردنى شەر، ئاشتى نابیت". مندالەكە بە وردى گووى بۆ قسەكانى بابى شل دەكرد و ھەولى دەدا لە مەبەستەكانى بابى تى بگات.

باوكەكە گوتى:

- حالى بوويت كە دەمەوى چى بلىم؟

مندالەکه گوتی:

- حالی بووم، بەلام ئەگەر نەتوانم لێی بدهم؟
- ئەگەر نەتوانی لێی بدهیت، تێ دەگات کە ئەگەر ئەو لە تۆ بدات تۆش لەو دەدهیت، بەلای کەمەووە تێ دەگات کە بەرگری لە خۆت دەکەیت و لەبەر ئەمە سەلت لێ دەکاتەووە...
- وانییە! مندالەکه پێکەنی و باوکی لەسەری رۆی.
- لەوانەشە بتوانی لێی بدهیت و لەبەر ئەمە رەنگە مندالەکانی تریش لێت بترسن و شەرت پێ نەفرۆشن و تۆش سوود لەم مەسەلەیە وەرگیری تا ئەگەر شتی بوو دەست نەپاریزی.
- بەلام مافی ئەوەت نییە شەر بە چ کەسیک بفرۆشیت، بەلکو ئەگەر یەکیک شەری بە یەکیک فروشت نەیهێت. ئەگەر یەکیک شەری فروشت و تۆ بینیت و بە بێدەنگی مایتهو، ئەوا تۆش شەریکی ئەو شەپ فروشهیت... حالی بوویت کوپم؟
- مندالەکه هەولێ دەدا لە مانای قسەکانی بابی تێ بگات.

ناوکه شیالانە

مندالێکی بچکۆلانە زۆری لە خۆی دەکرد کە ناوکه شیالانە بە ددان بشکێنی. باوکی گوتی: -کوپم!... ناوکه شیالانە بە ددان ناشکێنری.

مندالەکه دیسان گازی لە ناوکه شیالانەکه گرت، ناوکه شیالانەکه جێرە دەهات و ددانی مندالەکهش جێرە دەهات. مندالەکه دەستی بۆ ددانی برد کە دەیهشا.

باوکی گوتی: - ناوکی شیالانە زۆر قایمە، ددانەکانت خراپ دەبن، مندالەکه چوو بوو بەقینا، ئیلان و بیلان دەیویست ناوکه شیالانەکه بشکێنی، ناوکهکهی لەسەر زەوییهکه دانا، بەناو لەپی زۆری لێ کرد، ناوکهکه نەشکا.

مندالەکه گوتی: -ئەگەر تۆ منجیریت، ئەوا من لە تۆ منجیرترم. ئەمجارەیان بەردیکی هەلگرت و ویستی ناوکهکهی پێی بشکێنی، بەلام ناوکهکه هەر جارە بە لایەکدا دەردەپەری.

باوکی گوتی: -کوپم!... ناوکی شیالانە زۆر قایمە، بەو بەردە بچووکە ناشکێت.

مندالەکه لە داخا شەقیکی لە ناوکهکه هەلدا، ناوکهکه لە نزیکی بۆری ناوکهکهووە کەوتە سەر زەوی، ئەویش بە تووڕەیی پێی خستە سەر ناوکهکهو بە تەواوی لە ئەرزەکهدا نوقمی کرد. رۆژان تێ پەڕین، مندالەکه ناوکه شیالانەکهی بیر نەما. رۆژیەک کە لەگەڵ مندالانی گەرەکهکهیاندا خەریکی وازی کردن بوو باوکی بانگی کردو گوتی: ئەمە چیبە کوپم.

مندالەکه سەیری ئەو شوینە کرد کە باوکی ئیشارەتی بۆ کردبوو. دوو گەلای سەوزی بچکۆلە لە ئەرزەکهووە سەریان دەرھێنا بوو، مندالەکه گوتی:

– ئەمە گيايه.

باوکی گوتی: – نهخیر گيا نيه، ئەمە درهختیکه که چرۆی کردوو، لهو ناوکهوه هاتوووته دهري که تۆ نهتوانی به ددان يان به بهرد بيشکینی. ناوکه قايمهکه هاتهوه يادی منداڵهکه. ئەو ناوکهی که نهیتوانی نهبه ددان و نه به بهرد بيشکینی. ئیستا چرۆی دهركردبوو، تا دوايي ببي به درهخت، شکوفه بکات و شیلانه بگری. سهري سورما.

باوکی پيی گوتی: – ههميشه له کاتي تهنگانهدا ناوکه شیلانهکەت له ياد بي. ناوکی که نهتوانی به ددان يان به بهرد بيشکینی، کاتي کهوتە سهري زهويهکی له بارو وهختی هات توێکلە سفت و قايمهکهی شهقی برد، به ناخی زهويدا چوو، و سهوز بوو، کوپي نازدارم! چي ئەم توانايه بهو ناوکه بهخشی. ناوکهکه ئەو هيژو توانايه له ناوهوی خوێ وەرگرتوو. ههموو شتيك له ناخی خویدا دژي خویشی پيیه که دهتوانی بيگۆریت و شتيکی تري لی دروست بکات. منداڵهکه به وردی گوئی له باوکی دهگرت و باوکی له حالیکدا که پيیدهکەنی گوتی: – کوپم! ههميشه ناوکه شیلانهکه بينهوه يادی خوێ و باوهپ به توانای خوێ بکه.

1- شیلانه: قهيسي.

فريو نه خوێ

منداڵهکه گوتی:

– منيش ديم بۆ لای خالم

خالی له زيندان بوو. باوکی گوتی: – باشه. دايکی ئەو خواردنانهی ئامادهکرد که خاله حەزی لی بوون، لهگهڵ هەنێ جلی شوراوو پاک و تهميزدا خستيه ناو جانتايهکی نايلونی گولدارهوهو له منداڵهکهی پرسى: – تۆ چي بۆ خالت دهبي؟ منداڵهکه گوتی: ميۆژ دهبهم.

باوک و کوپهکهی کهوتنه ري. له ريگا ميۆژ، نۆک، جگه رهو هەندی سهوزهو خواردنيان کړی. منداڵهکه گوتی:

– خالۆ حەز له که رهو زيش دهکات.

که رهو زيانيش کړی.

بهردهم زیندان قهرهبالغ بوو، بۆ دیدهنی ریزیان بهستبوو. ئهوانیش ریزیان گرت، مندالهکه که یهکههجار بوو زیندانی دهبینی بهسهرسامی سهیری ههموو شتیکی دهکرد. ههموو شتیکی بهلاوه تازه بوو. یهکی له ئاشنایان که تازه خهريک بوو له دیدهنی دهگهپرایهوه به باوکهکهی گوت: - رهزای ئیوهشم بینی. جووتی پیلای دهبو، گوتی نمره چل بی. رهزا ناوی خاله بوو. باوکهکه به مندالهکهی گوت: - تۆ لیڤه دانیشه ئاگاداری شتهکان به با من برۆم جووتی پیلای بۆ خالت بکرم.

مندالهکه لهو شوینهدا که بابی بۆی دهست نیشان کردبوو، دانیشته، باوکهکه گوتی: - ئاگاداربه نهیهلی دز شتهکان بدزی. مندالهکه گوتی: نایهلم.

بۆ ئهوهی شتهکان نه دزن به وردی ئاگاداری دهکردن و دهستیکی لهسهه جانتای جلهکان و دهستهکهی تریشی لهسهه زهمیله سهوزهکه دانا بوو. چوار چاوو به وریاییهوه ئاگای له ههموو کهسیک بوو. باوکی گوتبووی "ئاگاداربه" کهواته دیار بوو له نیو ئهه قهرهبالغیهدا کهسیک دهیتوانی دزی بکات. بهلام دیار نهبوو له نیو ئهه ههموو خهکهدا کی دز بی، لهه بیرانهدا بوو که پیره میڤردیکی دهم به پیکه نین لیی نزیك بووهوهو گوتی: - بچکۆل گیان!...

چاوهروانی کیی؟

مندالهکه گوتی: - چاوهپیی باوکهکم.

- تۆ کوپی کییت؟

- کوپی یوسف.

- ئه... ها... بلی تۆ کوپی یوسفی خومانی.. ئهی باشه باوکت کوانی؟

- چووه پیلای بۆ خالم بکری منیش لای شتهکانم

- باشه وریابه لیی نه دزن.

- منیش له بهر ئههه لیڤه... ته ماشاکه دهستیکم لهسهه ئهه جانتایهیهو دهستیکم لهسهه ئهویان.

- ئافهرین بۆ تۆ.. ئافهرین.. وریابه.

مندالهکه گوتی: - ئه مانه بۆ خاله رهزان... دهی ناسیت؟

- ئه دی چۆن.

مندالهکه به زهرده خهوه سههه لهقاند. پیاوهکه گوتی: "خاله رهزات زۆر چاک دهناسم" و له کاتی که به خوشه ویستییهوه دهستی بهسهه مندالهکهدا دهینا، له تهکیا دانیشته.

مندالهکه گوتی: - تۆش بۆ لای خاله هاتوویت.

پیاوهکه گوتی: - بهلی، جوابی ناردبوو که بیم.

مندالهکه گوتی: - تۆش کوپت هیه.

پیاوهکه گوتی: - هه مه.

مندالهکه گوتی: - دوو ددانم کهوتوون.

پیاوهکه گوتی: - کوا بی بینم.

مندالەکه دەمی کردەوه پیاوکه گوتی: منیش سی ددانم کهوتوون پیاوکه دەمی کردەوه و جیگای ددانە کهوتووکانی به مندالەکه نیشاندا ئەوجا به دەم ئەندازە گرتنی جانتاکەوه پرسی: "چیت بۆ خالت کپیوه".

– هەموو شتی. کەرەزیشم بۆی کپیوه، هەزی لی دەکات.
پیاوکه گوتی: – دەزانم، دەزانم. خالت لە هەموو شتی پتر هەزی لە سەوزەو کاستەرە کاستەریشت بۆی کپیوه؟

مندالەکه گوتی: نه. ئەگەر باوکم بیتهوه کاستەریشی بۆ دەکپین.
پیاوکه گوتی: – ئەمە نابێ، خالت زۆری هەز لە کاستەرە، دەبی کاستەریش بکپین.
مندالەکه گوتی: – منیش هەز لە کاستەر دەکەم.

– کەوا یە منیش هەم بۆ توو هەم بۆ خالت کاستەر دەکپم. چوار دانە بکپە، یەکی بۆ خۆت یەکی بۆ خالت یەکی بۆ من و یەکی بۆ باوکت. پیرەمیڕەدەکه (5) لیرە ی بە مندالەکه دا، کاستەر فرۆشیک که به عەرەبانە کاستەری دەفرۆشت لەو ناوہ بوو. مندالەکه پارەکی وەرگرت و بەرەو لای کاستەر فرۆشەکه غاریدا. کاستەرەکانی کپی و گەپایەوه. که گەپایەوه بینی نه پیرەمیڕەدەکه ماوه نه شتەکان. دەستی به گریان کرد.

باوکه که بینی کۆرەکهی دەگری و کاستەرەکان به دەستییهوه شل بوونەتەوه، پرسی: چی بووه؟ بۆ دەگریت؟

مندالەکه شتەکهی بۆ گێپرایەوه. باوکی به هەراسانی بەراست و چەپدا دەپروانی، بەلام کابرا دیار نەبوو.

باوکی گوتی: – مەگری.. چار نییه... خۆت سەلامەت بی.
کاتی دیدەنی، وەختی که خالە رهزا مەسەله کهی زانی گوتی:
– خوارزا... دەزانی چۆن ماسی دەگرن؟
مندالەکه گوتی: – نا، نازانم.

خال پیکەنی و گوتی: – چەشەیه که به سەری قولاپەکهوه دەکەن و هەلی دەدەنە نیو ئاوەکهوه، ماسی ساویلەکه و خۆش باوەر دیت و دەیهوی چەشە ی سەری قولاپەکه بخوات، خیرا قولاپەکه قوت دەدا، ئەوجا لیی گیر دەبی. خیرا خیرا خوی تەکان دەدات، تەقەلا دەدات، بەلام بی سوودە چونکه قولاپەکهی قوت داوه، خالە گیان کاتی کهسیک نەناسیت و ویستی شتیکت بداتی، ماسیت بیر بیتهوه و له خۆت بپرسه که ئەم کابرایه بۆ ئەم شتە به من دەدات! ئەم کاره چ سوودیکی بۆ ئەو هەیه، ئەم بیرە دەبیته هوی ئەوهی که قولاپەکه قوت نەدهی، چونکه خوارزای نازدارم لەم دەورو زەمانەیه دا به بی سوود کەس شت به کەس نا به خشییت.

شوان که له گوندی "هودچو" ده دهات، پێی گوتم که ناڤاکه‌ی ئه‌و ده‌وله‌مه‌ندیکی به‌ده‌روشت و بابایه‌کی خاینه، ژاپۆنییه‌کان کردوویانه به‌کوێخای گوند. پێری عه‌سر ناڤاکه‌ی زۆری لێ کردبوو که به‌سکی برسی به‌ده‌ور گونده‌که‌دا غار بدات و ئه‌سپی شوانه‌کانی گرتبوو، و بۆ ژاپۆنییه‌ بێ شه‌ره‌فه‌کانی بردبوو. له‌ راستیدا دوژمن به‌مه‌به‌ستی تالان کردن نیازی وایه‌ جاریکی دی هێرش بکات.

دایکی "های" به‌ توپه‌یی هاواری کرد: - ده‌بوايه‌ تۆ به‌ زووترین کات ئه‌مه‌ت بگوتبا! زوو غارده‌و برۆ خه‌به‌ر به‌ کوێخا بده‌!

- ئه‌م کاره‌م کرد، هه‌ر دوینی عه‌سر. هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ش کوێخا ده‌ستووری به‌ ته‌واوی خه‌زانه‌کان دا تا گه‌نم و دانه‌وێله‌کانیان قایم بکه‌ن.

های و زۆری شانازی به‌و کاره‌یه‌وه‌ ده‌کرد، مه‌رپه‌کانی له‌ په‌چه‌که‌ ده‌ره‌یناو له‌ چاو تروکانیکدا ون بوو.

هه‌موو خه‌لکی گوند له‌ هه‌ول و ته‌قه‌لادا بوون. خه‌رمانه‌کانیان ده‌کوتا، گه‌نمه‌کانیان ده‌هاپی و ئه‌وجا به‌ په‌له‌ ئارده‌کانیان له‌ کیسه‌ ده‌کرد. ته‌نانه‌ت منداڵانیش یارمه‌تی گه‌وره‌کانیان ده‌دا بۆ گه‌یاندنی دانه‌وێله‌ به‌ کیوه‌کان و شارده‌نه‌وی. های و قامچییه‌که‌ی باداو تیێ چریکانه‌:

تازه‌ ئه‌م بێ شه‌ره‌فانه‌ لیڤه‌ بوون و هه‌موو شتیکیان وێران کرد.

جا چییان نه‌کرد؟ خواردنه‌کانیان خواردین، گه‌نمه‌کانیان بۆ خو بردین، خانووه‌کانیان سووتاندین و ته‌نیا سه‌بيله‌که‌ی باوه‌ گه‌وره‌م مابوو ئه‌ویشیان شکاند...

له‌ پر ده‌نگی زه‌نگی که به‌سه‌ر پیره‌ دار چناریکی به‌رده‌م گونده‌وه‌ هه‌لواسرا بوو به‌رز بووه‌وه‌. کوێخای گونده‌که‌ بوو هاواری ده‌کرد:

- ئه‌و بێ شه‌ره‌فانه‌ ده‌یانده‌وی بێن! ئه‌ی قاره‌مانانی به‌رگری میلیی چه‌که‌کانتان هه‌لگرن! مین و نارنجۆکه‌کانتان بێن! هه‌مووتان له‌ سیبه‌ری دار چناره‌که‌ کۆبینه‌وه‌! پیرو منداڵ و نه‌ساغه‌کان بچن بۆ کیوان! خه‌ره‌ک و جه‌نجه‌ره‌کانتان به‌جی به‌یئن، هه‌ر به‌ ده‌قی خۆیانده‌وه‌ وازیان لێ به‌یئن و خۆتان ناماده‌ی هه‌ره‌که‌ت بکه‌ن!.

له‌ چاو تروکانیکدا هه‌موو پێشمه‌رگه‌کانی به‌رگری میلیی له‌ سیبه‌ری دار چناره‌که‌دا کۆبوونه‌وه‌، کوێخاش "های" بۆ سه‌ر کیوه‌کان ئاردا تا ئیشک بگری: - تۆ چاو ساغی گونده‌که‌ی! ئاگادار به‌، نه‌یه‌لی دوژمنان هه‌ستت پی بکه‌ن، وه‌ره‌ ئه‌م نارنجۆکه‌ش له‌گه‌ل خۆتدا به‌ره‌!

"های" و "نارنجۆکه‌که‌ی خسته‌ باخه‌لی و تیێ چریکانه‌: گه‌ر ئه‌م بێ شه‌ره‌فانه‌ دووباره‌ بێن که هه‌موو شتی وێران بکه‌ن.. چ شتیکیان لیڤه‌دا ده‌ست ده‌که‌وی؟ ده‌کرین به‌ هه‌وادا؟ به‌ هه‌وادا؟

له‌ عه‌ماری شه‌کرده‌ نارنجۆک و له‌ ژێر زه‌مینه‌کاندا مین ده‌ته‌قیته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر به‌ خه‌یالی جاران برۆن ئه‌و دوايان ده‌پریته‌وه‌.

"های وا" به شادی و به دهم گۆرانییه وه خۆی گه یانده گردی "لۆنگ من" که که وتبووه پشت گونده که وه.

داری نیشانهی خه تهر

های وا دواي ئه وهی گه یشته سهر گرده که قه مچیه کی کرد به بهر پشتینه که یداو له ژیر دره ختی که خۆی مه لاسدا. ئهم دره خته چ گه لایه کی پیوه نه بوو. هه موو گه نه مه کان دروینه کرابوون، هه رزن وه کو زیپی بی خه وش دهره وشایه وه. به لام ئهم دره خته ته نانه تاقه چرۆیه کیشی دهرنه کردبوو. نه بهری هه تاوی ده گرت نه بهری باران. بهم حاله وه "های وا" ته وای ئه و رۆژه له ژیر دره خته که دا مایه وه. له ویدا خۆی مه لاس دابوو و به دهسته کانی سیبهری بۆ چاوه کانی کردبوو و به وردی ده پروانییه ده شته که.

روباریک له دووره وه وه کو ماریکی زیوین ده بریقایه وه. له پشتی رووباره که وه هیلی ئاسن هه بوو. های وا پتر زهینی دایه ده شته که. به دریزایی هیلی ئاسنه که هه ندی خالی رهشی بهرچاو که وت. له دووره وه وه کو تاشه بهرد دهیان نواند. بابی پیی گوتبوو که ئه و خالانه قولله و قه لای دوژمنن. هه ریه کی له و قولانه هینده گه و ره بوون که جیگای ژماره یه کی زۆر له ئه ندامانی دوژمنی تیدا ده بووه وه. بابی چه ندین جار هیرشیی بۆ سهر ئه و قولانه کردبوو. "های وا" مه جبوور بوو که هه میشه له گوندا بمینیته وه. ئهم مه سه له یه زۆری ناره حه ت ده کرد.

له پشت گرده که وه به دهستی رۆژئاوا دا، تاک و ته را دهنگی تۆپ ده گه ییه گوی. "دوژمن له ده و روبه ری بنکه کانی ئیمه، له چیاکانی -تای هانگ- دا سه رگه رمی تالانه. بی شه ره فانه! هیرشیان بۆ پشت و ناوچه رگه ی بنکه ی ئیمه کردوو! ده یانه وی دانه ویله ی ئیمه بدن! به لام هه رگیز ناگه پینه وه! هه موویان له نیو ده بهین! به لام ئیره هیشتا هه ر ئارامه. چ ده نگیک نایه ت. کو ره شوانه که ی گوندی "هودچو" له کو ییه؟ شوانه کانی دی له کو یین؟ بۆ نه هاتوون بۆ ئیره؟!"

"های وا" نانه که ی خواردو له بهر خۆیه وه هه ندی سرودی گوته وه. هیشتاش چ ده نگیک له ده شته که وه ناگه ییه گوی.

دیسانه وه خۆی له ژیر دره خته که دا ماتداو ده شته که ی دایه بهر زهین. له پهر سه رنجی به زنجیره خالیکی ره شه وه گیر سایه وه که له پشت گرده کانه وه ده خزینه ده ری. "ئه مه چی بی ت باشه؟!"

"های وا" چاوه کانی هه لگۆفت. به چاکی زنجیره خاله ره شه که ی ده بیینی که وه کو میروستان به ره و گردی "لۆنگ من" ده هاته پی شه وه.

"باشه که واته ئه و بی شه ره فانه ده یانه وی له حه شارگا کانیان بی نه ده ری و بۆ ئیره بی ن! له ولا وه ریچکه یه ک... له م لا وه ریچکه یه کی دی و له ولا شه وه ریچکه یه کی دی!"

"های وا" ناو قه‌دی دره‌خته‌که‌ی گرت و تا هیژی تیدا بوو به‌ره‌و زه‌وییه‌که رایکیشا. ئەم دره‌خته، دره‌ختی راسته‌قینه نه‌بوو، به‌لکه‌ داریکی وشک بوو، له‌ سه‌ر گرده‌که چه‌قاندبوویان. خه‌لکی گوند به‌و داره‌یان ده‌گوت نیشانه‌ی خه‌ته‌ر. سه‌ر گرده‌که شوینیکی چاک بوو، بو‌چه‌قاندنی داره‌که، چونکه‌ هه‌م له‌ گونده‌وه چاک ده‌بینراو هه‌م له‌ گرده‌که‌ی رۆژئاواوه. هه‌ر که‌ داره‌که‌ بکه‌وتایه، هه‌موو که‌سیک حالی ده‌بوو که‌ دوژمن نزیک بووه‌ته‌وه. زه‌نگی گوندی "لونگ من" دیسان ده‌ستی به‌ لیدان کرده‌وه. خه‌لکی گوند، چییان توانی له‌گه‌ل‌ خۆدا هه‌لیان گرت و به‌ره‌و چیا رۆیشتن. هه‌روه‌ها پێشمه‌رگه‌کانی به‌رگری میلیش به‌ خۆیان و چه‌که‌کانیا‌وه به‌ره‌و چیا بوونه‌وه. هه‌موو شتی‌ک به‌ په‌له‌ ئەه‌جام درا. زه‌نگه‌که‌ له‌ لیدان که‌وت گونده‌که‌ به‌ ماتی و چۆلی مایه‌وه.

نامه‌یه‌کی سی‌ په‌ر

های وا پیاویکی بینی، پیاویک که‌ چاوی بری بووه‌ گرده‌که‌و به‌ره‌و ئەو سه‌رده‌که‌وت. خه‌لکانی گوند به‌ ده‌گمه‌ن ئەم باریکه‌ رێیه‌یان به‌کار ده‌هینا. ئەم رێگایه‌ ته‌نیا بو‌ مه‌ر له‌وه‌راندن و داره‌ینان به‌کار ده‌هینرا. "های وا" بری کرده‌وه که‌ هه‌بی و نه‌بی ئەو پیاوه‌ بابایه‌کی خایه‌نه. دهم ده‌ست مه‌رکه‌کانی به‌ره‌و بێشه‌که‌ رانی، خوشی له‌ نیوان ده‌وه‌نه‌کانه‌وه‌ خزایه‌ پال‌ تاویره‌ به‌ردیک و به‌ وردی کابرای خسته‌ ژیر نیگا. زامنی نارنجۆکه‌که‌ی هه‌لکیشا. وه‌ختی که‌ پیاوه‌که‌ گه‌ییه‌ نزیک‌ سه‌ر گرده‌که‌ گازی کرد: - های وا! هۆو های وا! به‌لام های وا وه‌لامی نه‌دایه‌وه. پیاوه‌که‌ دیسان گازی کرد: - های وا! های وا! های وا ده‌نگی بابی ناسییه‌وه. به‌لی، باوکی له‌ ده‌شت گه‌رابوووه‌ تفه‌نگه‌که‌شی له‌ شانی بوو. های وا به‌ شادییه‌کی زۆره‌وه‌ هاواری کرد: - باوکه‌!

- ئەوه‌ له‌ کوێ خۆت شارده‌وته‌وه؟
- لی‌ره، له‌م ناوه‌!

های وا له حالیکدا که گه لای وشکه وه بووی دنیا که وتبووه سهر سهری. له نیوان ده وه نه کانه وه هه ستا. وهختی که باوکی بهو شیوهیه بینی به توورپه ییه وه هاواری کرد: - تو بهمه ده لئی ئیشک گرتن؟ بی شهرفانه وا خهریکه دین و توش ئهم په ناو ئهو په نا ده که ی؟

- من ده میکه بینیومن و داره که وتوو ده که ی نیشاندا.

- ته ماشاکه! ئه گهر زور وریا نه بم، ده متوانی نیشانه ی خه تهر بدهم؟

- ئه ی که واته بو خوتت قایم کردوه؟

های وا به پهستییه وه سهیری کرد. زامنی نارنجوکه که ی خسته وه جیی خو ی و به ناره حه تییه وه گوتی: - له کو ی بزانه که کی دهیه وی بی ت؟ له وانه بوو له بری تو خایه نیك بهاتبایه! ئه ی ئه وساکه چی ده بوو؟

بابی به پیکه نینه وه گوتی: - زور چاکه! به لام تو چون ده توانی نارنجوکه که ت هه لبدیه ت له کاتی کدا له نیو ده وه نه کانا خوت شار دۆته وه؟ چون ده توانی به په له بیته وه دهر وه تاکو بتوانی دژمن ده سگیر بکه ی؟ چون ده توانی به په له خوت بشاریته وه بی ئه وه ی چ شوین پییه که له دوا ی خوته وه جی بهی لی؟ ها؟

هه ردووکیان پیکه نین. زور دۆستانه دهستی به پشتی کو په کهیدا داو گوتی: - له کاتی خه بات کردن دژ بهم بی شهرفانه پیویسته بیر له هه موو شتیك بکه یته وه. شتی نیوه چل کافی نییه.

باوکی نامه یه کی له گیرفانی دهره ینا. های وا له خو شیاندا هاواری کردو چاره کانی بریسکانه وه، نامه یه کی په ردار!

ئه وه له راستیدا نامه یه کی په ردار بوو. سی په ره مریشک به پشتی زهر فکه یه وه بوو، باوکی ئهم نامه یه ی له لای پيشمه رگه کانی دهشته وه هینا بوو. "های وا" دهیزانی که یه که په ر به واتای "بی ماتهل بوون" دیت دوو په ر به واتای "به په له" دیت و سی په ر به واتای "زور به په له" دیت. بهم پییه ده بی ت ئهم نامه یه زور گرنگ بی ت. "های وا" دهیویست زووتر نامه که وه ربگری، به لام باوکی له ویش په له تری بوو، وهختی "های وا" دهستی دريژ کرد، گوتی: - خیرا خوت بگه یه نه بنکه ی سهر کردایه تی له گوندی "زان وانگ" و ئهم نامه یه بده به هاواری "چانگ" ی سهر تیپ.

- هاواری "چانگ"؟! سهر تیپی "پلینگی شه وانه" نییه؟

- بو نه ء، ئهو که سه یه که رابه ری شه ره که ی کردو توانیمان بنکه ی ئهم بی شهرفانه داغان بکه ی، ویستگای هی لی ئاسنه که یان بسووتینین.

- چ شتیکی به په له له نامه یه دایه؟ شه ریکی دی به دهسته وه یه؟ باوکی سهری له قاندو گوتی: - نابی کهس ئاگای له نهینی سوپایی هه بی ت.

ئه و جا به چاو داگرتنه وه له سهری رۆی: - به هه ر حال گرنگ ئه مه یه که نهینی سوپایی نابیت گوم بی ت، یان به دهستی دژمن بکه وی یان گه ییشتنه که ی دوا بکه وی.

- پیویست ناکات ئهم قسانه به من بلی!

"های وا" تهمه نایه کی سوپایی کردو گوتی: - به هەر حال وەختی که تیپی پلینگێ شەوانە دەستی بە شەپەکە ی کرد، وریا بە.

"های وا" بە فیکە یە ک مەپەکانی کۆکردەووە قەمچییەکە ی بەرەو بابی، درێژ کردو گوتی: - وەرە، ئیستا تۆ مەپەکان وەردەگرت و ئیشک گرتەکەش لە ئەستۆی تۆدایە!

بەلام باوکی وەلامی دایەو: - مەپەکانیش لەگەڵ خۆتا بەرە. دەبی زۆر وریا بی. دۆژمن لە گشت ئەم ناوانەدا هەیە. لە رینگای جۆر بە جۆرەو بەرەو چیا دین. بردنی نامەکە بۆ ئەوی. رەنگە زۆر زەحمەت بی. ئەگەر تووشی ئەوان بوویت، بلی شوانیت و لە دەشتەو دی.

- "زۆر چاکە! بە دەم مەپ لەوەراندنەو نامەکە دەبەم".

ئەمە یەکەمین نامە نەبوو دەبوو بۆ ئەوی بەری بەلام جارێ تەنیا نێزەکە ی و گولینگە سوورەکە ی پی بوو، تا دەیتوانی توند غاری دەدا، بەلام ئیستا دەبوا یە بە دەم مەپ لەوەراندنەو نامەکە بەری. "های وا" لە خۆی پرسى داخوا کە ی دەگاتە جی.

- دەبی بۆ سبەینی پێش روژ ئاوا نامەکە یان پی بگات. سبەینی! حالى بوویت؟

باوکی بە دانیاییەو قسانی دەکرد: - نامەکە گۆم نەکە ی!

- بۆ گۆمی دەکەم؟ باوکە، تۆ نینگەرەن مەبە. ئەگەر خۆم کوشتبی، لە کاتی خۆیدا دە ی گە یەنم!

لەم کاتەدا هاپەری دەستپێژی رەشاشەکانی دژمن دەستی پێکرد، گولەکان بەسەر سەری ئەمانەو گێزە ی دەکرد.

- بی شەرەفانە، ئیمە یان کردووە بە نیشانە، وا خەریکە دین، دەبی برۆین.

باوکی ئەمە ی گۆت و بنە گوزروانیکی لە گیرفانی دەرھینا.

- ها، ئەمەش بۆ رینگات. باش بیر بکەرەو، بزانی هێچ ناوی؟

- هەموو شتێک تەواو.

"های وا" مەپەکانی دایە پێش، بەلام بابی دیسانەو رايگرت: ئەمە چییە؟

ئەوسا کلاو کە ی، کە تاییبەت بوو بە ئەندامانی سوپای سوور، لەسەر داکەند، بەم کلاو نارنجۆکەو هێچ کەسیک باوەر ناکات کە تۆ تەنیا شوانیکی سادەیت!

ئەوجا پیکەنی و لەسەری رۆی: - کاتی کە دژی دۆژمن دەجەنگی پێویستە هیمن و لەسەر خۆ بیت. دەبی چاوەرپی گشت رووداویک ببی. ئەمجارە یان هەروا بە هاسانی ناگەیتە "زان وانگ" مەگەر.....

- تی گەیشتم چی دەلیی!

"های وا" ئەمە ی گۆت و مەردانە کەوتە ری. باوکی کلاو نارنجۆکە ی ئەوی هەلگرت و بە پەلە بەرەو لیڤەرەوار رۆی. ئەوسا تەنیا گولینگە سوورەکە ی های وا دیار بوو کە ئەویش بە زوویی ون بوو.

دوگی بهرانه پیرهکه

"های وا" مه‌په‌کانی له باریکه ریگایه‌که‌وه ده‌برده خواری. له چیاکانی "لونغ من" هوه تا "زان وانگ" له جاده‌وه پانزه کیلومه‌ته‌ر ریگا بوو. به‌لام له باریکه ریگاکانه‌وه که "های وا" چهند جاری له‌وه پیش نامه‌ی پيدا بردبوو بۆ مه‌لبنده‌ی سه‌رکردایه‌تی، ته‌نیا (10) کیلومه‌تر بوو. له‌سه‌ر گرده‌که‌ی رۆژه‌ه‌لاته‌وه داری خه‌ته‌ر ده‌بینرا. هه‌تاو له ئاوا بووندا بوو ره‌نگی‌کی سووری توخی به هه‌وره‌کان به‌خشی بوو. داره‌که هه‌ر له جیی خوی بوو. نیشانه‌که د‌ل‌نیایی و هی‌زی به های وا ده‌به‌خشی.

"های وا" که خه‌ریک بوو به گرده‌که‌دا هه‌لده‌گه‌را، له پر داره‌که ون بوو. "به نه‌فره‌ت بن! بی‌گومان ده‌بی ژاپونییه‌کان له‌وه دیو گرده‌که‌وه بن. خو من که‌ر نیم. نه‌گه‌ر له‌م ری‌یه‌وه برۆم بی‌گومان ده‌که‌ومه ده‌ستیان!"

به په‌له مه‌په‌کانی کۆ کرده‌وه به‌ره‌و گردی "داچوانکو" دای گه‌پاندن. "نه‌گه‌ر نه‌توانم له‌م باریکه ریگایانه‌وه برۆم، پی‌ویسته سوود له جاده‌که وه‌ریگرم. نه‌گه‌ر له‌ دۆله‌که ده‌ربچم به‌ره‌و سه‌ری برۆم. ده‌که‌ومه پشت دۆژمنه‌وه، به‌م شی‌وه‌یه برۆن و منیش دوور به‌ دوور له‌ پشتیانه‌وه دیم و به‌م جۆره تووشیان نابین."

"های وا" دوو جارن له‌ دۆله‌که‌وه سه‌ری ده‌ره‌یناو له‌ نزیکه‌ی گه‌لی "داچوانکو" بوو که‌ ریزه‌ خه‌لک و نه‌سپیکه‌ی بی‌نی، له‌وه دیوی گه‌لییه‌که‌وه به‌ گرده‌که‌دا هه‌لده‌گه‌ران.

"تۆ بلیی نه‌ندامانی سوپای سوور بن؟ ناشیت!" ته‌واو گو‌ی قول‌اغ بوو، له‌ دووره‌وه ره‌وه نه‌سپیکه‌ی بی‌نی که‌ چ باریکیان به‌ سه‌ره‌وه نه‌بوو. نه‌مه‌ خوی له‌ خۆیدا نیشانه‌یه‌کی د‌ل‌نیایی بوو: نه‌وه ره‌وه نه‌سپه، ژاپونییه‌کان تالانیان کردبوو.

"باشه چی بکه‌م؟ ژاپونییه‌کان له‌ گرده‌کانی "لونغ من" له‌ گرده‌کانی رۆژئاواو له‌ گه‌لی "داچوانکو" دا هه‌ن. چۆن ده‌توانم له‌ ده‌ستیان ده‌ربچم؟"

به‌لام له‌ دوولاه، تاشه به‌ردی گه‌وره‌و تیژ هه‌بوو. نه‌ی ده‌توانی به‌ مه‌په‌کانه‌وه به‌سه‌ریاندا سه‌ر بکه‌وی.

"باشه ده‌کریت به‌م شی‌وه‌یه دریژه به‌ ریگا بده‌م؟ به‌لام چ له‌ نامه‌ی پیشمه‌رگه‌کان بکه‌م؟ فرپی بده‌م؟ نه‌ هه‌رگیز! نه‌گه‌ر نامه‌که به‌ ده‌ستی پیشمه‌رگا‌کان نه‌گات، ته‌واوی نه‌خشه‌و پلانه‌کان ده‌شیوی!"

به‌ په‌له نامه‌که‌ی له‌ ژیر به‌ردیکدا شارده‌وه. دووباره ده‌ری هی‌نایه‌وه "نا، نابی" نه‌م کاره‌ بکه‌م، ئیره هه‌ر به‌رده. که‌ دنیا تاریک بوو ئیدی بۆم نادۆزیته‌وه.

ژاپۆنیه‌کان نزیك و نزیك تر ده‌بوونه‌وه و ده‌نگی پۆستال‌ه‌كانیان به‌رزتر و ئاشكراتر ده‌هاتنه‌ گۆی. "های و" نه‌یده‌زانی چی بکات. مه‌په‌کان بێ سل کردنه‌وه ئه‌ملاو ئه‌ولایان ده‌کرد، گیایان ده‌خوارد و دوگیان با ده‌دا.

"خۆیه‌تی، دۆزیمه‌وه!"

ده‌م ده‌ست شاخی به‌رانه‌ پیره‌که‌ی گرت و چه‌ند تیسکه‌ خورییه‌کی لی هه‌لکه‌ند و بایداو نامه‌که‌ی له ژێر دوگی به‌رانه‌که‌، پی به‌ست.

"های و" هه‌ستی کرد که باری سه‌ر شانی که‌می سووک بوو. نامه‌که‌ ده‌گاته‌ جیی مه‌به‌ست. به‌رانه‌ پیره‌که‌، به‌ نا‌په‌هه‌تییه‌وه ده‌په‌پی و دوگی دادایه‌وه. به‌م جو‌ره‌ نامه‌که‌ له شوینیکی قایمه‌دا جیگیر بوو. هه‌ر چه‌نده‌ به‌رانه‌ پیره‌که‌ خیراتر ده‌پویی، نامه‌که‌ توندتر ده‌بوو. "های و" ئیستا چ ترسیکی نه‌بوو. "های و" قه‌مچییه‌که‌ی باداو یه‌که‌راست مه‌په‌کانی به‌ره‌و لای دژمن هاژۆت.

- زه‌لام کیی؟ بوه‌سته!

ئه‌مه‌ ده‌نگی تیخۆپینی یه‌کیک له سه‌ربازه‌ ژاپۆنیه‌کان بوو که تفه‌نگه‌که‌ی ده‌هینایه‌ سه‌رپی. رووی تفه‌نگه‌که‌ی کرده "های و" و ریگاکه‌ی لی گرت "باش بوو. ده‌هه‌ستم. هه‌لیکی چاکه‌، ئیستا ده‌توانم به‌ چاکه‌ی هیزی دژمن هه‌لسه‌نگینم، ژماره‌ی ئه‌فسه‌ران، سه‌ربازه‌کانیان و تفه‌نگه‌کانیان هه‌موو شتی که‌ به‌ هاوپی -جانگ-ی سه‌رتیپ ده‌لیم." "های و" چاوی له دژمن نه‌ده‌گواسته‌وه. مه‌په‌کانیش وه‌ستان و له ده‌وری پیره‌ به‌رانه‌که‌ خه‌ر بوو بوونه‌وه.

بنه‌ گۆزروان

سه‌ربازیکی به‌که‌ری گیراو، به‌ جلی ره‌شه‌وه سه‌رکه‌وت، یه‌خه‌ی "های وای گرت و که‌شان که‌شان بردی بۆ لای ئه‌فسه‌ریکی ژاپۆنی که‌ جلیکی زه‌ردباوی له‌به‌ردا بوو. ژاپۆنیه‌که‌ که‌ قه‌مه‌یه‌کی به‌ پشته‌وه‌ بوو، لووتی باریک و سمیلیکی بچووکي هه‌بوو، هاواری کرد: -تۆ.... جاسوس.... سوپای سوور؟ و به‌ قینه‌وه‌ له "های وای روانی. ددانه‌ زی‌په‌کانی ده‌بریقانه‌وه‌و لیوه‌ ئه‌ستوره‌کانیشی ئه‌م قه‌لافاته‌ دیو ئاساییه‌ی ته‌واو ده‌کرد.

به‌لام های و نه‌ ده‌ترسا. به‌ ئانقه‌ست سه‌ری داخست بوو و به‌ ده‌می به‌شه‌وه نیگای ئه‌فسه‌ره ژاپۆنیه‌که‌ی ده‌کرد، وا خۆی ده‌نواند که‌ له هه‌یج حاڵی نییه‌. یه‌کیک له سه‌ربازه‌ خۆفرۆشه‌کان به‌ قه‌پۆزه‌ خواره‌که‌یه‌وه هاواری کرد:

- ده قسه بکه، هه ی حهرام زاده ی زۆل. جه نابی ئه فسه ره ده لێ که ئاخۆ تو جاسوسی سوپای سووریت؟

ئه و جا قوناغه تفهنگیکی مه حکه می به پشتی "های وا" داکیشا.
"ئه م نامهرده چه په له که خوی به ژاپونییه کان فروشتوو ده لێی درنده یه. چه ند بی ئابروانه مه رای ی له بهر دژمن ده کات!"

های وا زۆری هه ز ده کرد ئه م خاینه مه راییکه ره ته می خوار دوو بکات به لام بیری هه ره له لای نامه که بوو. توژی بیری کرده وه گوئی: نا! نا من بابایه کی شوانم. ئه فسه ره که قه مه که ی دره ی ناو به پشتی ملی "های وا" ی داهینا و به ساردییه وه گوئی: - تو ئه گه ر... راست نه پۆی، سه رت براه!

کابرای قه پۆز خواریش لاسایی ژاپونییه که ی کرده وه مشتیک ی به "های وا" دا کیشا و هاواری کرد: - ئه گه ر دۆغرییه که ی نه لێی، هه ره لی ره دا ده ت کوژم!

های وا دیسان گوئی: - من بابایه کی شوانم. شوانیک ی گوندی "هود چو".
های وا به جوژی خوی ده نواند که گوايه ده یه وی بگری. به لام له حالیکدا که چاوی هه لگوفت، له نیوان په نجه کانییه وه ژماره ی ژاپونییه کان و چینییه به کری گیراوه کانی حسیب ده کرد. گریان که ی های وا کابرای سمیل چکۆله ی هه لخه له تاند. ده ستووری دا که هه موو شوینیکی های وا پیشکنن. کابرای دم خوار دهستی به پیشکینی های وا کرد. ته نانه ت ژیر پینه ی جله کانی "های وا" ش گه را، پیلاره کانی پی دا که ند. تاقه شتی که دۆزییه وه بنه گۆزروانی که بوو که باوکی پیی دا بوو. دم خوار هه ره که بنه گۆزروانه که ی بی نی ده می ئاوی کردو ویستی بیخوات، ئه فسه ره که له دهستی سه ند.

- ئه مه... چ باش... بو خواردن!
کابرای ژاپونی به لوته باریکه که ی، بنه گۆزروانه که ی بو ن کردو دهستی به خواردنی کرد.
- زۆر باش، زۆر باش!
به ملچه ملچه وه گوئی: - ئه م.... له چیا، زۆر باش، زۆر باش! سوپای ژاپون... هه مووی... گرت!

کابرای دم خوار به مه راییه وه گوئی: - به لام له چیا دا بنه گۆزروان نا پویتی! تالانه که مان له کوپوه دهست پی بکه یین؟ بیگومان ئه م جو ره شتانه له دهشتدا زۆره. به لام "های وا" زوو هاته وه لام: - ئه م بنه گۆزروانه زۆر به تامه. من هه ره چه ند مه ره کانم بی ن بۆ چیا، بنه گۆزروان ده خۆم.

قسه کانی های وا کردیانه کاری که ئه وان وا بزائن که به راستی شوانه وه له دهشته وه دی ت. بنه گۆزروانه که ئیشتیای ئه فسه ره که ی کرده وه. په ی تا په ی تا لیوی ده لسته وه، ئه و جا چاوه بچووک و توو په کانی تروکاندو له حالیکدا که ددانه زی ره کانی نیشان ده دا پرس ی: - تو، کار... چی؟

های وا دەم و دەست له مەبەستی کابرای ژاپۆنی حالی بوو. وەلامی دایەو: - کاری من، شوانییە.

- تۆ، تەسکەرەکت نیشان بدە!

- من چواردە سالانم، تەسکەرەم نادریتی؟ ئەگەر باوەر بە من ناکەیت بچۆ بۆ گوندی "هود چو" و لە کوێخای گوند بپرسە. ئەم مەرانەش هی ئەون.

بەلام کابرای ژاپۆنی هەرگیز دەرفەتی ئەم کارانە نەبوو. تەنیا دەویست تالانەکانی لەو دەورووبەرە دەست پێ بکات. لە کاتیکیدا هیشتا پاشماوەی بنە گوزروانەکی "های وا" ی بە دەمەو بوو پرسى:

- ئەمە، لە وی بوو؟

های وا وەلامی دایەو: - بیگومان یەك دنیای لییە. تۆ هەر ئەوەندە خۆت بگەیهنە گوندی "هود چو" کوێخای گوند یەك دنیای هەیه.

- لەوی، ئەمە؟

کابرای ژاپۆنی ئەمەى گوت و دووبارە ئیشارەتی بۆ پاشماوەی بنە گوزروانەکی کرد: - تۆ، ئەمە، سوپای ژاپۆنی دەدا؟

ددا نە زێرەکانی لەبەر تیشکی هەتاوەکەدا دەبریقانەو. های وا گوتی:

- حالی بووم، هەر کاتی گەراییتەو، من یەك سەبەتە لەمەت دەدەم.

بە هەردوو دەستی بازنیەکی گەورەى کیشا تا گەورەى سەبەتەکی نیشان بدات، بەلام لە دلی خویدا گوتی: - "تۆ هەرگیز بە زیندوویەتی ناگەراییتەو. تۆ دەکەویتە داوی ئیمەو دەبی لەوی کالەك بە ئەژنۆ بشکیینی!"

های وا لە کانگای دلەو بە دەنگی بەرز پیکەنى.

ئەفسەرەکەش پیکەنى.

- تۆ، باش، کوپ! باش کوپ بۆ سوپای ژاپۆنی! تۆ ئیستا رویشتن!

های وا بە شادییەو لە کاتیکیدا کە مەرەکانی دا بوو پێش کەوتە ریگا.

مەرەکانی های وا

باشترین کار بۆ های وا که بتوانی لهوی دور بکهوێتهوه غاردان بوو.

بهلام زاتی ئەم کارەى نەبوو. بۆیه تەنیا تۆزى خیرا دەپۆیى.

- بوهسته! بوهسته!

دەم خوار به راکردن شوینی کەوت، کۆمەڵیک سەربازی بەکری گراویش دواى کەوتن.

وەختى که گەینه های وا، میگەله مەرەکانیان راگرت و دەستیان به مەرگرتن کرد. های وا به

نارەحەتییەوه هاواری کرد: - ئەوه چى دەکەن؟!

دەم خوار به پیکەنینەوه وەلامى دایەوه: - تۆ له ئیمە دەپرسیت که چى دەکەین؟! ئەهى

نابینی سوپای ژاپۆن بۆ نیوهرۆژه هیچى نییه؟ مەرەکانى تۆش بەشى چەند ژەمه خواردنى

دەکەن!

قەمچییەکەى له دەستى های وا راپسکاندو دیسان مەرەکانى بۆ نیو دولەکه گێراپەوه. های

وا به تهواوى ئەبلەق بوو بوو:

"نامەکه! ژاپۆنییهکان نامەکه دەدۆزنەوه!"

چوو پێشەوهو له حالیکدا که دەیویست قەمچییەکه له دەستى دەم خوار دەریینی، هاواری

کرد: - ئەوه تۆ نیازی چیت ههیه؟

ئەوجا دەستى به گریان کرد: - مەرەکان هی ئاغان، هی کوێخای گوندن! خیرا قەمچییەکەم

بدەوه!

- فیلبازی حەرام زاده! دەرتهوی هەلمان بخەلەتیینی؟!

یهکیک له خۆفروشهکان هاواری کرد: - هەر ئیستا بگهڕیوه بۆ گوندو بلی سوپای ژاپۆن

مەرەکانیان بردیت. تۆ هەقت نەبی. دەى برۆ دەى!

دەم خوار دەیویست له برى ترساندن، قەناعەتى پى بکات. چونکه دەرترسا که نەبادا های وا

گازی لى بگرى یان بەردیکی پێدا بکیشیت.

- من نارۆم. قەمچییەکەشم بدەوه!

های وا دیسان هەولێ دا قەمچییەکەى وەرگریتهوه. قەپیکی قایمی به دەستى دەم خواردا

کرد.

- مەرەکان هی ئاغان. ئەگەر ئیوه مەرەکان بەرن، ئەو من پارچه پارچه دەکات.

خۆفروشهکان هەر میشیش میوانیان نەبوو، چونکه ئاگاکی های وا خاوەنى گوندی

"هودچو"ش وەکو ئەوان بابایەکی خایەن و خۆفروش بوو، کەرنۆشی بۆ ژاپۆنییهکان دەبرد.

خۆ پارچه پارچه کردنى شوانیکی بچکۆله بەلای ئەوانەوه چ بایەخیکی نەبوو. بۆیه به

قسەکانى "های وا" پێدەکەنین: - ها... ها... ها...

خۆفروشه جل رەشەکان به پشتیینه قایشەکانیان مەرەکانیان دایەپیش.

"های وا" له حالیکدا که توند قه‌مچییه‌که‌ی گرتنبوو، تا هیژی تیدا بوو خۆی به دهم خواردا کیشا.

- ون به له‌بەر چاوم! ئەگەر توو پرەم بکهیت دتکوژم!
دەم خوار هەناسەیه‌کی هەلکیشاو له حالیکدا که به تفهنگه‌که‌ی هه‌په‌شه‌ی له "های وا" ده‌کرد، کوتای به‌زه‌ویدا. ئەوجا مه‌په‌کانی دایه پیش و بردنی. وه‌کو ئەوه‌ی مه‌په‌کان هی باوکی بن.

"های وا" له‌سەر زه‌وی که‌وتبوو. هەر چه‌ند بو مه‌په‌کانی نیگه‌ران بوو، به‌لام پتر خه‌می نامه‌که‌ی بوو. شریخه‌ی قامچییه‌که‌ی ده‌م خوار وه‌کو گولله له‌گویی "های وا" دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه. ته‌واوی نه‌خشه‌کانی هه‌لوه‌شایه‌وه. شریخه‌ی قه‌مچییه‌که‌ی کزه‌ی له‌ جه‌رگی هه‌لده‌ستان.

"های وا، های وا! تو چۆن ری به ژاپۆنییه‌کان ده‌دی نامه‌که بدۆزنه‌وه! مه‌گەر تو سه‌رتیپی مندا له‌کان نیت؟"

های وا چیدی نه‌گیا. خه‌مه‌کانی فه‌رامۆش کردو گوپی دایه‌خۆ. ددانه‌کانی جیڕ کردنه‌وه، هه‌ستایه‌ سه‌ر پی و که‌وته تاقیبی ژاپۆنی و به‌ کری گیراوه‌کانیان. له‌گه‌ل هه‌موو هه‌نگاو یکدا به‌ وردی چاوی به‌ زه‌وییه‌که‌دا ده‌گیڕا تا ئەگەر نامه‌که که‌وتبی هه‌لی بگریته‌وه. له‌بەر خۆیه‌وه بی‌ری له‌وه ده‌کرده‌وه که‌ نامه‌که هه‌لبگری و له‌ هه‌لیکی گونجاودا به‌ بی ئەوه‌ی بی‌لی ئەوان هه‌ستی پی بکه‌ن یه‌کسه‌ر بو "زان وانگ" ی به‌ری. به‌لام نامه‌که له‌و ناوه نه‌بوو. نا چوو هه‌قله‌وه که‌ که‌وتبیته‌ سه‌ر زه‌وی. های وا بی‌ری له‌و سی گری تونده ده‌کرده‌وه که‌ له‌ نامه‌که‌ی دابوو. "دۆزینه‌وه‌ی نامه‌که له‌سه‌ر زه‌وی خه‌یاڵ پلاوه".

های وا پیی هه‌لگرت.
"نابی به‌ هیچ جوړیک له‌ نامه‌که جیا بیته‌وه! هه‌رگیز نابی ژاپۆنییه‌کان بیدۆزنه‌وه! ده‌بی به‌ هه‌ر نرخێ بووه نامه‌که به‌ ده‌ست بینم!"

له گوندیکی زۆزان دا

- دهم خوار دهست بهجی ههستی کرد که های وا تاقیبیان دهکات. به توپهیییهوه هاواری کرد:
- ئهگەر گوڤرت گوم نهکهیت، تۆش لهگهڵ مه‌ره‌کانت دا سوور دهکه‌م!
  - یه‌کیک له سه‌ربازه‌ خۆفرۆشه‌کان به هیمنی پیکه‌نی:
  - لیی گه‌پری باییت. تکا له ئه‌فسه‌ره‌کانی سوپاکه‌مان ده‌که‌ین که پارچه ئیسقانیکی بۆ تامی دهم بده‌نی! ها ... ها ... ها ...
  - خۆفرۆشه‌کانی تریش ئه‌م قسه‌یه‌یان به‌لاوه‌ خوش بوو، ژاپۆنییه‌کانیش به‌ ده‌نگی به‌رز پیکه‌نین.
  - چاوانی های وا، له رقادا سوور هه‌لگه‌پابوون.
  - "ده‌یانه‌وی هه‌موو مه‌ره‌کان بخۆن! به‌راستی هه‌مووی ده‌خۆن؟!"
  - های وا دوو فیکه‌ی قایمی کیشا. مه‌ره‌کان یه‌که‌راست به‌ره‌و لای ئه‌و به‌ غاردان گه‌رانه‌وه‌.
  - "های وا" به‌ره‌و دۆلی "داجوانکو" دا گه‌راو مه‌ره‌کانیش به‌ غاردان دوا‌ی که‌وتن. به‌رانه‌ پیره‌که‌ به‌ دوا‌ی "های وا" دا غاری ده‌داو هه‌موو مه‌ره‌کانیش به‌ دوا‌ی به‌رانه‌ پیره‌که‌دا، سه‌ربازه‌ به‌کری گیراو ده‌کانیش به‌ دوا‌ی می‌گه‌له‌که‌دا.
  - های وا نیازی وابوو به‌رانه‌ پیره‌که‌ له می‌گه‌له‌که‌ دابپری. ئه‌گه‌ر گشت مه‌ره‌کانی دی سه‌ر به‌رن قیروسا.
  - غارده‌ ئه‌ی به‌رانی پیر! خیرا تر، خیرا تر! ئاخ، چه‌ند خوش ده‌بوو، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر مه‌ره‌کان نه‌گه‌ریتته‌وه‌. من ده‌زانم ئه‌ی پیره‌ گیان، تۆ بۆ مه‌ره‌کان نیگه‌رانیت. منیش وه‌کو تۆ نیگه‌رانم. به‌لام قه‌یناکه‌ رابکه‌! تا ده‌توانی خیرا تر رابکه‌! که ئی‌مه‌ بگه‌ینه‌ "زان وانگ" براده‌ره‌کانی خۆمان تۆله‌مان له‌ مانه‌ ده‌که‌نه‌وه‌.
  - له‌م ده‌مه‌دا سه‌ربازه‌کان به‌ریاریان دا که های وا بگرن، چونکه‌ هه‌نگاوه‌کانی ئه‌وان گه‌وره‌تر بوو، دهم خوار توانی های وا بگریت:
  - ری بکه‌ تۆ ده‌ته‌وی مه‌ره‌کان بۆ لای ئه‌فسه‌ره‌کان به‌ری!
  - ئه‌مه‌ی گوت و شه‌قیکی له‌ های وا هه‌لدا.
  - زۆر چاکه‌! ده‌بی ئیدی کارمان بۆ بکات و پپو‌یست ناکات ئی‌مه‌ ئاره‌ق به‌ریژین.
  - دلی "های وا" هه‌م له‌ خۆشیداو هه‌م له‌ ترساندا خه‌ریک بوو له‌ لی‌دان به‌هه‌ستی: "زۆر باش بوو. ئه‌مه‌ هه‌لیکی چاکه‌ بۆ من!" به‌لام به‌ ده‌نگی به‌رز هاواری کرد:
  - نا، من ئه‌م کاره‌ ناکه‌م!

های وا وا خۆی دهنواند که گوايه تهنيا به زۆر ناچار به بردنی مه‌ره‌کان ده‌بیٔت. له کاتی‌کدا که سه‌ربازه خو‌فرۆشه‌کان دارکاریان ده‌کرد، هی‌دی هی‌دی له‌گه‌ل ئەواندا به کی‌وه‌که‌دا هه‌لگه‌را.

- تۆ... سوپای ژاپۆنی... برد! حالێ بویت؟

سمیل چکۆله له خو‌شیاندا حالێ نه‌بوو. له کاتی قسه‌ کردندا هه‌میشه‌ دانه‌ زی‌ره‌کانی ده‌رده‌خست. "های وا" گو‌تی: حالێ بووم.

که‌چی هه‌رگیز گو‌یی له‌و نه‌ده‌گرت، چونکه‌ بیرى له‌ نه‌خشه‌که‌ی خۆی ده‌کرده‌وه. به‌م زووانه‌ ده‌گه‌نه‌ لوتکه‌ی کی‌وه‌که‌. دنیا خه‌ریکه‌ تاریک ده‌بی، نامه‌که‌ هه‌لده‌گری و خۆی له‌ نی‌و چیاکاندا ده‌شاریته‌وه. هه‌رگیز ته‌سلیمی دژمن نابێت!

هه‌ر زو‌و گه‌یشته‌ گون‌دییکی بچکۆله. ژاپۆنی و به‌کری گیراوه‌کانیان له‌وی لایاندا و ده‌ستان. "های وا" و مه‌ره‌کانیشی و ده‌ستان. له‌م گونده‌دا 6-7 ما‌ل ده‌ژیان. ته‌واوی ده‌رگا‌کان داخرا‌بوو. دژمن بۆ تا‌ل‌ان کردن ده‌رگا‌کانیان ده‌شکاندو ده‌چوونه‌ نی‌و خانووه‌کانه‌وه. ته‌واوی خانووه‌کان خا‌لی بوون. ته‌نانه‌ت تا‌قه مه‌نجه‌لیک له‌سه‌ر کوانوو نه‌بوو. له‌ گشت خانووه‌کاندا ته‌نانه‌ت ده‌نگه‌ برنجی په‌یدا نابوو. هه‌موو شتیکیان له‌ کی‌وان شار‌دبووه‌وه. تا‌قه شتی که‌ به‌ جییان هیشته‌بوو کاو چیلکه‌ی وشک بوو. ژاپۆنییه‌کان ئاگریان له‌ کاو چیلکه‌کان به‌ردا، ده‌رگا‌و په‌نجه‌ره‌ی خانووه‌کانیان شکاندو خسته‌یاننه‌ ئاگره‌وه. روناکی ئاگر گرده‌که‌ی رۆشن ک‌ردبووه‌وه. له‌م کاته‌دا، له‌ پشت گرده‌که‌ی رۆژئا‌واو خوارووه‌وه‌ش بلی‌سه‌ی ئاگر به‌رز بووه‌وه. ژاپۆنییه‌کان زۆر خو‌ش‌حال بوون و گۆرانیان ده‌گوت. له‌ رۆژئا‌واو خوارووه‌وه‌ ئه‌م ده‌نگه‌ ده‌بیسترا. ژاپۆنییه‌کان به‌م ری‌گایه‌ یه‌کتریان ئاگادار ده‌کرد. له‌ خو‌شیاندا سه‌رده‌که‌وتن و ئا‌ل بچکۆله‌و ره‌نگاو ره‌نگه‌کانیان با ده‌داو به‌و تاریکه‌ شه‌وه‌ هاواریان ده‌کرد. "له‌به‌ر ئه‌مه‌ی دژمن سی‌ گ‌ردی گ‌رتوو‌ه سبه‌ینی ده‌ست به‌ تا‌ل‌ان ده‌که‌ن".

ژاپۆنییه‌کان له‌ خو‌شی و که‌یفی خو‌یاندا "های وا"یان بیر نه‌ما‌بوو ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌و هه‌لیکی چاک بوو. ئه‌نجام به‌رانه‌ پیره‌که‌ی په‌یدا کرد.

به‌رانه پیره‌که

هه‌رکه "های وا" به‌رانه‌که‌ی گرت، سمیل بچکۆله به توره‌یییه‌وه نه‌راندی:

- هه‌ی گه‌وج!

های وا که زۆر ترسابوو، ئاو‌پ‌ی دایه‌وه، دیسان گو‌یی گرت: هه‌ی گه‌وج!

به‌لام کابرای ژاپۆنی له‌گه‌ل زه‌لامه‌کانی خۆی بوو نه‌وه‌ک های وا.

هاواری ده‌کرد:

- میشی! میشی!

بیگومان مانای نان خواردن بوو، چونکه ژاپۆنی و به‌کری گراوه‌کانیان په‌لاماری

مه‌په‌کانیاندا.

"های وا" به‌قینه‌وه سه‌یری ژاپۆنییه‌کانی ده‌کرد. سه‌رگه‌رمی گرتنی مه‌په‌کان بوون و هه‌ر

ئاو‌ریان له‌م نادایه‌وه. یه‌کیکیان پاشوی مه‌پ‌یکی گرتبوو و رای ده‌کی‌شا. یه‌کیکی تر

قه‌مه‌که‌ی ده‌ره‌ینا بوو و به‌وپه‌پ‌ی خه‌مسار دییه‌وه سه‌ری مه‌پ‌یکی ده‌پ‌ری. ده‌م خوار ماوه‌یه‌ک

سه‌یری ده‌ورو به‌ری خۆی کردو ئه‌وجا به شاخی به‌رانه‌که‌وه نووسا.

"های وا" ده‌له‌رزی و فرمیسک زایی بووه چاوانی، "نامه به‌نرخه‌که‌م چی به‌سه‌ر دی؟" ئایا

ئیدی هه‌موو شتی‌ک ته‌واو، و ده‌زانن من کی‌م؟"

ساتیکی ناسک بوو. های وا ره‌ق راوه‌ستا بوو: "ئه‌گه‌ر ئه‌مانه بزائن من کی‌م... ده‌بی نامه‌که

هه‌لگرم و ده‌م و ده‌ست رابکه‌م. ئه‌گه‌ر ئاب‌لوقه‌یان دام، نامه‌که ده‌خۆم. به‌گولله‌ش ناتوان

ده‌م پی بکه‌نه‌وه."

ده‌م خوار هه‌ر به‌و ده‌قه‌وه شاخی به‌رانه پیره‌که‌ی گرتبوو و رای ده‌کی‌شا به‌لام به‌رانه‌که هه‌ر

له‌ شوینی خۆی ناجۆ‌لا. ده‌م و چاوی ده‌م خوار شه‌لآلی ئاره‌قه بوو بوو. به‌رانه پیره‌که

لاقه‌کانی بلاو‌کردبووه له‌ عه‌رده‌که‌ی چه‌قاند بوو. ژاپۆنییه‌کان گالته‌یان به‌ ده‌م خوار ده‌کرد.

هه‌ر چه‌ند شی‌ت ئاسا به شاخی به‌رانه‌که‌وه نووسا بوو. به‌لام هه‌ر ده‌ره‌قه‌تی ناها‌ت.

ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌پ‌ابوو، هاواری کرد:

- به‌چی پیده‌که‌ن؟ ئه‌مه به‌ ته‌نیا سی کی‌لو گوشتی ده‌بی. چ گیان‌داریکی جوانه، وه‌رن

براده‌ران وه‌رن یارمه‌تیم بده‌ن!

به‌لام که‌س له‌ جیی خۆی نه‌جوو‌لاو له‌ بری یارمه‌تی دانی ده‌ستیان به‌ گالته پیکردنی کرد:

- که‌س گوشتی نه‌و پیره به‌رانه‌ی بو ناخوری! بیبه‌ره‌وه بو دایکت!

دلی های و به جوړی لئی ددها خهړیک بوو بتهقی. شهویش دوا به دواى قسهکانی شهوان گوتی:

- بهلئی گوشتی ناخوری. دهم خوار به توورپهیهوه شهقیکی به پیره بهرانهکهدا مالی و به "های وای گوت:

- شهه بهرهوه بو دایکت!

بهرانه پیرهکهی بهرهلل کردو کهوته غاردان به دواى مهپری دیدا... های واهناسهیهکی ههلهکیشا، بهلام هیشتا نارام نهبوو بووهوه. سهراپای بهدهنی نیشتبوووه سهر نارهقهیهکی سارد، له دلی خویدا دهیگوت: "به نارهزووی خوتان گالتهم پی بکهن. من هیچتان پی نالیم بهلام روژی دی شه دپکهتان له ژیر پی دهریکهم. مهپهکانم بو دهرناکری. باشترا شهو، نامهکه دهبهم و رادهکهم.

مهپهکان! لهو لاهو به قهमेی سهربازانی ژاپونی کهول دهکران. کومهلیک سکی مهپهکانیان ههلهدهپی. خوین لهسهر و سکی مهپهکانهوه دهپویی. های و له دلی خویدا دهیگوت: "دهلئی گورگن و نیچیری خویان دهست کهوتوووه". له ژیانیا یهکجار گهله گورگیکی بینی بوو که پهلاماری رانه مهپریان دابوو. رژا بوونه سهر مهپهکان و راکیش و بکیش بهرهو لییرهوارو بییشهیان دهرد تا لهوی و دور له خهلهکی پارچه پارچهیان بکهن و بیان خون. بهلام شه ژاپونیانیه لهو گورگانهش دپندهترن. شه گورگه دوو پایانه مهپهکان به بهر چاوی خهلهکییهوه پارچه پارچه دهکن... تهنیا چهند سهړیک له مهپهکان مابوو.

بهرانه پیرهکه قهپوزی له های واهلهدهسو و دهیاراند. چاوی پر له فرمیسک بوو. های و جگه لهوهی ناگاداری بی و بیلایینی چ کاریکی دی له دهسهلاتدا نهبوو. بهرانه پیرهکه دهپروانییه میگهلهکهو شه قهمانهی له خوینا دهربیقانهوه، دیسان ئاوری له های وادیهوه. های و به ئاسپایی و به چپه به بهرانهکهی گوت:

- شهی پیره بهرانه نازدارهکهم! من دهبی تو به جی بهیلم. دهبی به تهنیا نامهکه بگهیهنمه جیی مهبهست!

کاتی که های و بهرانهکهی دهلاواند، فرمیسک له چاوانی هاتنه خوارهوه. شهوجا به وریاییهوه دوگی بهرانهکهی ههلهدیهوه، نامهکه له جیی خوی بوو.

- بهم زووانه دهردی شه دپدانه دهرمان دهکهین. "های و" شههی گوت و به خوشهویستییهوه دهستی بهسهر بهرانهکهدا هیئا. دهیویست نامهکه دهریینی کهچی دهم خوار گهییشته سهړی و پرسی:

- لهم ناوهدا کانی ههیه؟

های و له کاتیکیدا و خوی دهواند که دهیهوی بهرانهکه بلایینی وهلامی دایهوه:

- شهگهر شه گونده، کانی لی بوايه خهلهکه که چولیان ناکرد!

ههلهبهته شه ناوه کانی لی بوو. کانیهکه له پشتی گوندهوه بوو و های و زور جارن لهوی مهپهکانی ئاودهدان.

"به لām هه رگیز به دژمنی نیشان نادهم!"

خۆفروشهكان به دواى مهنجه ئێك دا دهگه پان. به لām پهیدایان ناکرد. های وا به خۆی گوت:

- "ئهوان بهبێ ئاوو مهنجهل ناتوانن خواردنه کهیان دروست بکهن".

قهتێ به خهیاڵدا ناهات که مه پرهكان هه بهو خۆینهوه پارچه پارچه دهکهن و دواى برژاندن دهیخۆن.

له بهر بۆنى ئهو ناوه نارهحهت ده بوو. دواى ئهو هه موو زهممه ته که به به خۆی کردنی مه پره کانه وه کیشابوو. ئیستا هه موو شتیك ته وای بوو به بهرچاوی خۆیه وه مه پره کانیان کوشت و خواردیان! وه کو گورگ، گورگی هار قه پالیان له رانه خۆیناوییه که ی مه پره کان دهاو چهوری به دهم و دهستیانه وه دهچۆپایه وه. دهم خوار دواى تیر خواردن پارچه ئیسقانیکی دهکړاندوه، دهمی به دهست پاك دهکړده وه ئیسقانه که ی به ئاسماندا توپدا:

- وهره ئیره بچکۆل شتیك به تۆش دهدهین!

های وا که له سه رماندا هه لده له رزی، به ساردیییه وه وه لāmی دایه وه: ناخۆم.

گه پرایه وه خۆی به به رانه که وه سه ر گهرم کرد.

- که وایه! ناخۆی! وهره ئیره. هه ی مشکه تۆپیو، ئه مجاریان له دهستم دهرناچیت! دهستی به دارکاری کردنی "های وا" کرد. کاتی های وا هاته وه سه رخۆ ته نیا ئه وه نده ی له دهست هات له جیییه ک دابنیشیت و ته ماشا بکات که چۆن دوزمن به گوشتی مه پره کانی ئهو سکی خۆیان تیر دهکهن.

هه لاتن

ژاپۆنییه کان دواى ئه وه ی تاتوانیان تییان تپاند. پاشماوه ی خواردنه کانیان کرده تویشه به ره وه له پشتیان به ست. دواى ئه وه ی مېر بوون بۆ خه وتن روویان کرده گوند. ته نیا دهم خوار له گه لیانا نه پۆیی. به "های وا" ی گوت که پاشماوه ی مه پره کان بکاته نیو ئهو هه ساره ی پشت گونده که وه. "های وا" دواى ئه وه ی هه موو مه پره کانی کرده هه ساره که وه، دهرگا که ی داخست و به ردیکی نایه پشت دهرگا که. ئه و جا هه ندی کای دۆزییه وه له نیو هه ساره که دا هه لی رشت.

دهم خوار پرسى:

- ده ته و ی چ بکهیت؟

- دهمهوی بخهوم.
- تو دهبی برۆی بو گوندو لهوی بخهوی.
- بهم قسهیه، تهواوی نهخشهکانی "های وای" ههلهشاندوه. های وای پرسى:
- بهلام کى ئاگاداری مهپهکان دهکات؟ پر ئهم ناوه گورگه!
- دهم خوار به توورپهیهوه گوتى:
- بهلام... بهلام... تو هه زۆلى حهرام زاده، من به تو ههلهناخهلهتیم. تو دتهوی ههلبی، وانیه؟ یاللا وهره بزائم!
- های وای دایه پيش خووی و بو گوندهکهی برد. دهم خوار "هایوا" ی برده مایکی یهک ژوورپهیهوه. ناو ژوورکه کارپژ کرا بوو. ژاپۆنی و بهکری گيراوهکانیان له حالیکدا که تفهنگهکانیان به باوهشیانهوه بوو لهسهر کایهکه راکشا بوون. "های وای" یان خزانده گۆشهیهکی تهنگی پال دیوارهکهوه.
- ههر زوو دهنگی پرخه پرخیان بهرز بووهوه. جگه له ئیشک گرێک که به چاوی خهوالووه لهبهر دهرگاوه دهپروانییه ئەملو ئەولا. ئیدی چ کهسیک بهخهبر نهبوو. های وای نایتوانی بخهوی. مهسهلهی ههلاتن به رۆژهوه کاریکی مهحال بوو. "پیویسته تا دنیا تاریکه ههلیم. بهلام چون؟ لیروه ناتوانم رهت بيم. ناش بی نامه پهپدارهکیان بکهویته دست!"
- های وای چاوهکانی ههلهگۆفت و تهماشایهکی دهرگای کرد. مانگ بهسهر گردهکهوه بوو. تریفهکهی ههموو لایهکی رونک کردبووهوه. "دیاره زۆر درهنگه."
- ئیشک گرکه وهکو مانگا ناو دهرگاکی گرتبوو و به لاقهکانی ریگای دهرجوونی بهستبوو.
- های وای چاوهکانی نایه سهریهک و گوپی له پرمه پرمی ئەسپهکان و خشهخشی پۆش و پهلاشی نیو تهویلهکهی پشت ههوه گرت. "دهبی لیresh ئیشک گرێک ههبی."
- له پر های وای لهوپهپری گوندهوه دهنگیکی بیست:
- کى لهوییه؟
- وهلام درایهوه:
- مهینه!
- "کهواته لهویش ئیشک گر ههیه!"
- های وای زۆر نیگهراو بوو. چون رابکات؟
- له دوورهوه دهنگی قوقوی کهلهشیریک دهگهیه گوی. بهم زوانه دنیا رووناک دهبیتهوه.
- "های وای" نهیده توانی چیدی دهستهو ئەژنۆ دانیشت و ماتهله بی. ههستا.
- ئیشک گری بهر دهرگاکه، له گۆشهیهکدا کزکۆلهی کردبوو. سهری بهسهر سینگییدا شوپ بوو بووهوه و تفهنگهکهی لهسهر ئەژنۆی بوو. ژاپۆنییهکان که تیرو پریان خواردبوو، ههموو لال و پال بهسهر یهکدا کهوتبوون دهستی دهم خوار له نیوان سهری دوو کهسی دیدا بوو. پی دهچوو چ ریگایهکی ههلاتن نهبیته. بهلام های وای نا ئومید نهبوو. ههستایه سهری، به ئەسپایی و به نووکی پی دهستی دهم خواری لابرد. ئەوجا لهسهر پیی چهپ وهستاو به پیی

راستی پێشانی لادایه لاوه. دوا کۆسپ له رێگایدا ئەفسەرە سمیل بچووکەکه بوو که پرخه پرخی بوو. له سەر گازی پشت خهوتبوو و دهست و لاقی لی بڵاوکردبووهوه.

دنیا بهرهو رووناك بوونهوه دهچوو. سمیل چکۆله ههر پرخی دههات. له کاتی پرخه پرخدا په‌رە‌ی لووتی ده‌کرایه‌وه. تۆزێ خۆلی له عه‌رده‌که کۆکرده‌وه به سمیلی ئەویا کرد. کابرای ژاپۆنی له پرخه کهوت. دووجاران به توندی پژمی و گیانی له‌رزى. به‌لام بێدار نه‌بووه‌وه. لوتی هه‌لگۆفت و کهوته سەر ته‌نیشته‌ و دووباره دهستی به پرخه پرخ کردوه. ئیدی رێ بۆ "های وا" کرایه‌وه. هه‌ستی ده‌کرد که باریکی قورسی له‌سەر شان لاچوو. به‌سەر ژاپۆنییه‌که‌دا بازیداو به‌رهو ده‌رگا که خۆی کوتا، ئیشک گرەکه هیشتا ههر خهوتبوو.

"های وا" به‌سل کردنه‌وه له خانووه‌که ده‌رچوو، تانزیکى نیوه‌ی رێگا رۆیى بوو، یه‌کیک گازی کرد: کێ له‌وێهه؟ "های وا" ئەو وه‌لامه‌ی شه‌وی یێر که‌وته‌وه به په‌له وه‌لامی دایه‌وه: مه‌یته‌ری ئەسپه‌کان. ئیشک گرەکه قه‌ناعه‌تی کرد. های وا به‌رهو ته‌ویله‌ی ئەسپه‌کان رۆیى. واته‌ هه‌مان کاری کرد که مه‌یته‌ره راستیه‌که ده‌ی کرد.

به‌سەر دیواریکی داروخاودا بازیداو به‌رهو هه‌ساری مه‌رەکان رۆیى. مه‌رەکان به‌ باعه‌ باع قه‌پۆزی ساردیان له‌ های وا هه‌لده‌سوو. کاتی ئالیک دانیان بوو، و بێ تاقه‌ت بوون. "های وا" ماوه‌ی نه‌بوو فریایان بکه‌وی. دهم ده‌ست به‌رانه‌ پیره‌که‌ی گرت و نامه‌که‌ی ده‌ره‌ینا. ده‌نگی زه‌نگۆله‌ زه‌رده‌که‌ی به‌رانه‌ پیره‌که‌شی خه‌فه کرد. دواى شه‌ش سال له‌وه‌راندن و به‌خێو کردنی مه‌رەکانی. ئیستا ده‌بوايه به‌ ناچاری لییان جیا بێته‌وه. ئەمه‌ کاریکی ئەسته‌م و ناخۆش بوو به‌لام چ ده‌کری؟ نامه‌که‌ی خسته‌ نیو گیرفانی و دۆخینه‌که‌ی توند کردوه‌وه به‌ په‌له به‌رهو گرده‌که‌ی پشت گونده‌که هه‌پای کرد.

ئالای سپی

های وا، به‌رهو دۆلیکی ته‌نگ غاری ده‌دا. هه‌ر که گه‌یهه دوو ریانیک له‌ دووره‌وه ده‌نگی زه‌لامیکی بیست و که‌می هیواش بووه‌وه. های وا نه‌یتوانی لیی حالی ببی که چی ده‌لیت، به‌لام ئالایه‌کی سپی بچکۆله‌ی بینی که له‌ پشت گردی‌که‌وه ده‌جوولا.

"کێ ئالای سپی بۆ ئەو ته‌کان ده‌دات، یه‌که‌مجار له‌سەر سه‌ری و ئەوجا به‌ملاو به‌ولادا؟"

"های وا" نه‌یزانی کابرا چی ده‌لی، به‌لام وای هه‌ست ده‌کرد که ئەم ده‌نگه له‌ ده‌نگی نیشانه‌ی خه‌ته‌ره‌که‌ی دوینی شه‌و ده‌چی. له‌به‌ر خۆیه‌وه بیری کردوه‌وه که هه‌بی و نه‌بی ئەمه‌ یه‌کیکه له‌و ژاپۆنییه‌ بی ئابروانه‌ی که دوینی شه‌و ئاگری له‌و ناوه به‌ردا.

تهكان دانی ئالاکه تهواو بوو، ئهوجا شتیك كه تهنیا له تفهنگ دهچوو، بۆ ئاسمان بهرز بووهوه.

های وا، چ ترسیکی نهبوو. دهیتوانی خۆی بخزینیتته پهناي تاشه بهردهکانی ئه مبهرو ئهوبهري ريگاكو خۆی له گوللهی دژمن بیاریزی. بهلام دريژهی به ريکردن نه دا. له وانهیه سهربازهکانی دیش له م نزیکانه بن! تهقهیهك دهتوانی هه موویان خه بهر بکاتهوهو بواری هه لاتنی لی بپری.

های وا کراسه سپییه کهی داکه ندو یه که مجار به سهر سه ریا بایداو ئهوجا به ملاو به ولایدا. واته هه مان کاری کرد كه ئه و پیاوه کردبووی.

ژاپونییه که چه که کهی داگرت و دووباره ئالاکه ی هه لپری. واته ئه و ی "های وا" ی به دۆست زانیوه. "های وا" ش دووباره کراسه کهی بادا. ئهوجا له گرده که دوور که و تهوهو دهستی به غاردان کرد.

باهه که به بناگویدا گیقه ی ده کرد. بالنده کان له سهر دره خته کانه وه جیکه جیکیان ده کرد. "های وا" زۆر له بالنده کان خوشحال تر بوو. ئه و نه ده شاد بوو وای ده زانی بالی لی روواوهو هاوپی له گه ل بایه که دا ده فپی! له م تاشه بهرده وه بۆ ئه و تاشه بهرد بازی ده دا، له م دۆله وه بۆ ئه و گرد هه لده گه راو له م گرده وه بۆ ئه و دۆل داده گه را.

های وا به هه ناسه پرکی له سهر تاویریک دانیشته. له بهر خۆیه وه بیری ده کرده وه: "ئیدی پیویست ناکات به و خیراییه رابکات" چونکه گردی "زان وانگ" تهواو به رانه بری بوو. گونده که ش ریک له پشت ئه م گرده وه بوو. له پر نامه که ی بیر که و ته وه "به م زوانه ده یگه یه نمه جی!"

بی ئه وه ی ئاره قه که ی بسپی به شادییه وه دهستی به گیرفانی کرد تا جاریکی دی نامه که سه ح بکاته وه.

له پر ئازای گیانی که و ته له رزین:

- "کوا نامه که؟"

جاریکی دی گیرفانی گه را، نامه نه بوو. هه ستا کراسه که ی داکه نه ده وه هه مووی گه را. تهواوی ژيرو ژووری بهرده کان گه را. به لام بیهوده بوو نامه که هه ر نه بوو. ته زویه کی ساردی پیدا هات. دلنیا یه که نامه که ی خستبووه گیرفانی، گیرفانی نه ش درا بوو. "ئه ی گوايه چی به سهر هات؟!"

"های وا" بی ئه وه ی بیر بکاته وه، ده م ده ست له گرده که وه چووه خواری، چاوی له زه و ی هه ئنا بری. به لام نامه که له و ناوه نه بوو، نه له دۆله که داو نه له په نا بهرده کانا. های وا زۆر نیگه ران بوو، های وا گشت خه ته ریکی خسته لاوه و یه کراست به ره و گه لییه که که و ته ری.

له پر راما. نامه که له و ی بوو، ریک له و شوینه ی که کراسه که ی بادا بوو. له خوشیاندا هاواری کردو خۆی به سهر نامه که دا. ئهوجا روانییه ده و روبه ری خۆی. له دووره وه هه ندی زه لامی تفهنگ به شانی بیینی. هه موو تفهنگه کان نیه زیان پیوه بوو.

"وا دیاره دژمن هیژی خۆی کۆ دهکاتهوه."

های وا دیسان دیل دهبی

- "های وا" نامهکەى له گیرفانی شار دبووهوه، له پر له پشتهوه دهنگیکی بیست.
- خاوهنی دهنگهکه دەم خوار بوو که خۆی بهسەر "های وا" داداو هاواری کرد: هەى چهپەل، رادهکەى؟ دهتکوژم!
- ئیدی بۆ هەلاتن درەنگ بوو بوو. بۆیه های وا به ئارامی گوتی: کى فیرار دهکات؟ به دواى مه‌په‌کانمدا دهگه‌پام.
- کام مه‌پ؟ کى به‌تۆی گوتووه ئەم کاره بکه‌یت؟ مه‌په‌کان له کوین؟ ها؟
- له رقاندا نه‌راندی و کۆله‌مستیکی به‌ناوسکی "های وا" دا. های وا دانیششت و دهستی به سکیه‌وه گرت:
- هیشتا هیچیانم نه‌دۆزیوه‌ته‌وه.
- سکی های وا زۆر ژانی ده‌کرد. ئاره‌قه‌ش به‌نیو چه‌وانه‌یه‌وه ده‌چۆرا. به دوو دلپیه‌وه دهستی به‌سەر گیرفانه‌که‌یدا هینا تا له مانى نامه‌که دلنیا بیت. های وا گوتی:
- ئەم‌پۆکه به‌یانى زوو چوومه چه‌سارى مه‌په‌کان و بینیم که ده‌رگای چه‌ساره‌که کراوه‌یه. هه‌موو شوینیك بۆ مه‌په‌کانم گه‌پام. ئەگەر بم دۆزینایه‌ته‌وه ئیدی به‌دواياندا ناگه‌پام.
- دەم خوار نه‌راندی:
- تۆ درۆ ده‌کەى. تۆ ده‌تویست هه‌لبی. تۆ... ده‌تکوژم! دیسان دهستی به دارکاری کردنى های وا کرد. ده‌تکوت له ره‌شکه‌کا ده‌دات. به‌لام های وا ره‌شکه‌کانه‌بوو. بۆیه له تاو ئازار هاواری ده‌کرد. دهستی به سکیه‌وه گرت و هاواری کرد:
- ئاخر بۆ ده‌بی هه‌لبیم؟ ئەگەر هه‌لبهاتمايه ناگه‌پامه‌وه. به‌لام باشت‌ر که تۆ وا دارکاریم ده‌که‌یت! مه‌په‌کان هی ئاغام. خاوهنی گوندی "چوا" بوون. ئیستاش زۆریان سه‌ر بران و ئەوانى تریان گووم بوون. ئایا من ده‌توانم جارێکی دی بچمه‌وه لای؟ نه‌خیر ناتوانم بگه‌پمه‌وه. چاکتر وایه هه‌ر لی‌ره‌دا بمکوژیت.
- له کاتی‌که‌دا که درۆی بۆ دەم خوار ده‌هۆنییه‌وه، به‌رده‌وامیش ناله نالی ده‌کرد. ئاقیه‌ت له‌سه‌ر زه‌وییه‌که دانیششت و به شیوه‌یه‌کی خه‌مگین دهستی به‌گریان کرد. هه‌ردوو دهستی به ده‌موچاوییه‌وه گرت‌بوو، و سه‌ری داخست‌بوو به ئانی‌شکیشی گیرفانه‌که‌ی توند ده‌کرد تا نه‌بادا نامه‌که بکه‌وی. "هه‌رگیز نابى نامه‌که بکه‌ویته دهستی دژمن. ئەگەر دەم خوار نامه‌که

بدۆزیتەوه ئیدی کار له کار دهترازیت!" بهلام دهم خوار هه‌رگیز بیری له‌وه نه‌کردوه که‌گیرفانه‌کانی بگه‌پێ. های وا به ته‌واوی دهم خواری ته‌فرده‌دا بوو.

ژاپۆنییه‌کان ده‌یانویست هه‌یرش بکه‌ن و به‌ دوای رینۆینیکی‌دا ده‌گه‌پان. دهم خوار یه‌خه‌ی "های وا" ی گرت و گوتی:

- به‌سه‌ ئیتر، بی بره‌وه‌و چیدی ناله‌ نال مه‌که‌! هه‌سته‌ ریگا به‌ سوپای ژاپۆنی نیشان بده‌! نه‌گه‌ر نه‌په‌ریت‌وه‌ به‌ قوربانی گولله‌یه‌کت ده‌که‌م!

های وا گرینوک نه‌بوو. دوای چه‌ند هه‌نگاوێ ئیدی له‌گریان که‌وت، له‌حالیکی‌دا که‌ ده‌پروانییه‌ دهم خوار گوتی:

- نه‌فسه‌ر! له‌ نه‌فسه‌ره‌ ژاپۆنییه‌کان بپرسه‌ که‌ نایا من ده‌توانم له‌گه‌ل ئیوه‌دا بپیم؟ من ئیدی ناتوانم بۆ مال بگه‌پیمه‌وه‌. دهم خوار له‌ ژیر لیوه‌وه‌ گوتی:

- تۆ ده‌ته‌وێ سکی خۆت تیر بکه‌ی و هه‌چی دی! تۆ ده‌ته‌وێ له‌گه‌ل ئیمه‌دا بیی؟ تۆ هه‌ر که‌ تفه‌نگیک هه‌لگری. ده‌که‌ویت و ده‌مری!

های واتا توانی به‌ غه‌مگینییه‌وه‌ تیی روانی. نه‌وجا به‌ پارانه‌وه‌وه‌ گوتی:

- نه‌فسه‌ر گیان. رزگارم بکه‌! ته‌نیا یه‌ك شت به‌ ئاغام بلێ پێی بلێ که‌ ده‌رم نه‌کات.

دهم خوار تاقه‌تی نه‌بوو له‌م باره‌یه‌وه‌ له‌گه‌ل های وا قسان بکات.

"های وا" ی تو‌ردایه‌ ناو چه‌ساری مه‌په‌کان. له‌م کاته‌دا چه‌ند سه‌ربازێکی به‌کری گیراو هاتنه‌ ئه‌وێ. که‌ دهم خواریان بینی گازیان کرد:

- هه‌ی! نه‌وه‌ له‌ کوی دۆزیت‌وه‌؟ ئه‌م چه‌رام زاده‌یه‌ بۆ کوی هه‌لاتیوو؟ پێویسته‌ هه‌ر ئیستا بروی بۆ لای نه‌فسه‌ره‌ ژاپۆنییه‌که‌و هه‌موو شتیکی پێ بلێ. هه‌موو ئاماده‌ی هه‌یرش!

دهم خوار ده‌یویست وه‌لامیان بداته‌وه‌ که‌ له‌م کاته‌دا ده‌نگی شاور له‌ گونده‌وه‌ به‌رز بووه‌وه‌. هه‌یزه‌کانی دژمن له‌ویدا کۆبوو‌بوونه‌وه‌. سه‌بازه‌ به‌کری گیراو ده‌کان تفه‌نگه‌کانیان به‌ شاناداوه‌به‌رو شوینی کۆبوو‌بوونه‌وه‌که‌ رو‌یشتن. دهم خوار نه‌راندی:

- هه‌ر ئیستا مه‌په‌کان بینه‌ ده‌ری. نه‌گه‌ر جاریکی دی هه‌لبێی ده‌تکوژم! نه‌ویش کلاوه‌که‌ی ریک‌خست و رو‌یی، های وا به‌ تاقی ته‌نیا له‌ نیو چه‌ساره‌که‌ مایه‌وه‌. هه‌لاتن جاریکی ئاقلانه‌ نه‌بوو. بۆیه‌ به‌پاریدا که‌ دیسان نامه‌که‌ به‌شاریت‌وه‌. "سمیل بچکۆله‌ جاریکی دی دهم کوژیت!" های وا ئه‌مه‌ی به‌ خۆی گوت و دووباره‌ نامه‌که‌ی به‌ بن دوگی به‌رانه‌ پیره‌که‌وه‌ به‌ست و یه‌که‌راست مه‌په‌کانی بۆ شوینی کۆبوو‌بوونه‌وه‌که‌ رانی.

سه‌ربازانی دژمن به‌ملاو به‌ولادا پیاسه‌یان ده‌کرد، نیزه‌ی تفه‌نگه‌کانیان له‌به‌ر تیشکی هه‌تاودا ده‌بریاوه‌وه‌. هه‌موو له‌ های وا رامابوون. دهم خوار له‌به‌رده‌م سمیل بچکۆله‌دا وه‌ستا بوو. ده‌ستی به‌سه‌ر شمشیره‌که‌یه‌وه‌ بوو. ژاپۆنییه‌که‌ خه‌ریکی جنیودان بوو به‌ دهم خوار. که‌ "های وا" ی بینی لێی راما. های وا له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ بیری ده‌کردوه‌: "ئیستا منیش دارکاری ده‌کات". روانییه‌ دهم خوارو چوووه‌ ژیری: "نه‌گه‌ر نه‌مجاره‌ لیم بده‌ی، بیگومان به‌ قه‌ستی کوشت لیم ده‌ده‌یت. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا نامه‌که‌ هه‌ر ده‌گیه‌نمه‌ جی!"

گردی "زان وانگ"

ئیدی ماوهی دارکاری کردن یان پشکنینی گیرفانهکانی های و نه مابوو. بویه کابرای ژاپۆنی وهکو سهگ هاواری کرد:

- بۆ گردی زان وانگ، بکهوه پیشمان! دهی خیرا!

دلای های واکه به توندی لیلی دها کوتی:

- من ریگاکه شارهزام. لهم لایه وهیه!

کابرای ژاپۆنی شمشیرکهی هه لته کاندو سهربازانی دژمن هه ره که تیان کرد. های واکه وته نیوانیانه وهو مه ره کانیش له پیشیانه وه دهرویشتن. له پیش هه موویانه وه به کری گیراوه کان دهرویین و له دواي هه مووشیانه وه ژاپۆنییه کان به سواری ئه سپ دههاتن.

"ئیه وه دهبی فرماندهی چانگ تیک و پیک بشکینن!" های وای له دلی خویدا دهیگوت:

"ئومیده وارم که ئه وان ئیه ته فرو تونا بکهن، ئه گینا چ ئومیدیك بهم نامهیه نابی!"

سمیل بچکوله هه میشه پرسیری گرده کهو ریگاوبانهکانی له "های واکه" دهکرد یا دهستووری

دهدای که مه ره کان خیرا تر لی بخوپی. هاواری دهکرد:

- خیراتر، خیراتر!

های واکه بینی مه ره کان دوگیان بۆ پشقل کردن هه لپریوه، زۆر نیگه ران بوو "ئه گه ر به رانه پیره کهش واکه، ئه و نامه که ده بینن". له راستیشدا به رانه که دهیویست دوگی هه لپری.

های واکه دهو دهست به ردیکی هه لگرت و هاویشتییه به رانه که. به رانه پیره که له ترساندا دوگی دادایه وهو تاتوانی خیرا تر رای کرد. های واکه مچییه کهشی بادا. سمیل بچکوله به

ته وای هاتبووه سه ر زهوق. هاواری کرد:

- زۆر چاکه، زۆر چاکه، خیراتر!

های واکه پهیتا پهیتا به ردی ده هاویشتن و قه مچییه کهی با دها. بویه به رانه بی چاره که ناچار

بوو دوگ هه لته بپری. بهو چه شنه رویین تاگه یینه بناری گردی "زان وانگ". "گردی زان

وانگ! چ مهیدانیکی جهنگه! لیهدا ژاپۆنییه کان دهکونه ته له وه، ئه ندامانی ئیمه بیگومان له

پشت گرده کهوه که مینیان داناوه."

"های واکه" به دواي داری نیشانهی خه ته ری سه ر گرده کهدا دهگه را، داره که لهوی بوو، به لام

هه ر که ژاپۆنییه کان له گرده کهی به رانه ره وه دابه زین داره که نه ما، "سه رتیپه که مان، دژمنی

بینیبوو!"

به لām ژاپۆنییه کان، به ئاسوودهیی له نیۆ دۆله که دا پشوویان د هدا، ئه فسه ره ژاپۆنییه که له سه ره زه وییه که دانیشتبوو و جگهره ی ده کیشا. ئه وانی تریش پاشماوه ی گوشتی مه ره کانیا ن ده خوارد. سه ربازه به کری گیراوه کانیش که نه جگهره یان ده کیشاو نه خواردنیا ن ده خوارد، ورده ورده به گرده که دا هه لده گه پان. هه موویان له باریکه ریگایه که وه سه ره ده که وتن! "های وا" له دژمن دوور که وته وه. چونکه "نابوو ده ستگیر ببی، ئه گینا چ که سیك نامه که بگه یه نیته جیگای مه به ست؟" مه ره کانی به ره لā کرد تا بله وه پن و له بهر خۆیه وه بیرى ده کرده وه "چهند باش ده بوو، ئه گه ره سه رتیپی - چانگ - هه ره ئیستا ده ست به شه ره بکات. چونکه که ته قه ده ستی پی بکر دایه ئه وه ده یتوانی هه لی و خۆی له په نا تاویره کاندایا بشاریته وه. چ پپو یستیشی نا کرد سه رتیپی چانگ بو ئه وه نا په حه ت بی. خۆزگه ی ده خواست که بوونی مه ره کان نه به نه به ره ه لست بو سه رتیپی - چانگ -. ته نیا که دژمن بشکیت، ئه و سا ده کری نامه که بگاته جی".

به لām چ ته قیه که له سه ره گرده که وه نه کرا، نزیکه ی نیوه ی به کری گیراوه کان چووبوونه سه ره وه. "بو هیچ نه بوو؟!" های وا خه ریک بوو نا ئومیدی په یدا بکات که له پر، له گه ل ته قینه وه یه کی گه ورده دا دوو که لیکی چر به ئاسماندا چوو. به کری گیراوه کان قاچیان له سه ره مینیک دانا بوو.

تازه جه زای خیا نه تیا ن ده دایه وه. ته نیا ژماره یه کی که میان له ناو دوو که له که وه هاتنه ده ری و به په له پرورزی ده یانو یست خویان بده نه پال تاشه به رده کان. ئیدی ته قینه وه سه ری کرایه وه. ته وای دۆله که ده له رزی. به کری گیراوه کان که وتبوونه مه یدانیکی مینه وه که سه رتیپی "چانگ" نابوونییه وه.

دهم خوار یه کهم کهس بوو که گه پرایه وه. هاواری ده کرد:

- ئاه، خوایه! ئاه، خوایه! سه رم، سه رم!

های وا پی ده که نی. خوین له دهم و لووتی دهم خواره وه ده پوی. یان پارچه مینی به رکه وتبوو. یان له کاتی هه لاتندا سه ری بهر تاشه به رد که وتبوو، کابرای ژاپۆنی بی ئه وه ی بو دهم خوارو به کری گیراوه کانی دی نا په حه ت بی، باریکه رییه کی نیشان "های وا" داو ده ستووری دا:

- تۆ... هه وه ل جا برۆ... ری بدۆزه ره وه! سوپای ژاپۆن له دوا ی تۆوه دیت. حال ی بوویت؟.

رێگا مالرو

های و تۆزێک لیی راما. ئەوجا بۆ پرسیار کردن چوو بۆ لای دەم خوار. دەم خوار لەسەر زەوی دانیشتبوو. خەریک بوو بەسارغییەک سەری دەپێچا:

- ئەفسەرە ژاپۆنییەکە گوتی: - کە تۆ لەگەڵ مەرەکاندا رێیەک بدۆزیتەو. های و گوتی:

- من ئەم کارە ناکەم! من بە نیو میندا رەت نايم! نەخێر من ئەم کارە ناکەم! سمیل چکۆلە هاواری کرد:

- هەمی کەر پیاو" شێرەکی هەلکێشا:

- دەبی رێیەک... بدۆزیتەو!

دەم خوار پشتگیری قسەکی ئەفسەر ژاپۆنییەکە کرد:

- هەمی چەپەل! هەر دەبی برۆی، من تاقەتم نییە خۆم بکەم بە خۆراکی مین!

های و تەماشایەکی ژاپۆنییەکانی کرد. هەموو شمشیرەکانیان هەلکێشابوو. تەماشایەکی دەورووبەری خۆی کرد. رووی تەواوی تەنگەکان لەو بوو. "ئەگەر من بکوژن، ئەوسا مەرەکان بەرەو مەیدانی مینەکان دەنێرن".

های و تەماشای گەردی "زان وانگ"ی کرد: مەیدانیکی گەورە مین! دەمی بوو بۆ دژمنیان نابوو. های و سوور بوو لەسەر ئەوێ کە دەبی نامەکە لە مەترسی مین بپاریزی. ئەو وەکو سەرتیپی منداڵان نابوو پی بەو مینانەدا بنی کە پێشمەرگەکان دژی ژاپۆنییەکان نابوویانەو. چونکە نەیدەتوانی نامەکە بگەیەنیتە جیگا.

های و لەو پێش مەری لەگەردی زان وانگ لەوێراند بوو و چەند جارێکیش لە هەمان رێگاوە نامە و پەيامی بردبوو. هەموو پیچ و پەناکانی رێگای مالرو شارەزا بوو، دەیتوانی بە شەویش بیدۆزیتەو و پیی دا بپروات. بەلام ئەمڕۆکە ئەم باریکە رێیە زۆر لە لا درێژ بوو بوو.

ئەفسەرە ژاپۆنییەکە فەرمانیدا، سەربازەکانی تەنگیان هینایە سەرپی و ئامادەیی تەقە کردن بوون. پیرە بەرانبەرە سەری تەکان دەداو زەنگۆلەکی ملی دەزڕینگایەو. های و لە دلی خۆیدا دەگوت: "زۆر چاکە. دەپۆم. ئەگەر خۆم لەگەڵ مەرەکاندا بپۆم گەلیک چاکترە لەوێ ئەم بی ئاپروانە بیانخەنە ناو مەیدانی مینەکانەو. دەزانم حەز دەکەن بەچاوی خۆیان

بمبیین که چۆن مین به ئاسماندا هه‌لم دهدا. به‌لام د‌ل‌نیا بن که ئەم ئاواته‌تان ده‌به‌نه گۆڤه‌وه!
من پێ نانه‌مه سهر مینه‌کان به‌لام ئیوه به‌م زووانه کاله‌ک به ئەژنوتان ده‌شکینن؟"

های وای پیره به‌رانی دایه پێش خۆی و قه‌مچیه‌که‌ی خسته کار.

- یالا، هه‌موو به‌دوای به‌رانه پیره‌که‌دا! له یه‌کدی جودا نه‌بنه‌وه! نه‌ه‌ستن! ئەم ناوه یه‌ک
پارچه مینه. له پال تاویره‌کاندا، له نیو گیایه‌کاندا، له‌سهر دارو دره‌خته‌کان، له هه‌موو
شوینی مین هه‌یه. نه‌چن به‌ملاو به‌ولادا! دواى به‌رانه پیره‌که بکه‌ون و هه‌قتان نه‌بێ.
کوێستانی چری "تایه‌نگ" سه‌ری له ئاسمان ده‌سوو. ده‌تگوت گردی "زان وانگ" ی له
ئامیز گرتووه. های وای که به به‌رده‌وامی قه‌مچیه‌که‌ی باده‌دا. خیرا خیرا ده‌چووه پێشی:

- خیرا ترا! خیرا ترا!

سمیل چکۆله ده‌ستی له های واه‌ل‌ناگرت. های وای که ئاوپی دایه‌وه بیینی ئەسپه‌کان
ته‌نانه‌ت به‌بێ باریش زۆر دوا که‌وتوون. به‌دوای ئەسپه‌کانه‌وه سه‌ربازانی ره‌ش پۆشی
به‌کریگراو به‌له‌تر دانه‌وه سهر ده‌که‌وتن، ئەوجا له‌دوای ئەوانه‌وه ژاپۆنییه‌کان ده‌هاتن.
ئه‌فسه‌ره‌که دوا که‌وتوو‌ه‌کانی هان دهدا. سميل بچکۆله له حالیکدا که شمشیره‌که‌ی باده‌دا به
هه‌ناسه برکی هاواری ده‌کرد:

- خیرا ترا! خیرا ترا!

های وای له‌به‌ر خۆیه‌وه بیری ده‌کرده‌وه که: "ئهم په‌له په‌له‌یان بیهوده‌یه. ها‌کا ریگای به‌رو
دوایان لی‌گراو ته‌فروتونا کران" زۆری هه‌ز ده‌کرد که بپرسیت: "بۆ هینده‌تان په‌له‌یه؟"
های وای زۆر شاره‌زایانه به‌نیو تاشه به‌رده‌کاندا ده‌پوویی. کاتی که مه‌ره‌کان گه‌ییینه
بیشه‌یه‌کی بچوک، وه‌ستان.

"له کام ریگاوه" له باریکه ریگا‌که‌وه یان له ریگای مالرو- وه؟" په‌رینه‌وه له‌م ریگایه‌وه
مه‌حال بوو.

های وای ئیدی ژاپۆنییه‌کانی نابینی. له‌به‌ر خۆیه‌وه به‌دژمنی ده‌گوت:

- "ئێستا ئەگه‌ر پیاوون به‌دوای مندا بئین!" ئێستا مه‌ره‌کان که‌وتبوونه سهر ریگای
"مالرو". سوپای دژمن له بیشه‌که‌دا ون ده‌بوون و ده‌رده‌که‌وتنه‌وه.

های وای ده‌نگی ده‌م خواری ده‌بیست که هاواری ده‌کرد:

ئهم رییه هه‌له‌یه. بگه‌ریوه به‌ریگا راسته‌که‌دا پرۆ!

های وای وه‌لامی دایه‌وه که:

- ئەم ریگایه باشه! ئەمه قه‌دېره. یالا سه‌رکه‌ون!

- ئەسپه‌کانیش ده‌توانن له‌م ریگایه‌وه سهر بکه‌ون!

های وای گوتی:

- ئیدی چۆن! به‌ئاسانیش

قه‌مچیه‌که‌ی‌ بادا. های‌ و‌ا‌ به‌ ئاسانی‌ به‌سەر‌ تاوێره‌کاندا‌ سەر‌ده‌که‌وت. هێنده‌ خێرا‌ ده‌رۆیی‌ ده‌تگوت‌ به‌ راسته‌ شه‌قامدا‌ ده‌ر‌وات. له‌م‌ کاته‌دا‌ ژاپۆنییه‌کان‌ ته‌واو‌ دوا‌ که‌وتبوون. به‌کری‌ گیراوه‌کان‌ هاواریان‌ کرد:

- راوه‌سته. ئه‌سپه‌کانمان‌ ناتوانن‌ سەر‌ بکه‌ون! بووه‌سته!
های‌ و‌ ئه‌سپه‌کانی‌ بینی‌ که‌ له‌ پال‌ تاشه‌ به‌رده‌کاندا‌ وه‌ستان.
- هەر‌ ئه‌وه‌نده‌ خۆتان‌ بگه‌یه‌ننه‌ ئه‌م‌ سەر‌ه‌، ئیدی‌ ئاسانه‌، ئیره‌ ده‌شته. ئه‌سپه‌کانتان‌ بۆ‌ ئیره‌ بێنن!

ژاپۆنییه‌کان‌ ئه‌سپه‌کانیان‌ راده‌کێشا. به‌لام‌ ئه‌سپه‌کان‌ جه‌نیه‌یان‌ ده‌به‌ست. ئه‌نجام‌ ره‌ق‌ راوه‌ستان. های‌ و‌ به‌شادییه‌وه‌ گۆرانی‌ ده‌چری:
- ئه‌گه‌ر‌ ئه‌سپیکت‌ بینی‌ خه‌ریکه‌ جه‌نه‌ ده‌به‌ستی‌ خێرا‌ کلکی‌ بنوشتینه‌وه‌! هێی... بجولێن.
هێی‌ خێراکه‌ن، بجولێن!

به‌ راکیش‌ راکیش‌ و‌ پال‌ نان‌ ئه‌سپه‌کانیان‌ تا‌ سەر‌وه‌ هێنا. های‌ و‌ له‌ تاوێریکه‌وه‌ بۆ‌ تاوێریکی‌ دی‌ سەر‌ده‌که‌وت. تا‌ ده‌هات‌ رێگاکه‌ ته‌نگ‌ ترو‌ سه‌خت‌ تر‌ ده‌بوو. زه‌لامه‌کانی‌ دژمن‌ ده‌بوايه‌ دوا‌ی‌ هەر‌ هه‌نگاوێک‌ بووه‌ستن‌ و‌ پشوو‌ تازه‌ بکه‌نه‌وه‌. زوو‌ به‌زوو‌ له‌ چاو‌ و‌ن‌ بوون، های‌ و‌ گه‌ییبووه‌ ناوه‌ندی‌ گرده‌که‌ که‌ سمیل‌ بچکۆله‌ فه‌رمانی‌ دایی‌ که‌ بوه‌ستی‌ و‌ چاوه‌پروان‌ بکات. های‌ و‌ا‌ خۆی‌ ده‌نواند‌ که‌ گوێی‌ لی‌ نییه‌ و‌ په‌له‌تری‌ کرد.

"سه‌رتیپی، تیپی‌ منداڵانی‌ دژ‌ به‌ ژاپۆن، هه‌رگیز‌ فه‌رمانه‌کانی‌ دژمن‌ ئه‌نجام‌ نادات!"

های‌ و‌ا‌ به‌ په‌له‌ به‌ره‌و‌ سهری‌ غاری‌ دهدا، دم‌ خوار‌ هاواری‌ کرد:

- بووه‌سته! بووه‌سته! ئه‌گینا‌ ده‌کوژریی!
به‌لام‌ های‌ و‌ا‌ به‌ په‌له‌تر‌ رۆیی. ژاپۆنییه‌کان‌ ده‌ستیان‌ به‌ ته‌قان‌ کرد، گولله‌کان‌ به‌ گیزه‌ گیزه‌ به‌ ته‌کیدا‌ ره‌ت‌ ده‌بوون‌ و‌ به‌ تاوێره‌کانه‌وه‌ ده‌گیرسانه‌وه‌، های‌ و‌ا‌ خێراتر‌ غاری‌ دهدا. له‌گه‌ڵ‌ مه‌ره‌کانی‌ دا‌ به‌دوی‌ په‌نایه‌ک‌ دا‌ ده‌گه‌را. گولله‌کان‌ نزیک‌ و‌ نزیک‌تر‌ ده‌بوون. گوێی‌ له‌ ده‌ستپێژی‌ بوو. که‌وت. به‌سەر‌ گیایه‌کاندا، تا‌ توانی‌ رووه‌و‌ سەر‌ گرده‌که‌ هاواری‌ کرد:

- ژاپۆنییه‌کان‌ خه‌ریکه‌ دین! ته‌قه‌که‌ن! خێرا‌ که‌ن!

ئایا "چانگ" هەڵی خەڵەتاندوو؟ ھای وا تاكو ئیستا ھەرگیز خواردنی قوتووی نەدی بوو.
 "نا، ئەمانە ھی من نین". ھاوپی چانگ پێکەنی:

- نامەکەیی کە دوینی بۆت ھێنام، فەرامۆشت کردوو؟ ھەوالەکەیی باوکت، کە ژاپۆنییەکان
 لە گوندی "تیان چو" لە سەربازگەکانی خۆیان دەرچوون و بۆ تالان کردن بۆ ناوچە
 شاخاوییەکان چوون و ئەمەیی کە چەند کەسیک لە سەربازە بەکری گیراوەکان لە گوندا
 ماونەتەو؟ باوکت داوای لە ئیمە کردبوو تا ھیزی بۆ بنیڕین. لەبەر ئەوە دوینی شەو
 ھیزی "پلینگى شەوانە" و چەند لقیکمان بۆ چیاکان نارد. ئیمە لە سەرەتادا دژمنان
 ئابڵوقەداو ئەوجا لە دەرەوێ گوند، لەگەڵیاندا کەوتینە شەپ. لەم کاتەدا لقاکەیی بابی
 تۆش لە گوندەوێ ھێرشیان کردە سەر دژمن. بە ھاوکاری و یەکییتی توانیمان دژمن
 تەفرو تونا بکەین و ھەموو شتەکانیان بگرین.

ھای وا پرسى:

- ئەى سمیل بچکۆلە؟
 - کى؟
 - ئەو ژاپۆنییەیی کە لەگەڵ دەم خوارو دارودەستەکەیدا ھاتبوون بۆ گردی "زان وانگ"!
 - مەبەستت ھیزەکانی دژمنە کە بۆ تالان کردن ھاتبوون بۆ شاخەکان؟
 ھاوپی "چانگ" پێکەنی:

- کاتى کە بینیان بنکەکانیان لە خەتەردایە، پاشەکشەیان کرد.... بەم جوړە کەوتنە داوی
 ھیزەکانی تری ئیمەوێ تەفرو تونا بوون... ئەگەر نامەکەیی تۆ نەگەییشتایە، لەوانە
 نەبوو ئەم سەرکەوتنە بەدەست بینین و ئەگەر ئەم سەرکەوتنەشمان بە دەست نەھینایە
 ئەوا ئەم دەستکەوتانەمان نەدەبوو.

ھاوپی "چانگ" بە دلسۆزییەو دەستیکی بەسەری "ھای وا" دا ھیناو گوتى:

- لە راستیدا تۆ پێشمەرگەییەکی بچکۆلەیی سوپای سووری. پالەوانیکی بچکۆلەیی! ئەم
 قوتووێ خواردنەش، سەرکردایەتی بۆ تۆی کردوو بە دیاری.

- ھای وا سوور بوو: ھەو:

- تەفەنگیشمان گرتوو؟

- تەماشای ئەوی بکە!

ھاوپی چانگ بە دەست ئیشارەتی بۆ سوچیکی ژوورەکە کرد. یەك دنیا تەفەنگی نوێی
 ژاپۆنی لەوێ ھەڵچنرابوو.

- من دەمەوێ یەکیک لەوانەم ھەبێ! تەفەنگیکم بدەن!

"ھای وا" بەتانییەکەیی لەسەرخۆی لادا، ویستی دەست درێژی بکات، لە تاو نازار بە دەنگی
 بەرز ھاواری کردو.....

شێرو مشک

(که پەردە لادەبرێ، دیمەنی دارستانیەک دەبینرێ، لە دەورووبەری شانۆکەدا، دیمەنی درەختان بەرچاو دەکەون، وەرزی، وەرزی بەهاری، گۆل و گیای خۆرپسک دەبینرێ. گوتیار "راوی" لە سەنتی راستەوێ وەرژوور دەکەوێ).

گوتیار/ هەبوو نەبوو، یەکێ هەبوو یەکێ نەبوو. دەگێرێ نەبوو لە سال و رۆژگارانی کۆندا، لە دارستانیکی سەوزو دڵگیردا شێرێک هەبوو، گیانلەبەرانی دارستانەکە بە پاشای دارستانیان دەزانی. هەلبەتە لەبەر تواناو هەیبەتی خۆی بە پاشایان دەزانی. بۆیه هەمیشە هەولیان دەدا کاری نەکەن کە توپە ببێ. مشکێکی چکۆلە ی زیت و زینگش لە هەمان دارستاندا دەژیا. ئەم مشکە زۆری حەز لە راوێ پەپۆلە بوو. کە بەهاری دەهات، پەپۆلان دەکەوتنە فڕین و ئەم گۆل و ئەو گۆلیان دەکرد، ئیدی مشکە چکۆلە لە خۆشیاندا جیی بەخۆی نەدەگرت و دووی پەپۆلان دەکەوت. هەندێ جار بۆی رێدەکەوت کە پەپۆلە یەکیش بگرێ. ئەزقەزا لە بەهاری رۆژیکی سازگاردان جەنابی مشک بە قەستی راوێ پەپۆلە، بەنیو پیرە دارستان کەوت.

((گوتیار، وەرژوور دەکەوێ. پەپۆلە وەرژوور دەکەوێ. بەدەم نەرمە گۆرانییەوێ لەسەر گیایەک دەنیشیتەوێ))

پەپۆلە/ پەپۆلان جوان و قەشەنگن، جوان و قەشەنگن

بالیان نەخشین و رەنگ و رەنگ

بەه بەه لەو دارستانە جوانە

یەکیارچە گۆل و گۆلزارە

هەوای خوشە و فینکی گیانە.

دەکرێ بە سەعاتان لێرەدا گەشتوگوزار بکری و لەزەت لە جوانی گۆلان بدینی "کە دەبینی شێر لە غوڕابی خەودایە، خۆی کەنار دەگری" ئوو، جەنابی شێریش لێرەیه، بەراستی چاکی هەلبێژاردوو، چ خەویکی لێکەوتوو! لە تۆ وایە چەندین هەفتەیه نەخەوتوو، "دەنگی جۆلەیه ک دیت" دەلێی یەکیک بۆ ئێرە دی. دەبی ناگام لە خۆ بی "خۆی لە پال لقی کدا مت دەکات، مشک وەرژوور دەکەوێ" ئەمڕۆژانە بڕ بڕ تووشی راوچیانی پەپۆلان دەبی.

مشک/ "دەوێستی، هەناسەیهکی قوول هەلدەکیشتی". ئەمڕۆ لە رۆژە خوشەکانە. تۆزێ ئیسراحت دەکەم و پاشی دەچمە راوێ پەپۆلان. "پال دەدات بە درەختیکەوێ. کە دەیهوێ

ئیسراحت بکات، چاوی به په پوله دهکه وی" وهی وهی، ئەمە یەکیکیان لیږه، چەند جوانیشە، نابێ بێلم له دەستم دەرباز بێ.

"هیدی هیدی له په پوله که نزیك دهبیتهوه، لی هەر که دەستی بۆ دەبات، په پوله که هەلدهفری.
په پوله / ئوو "پیدهکهنی"

مشک / ئەه، فری. "هەمدیس به ئەسپایی بهرو په پوله که دهچی"

په پوله که هەمدیس هەلدهفری و ئەمجاره یان لەسەر کلکی شیرکه دەنیشیتەوه. مشکه که بێ
ئەوهی به شیرکه بزانی بازیک دەداته سەر کلکی شیرکه، په پوله که ئەمجارهش هەلدهفری و له
شوینیکی دی دەنیشیتەوه.

په پوله / "به پیکه نینهوه" ئەهای ئەوه چ دهکهی، وریابه. "تا مشکه که فریا دهکهوی شیرکه
را دهپهفری و به توپهیی سەر هەلدهفری تا بزانی چ گیانله بهریک ئەم ناما قولییە کردووه، چاوی
به مشکه که دهکهوی. مشکه که دهسته پاچه بووه، نازانی چ بکات. شیرکه له چاو تروکانیکدا
مشکه که دهگری.

شیر / ئەی مشکى شهیتان ئەو چ دهکهی لیږه؟

مشک / ئاهه ئاه خنکام. بێ زەحمەت بهرم بهو با برۆم. تکا دهکەم بهرەللام بکه.

شیر / بهرەللات بکهم برۆی ها؟ "پیدهکهنی" بووی بهو پیاوهی که گالته له گهل مندا بکهی؟
"پیدهکهنی و دهبولینی" هەر ئیستا چارت دهکەم. "پیدهکهنی و له جیی خوێ رهق رادهوهستی".

گوتیار / "وهژوور دهکهوی" به لی مندا لان رهنگه نه زانن که مشکى بێ یه غبال له نیو چنگی
به هیزی شیرکه دا چ حالیکی شپری هه بوو. به لام بهو حاله شهوه هه ولیده دا هیدی بیته و
نه په شوکی و کاریکی وه ها نه کات که شیرکه له وهی پتر توپه بکات. بویه له کاتیکا که هه ولی
دهدا جلّه وی خوێ له دەست نه دا، که وته گفتوگو دهگهل شیرکه دا "گوتیار وه درده کهوی،
روناکی دهکهوێته سەر شیرو مشکه که".

مشک / جه نابى شیر، ده زانم که کاریکی نابه جیم کردو بوومه مایه ی توپه بوونی جه نابتان، زۆرم
له مهر گهرهیی ئیوه بیستوهو ئیدی له کونه وه گوتوویانه، به خشندهیی هی گهرانه. تکتان
لیده کهم به گهرهیی خوتان له گوناخم خوش بن. باوه ربکه من نه مویت بێ ئەده بیتان له روودا
بکهم، جا به لکو ئیستا په نهجی موباره کتان توژی شل بکهن تا مه ره خهس بېم، جا قوربان
به لینتان ویده ده که هه رگیز ئەم چاکه یه ی ئیوه له بیر ناکه م. کی چوزانی، ئەمه دنیا یه رهنگه
رۆژیک بیت که مشکى بچوکی وه کو من بتوانی خزمه تیک به جه نابتان بکات.

شیر / "پیدهکهنی" ئەوه چ ده لپی مشکى چکۆله، تو ئیستا های له ناو چنگی منداو ده توانم
بتکهم به یه که پاروو. هەر چهنده ئەوهنده بچوکی که هیچ دادیکی من نادهیت.

مشک / دروسته، فرمايشتى جه نابته.

شیر / "پیدهکهنی" به لام شتیکی خوشت گوت. تو ده توانی چ یارمه تی و خزمه تیکی من بکهی
مشکی چکۆله، ئاخر من پاشای دارستانم. به هیزو به چنگم، مشکى بیده سه لاتی وه کو تو له
حیساتاتی مندا جیت نییه.

مشك / راست ده‌فهرموی جه‌نابی شیر بمبوره.

شیر/ به لām ویرای ئەو بی ئەدەبییهی دەرەق بەمن کردت، دلم به حالت دەسووتی.

مشك / به لّی جه نابی شیر

شیر/ چونکہ مشکیکی بہ ئەدەبی، ئەمجارە دەتبوورم و لە گوناخت خوش دەم.

مشك/ زور مه منون جه نابي شير. ئەمە لە گەورەیی خۆتانە.

شیر/ دہبرؤ دہی، جاریکی دی لہم ناوہ نہت بینم. نہ خہلہ تابی کہسیک ئەزیت بدہی ھا.

مشك/ وه بان چاو جه نابی شیړ. بیگو مان. "شیړه که، مشکه که بهر لّلا ده کات، مشکه که که میّک دیته پاشی و سوپاسی ده کات" مه منونم جه نابی شیړ، ههر گیز ئه م لوتفه ی ئیوه له بیر ناکه م "وه دهر ده که وی".

شیر/ "باویشکیك دادات، تۆزیک دهجولی و دووباره دهیهوی بخهویتهوه". "گوتیارهکه، وهژوور دهکهوی. روناکی لهسه ر شیرهکه نامینی".

گوتیار/ بهلیٰ مندالینہ، ماوہیک بہ سہر ئہم واریقاتہ دا بوری، شیرو مشک ہریہ کہیان سہرگہرمی
خویان بوون، بہ لām بہ ریکہ وتی رۆژگار دوو نیچیرقان رییان کہوتہ ئہو دارستانہ، و ہہرزوو
پہیان بہوہ برد کہ شوینیکی چاکیان بۆ راووشکار دۆزیوہ تہوہ. ((گوتیار، وەدەر دەکەن.))
((دوو نیچیرقان بہ تہفہنگ و تۆپہوہو بہ دەم گفتوگۆوہ وەژوور دەکەن، دەوہستن و تہمہشای
دەوڕوبەران دەکەن.))

نیجیرقانی یه کهم / دارستانیکی یر به ره که ته.

نیچیرقانی دووہم/ بهلیّ تا حەز بکەیی ((تفەنگەکەیی لە عاردی دادەنی)) دانیشەبا هەناسەییە تازە بکەینەوہ.

نیجیرقانی 1/ باشه "ئەویش تفاقەهە ی لە عاردی دادەنی" چە دارستانیکی خوشە.

نڃيڙقاني 2/ بهلي وايه. دهليي تا ئيستا نه هاتويه ئيره؟

نيجيرقاني 1/ بيرم نايه هاتيم، "دهروانيته دهوروبهري"

نيچىرقانى 2/ لىره ھەموو جوړە نيچىرىك پەيدا دەبى، چ بۇ خواردن وچ بۇ فروشتن بە باقى گيانداران.

نیجیرقانی 1 / بهراستته؟ ئادهی یۆم باس بکه.

نیچیرقانی 2/ بیستوته؟ گوايه لهه روژانه دا لیږه "که ره کیوییه" یکیان راو کردووه که ده لیږن زوړ ده گمهنه.

نیچیرقانی 1 / به راستته؟.

نیچیرقانی 2/ به لئ، وهکو ده لئښ کابرای نیچیرقان به یاره یه کی باش فروشتویه تی.

نیچیرقانی 1 / ئەوویە شانسی .

نېچيرقانى 2/ خۆ لەم دەوروپەرانه شىرو يلنگو سمۆره شيان ديتوه .

ننحیرقانی 1/ له وهی باشت دهیی، خوا له زارت بنوری. "هانام وه دهمت" ..

نبحرقانی 2/ ئهگهر شانسمان بیکات، نانمان دهکهویته رونهوه.

نیچیرقانی 1/ دهلیم چۆنه هیواش هیواش دهست بهکار بین.

نیچیرقانی 2/ باشه.

نیچیرقانی 1/ "دهروانیته دهوروبه" بهپای من ئەویندەر بۆ تۆز نانهوه جییهکی باشه. تۆ چ دهلیی؟

نیچیرقانی 2/ بهلی، شوینیکی باشه.

نیچیرقانی 1/ کهواته وهره یارمهتیم بده، با تۆپهکه بکهینهوه، "ههردووکیان دهچن تۆپهکه ههلهدهخن".

نیچیرقانی 2/ لهو گهلاو گولانهی بهسهردا بکه تا نهبینری.

نیچیرقانی 1/ دهزانم.

نیچیرقانی 2/ با چهشهکانیش لهسهر رییهکه دا بنهین "دهروات و دهست به چهشه دانان دهکات" با بزانی چي بهگیر دینین؟

نیچیرقانی 1/ ئەمه دوا تۆرمان بوو که لهم دارستانهمان دانا، وایه؟

نیچیرقانی 2/ بهلی وایه، چهشهکانیش تهواو بوو.

نیچیرقانی 1/ چاکه، با ئیستا لیڤه دوور بکهوینهوه.

نیچیرقانی 2/ باشه با بروین. شتهکانت له بیر نهچییت.

نیچیرقانی 1/ نهء "شتهکانی ههلهدگری" با لیڤهوه بروین و سهریکی تهلهکانی دوینییمان بدهین.

نیچیرقانی 2/ دهی با بروین "وهدهر دهکهون. مۆسیقا" ..

"گوتیارهکه وه ژوور دهکهوی"

گوتیار/ بهلی مندالینه، وهکو بینیتان نیچیرقانهکان تۆپهکانیان نایهوهو رویشتن. بهلام هیشتا زۆر بهسهر رویشتنی واندا نهبوری بوو که جهنابی شیر له خهو رابوو، ههستی کرد سکی کهوتوته قۆپه قۆپو برسییهتی. بۆیه ههستاو کهوته گهپان تا پاروه خواردنیک به چنگ بیینی. "گوتیار، وهدهردهکهوی". "شیرهکه وهژوور دهکهوی".

شیر/ من شیریکی پر زۆرم، پیاویکی مهغرورم، له بییشهلانیان بۆ خواردن دهگیریم، "دهوهستی" بۆنی گوشتی تازه دیت. دهلیی لهم ناوهیه؟ بهلی، دروسته.... "شیرهکه ههراکه ههنگاویکی دیکه دهنی، دهکهویته ناو تۆپهکهوه، تۆپهکه دیتتهوه یهک و شیرکه گیرۆده دهبی، دهنگی لیدان دیت، شیرکه ههراچی دهکات و دهکۆشییت، ناتوانی خوێ دهرباز بکات. شیرکه شهکهت و داماو رهق دهوهستی".

گوتیار/ "وهژوور دهکهوی" بهلی مندالینه، شیرکه خراپ تووش بوو بوو، ههراچی ههولیدا تا خوێ رزگار بکات، لی بیفایده بوو. بهندهکانی تۆپهکه زیاترو زیاتر له دهست و پیی دهئالان و پتر توپهیان دهکرد، ئەنجام ماندوو بوو و و زانی که هیچی له دهست نایهت، ئەو ههموو هیژو توانایه لیڤهدها بهکاری نهدههات. بهلام گوی له مشکی چکۆله بگره، له کاتیکا کهله نیو دارستانهکهدا سههرگهرمی گهمهی خوێ بوو، له پر ههستی کرد سهدای نههرتهی شیری دیتته گوی، له دلی

خویدا گوتی با برۆم بزانی، له وهیه جهنابی شیر شتیکی لی قهومابی "گوتیاره که وهده ده کهوی"

"شیره که ده که ویتته بهر روناکی، گیرۆده بووه و مشکێک به دهه گۆرانییه وه وهژوور ده کهوی"

مشک/ په پۆلان جوان و قه شهنگن، بالیان نه خشین و رنگا و رهنگن،

"چاوی به شیر ده کهوی" جهنابی شیر ناکا بهم جوړه گیرۆده بووی! چی بووه، چیتان لی

قهوماوه، بۆچی ده نیو ئهه تۆپه لی لول بوویت؟

شیر/ ئه مه توی مشکێ چکۆله؟ مه گهر نابینی که وتوومه تۆپه وه گیرۆده بووم بهم چه شانیه

خه له تام. کاتیکم به خو زانی که که وتمه تۆپه که وه ئیستاش نازانم چم به سه ر دی.

مشک/ به لی، خراب تووش بوویت، با بزانی چ کاریک ده کری "سه یری ده کات".

شیر/ ههر چه ند پتر هه ول بدهم، ئهه تۆپه له عه تییه زیاتر له ده ست و پیم ده ئالی.

مشک/ که واته هیچ هه ولیک مه ده، ئیستا کاریکت بۆ ده کهم.

شیر/ مشکێ چکۆله تۆ ده توانی چ کاریک بۆ من بکه ی. لاکه وه لی ره و سه ر مه خه سه رم، زۆر

په ریشانم.

مشک/ قوربان جهنابی شیر، بیگومان له یادتان ماوه که چاکه یه کی گه ره تان ده ره ق به من کرد،

هه قتان له سه رمه. من نه و چاکه یه هه رگیز له بیر نا کهم.

شیر/ نازانم مه به ستنت چییه؟

مشک/ ده مه وی بلیم ئیوه له کاتیکا ده تانتوانی من بکه ن به پارویه کی خو تان، که چی لیم بوردی و

نازادت کردم.

شیر/ نا... بیرم که وته وه.

مشک/ ده ی سا ده مه وی نه و چاکه یه تان بده مه وه.

شیر/ "پۆز خه نیکی کرد" چۆن ده یده یه وه"

مشک/ ئیستا به چاوی خو ت ده یینی، تۆ مه جولی، ههر ئیستا.

"مشکه که که وته قرتان دی به نه ده کان، ده نگی مۆسیقا، نه وان له جیی خو ده وه ستن. گوتیار

وه ژوور ده کهوی."

گوتیار/ به لی مندالینه. مشکێ چکۆله به ددانه تیژه کانی که وته قرتان دی داوه کان، دوا ی چه ند

ده قیقه یه که داوه کانی یه که یه قرتان و جهنابی شیر به ته کانی که له نیو تۆپه که وه ده ره که وت.

"گوتیار، وه ده ره ده کهوی"

مشک/ هه نوو که هه سه ته وه ره ده ری. "مشکه که ده چی له دواتره وه ده وه ستی. شیره که به

کا وه خو هه لده ستی و له تۆپه که دیته ده ری"

شیر/ ئوخه ی ئیسه راحه تم کرد. مشکێ چکۆله به راستی نازانم چۆن سوپاست بکه م. تۆ گیانی

منت رزگار کرد.

مشک/ سه ره ری قوربان، کاریکی گه وره م نه کردو وه، به لام ته نیا ئه مه ت له بیر بی که من نه گه رچی

به که له ش بچو کم، به لام ددانه کانم زۆر تیژو برنده ن.

شیر/ مه منونم مشکێ چکۆله، مه منونم.

مشك/ ئۆخەرىك بوو له يادمان بچيٲٲ، وا چاكه زووتر ليٲره برۆين چونكه نيٲچيرقانه كان ههر
ساتيٲ پهيدا بن و بگه نه سه رمان.
"شيٲرو مشكه كه به دهم گۆرانييه وه وه دهرده كه ون".

دۆستایه تی

"به شیک له لیڤه واریک، چهند بنچیک، دار گویزیکی بتهوی زه لām و گول و گیاکه نیشانهی چری دارستانه کهیه. دهنگی بالندان دیت. وهرز، وهرزی به هاره، گوتیار، وهژور دهکهوی".

گوتیار/ مندالینه سلاو. حالتان چۆنه، به خیرهاتن بۆ ئەم شانۆیهی ئیمه، ئەم سهربرهوی که بۆ ئەنگوی دهگپرمهوه، یهکیکه له وهزاران سهربرهوی که له لیڤه دارستانه دا رووی داوه. له دارستانه سهوزو دووره دهسته دا، که هه موو جوړه گیانله بهریکی تیدا پهیدا دهییت. له پلنگ و چهقه له وه بیگره تا دهکاته په پوله و سۆنه و مراوی. ههروه ها هه موو جوړه گیایه کی تیدا پهیدا دهی، له وانه دار گویزیکی زه لāmی گه وهری به ته من که هه موو سالیکی دنیا به بهری ده دا. رۆژیک قهله ره شیک کی که له نزیکانه هیلانیه هه بوو، هات و له بنی دار گویزه که دا نیشته وه، دیقه تیدا که گویزه گه ییوه کان رژاونه ته بنی دره خته که. "گوتیاره که، وه دره ده کهوی. قهله که وهژور دهکهوی و گویزه کان سهرنجی راده کیشن".

قهله / پروانه ئەم گویزه نایابانه، تازو گه ییو! وا چاکه هه ندیک کی له بن عاردی بنه مو بۆ زستان که ریگه و بانان دهگیری و گویزو نازوقه کهم ده بن، هه لی بگرم... و هه نگینی دهریان بیئمه وه بۆ خو بیخۆم. بنی ئەم بنچکه باشه، دار گویزه که ش نیشانه یه کی چاکه و لیم گوم نابی "دهکه ویته چال هه لکه ندن، مشک کی وهژور دهکهوی، قهله ره شه که هه سستی پیده کات. مشکه که دهیه وی هه لی". قهله ره ش / سلاو جه نابی مشک، وا بزنام لهم دهو روبه ره زنه گی دهکهیت، وایه. مشک / وایه.

قهله ره ش / ئەوه ش دهزانم که تو له من دهترسیت. "هه لوه سته یه که" به لām چت خه نه بی، من نانی خۆم خواردوو و پیویستم به خواردنی مشک کی وهکو تو نییه، که واته هه قه له من نه ترسیت. مشک / چ دهکه ی لهم ناوه؟

قهله ره ش / چهند دانه گویزم بۆ زستان شارده وه. دهبی کار قایم بین. مشک / به راستی ئاقل و دوور بین. دهزانی ئیوهی قهله ره شیش لهم رووه وه له ئیمه ی مشک دهچن. ئیمه ش شت له ژیر عاردی دهشارینه وه تا له زستان دا په کمان نه کهوی و بی خواردن نه مینینه وه. قهله ره ش / باشه بۆ نایه یته پیشتروه تا زیاتریه کدی بناسین.

مشک / ناخر تو قهله ره شیت و قه لانیشت له کۆنه وه دژمنی جماعه تی مشکان بوون. قهله ره ش / به لām دهکری ئەم دژمنایه تییه بکهین به دۆستایه تی، وانییه؟ مشک / "به تی فکرینه وه دهروانیته قهله که، ئەوجا به پیکه نینه وه" هه لبه ته دۆستایه تی له دژمنایه تی چاتره. به لām پیم نالیی چۆن متمانه به دۆستایه تی تو بکه م؟

قهله‌پره‌ش / گوی بگره مشکى نازين، هه‌ز ده‌که‌م له‌گه‌ل يه‌کديدا راستگويين، چونه؟
مشک / باشه.

قهله‌پره‌ش / من نه‌گه‌ر ته‌ماح له‌ خواردينى تو بکه‌م، له‌ چنگي پيست و ئيسک زياترم پي نابري.
مشک / مه‌به‌ستت. مه‌به‌ستت بلي.

قهله‌پره‌ش / مه‌به‌ستم نه‌مه‌يه که له‌و رووه‌وه بي خه‌م و خاترجه‌م به.
مشک / زور چاکه من متمانه به تو ده‌که‌م "ده‌ست ده‌ده‌نه ده‌ستى يه‌کدى" به‌لام پيم بلي بزانه
ئيمه چون ده‌توانين کومه‌کى يه‌کدى بکه‌ين؟
قهله‌پره‌ش / که‌واته گوي بگره بزانه چ ده‌ليم، من ده‌توانم بفهم و ده‌نوکی چاکيشم هه‌يه. توش
مشکي چابوک و چالاکى و ددانى تيرت هه‌ن و ريگه باريک و گه‌وره‌کان باش ده‌ناسيت، وا
نييه‌ن؟
مشک / وايه.

قهله‌پره‌ش / بو نمونه ده‌توانين هه‌ر لي‌روه ده‌ست پي بکه‌ين. من ده‌چمه سه‌ر نه‌م داره‌و، به
ده‌نووک گويزه گه‌ييوه‌کان ده‌خه‌مه خواره‌وه. توش زه‌وييه‌که هه‌لدره تا گويزه‌کان بو زستانمان
بشارينه‌وه.
مشک / ته‌گيريکى چاکه. که‌واته ده‌ست پي بکه. من ناماده‌م.

گوتيار / به‌لي مندالينه، قهله‌پره‌ش و مشک ده‌ميک بوو گهي بوونه نه‌م نه‌جامه‌ى که به هاريکارى
يه‌کدى ده‌توانن ناساتر گيروگرفتار چاره‌سه‌ر بکه‌ن، هه‌ر واش-ي لي‌هات. زور به‌ زويى بوون به
دوستى يه‌کدى و زور شتان له‌ يه‌کدييه‌وه فير بوون. تا روژيکيان "روناکى له‌سه‌ر گوتيار لا
ده‌بري".

"قهله‌پره‌ش و مشک به‌ دوو قولي له‌ دارستانه‌که‌دا پياسه‌ى ده‌که‌ن".
مشک / ده‌زانى دوستى نازين، ئيروکانه مالى يه‌کيک له‌ هاوپري هه‌ره باشه‌کانى من بوو. ماوه‌يه‌که
لي‌ره رو‌ييه‌وه، زورى بير ده‌که‌م، به‌لام چ بکه‌م که ريگا دووره‌و ته‌نيايي-ش گه‌له‌ک نه‌سته‌م و
زه‌حه‌مه‌ته، ماوه‌يه‌کى دیکه دنياش سارد ده‌بي و ئيدى زه‌حه‌مه‌ت تر ده‌بي، نه‌و دوسته‌ى من
کيسه‌ليکى ميهره‌بان و زه‌حه‌مه‌تکيشه. زورى يارمه‌تى مندا.
قهله‌پره‌ش / توش مشکي وه‌فادارى. نه‌گه‌ر به‌ راستته‌و يري ده‌که‌يت من ناماده‌م تو ببه‌م بولاى
دوسته‌که‌ت.

مشک / به‌راستى نه‌م کاره ده‌که‌يت، نازانم چون سوپاسى مه‌حه‌به‌تى تو بکه‌م.
قهله‌پره‌ش / شاينه‌ى نييه، نه‌مه نه‌رک و واجبى دوستيه‌تى منه.
مشک / به‌لام تو بلي بزانه چون نه‌م کاره ده‌که‌ى؟
قهله‌پره‌ش / کاريکى قورس و زه‌حه‌مه‌ت نييه. ده‌ته‌مه سه‌رپشتى خوم و به‌ ناسماندا هه‌لده‌فهم.
مشک / چه‌ند خو‌شه، دياره له‌و ناسمانه‌وه زور شتى جوان ده‌بينري. وانويه.

قهله‌پەرش / راستە، زۆر شتی جوان دەبینری، روبر وەکو باریکە هیلیک دیتە بەرچاوان. بنیادەمان وەکو خالیکی بچووک بچووک دەبینرین، دارستان وەکو پارچە مەخمەلیکی سەوز دیتە بەرچاوان، تەنانەت دەکری بچینە سەر ووی هەوران.

مشک / یەکیک لە حەزەکانی من فرین بوو، هەندێ جار لە خەوندا لە ئاسمان بووم و ویلی دووی هەستارە یان هەور بووم. نوکە پێدەچیت ئەم حەزەم بێتە دی.

قهله‌پەرش: بەلێ. کەواتە کارەکانت بکە، سباهی سپێدە زوو دەکەوینە پێ. چۆنە.
مشک / زۆر چاکە. "رونایکی لەسەر ئەو دوو دەچیت. دەنگی مۆسیقا. گوتیار وەژوور دەکەوی."

گوتیار / بەلێ منداڵینە، ئەو شەو مشک بە شادی دیداری دۆستەکەیی و بەتاسەیی سەفەرێکی خوشەوێ خەوت، سباهی زوو لەگەڵ گزنگی هەتاودا رۆیی و قەله‌پەرشەکەیی گەز کردو کەوتنە پێ. دیمەنیکی جوان بوو، بە تاییبەتی بۆ مشکەکە، زۆر شتی بینی و زەوق و لەزەتیکی زۆری بینی، قەله‌پەرشەکەش، بە هەمان سەنتا رۆیی کە مشکەکە پێی دەگوت. نزیکەیی نیوەرپوانی بوو کە گەییانە ئەو دەرەزەیی کە مایە کێسەلەکەیی لێ بوو. "گوتیار وەدەر دەکەوی. مشکەکە و قەله‌پەرشەکە لەسەر شانۆن."

مشک / زۆر لێ مەمنوم، دەزانم کە ماندوو بوویت، بەلام ئیدی گەییشتین، ئەها، ئەمە نیشانەکەییەتی.

قهله‌پەرش / چ شوینیکی باشە.

مشک / قەله‌پەرشێ ئازیز تۆ کەمێک ئیسراحت بکە، من دەگەریم تا کێسەلەکە بدۆزمەو، نابێ زۆر دور کەوتبیتەو.

قهله‌پەرش / چاکە، من لێرە چاوەنۆر دەکەم.

مشک / کێسەلێ میهرەبان، ئەهای کێسەلێ میهرەبان، لە کوێ. "هەلۆستەیهک" "بەم لادا دەپروات" من مشک مشک، دۆستی دێرینت "کێسەل" لە پشت بچکێکەو دیتە دەری و مشکەکە دەبینی و بە رویدا پێدەکەنی، بەلام لە پەرچاوی بە قەله‌پەرش دەکەوی و پاشەوپاش دەگەریتەو و سەری دەباتە نیو قاوغەکەیی خۆی.

مشک / "هەستی پێدەکات" دۆستی ئازیز، خەمت نابێ و مەترسە، ئەم قەله‌پەرشە دۆستی منە و ئەز بە کۆمەکی وی ئەم رێگا دوورەم بپروو هاتووم بۆ لای تۆ، خەیاڵت ئاسوودەو رەحەت بێ.

کێسەل / "سەری دەردینی و دەپروات" زۆر بەخێرھاتن، زۆر بە دیدارتان خوشحالم.

مشک / ئەم قەله‌پەرشە دۆستی منە، حەز دەکەم یەکدی بناسن.

قهله‌پەرش / سلاو. شوینیکی خوشت هەیە. جەنابی مشک زۆری ستایش کردویت.

کێسەل / زۆر بەخێرھاتن، بەراستی کاریکی چاکتان کردووە. مشکێ ئازیز زۆر مەمنوم کە منتان لە یادو بیر بوو.

مشک / ببورە، بیرم کردیت دۆستی ئازیز.

قهله‌پەرش / منیش کە ئێوە، هەردووکتانم ناسی، زۆر خوشحالم.

ئاسك / له كه ناري رووباره كه بووم ده مويست ئاو بخۆمه وه كه له پر سهيرم كرد ته نافيك له
ته نيشته لاقى راستمه وه له سهر عارده كه يه كه ئاو پر دايه وه. راوچيه كه م بينى كه خهريك بوو بو
لاى من ده هات. منيش ههر هيندهم پى كرا، تا هيز له لاقمدا بوو پيم وه غاريوه نا.
كيسه ل: / "قاپه ئاويكى له بهردهم دادنه" وه ره بخۆوه ماندووييت دهر دهكات.
قهله پردهش / توژيكى به سهردا بروت، ئيدى له دوژينه وهت نا ئوميد دهن و دهرون.
مشك / راست دهكات، ئيدى پى ناوى بترسيت.

كيسه ل: / ههر به يه كجاري لير وه مينه وه له گهل ئيمه دا بژى.

ئاسك / زورتان لى مه منوم. ئاخ

كيسه ل: / ئاخرو ماخري ناوى. شوينيكى گهره و باشه. "گيانله بهر كان له شوينى خو ده وهستن،
روناكيان له سهر لا ده چيت. دهنگى موسيقا. گوتيار وه ژور دهكه وى".

گوتيار / به لى مندالينه، ئاسكه كه قه بولى كرد كه له گهل نهو گيانله بهرانه دا له وى بژى، روژگارو
شه و گاران تى ده پرى و به ره به ره دۆستايه تيهكى ته وايان له به يندا پهيدا بوو. به لام چونكه
رووداوو كار هسات-ش له كه ميندايه، نيوه پروانيك كه قهله پردهش و مشك و كيسه ل چاوهرنور بوون
تا ئاسكه كه بگه رپته وه و پيكه وه نان بخون، ئاسكه كه نه هاته وه. پاش ماوه يه ك چاوهرانى
بريارياندا كه قهله پردهش بروت و به لكو سوراخيكى ئاسكه كه بكات و هه واليكى بينيته وه
(گوتيار وه دهر دهكه وى، شانوكه تاريك ده ييت)). ((كه شانوكه رووناك ده ييته وه. مشك و
كيسه ل له سهر شانونه)).

كيسه ل: / بو هيجت نه خوارد مشكى نازين؟ برسيت نيه؟

مشك / دلم نايبا دۆستى نازين ((هه له وهسته)) باوه ر بكه ئاگام له خوم نيه. قهله پردهش ههر
نه هاته وه، سه عاتى پتره كه رو ييشته وه.

كيسه ل: / ئيستا ده گه رپته وه.

مشك / ئه ويش شتيكى لى نه قه وما بى؟

كيسه ل: / بىرى خراپ مه كه وه "هه له وهسته" گويت له دهنگى نه بوو؟

مشك / با، وهك بللى له م لايه وه بوو. "دهرون به ره وه له ولايه. قهله پردهشكه له ويند ره وه به ديار
دهكه وى"

كيسه ل: / چهند دوا كه وتى؟

مشك / نه وه چيه، ده لى بريندار بوويت؟

قهله پردهش / چ نيه، چاك ده ييته وه. ده بى بىرى له ئاسك بكه ينه وه.

مشك / چى؟ هيجى لى قه وما وه؟

كيسه ل: / بۆمانى باس بكه بزائين چت دى؟

قهله پردهش / باشه، ههر ئيستا بۆتاني ده گيرمه وه. كاتى گه ييمه نه وسهرى دارستانه كه سهيرم كرد
ئاسكى خال خال له پشت ده وه نيكه وه له هه ول و ته قه لادايه، كه چوومه خوارتر وه سهيرم كرد
لاقيكى به ته له وه بووه، هه روه ها كه ويستم نزى كتر بيمه وه و يارمه تيهكى بدهم، له پر يه كيك له

راوچییەکان فیشەکیکی پێوە نام و بەر سوچیکی ئەم بەلەم کەوت. ئیدی نەووەستام و بە ھەر حالێ
بوو خۆم گەیان دەوێ ئێرە. "کیسەل دەروا شتی دینی و لە زامی قەلەرەشەکی دەنی".

مشک / ئیمە زۆر خەممان بوو

کیسەل / شوکر زامە کەت قول نییە.

مشک / دەتوانی بفری؟

قەلەرەش / پیم وایە بتوانم، "بەلەکانی تەکان دەدات" بەلێ دەتوانم.

مشک / کەواتە وا چاکە زووتر بکەوینە رێ و فریای ئاسکی خال خال بکەوین و رزگاری بکەین.

کیسەل / بەلێ با بڕۆین. قەلەرەش تۆ پیشمان بکەوێ و ریمان پێ نیشان بدە.

مشک / ئەمن پیشنیازیکم ھەیە.

قەلەرەش / چییە؟

مشک / دەلیم چۆنە کیسەل لێرە بمینی تا ئیمە دەگەرینەوێ.

کیسەل / جی، من بمینمەوێ؟

مشک / ناخر و دیارە راوچییەکان لەو دەورووبەرە بن "ھەلۆستە" ئەگەر لە ناغافلا بێن بەسەر،

ئیمە دەتوانین بەپەلە خۆمان بشارینەوێ، بەلام ئەم کارە بۆ کیسەل زەحمەتە.

قەلەرەش / راست دەکە، باشە بە خۆت چ دەلێ؟

کیسەل / قسەکەتان دروستە. بەلام منیش بە تەنی بێ تاقەت دەبم، حەز دەکەم لەگەڵ ئێوەدا بێم.

بەلکو بتوانم یارمەتی بکەم.

مشک / مادامیکی وایە بڕۆ با بڕۆین "شانۆ تاریک دەبی، دەنگی مۆسیقا" "گوتیار، وەژوور
دەکەوێ".

گوتیار / بەلێ مندالینە، قەلەرەش و مشک و کیسەل خێرا خۆیان گەیان دە ئاسکی خال خال،

ئاسکەکە کە زۆر ترسا بوو، بە دیتنی دۆستەکانی خۆشحال بوو، و وەرە بەرز بوو، بەلام بەر

لە ھەر شتێک بە دۆستەکانی گوت کە راوچییەکان لەو نزیکانەن و دەبی زۆر وریا بن، "گوتیار،

و دەدەر دەکەوێ" —شانۆ رووناک دەبێتەوێ. مشکە بە دیار دەکەوێ کە خەریکی قرتاندنی داوی

تۆرەکەییە، قەلەرەش و کیسەلە کە ل دوو لاوێ ئیشک دەگرن.

قەلەرەش / خێراکەن، وایەکی بەرەو ئێرە دیت "لاقی ئاسکە بەرەللا دەبیت".

مشک / تەواو بوو. چ داویکی قایم بوو!

کیسەل / باشە با بڕۆین.

"ئاسک، مشک، قەلەرەش و پاشان کیسەلە کە وەدەردەکەون. دەنگی مۆسیقا، راوچییەک وەژوور

دەکەوێ و بەرەو لای داوێ کە "تۆر" دەچیت. زۆری پێ سەیر دەبی، بە تۆرەیی کلاوێ کە

بە عاریدا دەدات".

سى ماسى

دىمەن: بنكى گۇلاويك، چەند داوھ قەوزەيەك تاویرىكى گەورە بە دەستەچەیدا. پارچەيەك لە رەگى درەختىكى گەورە، گل و قوپراوى بنى گۇلاوھەكە. دەنگى مۇسقىقاي دى. شانۇكە بەرە بەرە روناك دەبیتهوھ.

بەیانىیە، سى ماسى لە گۇلاوھەكەدا دەبیترىن. یەکیکیان سپی و ئەویتریان خالدارەو سییەمیان کەوھییە. گوتیار، لەلای راستەوھ وەرژور دەکەوی، جل و بەرگەکەى وەکو هی حیکایەتخوانانى کۆنە، رووخۆش و دەم گەرمە.

گوتیار/ مندالینە سلاو. زۆر بەخیرھاتن، یەکی بوو یەکی نەبوو. دەگیرنەوھ دەلین لە گۇلاويكى ئەمن و ئارامدا سى ماسى دەژیان. یەکیکیان سپی بوو، ئەویتریان خالدارەو سییەمیان کەوھییە بوو. رەنگە کەس بە تەواوی نەزانی کە ئەو ماسییانە چۆن و چەند وەخت بوو کە لەو گۇلاوھەدا پیکەوھ دەژیان، رۆژان و شەوانیان بەبی سەرەشەو بە ئاسایی لی دەپۆیی. ئەوانیش بو خویان ھۆگری یەکدی بوو بوون ئەگەرچی ھەر یەکیک لەو سى ماسییە تایبەتمەندی خویان ھەبوو، و لیکی جودا دەکردنەوھ، بو وینە ماسییە سیییەکە، ماسیەکی بە ھۆش و گۆش زیرەك بوو و لە نیو ئەم گۇلاوھ بچووکەدا زۆر شت فیڕ بوو و ھەولێ دەدا وەختی خوی بە فیڕۆ نەدات. ماسییە خالدارەکە کەمی لاسار بوو، بەلام ئەگەر کار بەتایبە سەر راستی و دلی بەکاریکەوھبا ئەقل و ھۆشیکی باشی ھەبوو. بەلام ماسییە کەوھکە زۆر تەمەل و تەوھزەل بوو. لاسارو کەمتەر خەم بوو. دۆستەکانی ھەر چەندە ئامۆزگاریان دەکرد، لەم گویيەوھ دەھات و لەو گویيەوھ دەردەچوو. بەمجۆرە رۆژان دەھاتن و دەچوون تاوھکو "گوتیار وە دەردەکەوی" "ماسییە سپی خەریکی گواستەوھى سەدەفیكە، ماسییە خالدارەکە لی دەچیته پيشی".

ماسییە خالدار/ بەیانیت باش، ئەوھ چت دۆزیتەوھ؟

ماسییە سپی/ بەیانیت باش، ببینە چم دۆزیوھتەوھ. پاشماوھى سەدەفە، زۆر قایمە.

ماسییە خالدار/ چۆن گەییوھتە ئیرە؟

ماسییە سپی/ پیدەچیٹ سیلاوھەکەى چەند رۆژی رابردوو لەگەل خوی ھینابی.

ماسییە خالدار/ دیسان ھەورە. دوور نییە باران بباری و لافا و ھەستی ھەنگینی منیش دەگەریم و یەکیک دەدۆزمەوھ.

ماسییە سپی/ بەلی، دوور نییە، دەبی خۆمان حازر بکەین.

ماسییە خالدار/ ھیچ حەزم لە باران نییە. چونکە قوپراو ئاوماکەو زپو زبلاں ھەموو دینە خواری و دەرژینە گۆلەکەوھ.

ماسییە سپی / بەلام ئەگەر باران نەباری، چ گۆلاویک نامینی. چونکە ئاوەکان بەرە بەرە دەبنە
هەلم و من و تۆش ویل و سەرگەردان ماتەل دەبین. دەزانی ئەو سەدەفانە بە پرژە ئاوی ناو خۆیان
مرواری گران بەها پەرەردە دەکەن کە هەم جوانن و هەم پڕ بەها.

ماسییە خالدار / تۆ ئەمانە لە کوی دەزانی.

ماسییە سپی / جاریک ماسییەکی دەریایی بۆی باسکردم. لەوێ پیت سەیر بێ کە شتی زۆر
دەربارەی ئەم سەدەفە بچووکە فیڕ بێ؟ ئەو کەو ماسی دۆستمان لە کوییە؟

ماسییە خالدار / هیشتا نەم دیتووە "کەو ماسی دیتە نزیکەو".

ماسییە کەو / سلاو، بەیانیتان باش.

ماسییەکان / سلاو، بەیانیت باش.

ماسییەکەو / ئێو بەم بەیانییە زوو سەرقالی چین؟

ماسییە سپی / زۆریش زوو نییە. بڕوانە ئاسمان بزانە خور لە کوییە؟

ماسییە خالدار / ماسییە سپی، پارچە سەدەفیکی دۆزیتەو و خەریک بوو بۆی باس دەکردم کە
سەدەف چ گیانلەبەریکی سەیرن. خەریک بوو هەندێ شتی لەمەڕ ژيانی سەدەفان بۆ باسەکردم.
ماسییە کەو / "باویشک دەدات" خەویکی باشم ئی کەوتبوو "کیشمانی خوی دەدات" هیچ شتی
لە خەو باشتەر نییە، بۆچی وا لەشم کوتراوە "ئامارە بۆلای تاویرە کە دەکات" چ زپو زبلیک
لەویندەر نیشتوو.

ماسییە سپی / راست دەکە. دەلیم چۆنە پیاسەیهک بکەین؟

ماسییە کەو / باشە بابروین "گوتیار. وەرژوور دەکەوی"

گوتیار / ماسییەکان پیاسەیهکی نیو گۆلاوەکیان کردو تۆزی خواردنیان خوارد. ئەوجا سەرقالی
گەمان بوون. هیندە سەرگەرم بوون نەیانزانی چەندە ئاگیان لە دەورووبەری خۆیان بپراو.
"لە کاتی کەدا ماسییەکان خەریکی چاو شارکی و خو شاردنەو، لەگەڵ مۆسیقادا یەکیکیان
چاوی دەگری و دوو کەدی دی خو دەشارنەو".

ماسییە کەو / "دەستی خستوو نەتە سەرچاوانی" زۆرچاکە، من چاوم گرتوو.

حازرن؟ هاتم.

ماسییە خالدار / نە، تۆزی بوەستە.

ماسییە سپی / تەمەشا نەکە. ها.

ماسییە کەو / "دەکەوێتە گەپان" ئیستا دەلیم لە کوی خۆتان مات داو.

ماسییە سپی / "بە ئەسپایی خوی دەگەیهنیتە نزیکی رەگەدارە کە"

هاتم، هاتم

ماسییە کەو / ها.. سەرم لی شیوا.. نەم دی لە کویو خۆت گەیان. باشە خالدار- تۆ لە کوی؟
ماسییە خالدار / بە ئەسپایی نزیک دەبیتهو "هاتم، هاتم" لە کاتی کەدا ماسییەکان سەرقالی گەمە
خۆیانن، دور راوچی بە دەم قسانەو لە رەخی گۆلاوەکە نزیک دەبنەو، راوچیەکان لە کەناریکی

بهرزی گۆلاوهكه دا وهستاو. ماسیه سپیه پییان دههسیته، ئهوجا ههرسیکیان رهق رادهوستن."

راوچی 1/ چۆنه چهند دهققهیهك دانیشتین و ماندوویه تیمان بههسیتهوه؟

راوچی 2/ چاکه، دهمیکه بهپیهوین.

راوچی 1/ شوینیکی خوشه، بیدهنگو دووره دهسته.

راوچی 2/ بیرم نایهت ریم کهتبیته ئیره.

راوچی 1/ به زۆری بهو بهری کهنارهکه دا دهپۆیشتین، ئهوپۆ قههیر لیماندا.

راوچی 2/ ههفتهی رابردوو بۆ راو چوو بوومه ئهوبهری روبار چهند نیچیریکی باشم بهنسیب بوو، بهلام ناسکیک به تهواوی گیژی کردم. ههتا توانیم به دویدا غارمدا، ئاقیبهت خۆی به دهستهوه نه داو نه دا. به تهواوی ماندووی کردم. باوهردهکهی ئیستاش ههر چاوم له دوایهتی؟

راوچی 1/ خۆت نارههت مه که "پیدهکهنی" سروشت پره له نیچیر، دهروات، دهگهپیتهوه، قهلهوتر دهبی و ئاقیبهت ههر بهنسیبی خۆت دهبیته "ههردوکیان پیدهکهن"

راوچی 2/ مهیلت له سهبیلێک ههیه؟ ماندوویهتی دهردهکات.

راوچی 1/ تیی بکه "دهروانیته دهرویره. سهرنجی گۆلهکهو ماسیهکان دههات"

راوچی 2/ "کیسهو سهبیلکهی دهردینی و خهریکی داگیراندنی دهبی"

راوچی 1/ دهلیم لهگهڵ راوه ماسییدا چۆنی؟ لهمپۆ بهدواوه وهرز وهرزی ماسی گرتنه، تۆرهکهت بخه ئاوهکهوهو پاش تۆزی ههلی بکیشه، چ دهلیی؟

راوچی 2/ "سهبیلکه ده دا به هاوپیکی" پیشتیان گرتویانه ماسی ههر کاتی له ئاو دهربیانی تازهیه. نه خوازه لالا ماسی به تامی ئهه ناوانهش.

راوچی 1/ راوه ماسی لهزهتیکی دیکه ههیه.

راوچی 2/ دهلیم چۆنه ئههجاره تۆر بیین و راوه ماسیهکی باش بکهین؟

راوچی 1/ خستمه سهر کهلکهلهو ئارهزووی ماسی. دهکهم، "ههردوکیان پیدهکهن" ههیفی تۆر قولاپمان پی نییه، دهنا ههر ئیستا دهست بهکار دهبوین. تۆ تهماشایهکی ئهه گۆله بکه، لیروهو پییا برۆ.

راوچی 2/ دوینی ژنهکهم باسی کرد، که گوايه موختارو زاواکهی ماسیهکی دوو مهتریان گرتوه.

راوچی 1/ کهواته کهیفیان کۆکه.

راوچی 2/ چۆنه هیواش هیواش بکهوینه ری.

راوچی 1/ باشه، تا دنیا گهرم تری نهکردوه دهبی خۆمان بگهیهنینه بناری کیوی.

راوچی 2/ بهلام ئیره نیشانه بکهو له بیرت نهچی "ههلهستو کۆلهکانیان ههلهدگرن و له قهراخ گۆلهکه ههلهستهیه که دهکن و پاشان دهپۆن."

"دهنگی موسیقا. روناکی لهسهر راوچییهکان لا دهبری"

"شانۆ: گۆلاو ماسیهکان"

ماسییە کەو / دەلێی ماندوو بوون؟
 ماسییە خاڵدار / کەمێک
 ماسییە کەو / چۆنە یارییەکی دی بکەین؟
 ماسییە خاڵدار / چ یارییەک؟
 ماسییە کەو / یارییەکی دی، "هەلۆستەیهک" تۆ بیلێ، "هەلۆستەیهک" منش لەم یارییە بێ
 تاقتە بووم.
 ماسییە خاڵدار / "هەلۆستە دەکات. چاوەنۆری کاردانەوێ ماسییە کەو دەکات"
 کەو ماسی / چۆنە یاری "حەبلانی" بکەین.
 ماسییە خاڵدار / یان جۆلانی؟
 کەو ماسی / یان حەمامۆک؟
 ماسییە خاڵدار / "وازییەک تازە بێ تازە"
 کەو ماسی / دەتەوێ بە درێژایی گۆلاوەکەدا پێشپڕکیی چوون و هاتنەوێ بکەین "زۆری پی
 خوش دەبێت".
 ماسییە خاڵدار / باشە.
 کەو ماسی / یان بچینە سەری ئاوەکەو بڵقەکان بتهقینن.
 ماسییە خاڵدار / با لە ماسییە سپیش پێرسین.
 کەو ماسی / ئەو بە راست کوا؟ بیرم چوو بوو.
 ماسییە خاڵدار / تۆزێ لەمەپێش لەلای ئەو قەوزانە بوو
 "بانگی دەکات" ماسییە سپی لە کوێی
 ماسییە سپی / "دیتە نزیکەو" منت گاز کرد؟
 کەو ماسی / کیوێ چوویت؟ لە نیوێ وازییەکەدا رویشتی.
 ماسییە سپی / بۆ هیچ کوێ نەچووم، لەم دەورووبەرە بووم.
 ماسییە خاڵدار / پیی بلی.
 کەو ماسی / لیپراوین وازییەکی تازە بکەین. تۆ چ دەلێی؟
 ماسییە سپی / خراپ نییە، بەلام وەخت زۆرە بۆ وازی. دەمویست شتیکتان لی پێرسم
 "هەلۆستەیهک" ئەری کەو ماسی تۆ هەستت بە شتیێک نەکرد؟
 کەو ماسی / شتی چی؟
 ماسییە سپی / ئەو مروقانهت بیینی؟
 کەو ماسی / کامانە "هەلۆستەیهک" ئەها. بیرم کەوتەو. بۆ؟
 ماسییە سپی / گوێت تیۆه بوو باسی چییان دەکرد؟
 کەو ماسی / راستت دەوێ نە سەرگەرمی وازییەکە بووم.
 ماسییە سپی / ئەدی تۆ ماسییە خاڵدار؟
 ماسییە خاڵدار / مەبەستت ئەو دوو راوچییه یە کە تۆزێ لەمەوبەر هاتنە دیار گۆلاوەکە.

ماسییه سپی / به‌لێ.

ماسییه خاڵدار / "له فکراڤ راده‌چێ" هه‌ندێ قسانیان کرد، به‌لام به ته‌واوی له بیرم نه‌ماوه. باسی راوو نیچیرو ئه‌م شتانه‌یان ده‌کرد.

ماسییه سپی / دروسته، ئه‌و قسانه ناره‌حه‌تیان کردووم.

که‌وه ماسی / دیسان ده‌ته‌وی به‌و بیانوانه خۆت له یاری ئه‌مپۆش بدزیته‌وه؟

ماسییه سپی / گۆی بگرن دۆستان "هه‌له‌سته‌یه‌ک" ئی‌مه ماوه‌یه‌که به یه‌که‌وه‌ین. له خه‌م و شایدا یارو خه‌مخۆری یه‌کدی بووین. خۆشبه‌ختانه تا ئه‌مپۆ چ خه‌ته‌ریک هه‌ره‌شه‌ی لێنه‌ده‌کردین. به‌لام ئه‌مجاره‌یان مه‌سه‌له‌که جیاوازه، ئه‌و قسانه‌ی من گۆیم لێ بوون هی ئه‌وه‌ن ته‌گبیریکی حالی خۆمان بکه‌ین. ناکرێ ده‌سته‌و ئه‌ژنۆ دانیشین.

که‌وه ماسی / چ شتی روویداوه؟

ماسییه سپی / چ شتی رووی نه‌داوه، به‌لام پێش باران که‌پنه‌ک. ئه‌گه‌ر گۆیتان له قسه‌ی ئه‌و دوو که‌سه بگرتبایه ئه‌وجا بۆتان به دیار ده‌که‌وت که ره‌نگه له یه‌که‌مین ده‌رفه‌تدا بێن و قسه‌ی خۆیان بپێنه‌دی.

که‌وه ماسی / چما چ قه‌سه‌یه‌کیان کرد تا بپه‌ینه‌دی.

ماسییه خاڵدار / دوربینی شتیکی باشه، به‌لام منیش به دووری ده‌زانم. بۆ خۆیان هه‌ندێ قسانیان کردو هه‌ستان و رویشتن.

که‌وه ماسی / بێگومان ئیستا هه‌ر بیریشیان نه‌ماوه.

ماسییه سپی / خۆ له‌وانه‌شه بیران مابی، به‌لام من پیم سه‌یره ماسی له راوچی سل نه‌کات.

که‌وه ماسی / زۆریش دلی خۆت ته‌نگ مه‌که.

ماسییه سپی / مه‌سه‌له دل ته‌نگ کردن یان ره‌شبینی نییه، مه‌سه‌له‌که ئه‌وه‌یه که من و ئیوه‌ش ئه‌م رووداوه به زه‌نگی خه‌ته‌ر بزانی.

ماسییه خاڵدار / به‌رای تو ئیستا چ بکه‌ین؟

که‌وه ماسی / چما ده‌بی کاری بکه‌ین؟

ماسییه سپی / "ماسییه‌کان چاوه‌نۆری قسه‌ی ماسییه سپی ده‌که‌ن" من پیم وایه چاکتره لێره بپۆین.

که‌وه ماسی / پپۆین؟

ماسییه خاڵدار / بۆ کوی پپۆین؟

ماسییه سپی / شوینه‌که گرینگ نییه، گرینگ ئه‌مه‌یه که...

که‌وه ماسی / یانی ئی‌ره... "ماسییه خاڵدار نیگایه‌کی پرسیار ئامیزی ئه‌و ده‌کات، قسه‌که‌ی قووت ده‌داته‌وه"

ماسییه سپی / ئه‌و جووته راوچییه، دینه راوی ئی‌مه.

که‌وه ماسی / ئه‌ی بابا. به راده‌یه‌ش نییه.

ماسییه خاڵدار / ئی‌مه به‌م گۆلاه راهاتووین. چۆن ده‌توانین لێره پپۆین.

ماسییە سپی / من بریاری خۆم داوه. لهو جوگهله باریکهوه بۆی دهردهچین و دهرۆین، ئهگهر ئیوهش بێن زۆر چاکتره. "ههلوستهیهك دهكات و سهیری ئهوانی دی دهكات"

ماسییە خالدار / ئهو جوگهیه ئاوی كهمه.

ماسییە سپی / چاوهنۆپ دهكهن و لهگهڵ یهكهم باراندا ئاوی جوگهلهكه زیاد دهكات و خۆمان دهرهینه دهم ئاوهپۆیهكهوهو ملی ریگا دهگرین و دهرۆین.

كهوه ماسی / ئهو جوگهلهیه دهگاته كوی؟

ماسییە سپی / جارێك بالندهیهك گێڕایهوه كه ئهو جوگهلهیه دهچیتهوه سهر جوپباریكى گهرهوه جوپباركهش دهچیتهوه سهر روباریك و روبارهكهش دهپژیته دهریاوه.

كهوه ماسی / باشه بیرت له تهنكوچهلهمه ی ریگه كردۆتهوه؟

ماسییە سپی / ئیستا وهختی ئهوه نییه. گرینگ ئهوهیه كه نهكهوینه چنگی ئهو راوچیانه.

ماسییە خالدار / كهواته تۆ به راستی بریاری خۆت داوه؟

ماسییە سپی / "به زهردهخهنه" بهلێ، چی بێ له ئیوه نهیانی، ئهوه ماوهیهكه ههست دهكهم ئهم گۆلاوه بچووكه، نامگریته خۆی. ئیدی بهلامهوه زهحمهته له گۆلاویكى بچووكدا بێم و بچم، یان خۆم به گهمه وازی بیهودهوه خهريك بكهم. لهلایهكى ترهوه ههر خۆی له خۆیدا سهیران و سهفهریكه شتی تازەش له ریگهدا زۆرن.

كهوه ماسی / بهلام ئیمه تا ئیستا له روباردا یان له دهریادا نهژیاوین.

ماسییە خالدار / بهپرای تۆ دروسته بێ بوار خۆ به ئاویدا بدهین؟

ماسییە سپی / نازانم مهبهستت چییه، ئیدی ئاو ئاوه، له جییه زۆرترو له جییه كهوتر. دهرانن دلم ئارهزوی دهریای ههیه. چما نهت بیستوهه كه گوتویانه.

ههر كهسی له ژیاڤیا دهریای نهدیوه

نهزندهگی كردوه، نه هیچ فامیوه.

"ههلوستهیهك" باشه ئیوه چ دهلێن؟ با ئهم گۆلاوهش بۆ ئهو راوچیانه بمیانی و ههر كه هاتن دهست له گونان شوپتر بگهپینهوه "دهرواننه یهكدی".

ماسییە خالدار / نابێ قسهی ئهو راوچیانه بهجیدی بگیری، لهوهشه ههر كه لیڤه دوور كهوتینهوه له بیران كردبێ.

كهوه ماسی / ئهم گۆلاوه چاكه بهجی بهیڵین و خۆمان بدهینه دهم خهتهری جوپبارو روبارانوه؟

ماسییە سپی / به ههر حال بریار به دهست خۆتانه، بهلام من ههز ناكهم ههلهیهك بكهم كه نهتوانم تۆلهی بكهمهوه "دهنگی ههوره تریشقهو بروسكه دیت و پاشان باران ورده ورده دادهكات و بهره بهره توندتر دهبیّت" ئهوه بارانیشت دهستی پێكرد، كهواته فرسهته "ماسییە سپی، دۆستانه دهروات بۆ لای دوو ماسییهكه ی دی خوا حافیزیان لیڤهكات، كه دهگاته لیواری جوگهله كه دیسان ههلوستهیهك دهكات" به هیوای دیدار. "وهدهردهكهوی".

"دهنگی مۆسیقا، دوو ماسییهكه دهرواننه یهكدی، شانۆ تاریك دهبیّت".

"دیمەن گۆلاوەکیە. کەو ماسی و ماسییە خاڵدار سەرگەرمی یارین، بەیانییە، دەنگی مۆسیقا دی"

ماسییە خاڵدار/ کەو ماسی دەلیم تۆ بیرى لى بکەو، لە نیۆ دەریایەکی گەورەدا مەلە بکەین و لە پڕ ببینی نە هەنگیکى گەورەش خەریکە شان بە شانى تۆ دەروات "قاقا پێدەکەنى".
کەو ماسی/ ئەرئى بەراست دەشیئت ختوکهى بدەى؟
ماسییە خاڵدار/ چۆن دەوێرى؟ ئەو نەهەنگیکى زەبەلاحە.
کەو ماسی/ یانى چەند گەورەیه.

ماسییە خاڵدار/ زۆر، ماسییە سپى زۆر شتى دەربارە دەزانین، دەیگوت هەندیکیان بە ئەندازەى یەك كەشتییه.

کەو ماسی/ دەلیم ئەو چەند رۆژە ئەو دۆستەمان رۆیووەو هیچ هەوالیکى نازانین. چ دەنگو باسیکى ئەو راوچیپانەش نەبوو، پێت وانییە ئەو دۆستەمان بگەریتەو لە ئیمە.
ماسییە خاڵدار/ نازانم، بەلام ئەوەندە دەزانم کە دۆستیکى چاک بوو. "دەنگى دى، راوچیپەکان وەژوور دەکەون. هەردووکیان بە متمانەو بە دیار گۆلاوەکەو دەوستان، گوتیارن وەژوور دەکەوى".

گوتیار/ ریک لەو دەمەیدا کە ماسییەکان سەرگەرمی گفتوگۆ بوون، راوچیپەکان پەیدا بوون، دەمو دەست تۆرەکانیان خستە ئاوەکەو.

ماسییەکان خراب غافلگیر بوو بوون. بەر لەوەى فریای خۆیان بکەون، راوچیپەکان تۆپی خۆیان هەلدا بوو.

راوچی 1/ "بە دەم تۆر هەلدانەو" زۆر چاکە ئەمەش تۆر.

راوچی 2/ ئەمەش چەشە "هەندى شت هەلدەداتە ئاوەکەو".

کەو ماسی/ "سەرسامە" ماسییە خاڵدار لە کوێى، وەرە کەوتینە داووەو.

ماسییە خاڵدار/ راستە، خۆیانن، ئیستا چ بکەین "هەلۆستەیهك" بە راستى ماسییە سپى راستى کرد.

کەو ماسی/ ئیستا چ بکەین؟ هەر ئیستا دەگیرین.

ماسییە خاڵدار/ هەول بدە کەو ماسی، بە خۆپایى خۆت مەشلەژینە. هەول بدە بە هەر شیوەیهك بوو خۆت رزگار بکەى، منیش هەولێ خۆم دەدەم. "لەگەل خۆیدا" دەبێ تا درەنگ نەبوو بێر لە چارەیهك بکەمەو. "بۆ ساتیک لە فکراڤ رادەچیت و پاشان دیتەو سەر خۆى".

خۆم دەکەم بە مردوو و هیڤى هیڤى بەرەو ریزگەى جۆگەلەکە دەچم، تەنێ ئەم کارەم بە بیردا دیت، هیوادارم کەو ماسی-ش چارەیهكى خۆى بکات.

گوتیار/ بەلێ، ماسییە خاڵدار، خۆى کرد بە مردوو، هاتە سەر ئاوەکەو هیڤى هیڤى بەرەو ریزگەى جۆگەلەکە داکش، بەلام راوچیپەکان پێیان زانى.

راوچی 1/ "دادەنەوێتەو. نیگایەکی ماسییەکە دەکات" دەلێی مردوو، بوو بە دارى رەق.

راوچی 2/ لافاوەکە کوشتووێتەو.

راوچی 1/ تۆپرهكه بگوازوهو بۆ قولایی ئاوهكه.

راوچی 2/ باشه "تۆپرهكه دهجولینی".

راوچی 1/ وا چاكه تۆپرهكه به تهكان و يهك كه رهت ده ربینین. چۆنه؟

راوچی 2/ باشه، حازری؟ "له كاتی هه لکیشانی تۆپرهكه دا هه ردووكیان رهق راوهستان".

گوتیار/ ماسیی به خالدار وهكو چۆن خۆی كردهو به مردوو هه ر بهو دهقهوه خۆی گه یانده ریژگهی جۆگه له كهو خۆی هه لداو به تهواوی خۆی رزگار كرد. به لام گوی بگره بزانن كه وه ماسی كه هه رگیز ئه قلی له خه ساره كانی خۆی وه رنه گرتبوو، كه وته په له پروزی ویل و سه رگه ردان چه پ و راستی كرد، هه ورازو نشیوی كردو له ئه نجامدا گیرۆده بوو.

"روناکی له سه ر گوتیار لا ده چیت. كه وه ماسی ده بینین كه شه لئاوهو بهم لاو به ولادا ده پوات، له پریكا تۆپرهكه راده کیشری و كه وه ماسی ده كه ویته داوهو، دهنگی قاقای راوچییهكان به رز ده بیتهوه. روناکی له سه ر شانۆو دیمه نه كه لا ده چیت، دهنگی موسیقا".

"دیمه ن: به شیك له ده ریا"

گوتیار/ به لی دۆستان ماوه یه کی زۆر به سه ر ئه و رۆژانه دا بوری، مانگان و بگره سالانیش تیپه رین تا رۆژیک له گۆشه یه کی ده ریا یه کی گه و ره دا شتیکی سه یر رویدا، "گوتیار وه ده رده كه وی" "چه ند ماسیی به خه ریکی مه له ن. ماسیی به سپی به په له وه ژوو ده كه وی".

ماسیی به سپی/ ساو، سه برکه ن، سه برکه ن، ده تانه وی لی ره وه پڕۆن؟

یه کیك له ماسیی به كان/ به لی.

ماسیی به سپی/ چه ز ده كه م لی ره وه نه پڕۆن ریگه كه تان بگۆرن.

یه کیك له ماسیی به كان/ بۆ، هیچ بووه.

ماسیی به سپی/ من وا له وینده ره وه دیم، كه شتییه کی گه و ره ی راو له وی له نگه ری خستوو وه به چاوی خۆم دیتم كه چۆن تۆپه گه و ره كانیان هاویشته ده ریا كه وه، تا ئیستا تۆپی وه هام نه دیوو وه. یه کیك له ماسیی به كان/ "دیته به ره وه" ببوو ره، تۆ له بهر چاوم غه رب نیت "دوا ی تۆژیک، پاش ئه وه ی یه كتر ده ناسنه وه، یه كدی له ئامیز ده گرن" سپی ماسی، ئه مه تۆی دۆستی دیرین.

ماسیی به سپی/ خالدار، تۆ له كوی و ئیره له كوی؟ باباش ته مه شات بکه م.

ماسیی به خالدار/ چه ند خۆشحالم، چاوم روون، خه ریکه له خۆشیا بالده گرم.

ماسیی به سپی/ منیش، چه ند م چه ز ده كرد جاریکی دی یه كتر بدینین.

ماسیی به خالدار/ سوپاس بۆ خوا، سوپاس بو خوا.

ماسیی به سپی/ سوپاس... پاش ئه وه ی له گۆلاوه كه لیكدی جیا بووینه وه، به دریژایی ریگا هه ر بیرم لا ی ئیوه بوو له دلی خۆدا ده م گوت، ئاخۆ جاریکی دی یه كدی ده بینینه وه.

ماسیی به خالدار/ منیش نیگه رانی تۆ بووم، به لام یه ك دنیا به بینینه وه ت خۆشحالم.

ماسیی به سپی/ ئی، ده بۆم باس بکه بزانم چۆن گه ییشتیه ئیره؟ ئه دی كه وه ماسیت له گه ل نییه.

ماسییه خالدار/ "هه‌لوه‌سته‌یه‌ک" حیکایه‌ته‌که‌ی دوورو درێژه. ماوه‌یه‌ک دوا‌ی تو‌راو‌چییه‌کان هاتن. من له دوا‌ساته‌کاندا توانیم خو‌م نه‌جات بدهم. به‌لام که‌وه ماسی نه‌یتوانی خو‌ی له‌و تالوکه‌یه رزگار بکات و منیش نه‌متوانی هیچی بۆ بکه‌م. "هه‌لوه‌سته، خه‌مباره". ماسییه سپی/ به‌داخه‌وه‌م.

ماسییه خالدار/ پاشان دوا‌ی گه‌رانیکی زۆر، ئه‌وه‌تا ماوه‌یه‌که گه‌ییومه‌ته ئه‌م ده‌ریایه‌و لی‌ره ده‌ژیم. ئه‌مانه‌ش که ده‌یان بی‌نی بی‌چووی من.

ماسییه سپی/ زۆر به دیدارتان شادم. "بی‌چووه‌کان بۆی ده‌گرژینه‌وه".

ماسییه خالدار/ تو‌ بۆم باس بکه ماسییه سپی. تو‌ هه‌میشه قسه‌و حیکایه‌تی خو‌ش خو‌شت له کن هه‌ن. چۆنی لی‌ره‌وه سه‌رت ده‌ره‌ینا.

ماسییه سپی/ ئه‌وی راستی بی‌ به خو‌یشم به ته‌واوی نازانم، پاش ئه‌وه‌ی له گۆلاه‌که‌ی وه‌ده‌رکه‌وتم، جو‌گاو جو‌گا هاتم و گه‌ییمه روبرار، له ده‌ریی گۆلاه‌که هه‌ر چیم ده‌بی‌نی پیم سه‌یرو جوان بوون. روبرار، به پی‌چ و دوره به ده‌شت و ئاوه‌دانیا‌ندا ره‌ت ده‌بوو و به‌بی‌ درێخی هه‌مووی پاراو ده‌کرد. من جووتیارانی‌کم ده‌بینین که به چ شه‌وق و زه‌وقیه‌که‌وه زه‌وی و زاری خو‌یان ده‌کی‌لا. له شو‌ینێک کۆمه‌لیک پیاوم بی‌نی که به دل و گیان پر‌دی‌کیان رو‌ده‌نایه‌وه که لافاو بر‌دبووی. گیانله‌به‌رانم بی‌نی که له دووری چه‌ندین کی‌لۆمه‌تره‌وه ده‌هاتن تا له روبراری ئاو بخۆنه‌وه. له شو‌ینێکی‌شدا خه‌لکی دوو گوندان له‌سه‌ر ئاوی روبراره‌که لی‌یان بوو بوو به شه‌ر، له جییه‌کی دیکه‌ش دایکی‌کم بی‌نی که مندا‌له چکۆله‌که‌ی خو‌ی له ئاوی روبراره‌که‌دا ده‌شت، له شو‌ینێکی دی شاعیری‌ک شی‌عری بۆ خه‌لکی ده‌خو‌ینده‌وه که هه‌ندی‌کیم له‌بیر ماوه.

با ئاوی لی‌ل نه‌که‌ین، ره‌نگه‌ کو‌تری له خواری‌ را ئاوی بخواته‌وه یا له‌وه‌یه له بی‌شه‌یه‌کی دورا، ره‌شو‌له‌یه‌ک خو‌ی بشوات یان له ئاوا‌یدا گۆزه‌یه‌ک پر بکری.

با ئاوی لی‌ل نه‌که‌ین. ره‌نگه‌ ئه‌م ئاوه زو‌لا‌له بجی‌ته پای چناری، تا خه‌می دلی‌ک بشواته‌وه. له‌وه‌یه ده‌ستی قه‌له‌نده‌ری‌ک نانی‌کی وشک له ئاوی هه‌لکی‌شی، خه‌لکی، که له ئاوا‌زی ئاو تی‌ده‌گه‌ن. لی‌خنیا‌ن نه‌کرد، با ئی‌مه‌ش چاو له‌وان بکه‌ین.

ماسییه خالدار/ شی‌عری‌کی جوانه.

ماسییه سپی/ پاشان گه‌ییمه ده‌ریا. ده‌ریا به‌و هه‌موو هه‌یه‌به‌ته‌وه، به‌و هه‌موو شته جوانانه‌یه‌وه، جانه‌وه‌رانی ره‌نگاو‌ره‌نگ، هه‌لکشان و داکشانی ئاو، شه‌پۆلانی گه‌وره، که شتیان و رووداوی جو‌راو‌جو‌ر. جاری‌کیان تو‌فان هه‌ستاو بووه با‌عیسی غه‌رق بوونی که‌شتیه‌که، من به چاوی خو‌م هه‌ول و ته‌قه‌للای مه‌رگو ژیا‌نم تی‌دا بی‌نی. "هه‌لوه‌سته‌یه‌ک به زه‌رده‌خه‌نه‌وه" ئی‌ستاش ئه‌وه ماوه‌یه‌که له‌م ده‌ریایه‌دا ده‌ژیم. له نزیکی هۆ به‌رده،.

ماسییه خالدار/ ئه‌وپۆ چ رو‌ژگاری‌کی خو‌ش بوو. سوپاس بۆ تو‌ خوا‌یه، بریا بکرایه جاری‌کی دی پی‌که‌وه بژین.

ماسییه سپی/ کاری‌کی زۆر زه‌حمه‌ت نییه.

ماسییه خالدار/ یانی تۆش ههز دهکهی؟.

ماسییه سپی/ ههلبهته ههز دهکهه، دهلیم چۆنه بییت و بجینه پهناى ئهوه بهرده، شوینیکی زۆر چاک و لهباره، لهوهیه به قهده ئهوه بهشهی که ئاوی گهرمی پێدا دهپوات باش نهبی بهلام دلنیام به دلت دهبی.

ماسییه خالدار/ من رازیم "روو دهکاته هاوړیکانی" ئهنگۆ چ دهلین؟.

ماسییهکان/ ئیمهش رازین.

ماسییه سپی/ کهواته ماتهلی چین، با پرۆین.

"مۆسیقا، شانۆ تاریک دهبیّت".

دیو و ئاوی

دورهکان :

گوتیار

نیره دیو

دیله دیو

پیاویک و ژنیک له په نجهروه

دوو پیاوی دیهاتی

دوو ژنی دیهاتی

جهنگ

جههل

مهرك

تهماعاری.

لای راستی شانۆ بیابانیکه که کهلاوه شوینهواری کۆنه دیواره، له لای راست و له قولایی شانۆدا که نزیکهی 1 له سههر سیی فهزای شانۆکه دهگریتهوه و دیواریکی قهلا ئاسا کیشرارهو دهراگایهکی مهحکهمی ههیه، لهو لای دیوارهکهوه دیمهنی ئاوییهکی ریک و پیکه به چهند په نجهریهکهوه. کات نیوهشهوهو ئاوی له خهودایه. له دوورهوه دهنگی ناسازی پیکهکی گالیسکهیهک دیت که رادهکیشری، لهگهڵ هانکه هانکدا. نیره دیو و دیله دیو له لای چهپهوه وهژوور دهکهن. نیره که گالیسکه که رادهکیشیت و دیله که له دواي نیره کهوه دهوئستی. ئارهقهی ههنییه دهسپری. گالیسکه که له لایه کهوه دانهی و نیگای دهووبهری دهکات. کیشمانیکی خوی دهکات و ماندوویهتی خوی دهدهکات، دیله دیچوه کهش به کنوکوه دهروانیته دهووبه. گوتیار، وهژوور دهکوهی.

گوتیار/ ههبوو نهبوو یهکی ههبوو له زهمانی کۆنداو له شوینیکی نه زۆر دور و نه زۆر نزیکا، دیویک لهگهڵ ژنه کهیدا دهژیا. پیاویان دهگوتن نیره دیو و دیله دیو، واته ژن و میردی یهکدی بوون ئهمانه هه چهند وهختی جاریک سهفهریان دهکردو له ریگادا شتی زۆر رووی دهدا، ئهه رووداوهی که هه نووکه دهیبینن یهکیکه لهو ههزاران رووداوانه که ئهوان ناویانهتهوه، یان با بلیین یهکیکه لهو کهتنانهی ئهوان کردوویانه. دهیسا با رووداوه که بدینن:

نیره دیو/ رییهکی زۆرمان بریوه نا؟

دیله دیو/ ئهری وهلا، چاوم تاریک بوو، هه برۆ هه برۆ و مهگهجی، به تهواوی ماندوو بووین.

نیره دیو/ بهلام ئیدی خهیاڵت رهحت بی، گهیششتین. وا چاکه نیگایهکی دهووبهزمان بکهین.

دیلە دیو/ باشە "بە دەم نیکاکردنی دەرووبەرەو" دەلیم تۆ تەمەشا لەم سەر زەمینەدا، چەندی زەوی و ئاوازی هەن. "بە دەست ئیشارەت دەکات" ئەم هەموو "پێدەکەنی" بە نێرە دیو "ئەگەر ئەمانە هەمووی هی ئیمە بواوەن چەند باش دەبوو
"پێدەکەنی"

نێرە دیو/ "لە کەناری دیوارە رووخواوەکە دەوێستیت" ئێرە سەر دەمانیک ئاوەدان بوو، تۆ تەماشای ئێرە بکە.

دیو/ لەوانەیه. بەلام من هیچم بیر نایەت.

نێرە دیو/ چۆن هیچت بیر نایەت. باش بیربکەو. دیارە لە بیرت چوو.

دیو/ دەشییت، هیچم بیر نایەت.

نێرە دیو/ ئێرە، هاوکارانی خودی ئیمە وایان بەسەر هیئاو، چاک لە بیرمە سالتیک بوو بێ بارانی.

دیو/ راوێستە، دەقیقەیهک، وەک بلی خەریکە هەندێ شتم بیر دەکەوێوە.

نێرە دیو/ "ئیشارەت بۆ ئاوازییەکە دەکات" تەنێ ئەم ئاوازییە بە سەلامەتی دەرچوو "یەکیەک لە پەنجەرەکان رووناکم دەبیتهو، کە سێک لە پەنجەرەکەو سەر دەکیشتیت. دواى تۆزیک پەنجەرەکانی دیکەش بەرە بەرە روناک دەبنەو."

دیو/ ئاوازییەکی رێک و پێکە، چراکانیان روێشنە، دیارە کە بە خەبەرن.

نێرە دیو/ دروستە، "نێرە دیو بەرەو دەرگا دەچیت تەمەشایەکی دەکات" ئەمەش دەرگای باخەکیانە.

دیو/ دیارە دەبی ئاوازییەکی باش ییت.

نێرە دیو/ هەر وایە، من ئاگادارم کە چەند مالن، کاروباریان رێک و پێک و بە حیساب و کیتابە.

دیو/ کەواتە کاروباریان بە حیساب و کیتابە "دیتە جۆش و شادو خوشحال دەبییت."

نێرە دیو/ چییە؟ خوشحال دیتە بەرچاو "هەلۆستەیهک" ئەلیم ئەگەر ئاوازییەکانی دیکەش چاو لەمان بکەن، ئەوسا ئاوازی باش و خوش لە دنیا دا چەند زۆر دەبوو.

دیو/ دروستە، بەلام ئیمە چمان داو لەم قسانە.

نێرە دیو/ واشە، گرینگ ئەمەیه کە لە هەر شوێنیک شتیکی باش هەبێ ئیمە دەمانەوی "هەردووکیان پێدەکەن و دەرواننە پەنجەرەکان."

دیو/ دەلیم، چۆنە ئەوزاری گالیسەکە پەیدا بکەین؟

نێرە دیو/ تۆ خۆت ماندوو مەکە. ئەم کارانە لە ئەستۆی خانەخووییە، بە کویرایی چاویانەو دەبی ئەنجامی بدەن، تۆ لە بیرى خۆماندا بە.

دیو/ کەواتە چ بکەین؟

نێرە دیو/ ئیستا پیت دەلیم. "بەرەو دەرگا دەچیت و دەکەوێتە لە دەرکەدان.

هەلۆستەیهک دەکات. گوێی بە دەرگا کەوێ دەنی، دیسان لە دەرگا دەدات. چەند کەسیکی خەلکی ئاوازی دینە پشت دیوارەکەو."

دیو/ دەلیی گوێیان لی نییه.

نیرہ دیو / بیگومان سہرقالی کہیفی خویانن.

دیلّہ دیو/لہوہ شہ بہ جوڑی خہوتبن کہ بہو دہنگانہ بیڈار نہہنہوہ.

نیرہ دیو / "دادہ نہ ویٲتہ وہ، بہر دیک ھہ لدہ گری و دہ کہ ویٲتہ دہر گالیٲدان"

دياره له دلى خوياندا دهليڼ بهم درهنگه شه‌وه وهختي ميوان و ميواندار نيبه. "چ وهلاميك نيبه".

دیلّه دیو/ دهزانی چبییه، کهسانیک که بزائن بهمجوره ئاوايي دروست بکهن، دهشزانن چۆن دهرگا دابخهن.

نیڙهڊیو/ ئامان له دهستی شاره‌زایی خه‌لکی. ئه‌گه‌ر هه‌موو خه‌لکی که‌پو کو‌یږو نه‌فام و نه‌شاره‌زا بن، کاری ئی‌مه زو‌ر ئاسانه‌تره. .

دېله ديو/ دل له دل مه ده. خه يال بيان خاوه، ئيمه ده ست به ردار نايين.

نېره دڼو/ وایه، نه گهر نه وان به محوره درگایان داخستووه، نیمه ش دهراین جوئی ده که بڼه وه.

دیلّہ دیو/ هیئندہ له دەرگا ددهین تا خهو له جاویان حهرام دهیی.

"ئیدی به توندی ده‌که‌ونه دەرگا لی‌دان، دی‌له دی‌و‌ه‌ش هی‌نده ده‌جولی که زه‌نگوله‌کانی قه‌دو که‌م‌ه‌ری ده‌که‌ونه لی‌دان".

"گوتیار وهژوور دهکه‌وی. دپوه‌کان له حیی خو دوه‌ستن، هه‌نووکه روناکی له‌سه‌ر گوتیاره."

گوتیار/ به لام خه لکی ئاوییی که له دهنگه دهنگی لیڤانی دەرگاو زهنگۆله کان هاتیبونه ده ری هەر که دیتیان دوو دیو به عاره بانیه که وه له پشتی دیواری ئاوییه که یانه وه وه ستاون، ته ماشای کیونه کانیاں کرده وه، و لهو ریگایانه وه که خو یاں دهیا نزا نی که وتنه چاودی ری دیوه کان "گوتیار وه ده رده که وی، نیره دیو پاش ماوه یه ک ماندوو ده بی، دیله دیوه ش ماندوو ده بی و به دوو قو لی ده جنه نک گالیسکه که".

نیرہ دیو / چ ماسیہ کی سہرکیش کہوتوتہ تورہ کہمانہ وہ، دہیسی؟.

دِلّہ دُئو / گوئیان لیّہ، بہ لّام نا بکہ نہ وہ، ئیستا چ بکہن؟

نیرەدیو/ راستە، زۆر باشیش گویان لێیە. ئەمانە با چۆتە کەولیانهوهو له دلی خویاندا دهلین
 که ئێمه ههقمی خۆمانه به مهبل و ئارهزووی خۆمان بژین.

دیلە دیو/ دەلیم خو دەرگای دەشتیان لی نه گرتووین. ئیمە ماندووین، وەرە با لیڤەدا بو خومان لیی بخەوین.

نیرهدیو/ ئەو ەچە دەلیی، ەەر خۆت نیو سەعاتی دی دەکەوییە پرتەو بۆلە کە شویئەکەم ناپەحەتەو ناتوانم بخەوم، خو ئیمە بو خەو نەهاتوین بو ئیرە، مەبەستیکی دیکەمان ەهیە. ئیرە جیی خەونییە، دەشت شوینی خشوکان و مشک و جرجانە، من فیژی دوشەکی نەرم و قەرەوێلە ی سیرینگم، ئیستا بێم حەبای خۆم بەرم؟ ئاخەر خەلکی حیمان یی دەلێن؟.

دیلہ دیو/ چ کہ سیک لیرہ نییہ تا ئیمہ بیینی؟^{۷۷}

نیرہ دیو/ با کہ سیش نہی. چما نازانی ئیمہ دیوین. قہت ئەمە لە بیرى خۆت دەر مە کە. ئیمە
وہختی ئیسراحت دہ کە بن کہ دەبی لە کہ مائی ئاسا بشدا بن. دەنگی ئاوازان بێت، کہ نیرەکان

هیکایه تمان بۆ بگێڕنهوه. غولامانی ئەلقە لە گۆی لە جامی زیڤدا شەرابمان بۆ بێنن. ئەو تۆ چ دەلیی؟ مەگەر خۆت هەموو ئەوانەت ناوی؟

دیلە دیو/ قسەکانی تۆ راستن، بەلام لەگەڵ نەبوونیدا چ دەکری؟ ئەمانە لەو کەسانە نین کە هەرچی دلمان بیهوی بماندەنی، هەر لە دەرگا نەکردنەوهەکیان را دیارە.

نێرەدیو/ وەک بلیی بیرو خەیاڵت پەرت و بلأوه "دەست دەنیتە ناو قەدی خووی و بزەیهکی نا ئومیدانە دەکەوێتە سەر لیوی" کەواتە حسیبی ئەو هەموو شتە زۆرو زەبەندانە لەم مالانەو لەم ئاوازییەدا هەن چی لی دی؟

دیلە دیو/ چوزانم "بۆ ساتیک چاو لە چاوی یەکدی دەبرن" نێرە دیو/ کەواتە ئەگەر وایە چ کۆسپیک لە ریی ئیمەدا نییە. ئەگەر ئەوان زەحمەتیاں کێشاوه. ئیمەش زەحمەتی خۆمان دەکێشین، کاری ئەم دنیا یە بردنەوهو دۆراندنە، کاریش هی ئەو کەسە یە کە تەواوی دەکات، خۆ ئەوەشت بیستوو هەر کاریک تەنیا یە ک ریی هەیه.

دیلە دیو/ رییەکە ی چییە؟ نێرە دیو/ من رییەکە ی بەلەدم.

"نێرە دیو دەکەوێتە حیلان و فیکە کێشان و سمکۆلان. بە دەم نەپە نەپەو سمکۆلانەوه گوریسیک لە نیو قەدی خووی دەکاتەوهو دەکەوێتە بادانی. گوریسەکە هیند بە توندی با دەخوات پریشکی ئاگری لی دەکەوێتەوهو خامۆش دەبێت. دەنگی بانگی کەلەباب دیت. دیوێکە هەلۆستەیه ک دەکات و دووبارە دەست پێدەکاتەوه هەول دەدا زەوییهکی هەموارو لەبار بۆ بەردەوامی کارەکی خووی بدۆزیتەوه. دوو جار بانگی کەلەباب دەبیستری، دەنەپینی".

نێرە دیو/ نەخەون ها. لەگەڵ ئیوێمە ها.

"دیسان دەست پێدەکاتەوه، وەکو جوانەگای بەهار دەکەوێتە نەعرەتە کێشان. سەری بەرەو زەوی دینی، وا خووی دەنوینی کە تەقلە لی دەدات، بە شاخە بچوکهکانی هەپەشە دەکات کە من وەکو گای کیوی وام و دوچاری شەرم دەکەن".

دیلە دیو// "تەمەشای دەکات، بە دل پێدەکەنی" زۆر چاکە، زۆر چاکە، گیانەکەمی. "خەلکی ئاوازی لە پەنجەرەکانەوهو ئەو چوار نەفرە ی کە لە حەوشی پشت دەرگا کەوهن، خەریکی تەمەشاکرنی رەفتاری دیوێکانن. نێرە دیوێکە هەر کە چاوی بە وان دەکەوێت، دەست لە کارەکانی هەلدەگری. هەنگاویک دەچیتە پێشی. سەری سلاویان بۆ دەلهقیینی و بە نەوازشیکی لیبۆکان ئاساوه سەرفرو دینی"

نێرە دیو/ چۆنە؟ پیتان خۆشە؟ یەکیک لە پەنجەرەکەوه/ ئەمەش بۆ خووی جۆرە کاریکە.

ژنیک لە پەنجەرەوه/ بەلام بەم دەرنگە شەوانە کە خەلکی دەیانەوی بخەون، ئەگەر تا سبەینی لەسەر ئەم کارە بەردەوام بی مەعنا ی نییە.

نێرە دیو/ "بە دیلە دیو" نەمگوت پیاوان خۆش دەبی؟

دیلە دیو/ "بە پیکەنین هانی دەدا" زۆر چاکم بوو. بە راستی چاکم بوو.

نێره دیو/ حەیفی کە ئێره ساف نییه، تۆزی ناوهختیشهو ناتوانم بۆتان بپهقسیم. زۆری نهماوه رۆژ ببیتهوه. "به دیله دیو" ئەوان سەمای منیان نه دیتوه "پێدەکنی و بۆ ئەوهی بیانیهیته سەر ههوهس، که مەری نا قۆلای که زهنگۆلهی دنیای پیوه بهستوووه دهجولینی و زهنگۆلهکان دهنگیان لیوه دیت."

پیاوه دیهاتییهک 1/ وهکو دیاره تۆ له تاریکییدا باشتەر دهپهقسی.

ژنه دیهاتییهک 1/ بهلام تۆ مه بهستت له کارانه چیه؟

پیاوه دیهاتی 2/ بهم شهوه کهس داوای ئەم رهفتارانە ی لیئه کردوی.

ژنه دیهاتی 2/ ئەم گه مانه چین؟

پیاویک له پهنجهرهکهوه/ پیت وایه خه لکی بهم گه مانه فریو بدهی؟

ژنیک له پهنجهرهوه/ بۆچی ئەم گه مانه نابە ی بۆ شارەکه ی خۆتان و له ویندر پيشانیان بدهی؟

ژنه دیهاتی 2/ لهوهی پتر زهحمەت مه کیشه تا ئێره بهسه.

نێره پیاو/ "به دیله دیو" ئەو سه به تهیه م ویده "ئاماژه بۆ گالیسکه که دهکات" ده مویست ئەوه شتان پی بلیم که به دهستی به تال نه هاتووین و شتی چاک چاکمان پییه. "دیلە دیو سه به تهکان دینی و یه که دهیان داته دهستی دیله دیو".

نێره دیو/ چکلیتی چاک و به تام و باده م له نیو قوتووی جواندا، ئەسپایی گه مە ی تازه، شتی جوان و نوی، ته ماشا بکه ن "پیشانیان دهدات".

پیاوه دیهاتی 1/ ده زانین که دهوله مە ندو داران.

پیاوه دیهاتی 2/ بهلام سه بارهت به شته تازه و پیشکه وتوو دهکاتان، پیاو له کارو کرده وهکانی ئیوه وه که بهم درهنگه شهوه ده تانهوی به زۆر، بچه مالی خه لکه وه، ده کری زۆر شت تی بگهین.

ژنه دیهاتی 1/ پیو یست ناکات ئەو کالایه نه تان پيشانی ئیمه بدن.

دیله دیو/ "قوتویه که در دینی" ته ماشا بکه ن، باش ته ماشا بکه ن. ئیوه نازانن که ئەم شتانه چه ند گرینگن بۆ پهروه ده کردنی مندالان و چه ند کار دهکاته سهریان و پاشان دهبن به پیاوانی به توانا و هزرقان بۆ ولاتی خۆتان و ته نانهت بۆ هه موو دنیا ش.

نێره دیو/ دروسته، ئیمه به خۆیشمان له م شتانه ده دهینه منداله کانمان.

ژنه دیهاتی 2/ له وه ده چیت ئیمه ئەوشو گیرۆ ده ی ئەو دیوانه بووین که له چیرۆک داستاناندا باس ده کرین.

پیاوه دیهاتی 1/ دروسته، جاری درگاگان توند بکه ن و وریا بن منداله کان به ئەسپاپ وازییهکانی ئەمانه ته فره نه خۆن و بۆ هیچ کو ی نه پۆن.

پیاوه دیهاتی 2/ "به دیوه کان" ده زانن چیه، ئەم قسانه ناچی به گو یی ئیمه دا، ئیمه ده تانناسین و جیی خه لکانی وهکو ئیوه له مال و ناواییه که ماندا ناکه ی نه وه.

ژنه دیهاتی 1/ مندالانی ئیمه له سه رو سه کوتی ئەنگۆ ده ترسن، ریی خۆتان بگرن و بپۆن.

ژنه دیهاتی 2/ بپۆن به سه لامهت، خه ریکه رۆژ ده بیته وه. "پهنجهرهکان داده خه ن و چراکان ده کوژینه وه، ده چنه وه ماله کانیان، ناوایی تاریک ده بیته" نێره دیوه که به رهو لای دیله دیوه که

دهروات كه به چينچكانهوه دانيشتوووه سهركهرمي نهو شتانهيه كه لايهوه دانراون، نازاني چ بلي. له بن ليوانهوه دهپرتيني.

ديله ديۆ/ "دلي دهدهتهوه" ديۆي ئازيزم نارهحهته مهيه. دهمزاني كه بهو رهفتارو كارانه هيچ به هيچ ناكري، بهلام قهيدى نيهيه.

نيړه ديۆ/ باشه. .

ديله ديۆ/ بهلام شتيكي دى، بو به خوړايي خوټ ريسواو سوک دهكهى؟

ئهمانه ئامادهنين پيشوازيماي لي بكن، ئاخو ئهمانه كهميان به دهست ئيمهوه نهكيشاوه.

نيړه ديۆ/ نهگهر كار وا بهروات بازاري ئيمه روژ به روژ كهساد تر دهبيت. .

ديله ديۆ/ دوور نيهيه دواي سهعاتيكي دى بيى و بليى بوچى له پشت ديوارى ئاوايى ئيمهوه لاتان داوه وهوارتان خستوووه.

نيړه ديۆ/ هديان چيهيه.

ديله ديۆ/ دهليم وهره تا زووه واز لهم باغو ئاواييه بيى و برون، با بميني بو جاريكي دى.

نيړه ديۆ/ جاريكي دى كهيه.

ديله ديۆ/ دهرفهتيكي دى، دزي دز بي ههپهشهو زوره، ئيستبا برونه نهو بهر ههواكهى خوشه، بارگهى خومانى ليدهخهين، گوشتي قوتوى حازرو ئامادهمان هيهيه، تا حهز بكهى خواردنهوهمان هيهيه، ئيدي چيت گهرهكه "بون بهزهوييهكهوه دهكات" نهلال لهو بونه خوشه.

نيړه ديۆ/ بهلام من جگه له دركو دال چ شتيكي دى ليهدا نابينم. .

ديله ديۆ/ قهيدى نيهيه، به خوړايي خوټ سهخلهته مهكه. شهويك هه شهويكه.

نيړه ديۆ/ توپهم، ناتوانم قهناعهته به خوم بكهم.

ديله ديۆ/ خوټ نارهحهته مهكه، دهتهوي بوټ بيم به شابانووى بيايان و گوراني شهوت بو بليم؟ بيگومان مانگيش ههلي و به ديار دهكهويټ.

نيړه ديۆ/ "زهدهخهنيهكى تهوساميژ" هواسهت بلاوه. مانگ به ئاسمانهوهيه. ئيمه لهسهه زهوى پر دركو دالين، لهسهه زهويده دهبي شتي زهميني به دهست بهيئري. مانگ و گوراني شهو چ دادىكي ئيمه دهدهته. .

ديله ديۆ/ بو دادمان ناداته؟

نيړه ديۆ/ نهوهته له بير بي كه من و تو له ميژه وازمان لهم جوژه شتانه هيئاوه. تهنيا عهوالى نهو شتانهين كه فايدهى حازرو ئامادهيان هيهيه. لهم باغو ئاواييهى كه پرن له شتي باش پتر چيت دهوي. "شتيكي به بيردا ديټ" نهري دهسته كليله جوړاو جوړهكهته هيئاوه؟.

ديله ديۆ/ بيرم نيهيه. دهبي سهيريك بكهم. "له كاتيكداه له نيويهكيك له سهبهتهكاندا به دووى شتيكدا دهگهري" بهراستى ئيمه بو ئهم چهند ساته كورتهى تهمنمان چ ههول و تهقهلايهكى سهيرو سهمههه دهدين، زنهگى پر زهحهته وهراو ههنگامهى ئيمه ههندي جار خوشمان دهترسيئي.

نیږه دیو/ فهلسهفه ریسی مهکه، ئیمه فهلسهفه مان بو خه لکانی دیکه دهوی، ئه ویش بو ئه وهی که له ریگه ی فهلسهفه وه رامو گوپرایه لیان بکهین.

دیله دیو/ ئه دی ئاسوده یی؟ نابی ئاسوده ییمان بو خه لکی دیکه ش بوی.

نیږه دیو/ "پهسته" تو بو خوت مشه ماکان داگرو بخه وه، ههقت به سه ره هیچه وه نه بی.

دیله دیو/ "به رهو گالیسه که دهچیت، به دووی شتیکیدا دهگه پری" مشه ماکان نا دوزمه وه.

نیږه دیو/ "به ته نی دهروات و خهت و نیشانه دهکیشییت" ئیمه له هه موو شوینیکی دا ژیانمان له خه لکی تال کردوه، به لام ویستن به لگو دهلیلی ناوی، ئیدی ژیانیش هه ره مرگه، به لام ئه وهی که گرینگه قوناغ و رۆزگاریکه که تیی داین و ئه ویش جورئهت و قهراری دهوی هه ره شتیکت ویست ده بی به دوویدا بچیت "به رهو گالیسه که دهپروات".

دیله دیو/ دهته وی چ کاریک بکه ی؟

نیږه دیو/ تو ههقت نه بی، بو خوت ته ماشا بکه.

"چه ند چیلکه یه که له گالیسه که داده گری. به به رد دهکه ویتته ئاگر کردنه وه، به ردیکی دی له زه وی هه لده که نی، چیلکه کان ئاگر تی به رده دا. هه لده ستی و چیلکه کان به گرکه نه وه به رهو باغه که و ئه و چل و لقه دره ختانه توپ ده دات که له دیواری باخه که وه هاتوون به م دیودا، چه ند سیویک دهکه ویتته زه وی، دیوه که به تامه زرویییه کی سهیره وه هه لیده گری و بو ده می ده بات، هه ندی جار به دیله دیویشی نیشان ده دا. ئه ویش ده هاپوژی و به هه لبه زو دابه ز دهکه ویتته دوی سیوه کان. هه ردووکیان وه کو جووته سه گیک که به ردیان تی ده گری و له هه ژمه تاندا قه پ به به رده کاند ده که ن، ماندوو ده بن. توژی هیور ده بنه وه. نیږه دیو سهیره یکی ده وره به ر ده کات، ئه و جا ده روانیته دیله دیوه که، هه لوه ستیه کی بیده نگی."

دیله دیو/ چ هه والیک نییه، خه یالیا نییه ده رگامان لی بکه نه وه.

نیږه دیو/ شاره زان، به خو پایی هیزی خو یان به فیرو ناده ن.

دیله دیو/ وه کو چلی دار هه یزه ران ده چه مینه وه، به لام ناشکی ن.

نیږه دیو/ به لام خوم ده زانم چونیان ده شکی نم. "به رهو پارچه به ردیکی گه وره ده پروات. دهیه وی به زور هه لیکه نی ئاماژه بو دیله دیوه ش ده کات که یارمه تی بدات، به رده که به رهو ده رکه ی باخه که هه لده دن. ده وه ستن. پشوویه که تازه ده که نه وه، هه نگاوی دینه دواوه، نیږه دیو روو له ئاوا یی."

نیږه دیو/ چاوچنوکانه، بیعارانه. منیش ده رگا له ئه نگو داده خه م و به هه شته که تان لی ده که م به دوزه خ. "چراکانی ئاوا یی هه لده بن. چه ند په نجه ریه که ده کری نه وه، دیسان دیهاتییه کان پهیدا ده بنه وه."

دیله دیو/ ئافه رین. زورم پی خوش بوو.

پیاوه دیهاتی 1/ بو واز نه یین؟ ئاخه ئیوه نه خوشانتان له خه و کردین، مندالانتان ترساندین.

ژنه دیهاتی 1/ روح و جهسته ی ناشیرینی ئه نگو له ئازارو ئه زیهت زیاتر چ کاریکی تریان لی ناوه شیته وه؟

پیاوه دیهاتی 2/ له بری ئه م کارانه بو خوتان چاک ناکه ن.

ژنه ديهاتى 2/ نهگه ئيوه بهراستى ميوانن و مهبهستىكى خراوتان نيبه بوچى دهتانهوى بهزور
 بچنه مالى خهلكيبهوه. "دهنگى ليدانى سنج. ويئنهكه به نهگورى دهمينى"
 گوتيار/ تا ئيره ههموو ئاگادار بووين كه ديوهكان پهنايان وهبر چ كارىك برد، بهلام بهسهرهاتى
 ئهوان ليرهدا كوتايى نايهت، ههول و تهقهلاى ئهوان بهره بهره توپهريان زياد دهكات و وهكو
 مهيلهو شيتيان لى ديت.
 نييره ديوهكه لهلايهكهوه بيرى لاي ئهوه بوو له پال ژنهكهيدا بخهوى و ئيسراحهتيك بكات و
 لهلايهكى ترهوه بيرى چوونه ناو باخهك له كهلهلى دهرنهدهچوو. ديوهكان بهملاو بهولادا
 دهچوون و له چهژمهتاند پازنهى پيى خويان دهگهست و زهنگولهكانى قهديان لى ديدا، و ايان بير
 دهكردهوه كه خهلكانيك حسيب بو دهنگى زهنگولهكان بكات. "گوتيار وهدردهكهوى".
 ديئه ديو/ "لهسهر زهوى كهوتوووه ماندويى به سيماو چارهيهوه دياره"
 دهزانم كه منى زور خوش دهوى، بهلام بهستهزمانه بهم وهزعو حالهوه خو لى ديو دهبات.
 نييره ديو/ بوچى ورينه دهكهى، چما نهقلت له دهست داوه؟
 ديئه ديو/ نهخيئر نهقلم له دهست نهداوه، بهلام دهزانم ههموو ئهه كارانهى ئيمه گهوجانهيه،
 چونكه ههر چيمان هيه به جيمان هيشتوووه له پيناوى نهوسنى و تهماحكارى زياتردا ههول
 دهدين، بهلاى كهمهوه دهوى به زهيبهكمان به خوماندا بيتهوه.
 نييره ديو/ به چه نهبازيبهوه گرتوته. لهبرى ئهه قسانه ههسته شتيك بو حازر بكه ديهاللا.
 ديئه ديو/ ديسان چيته؟
 نييره ديو/ نازانم، وهك بليى تهنگه نهفهس بووم، يان شتيك له ورگمدا گير بووه، سهريشم
 دهسوڤى، به دريژايى دوينى شهو توژى سپيناخ-ى كيوييم خواردوووه. دهليم ناكاهه مانه به
 چاويانهوه كردبم؟
 ديئه ديو/ تو ههميشه ئهه سهر سوڤانهت لهگهلا بووه، چارى توژى ئاوى نيلوفهره.
 نييره ديو/ گوتت ئاوى نيلوفهره؟
 ديئه ديو/ بهلى، دهليم چونه توژى ئاوى نيلوفهريان لى وهبرگيرين.
 نييره ديو/ خراو نيبه.
 ديئه ديو/ "به رهو درگا دهچيت و روو دهكات خهلكى ئاوايى" ئههاى لهگهلا ئيوه مه ها. ئاوى
 نيلوفهرتان ههيه؟ توژى ئاوى نيلوفهرتان دهويست؟ "چه ند په نجه ريهك روناك دهبنهوه".
 يهكيك له خهلكهكه له په نجه رهوه/ ديسان چى بووه؟
 ديئه ديو/ ئاوى نيلوفهرتان ههيه؟ توژيكمان دهويست.
 يهكيكى گوند له په نجه رهيهكهوه/ وا چاكره بهوى ئاوى نيلوفهر بخهون
 يهكيكى دى له په نجه رهيهكهوه/ تهنگه نهفسيبهكهتان هى جرت و فرتى خوڤاييه.
 ديئه ديو/ "به نييره ديو" له وه ناچيت چ شتيك له مانه ههلبكرينى، وهكو دهردهكهوى تا به يانيش
 چاوه روان بكهين ههر بى سووده.

نیږه دیو/ دیسان کهوتییبه چه نه بازی، نه گهر نه رنج و زهحه تکیښانه ی من نه بی تو ره حهت و ئاسوده نابیت، نه سلنه تو مایه ی نه هه موو سه ریه شهیه ی.

دیله دیو/ به خوږایی خوینی خو ت تال مه که، نه گهر هندی مه نتیقی بی باشته. خوشیت نه بوین تا به خو ت و خوږایی ده ست له ئاسوده یی خو مان هه لگرین. به خو ت ده زانی که له بهر که مترین نا ره حه تی دنیا تیک ده نه ی و هه موو شوینان غه رقی ئاوو ئاگران ده که ی، بوچی هندی جار پایه ی خو مان فه راموش ده که ی.

نیږه دیو/ هیواشته قسان بکه، له وهیه خه لکی گو ییان له قسه کانمان بیت.

دیله دیو/ مه ترسه، چ که سیك لیږه نییه. مه گهر له بیرت نییه که هیڙیکی زورمان له وهی ئوقیانوسه کانه وه خه ریکی کوکردنه وه ی رڙاو پڙاوه کانی ئیمه، فه قیرانه به وپه ری دلسوزیه وه گیانیان له پیناوی ئیمه دا له سینى دلسوزی داناوه. بی نه وه ی پرسیاریک بکه یان به ته مای شتیکی نه وتو بن.

نیږه دیو/ مه به ست چیه، منیش قه ناعه تم وایه که نه وانه سه ریازی باشن، چ نه وان و چ خه لکانی دی که به دل و گیان خه ریکی کوکردنه وه ی باجن بو ئیمه.

دیله دیو/ چ مه به ستیکم نه بوو. ته نیا له بیرى نه وده دا بووم که ئیستا بهم شه وه خه لکی له خه وی خوشدان و چه ندین ئاوی ئارام و خوش لهم دنیا به دا هه، که چی نا ره حه تی و نیگه رانی ئیمه نه وه نییه که چ به ردیکمان له بهر پیی به نده یه کی خودا لا نه داوه، به لکو زور که سیشمان نا ره حهت کردوه، هه ر بیرش ناکه ی نه وه که بو نه مه ده که ی؟

دیها تییه که/ وا چاکه بهر له وه ی سه ر له نو ی پریار به دن که هه راو هه نگامه به نه وه، بو خو تان بخه ون. یان ملی ری بگرن و برؤن.

دیها تییه کی دی/ به لی، به سه، ئیمه شه رمان له گه ل که سدا نییه. زه ره رمان بو که سیش نابی. نیږه دیو/ عوزر له قه باحه ت خراتر "به ده ست ئیشاره ت بو بیابان ده کات" که واته نه م ریگه دوو دریزه ی که بریمان، و نه م عه ره بانه فریشقه یه ی رمان کی شاوه، له سه ر حیسابی کی بی.

دیها تی 1/ ئیمه چ حیسابی کمان له گه ل ئیوه دا نییه، چ که سیکیش ده وه تی نه کردوون. نیږه دیو/ نه و قسانه به گویم دا ناچیت و بو دوا جار پیتان ده لیم کاریکی وه هه مه که نه به جو ریکی دی ره فتارتان له گه ل بکه ی.

دیله دیو/ ئیمه دا وای شتیکی گه وره مان لی نه کردوون که به و جو ره خو تان سه خله ت ده که ن. نیږه دیو/ ده زانن چیه... ئیوه نابی بهم وه زع و حاله وه بمینن. ئیمه ده کوژین، ده برین، هه موو شتیک ویران ده که ی. حالی بوون.

پیاویکی دیها تی 1/ به راستی قسه یه کی نا هه قه.

ژنه دیها تی 2/ به راستی جماعه تی دیوان نا حالی و بی مه نتیقن.

نیږه دیو/ "به دیله دیو" گویت لییه چ ده لین، نه مانه، نه م هیچ و پوچانه.

دیله دیو/ دل له دل مه ده "به خه لکی ئاوی" راست ده کات ئیوه چو ن دلتان دیت به مجو ره به گژ نه م به سه ته زمانه دا بچه وه.

نێره دیو/ تۆ پێیان بلی.

دیله دیو/ چونکه ئیمه قسه ناکهین هیچ نالیین ئەمانه یه کجارهکیان کردووه، خهريکن دیقی پێ دهکهن هه ی نه دی و بدیانه.

نێره دیو/ ئەوانه توپهیان کردوم.

دیله دیو/ ئەگەر دەرگاكان بکه نه وه چ دهبی... ئیوه چون روح تهسلیم به عزرائیل دهکهن؟

نێره دیو/ خۆم دهرهقهت تان دیم.

دیله دیو/ دهم مهخه دهمی ئەو ناخالیانه دیوی ئازیزم، کهس دلێ به ئیمه ناسوتی خۆمان نهبی.

نێره دیو/ منیش ئیدی دلێ به کهس ناسوتی.

دیله دیو/ باشه باش، (کهمی دهنگی نزم دهکات" بهلام ئیمه به جوړی دنیا مان له خۆمان و له خه لکی تاریک کردووه که خۆشمان چاومان نابینی و هه رچی هه ولێش دهدهین به هیچ کوپرا ناگهین.

نێره دیو/ مه به ستت چیه؟

دیله دیو/ مه به ستم ئەمه یه و پرای ئەوه ی که هه مانه ، نه دلمان تیر دهبی و نه چاومان تیر دهبی و دهکو ئەوه ی هیچمان نه بی هه ر له هه ول و تهقه لای زیاترداین و دهلیی بووین به گۆرستان و هه رچیهکی تی دهریژن هه ر پڕ نابن.

نێره دیو/ دیسان چیته . کتوپر کهوتیه و پینه؟

دیله دیو/ بو؟ هه ر له بهر ئەوه ی ئەم قسانه دهکهم؟

نێره دیو/ تۆ ئەوشۆ شتیکت لی دی. ده بزکینی و قسه ی بی سه روبه ر دهکی.

دیله دیو/ ئەم قسانه بی سه رو بهر نه ن دیوی ئازیزم

نێره دیو/ من ئەم شتانه م به گویدا ناچی. ئیمه هه ر دهبی بجینه ئەم ئاوا ییه وه.

دیله دیو/ ئاخه چون؟

نێره دیو/ ئاخرو ماخری ناوی، تا ئیستا دیوته ئیمه مانان شتی کمان بوی و خه لکی نهیده ن.

دیله دیو/ راسته ئەمه پێچه وانە ی مه رامی ئیمه یه، بهلام ئەوه عه رزو ئەوه گه ز، جاریکی دی دووباره ی دهکه مه وه که هه ر کاریک ری و جیی خوی هه یه.

نێره دیو/ یانی چی ری و جیی خوی هه یه، چما ئیستا عه یبی چیه؟

دیله دیو/ عه یبه که ی ئەوه یه که ئەم گرێیه ئیستا نا کرێته وه، با ئیستا برۆین، جاریکی دی بیینه وه.

نێره دیو/ "قاقا لی ده دات و ددانه کانی دهرده خات" جاریکی تری چی ژنه که، تۆ خۆت پێ بچوکه.

دیله دیو/ بهلام بهم دهرنگه شه وه؟

نێره دیو/ ده زانی چیه، تۆ بی ئەقلی به خۆپای قسه ی زیاد مه که.

دیله دیو/ یانی هیچ نه لیم، ها؟ ئاوات دهوی.

نێره دیو/ نه ههچ مهلی، قسهکانی تو په‌ریشانم ده‌کات. من پیاوم و ده‌بی کارێ خۆم بکه‌م. "به‌رهو لای گالیسکه‌که ده‌روات و له پشت گالیسکه‌کهوه سه‌ندوو قیچی هه‌ندی گه‌وره‌ دینی".

دیله‌ دیو/ دیسان چ بیرێک له‌ که‌لله‌ی داویت؟

نێره دیو/ ئیستا وه‌ختی کاره‌، ئیدی وه‌ختی خه‌و نه‌ماو ده‌بی خۆمان بنوینین. ئه‌مانه‌ به‌ ته‌نی به‌ گیران هه‌یناوین، خه‌رواریک کورته‌ بالا به‌ خۆپایی له‌و سه‌ندوو قه‌دا نه‌خه‌وتوون. ئیستا حالییان ده‌که‌م. تۆش هه‌سته‌ برۆ به‌رهو ئوقیانوس و له‌وی "جه‌نگ" و "ته‌ماح" گان بکه‌ بابین.

دیله‌ دیو/ باشه‌ "به‌رهو کۆتایی شانۆکه‌ ده‌چی و بانگ ده‌کات" جه‌نگی جه‌نگی، ته‌ماح، ته‌ماح هه‌وو "دیله‌ دیو ده‌گه‌رێته‌وه‌" بانگم کردن، هه‌ر ئیستا په‌یدا ده‌بن.

"له‌م کاته‌دا جه‌نگ به‌ شیوه‌و روخساریکی تایبه‌تییه‌وه‌، په‌له‌ خوین به‌ جه‌لکانییه‌وه‌ ده‌ست به‌ چه‌ک دیت و وه‌کو ریزو قه‌درزانی کلاوه‌که‌ی داده‌گری".

جه‌نگ/ قوربان له‌ خزمه‌ت دام، هه‌ر که‌ جوابت نارد و پرای ئه‌وه‌ی له‌ جییه‌کی هه‌ساسدا بووم، خۆم گه‌یاند هه‌رێرتان. "ته‌ماح، به‌ په‌له‌و به‌ ورگی زله‌وه‌و به‌ سه‌رو قژی لوول و بژه‌وه‌ له‌لای چه‌پی شانۆکه‌وه‌ وه‌ژوور ده‌که‌وی".

ته‌ماح/ سلای دلسۆزانه‌ی به‌نده‌ی ته‌ماح له‌ ئیوه‌ی سه‌ره‌ران.

نێره دیو/ خۆشحال بووم، که‌واته‌ هاتن، چاوه‌نۆرتان بووم

"پێده‌که‌نی"

دیله‌ دیو/ نه‌مگوت مایه‌ی نیگه‌رانی نییه‌.

نێره دیو/ تاقه‌تی درێژدا پریم نییه‌، هه‌ر وه‌ختیشمان نییه‌ "سه‌یری ئاسمان ده‌کات" با یه‌کسه‌ر بچینه‌ سه‌ر باسه‌که‌مان "ئاواییه‌که‌یان نیشان ده‌دات". ته‌ماشایه‌کی ئه‌مانه‌ بکه‌ن، بزانی چۆن ئه‌مانه‌ ئیهمه‌یان خستۆته‌ ئه‌زیه‌ته‌وه‌.

جه‌نگ/ هه‌ر خه‌متان نه‌بی قوربان منی نۆکه‌رتان لێره‌یه‌و به‌فرموون چ بووه‌؟

ته‌ماح/ قوربان هه‌رچییه‌کتان ده‌وی ئیمه‌ له‌ خزمه‌تتانداین، هه‌چ بووه‌؟

نێره دیو/ جا ده‌تانه‌وی چ ببی؟ ئیمه‌ له‌م بیابانه‌داو به‌م وه‌زع و حاله‌وه‌ین که‌چی ئه‌و باخ و ئاوییه‌ خۆشه‌ له‌وییه‌و ده‌رگایان له‌ روومان داخستوه‌.

دیله‌ دیو/ ئه‌گه‌ر که‌مه‌ر به‌نده‌کانمان بکه‌ینه‌وه‌و به‌ سه‌ریاندا بده‌ین، ده‌بن به‌مارو به‌رهو خۆمان ده‌گه‌رێنه‌وه‌.

نێره دیو/ تا زوه‌ ده‌بی ده‌ست به‌کار بن، حالی هه‌ن؟

جه‌نگ/ "ده‌ست به‌ سکی خۆیدا دینی" قوربان نه‌بی به‌ بی ئه‌ده‌بی له‌ روتاندا، خۆ شوکر ئیوه‌ که‌متان باغو کۆشک و سه‌یرانگه‌و شوینی خۆشتان نییه‌. "رو ده‌کاته‌ ته‌ماح و پێده‌که‌نی".

نێره دیو/ "پێده‌که‌نی" به‌لام هه‌بوون رێگه‌ له‌ ویستنا ناگری.

ته‌ماح/ "به‌ پێکه‌نینه‌وه‌" که‌ قسه‌یه‌کی جوانه‌، له‌ راستیدا وایه‌.

دیله‌ دیو/ تیره‌ی دیوان ته‌بیعه‌تیان وایه‌ که‌ تا گیان له‌ له‌شیاندا یه‌ هه‌موو شتیکیان هه‌ر بۆ خۆیان ده‌وی.

تەماح/ لە دوا ئەنجامدا ئەگەر هەموو دنیاىش بخەینه سەر ئەو باخ و کۆشکانە، هێشتا هەر کەمە.

"نێرە دێو و دێلە دیویش بە پێکەنینەوه پشیتیوانی ئەو قسەیه دەکەن".

نێرە دێو/ ئافەرىن "دەست دەخاتە سەر شانى جەنگ" دۆستانى ئێمە مەسەلەکان لە ئێمە باشتەر دەزانن، تۆش لە کوشتن و بڕینی دژمنانى ئێمەدا وەستای.

جەنگ/ قوربان، پەرورەدەى دەستى ئێو. ئایا دەستوراتى ئێو بە بى ئامادەبوونى بەندە چ پێشکەوتنىکى بەخووە دیتو، لە کام شەپى سەدان سالى بەر لە ئیستادا گیانم لەسەر لەپم نەبوو، سەربازەکانمان کە هەمیشە سەرفراز بوون بۆ فیداکردنى گیانى ئازیزو نازەنینى خۆيان ئامادەو لەسەر پى بوونەو هیچ درىغییهکیان نەکردوو.

نێرە دێو/ قسەى تۆیه.

دێلە دێو/ "پشیتیوانى دەکات" ئێمە لە ئەنگۆ رازینە. زۆر بە چاکى ئەركى خۆتان ئەنجام داوه.

نێرە دێو/ بەلام ئیستا کاتى ئەم قسانە نییه. خیراکەن، خوشى و شادی ئەم خەلکە بکەن بە شەپرو شیوهن. ئاگرىکى شەپ بە جوړى هەلگیرسىن کە خوشمان بێنە جۆش "بە قاقا پێدەکەنى، جەنگ و تەماح-ش پێدەکەن".

دێلە دێو/ "بە خەلکى ئاوايى" دەبینن کە کارەکە خەریکە دەگاتە کوى لە بىرتان بى کە خەتای ئێو بوو کە هەموومانان خستە ئەم زەحمەتەوه.

نێرە دێو/ وازیان لى بێنە-ئیدی قسەى چ دەکەى "لەگەل جەنگدا بۆ لای گالیسکەکە دەپۆن، نێرە دێو سەندقیك لە نێو گالیسکەکە هەلەدەگرى، تۆزى بەسەر دەستییهوه رایدەکرى و پاشان بە پێکەنینەوه دەیداتە دەستى جەنگ، جەنگ زۆر بە ئەسپایى لەسەر عاردى دادەنى، بە هیواشی دەرکەهەى لا دەبات، چەندین پیاویژىگەى دارین لە شیوهى سەربازدا لە سەندوو قەکە دەردینى و لەسەر عاردەکە ریزیان دەکات".

جەنگ/ "بە نێرەدیوو دێلە دێو" قوربان ئامادەن، هەر ئەوەندە ماوه فوویان پێدا بکرى.

تەماح/ هەناسەى گەرمى ئەنگۆ دەیانخاتە جۆلە.

نێرە دێو/ "ئیشارەت بۆ دێلە دێو دەکات، لە تەنیشت یەکەوه چۆک دادەن، بە هەناسەى دەنگدارەوه فوو دەکەنە پیاویژىگەکانەوه "قاقا لێدەدەن" پیاویژىگەکان، پەیکەرەکان ببن بەسەرباز، دەور دەورى ئێو یە. رۆژ رۆژى جوامیری ئەنگۆیه. شەپ دەستى پیکردوو "هەلەدەستن و هەنگاویک بۆ پاشەوه دەچن".

جەنگ/ سەربازانى فیداکارو بە غیرەت، ئێمە حالى حازر لە وەزعو حالىکى یەكجار ناسک و چارەنووسسازو خەتەرداین شەرەفو ئابرووى ئێمە بەندە بە فیداکارى ئێوهى سەربازانى دلیرەوه.

تەماح/ هەرنەپیش بۆ فەتح، ئەمڕۆ رۆژیکە هەرگیز لەمیژودا فەرامۆش ناکرى. "دەنگى تەپل، هەراو هەنگامەى مەیدانى شەپ".

دێلە دێو/ بەم درەنگەشەوه لە ئیسراحت بووین. دەترسم دیوى ئازیزم دوو چارى نەخۆشییهکى شوم بووبى.

نیږه دیو/ "به دیله دیو" حەز دەکە یان نا، ئەم دیمەنەت پی خوشە؟ "به جەنگ" ئەم سەربازانە دەلێی دەرگای باخەکیان کردووە به نیشانە؟

جەنگ/ بەلێ قوربان، بۆ ئەوەی له ویووە بچنە ناو ئاواپی، بەلام زۆر قایمیان کردووە. دیله دیو/ دیوی ئازیزم له حالیکدام نه بۆنی خوین دی نه بۆنی هیچ شتیکی دی، بەلام لهویدا کوندیک له خۆرا له سەر بەردەکان هەڵنیشتوووە تەماشای ئێمە دەکات. نیږه دیو/ لیگه‌پری با بی، چ دەبی؟ "هه‌لوه‌سته‌یه‌ك" ئەم تەماحە له کوییه؟ ئەهای تەماح له کوی؟

تەماح/ "دیتە پیشی" له خەزمەتتەم قوربان. سەیری ئەم دیمەنە جوانەم دەکرد. نیږه‌دیو/ چۆنە؟ دیارە دەبی زۆر جوان بی؟ "له خوشیاندا دەرەقسی" تەماح/ هەلبەتە جوانە، من عاشقی بووم. "له ئاواپیو هەندی شت دەگرە سەربازەکان" نیږه‌دیو/ وا چاکە بپۆی و بەلێنی بەخشینی میدال و خەلات بە سەربازەکانمان بدەیت. بپۆو هانیان بدە که چاک بجەنگن، خۆت دەزانی که دەبی چ بکە ی "هەردووکیان به نائومی‌دی پێدەکەن"

تەماح/ به سەرچاو قوربان، هەر چۆنی ئێو بەتانه‌وی "بەرەو لای سەربازەکان و جەنگ دەروات و دەستەکانی دەجولێنی و لەبەر خۆو شتان دەلی". "دیمەنی شەرو هەراو زەنا بەردەوامە. پاشان جەنگ به ناپەڕه‌تی و هەناسە بپکی دیت بۆ لای نیږه‌دیو".

جەنگ/ قوربان، نازانم بۆچی سەربازەکان ئەوەندە گۆراون، هیچ ئارەزوویەکی شەریان پێو دیار نییە، ورەیان باش نییە.

نیږه‌دیو/ یانی یاخی دەبن؟ تەماحم نارد تا رێکیان بخات و تەماحیان بخاتەبەر، ئەگەر دەزانی هیچی له دەست نایەت به خۆت تەمبیان بکە، ماته‌لی چیت، وەختەکه به فیرو مەدە. جەنگ/ به‌چاوان قوربان، هەر ئیستا بەلام

نیږه‌دیو/ بەلامی ناوی، بپۆ "جەنگ دەروات" شتیکی عەجایەبه، ئەم سەربازانە وا نەبوون، ناکا پیلانیکیان له من کردبی "به دیله دیو" تۆ هەست به چ دەکە ی؟. دیله‌دیو/ نازانم چی بوو، رەنگە ماندوو بن و خەویان بی. نیږه‌دیو/ ماندووی چی، ئەوانە نابێ ماندوو بن. دیله‌دیو/ من وای دەبینم که له ناچاریداو چونکه ناتوانن سەرپیچی حوکمی تۆ بکەن، له‌و دیووه هەل‌دین.

نیږه‌دیو/ ئاخ‌ر بۆچی؟ ئەم کارە چ پێشینه‌یه‌کی نەبوو؟. دیله‌دیو/ دیوی ئازیزم پیم گوتیت ئەمشەو وازبێنە، وازت نەهینا، بەلام قەیدی نییە، سەبر دەکەین با بزانی چۆن دەبی.

تەماح/ "به هانکه هانك دیتە بەرەو" قوربان سەربازەکان نازانم چییانە، هەرچییه‌کیان پی دەلیم به گوییاندا ناچیت، دەلین ئێمە شەڕ کردنمان نایەت، له پیناوی چیداو بۆ کی شەڕ بکەین؟

نێره دیو/ یانی ئیستا کارێک ناکەن.

تەماح/ نەخێر، تەنانت خەریک بوو دەست بنەنە یەخە یێمە.

نێره دیو/ برۆ بەلێنیان بدەیه، پەیمانی چاک و بەلێنی چەور، برۆ ماتەل مەبە. "دەرپوات" ..

دیلە دیو/ من وا هەست دەکەم ئەوانە ئاستی فامیدەییان چۆتە سەر.

نێره دیو/ دەتوانی چ بکەین، ئەوانە دەستی ئیلمەیان خۆیندۆتەو. دوور نییە ئەم بێ مروه تە ناشیرینانە هەر لیڕەدا من و تۆش بکوژن.

نێره دیو/ بەلام ئەمەیان مەحالە. چما نازانی ئیلمە دیوین.

دیلە دیو/ دیوی ئازیزم من دەمیکە هەستم بەمە کردووە، بەلام هیچم بە تۆ نەگوت، ئیلمە ئیستا بە تەنیا، کەسمان بە دەورەووە نەماوە، رۆژگار گۆراوە.

نێره دیو/ کەواتە دوو رووییت کرد، ها؟ یان هۆیکە دیکە یە.

دیلە دیو/ بە خۆپایی خۆت سەغڵەت و نا رەحەت نەکە، وا چاکە باوەر بە حەقیقەت بکە.

نێره دیو/ ئەو پەتیارە، وا دیارە تۆ سەرچاوەی هەموو ئەو شتانە، تامی دەم ناخۆشە، بێگومان مەعجۆنەکەم بە هەلە خواردووە، ناکا شووشە مەعجۆنەکان تێکەڵ کردبێ و دەرخواردی منت دابی لەبەر ئەوەی کە هەناسەم لە کار کەوتبێ. جاران هەر کە فویەکم دەکرد هەموو سەربازەکانم دەخستە رێ کەچی ئیستا دەلیی فووم لە کار کەوتوووە سەربازەکانیش فیری سەر پیچی بوون.

دیلە دیو/ هەرچی دەلیی بیلێ، بەلام هیچ قسەیهک لەم قسانەت حەقیقەت نییە، بە خۆپاییش بەینی خۆمان تێک مەدە. ئیلمە هیچمان لێنە هاتوو، سەربازەکان گۆراون.

پیاوێ دیهاتی 1/ "لە یەکیک لە پەنجەرەکانەو شتیکیان تێدەگری، دیلە دیو نێره دیو دینەووە سەرخۆ" دروستە، ئەمانە چاوە گۆییان کراوەتەو.

ژنە دیهاتی 1/ ئەوانە ئیدی لەو بێزار بوون کە لە پیناوی ئیووەدا ئەو هەموو کوشت و کوشتارە بکەن.

پیاوێ دیهاتی 2/ ئاخر بە چ ئەقڵیکەووە ئەوانە لە پیناوی ئیووە دیوی بیابانیدا گیانی خۆیان بە فێرۆ بدن.

ژنە دیهاتی 2/ لەو رۆژە بترسن کە چاوە گۆیی خەلکی بکریتهو.

نێره دیو/ بەسە، نامەوێ چیتەر دەنگتان بژنەو. تەماح لە کوێیە؟ "بە دیلە دیو" خیرا گازی بکە.

دیلە دیو/ ئەهای تەماح لە کوێی، خیرا وەرە خزمەتی جەنابی دیو

تەماح/ "دیچت و ئیکلامیک دەکات" فەرموو قوربان، لەویندەر لە ناو جەرگە ی مەیدانی شەپدا سەرقال بووم چەناگەم شکا، قوربان و وابزانم بیفایدەیه.

نێره دیو/ ئەدی بە تۆم نەگوت "جەلەوی خۆی دەگری، بە دەنگیکە دۆستانەتر لە سەری دەرپوات" من پیم گوتیت تەنانت ئەگەر پیویست بوو، دەتوانی چاوە لە هەندێ بەرژەووەندیان بپوشین، سەربازەکان هەرچی کەموکۆرییەکیان هەیه بۆیان جیبەجی بکەن، کاری بکە کە رازی

ببن و نهكهونه سهر ريگه‌ی سه‌رپيچي و ياغي بوون، ناشيت توش بۆ مه‌رامی خۆت به‌ كارت هينابن؟

ته‌ماح/ قوربان چۆنتان ده‌ستوور فهرموو وام نه‌نجامدا.

ني‌ره ديۆ/ باشه، باشه، برۆو به‌رده‌وام به "به نه به دلي ده‌روات- ني‌ره ديۆ به دي‌له ديۆ" پيم وايه كاتي نه‌وه هاتوو كه دۆستاني ديكه‌مان ئاگادار بكه‌ين، وا نيه‌يه؟.

دي‌له ديۆ/ بيريكي خراو نيه‌يه "به‌رهو گالي‌سكه‌كه ده‌روات، هه‌ندي ده‌نگ ده‌رديني، نه‌زاني، مه‌رگي، نه‌زاني، مه‌رگي، نه‌زاني مه‌رگي، هه‌له‌سته‌يه‌كه"

نه‌زان/ سا‌لو قوربان، من نه‌زانم چ فهرمايشتيكتان هه‌يه؟ هه‌ر نه‌مريكتان له مه‌ر بي مي‌شكي و كه‌وجي خه‌لكانه‌وه هه‌يه به‌هرموون، تا نه‌نجامي بده‌م، من نه‌وه كه‌سه‌م كه چاك و خراو له يه‌ك ته‌رازوودا داده‌ني‌م و خراو به چاك و خراو پيشان ده‌ده‌م و خۆم به هه‌موو ئاگري‌ك داده‌ده‌م و هه‌موويان ناچاري ملكه‌چي و گو‌ي رايه‌لي ده‌كه‌م.

ني‌ره ديۆ/ له وه‌ختي خويدا كه‌ييشتي. برۆ و دياره نه‌وه ناوه‌نده زۆر پيويستي به تويه. برۆ و بزانه چ كاري‌ك ده‌كه‌ي "نه‌زان ده‌روات. له‌لاي گالي‌سكه‌كه‌وه مه‌رگ دي‌ته پيشي و ده‌موچاوي هه‌ر ده‌ليي ئيسكه په‌يكه‌ره. عه‌بايه‌كي تو‌خ و كا‌لوي‌كي له ره‌نگي عه‌باكه‌ي له‌به‌ره، دارده‌ستيكي دري‌ژيش به ده‌ستيكييه‌وه‌يه".

ني‌ره ديۆ/ به‌خي‌رهاتي دۆستي ئازيزمان، چه‌ند شويني به تالت به ئي‌ره‌وه دياره، چاوه‌رواني تو بووين.

مه‌رگ/ من له خزمه‌تام قوربان، به خۆتان باش ئاگادارن كه منيش سه‌رم قاله، به‌راستي ده‌رفه‌تي ئيسراحت زۆر كه‌مه، كاريش دوايي نايه‌ت، نه‌خوازه‌للا نه‌م كاره‌ي ئيمه‌ش.

ني‌ره ديۆ/ "پيده‌كه‌ني" راسته، هه‌ق به‌تويه. به‌لام له ده‌رفه‌تيكي ديكه‌دا داده‌نيشين و پي‌كه‌وه گفتوگوو ده‌رده دل ده‌كه‌ين، به‌لام هه‌نوكه كاتي كارو فيداكارييه ده‌زاني چ خه‌به‌ره؟ واچاكه زووتر بچيته مه‌يدان و نه‌وه‌ي ده‌يزاني بينويني، برۆ بزانه چ ده‌كه‌ي؟ مه‌رگ/ به‌لي قوربان، پاشان دي‌مه‌وه خزمه‌تتان "ده‌روات".

دي‌له ديۆ/ "به‌رهو گالي‌سكه‌كه ده‌چيت. ئاو ده‌خواته‌وه، نا‌ره‌حه‌ت دي‌ته به‌رچاو، به ني‌ره ديۆ" ئاو ده‌خويه‌وه؟

ني‌ره ديۆ/ نه‌، مي‌شكم خراپ بووه، هه‌موو جو‌ره بيريكي تال و بي‌هوده به كه‌له‌م داد‌ي و ده‌چيته ده‌ري.

دي‌له ديۆ/ ئي بيرمه‌كه‌وه.

ني‌ره ديۆ/ ئاخ‌ر به ده‌ستي خۆم نيه‌يه. چۆنه جه‌نگ بانگ بكه‌ي و پرسيا‌ري وه‌زع و حا‌لي لي بكه‌ين و هه‌ندي نه‌خشه‌شم به بيردا هاتوو ده‌مه‌وي له كه‌ليا با‌سي بكه‌م. يه‌كيك له‌و بيرانه نه‌وه‌يه كه هه‌موو زه‌لامو‌كه‌كان پي‌كه‌وه بخه‌ينه گه‌ر، پاشان.

دي‌له ديۆ/ من حا‌لم باش نيه‌يه، دلم تي‌ك هه‌لد‌ي و سه‌رم ده‌سووپ‌ي، نه‌گه‌ر كاري‌كت هه‌يه، وا چاكه به خۆت گازی بكه‌ي.

له جياتی پيشه کی

حەمە کەریم عارف

((1))

وشه و بهرد، ئەو دوو شتە گرنگە بوون کە مڕۆقی کۆن لە پاش خۆی بە جییهیشتن و بوونە یارمەتیدەر بۆ ناسین و دۆزینەوهی شارستانیەتی مڕۆڤ و دیاریکردنی قوناغە ھەوێنەکانی ھزری تیرە بەشەر. جا ئەگەر بەرد لە بەردەم فاکتەر و ھۆکارە سروشتییەکاندا خۆی نەگرتبێ و زۆربەیی فەوتابێ و ریزەییەکی زۆر کەمی مابێتەو بۆ ئەوێ بێ بە گەواھی موعجیزەکاری ئاوەزی بەشەری و داھێنانەکانی، ئەوا وشە لە وێژدانی مێژوودا بە زندوویەتی ماوەتەو تا بێ بە کلیلی کردنەوێ دەرگای ھەقیقەتەکان و گەورەترین سەرچاوەی تیشکدانەوێ ھەست و ھزر لە بەر بەیانێ مێژووەو تاکو ئەمڕۆ، بۆیە ھیچ سەیر نییە کە وشەیی ئەفسانە لەلای گریکەکان (Myth) یان (Mythos) مانای وشەیی درکینراوی گەیانەو، دیارە (درکینراو) لێردا ھەموو درکینراو و درکەندیکی ئاسایی ناگرتەو، بەلکو لەم بوارەدا شیوەو مەبەستی ھەرە تایبەتی ھەبوو، ھەم وشەکە وشەییەکی جادوووییەو ھەم ئەرکەکەشی ئەرکیکی جادوووییە. کەواتە ئەفسانە ھەموو وشەییەکی درکینراو نییە.

بەلکو وشەییەکە ھەست و سۆز تیایدا زالە بەسەر ئەقل و ئاوەزدا، وشەییەکە پەرە لەو وێنانەیی کە دەچنەو سەر کانگەیی لاشعوری دەستەجەمی، چونکە ئەگەر ئەم وشە جادوووییانە، وشەیی سەرڤە سەرڤەو ناچیزە بوايەن، لە وێژدانی مڕۆڤدا نەدەمانەو و پشتاوپشت بۆ مڕۆڤ نەدەمانەو و شیوەو فۆرمی ئەفسانەیی جیاوازیان وەرنەدەگرت. بە ھەر حال مڕۆڤایەتی قەرزارباری وشەییەو بە تایبەتی ئەم وشە جادوووییانە ھەر لە ھەوێن قوناغەکانی شارستانیەتی مڕۆڤەو، لەگەڵ مڕۆڤدا ھاتوو و ھونەرمەندان لە چاخە جۆراوجۆرەکاندا وەکو سەرچاوەی ئیلھام و سەرۆی داھێنانە ھونەری و ئەدەبییەکانی خۆیان تەمەشایان کردوو و مامەلەیان لە تەکدا کراو. ھەزرقانانیشت لە دیزەمانەو کەوتوو نەتە پەرس و جۆ دەربارەیی بایەخ و رۆلی ئەفسانە لە مێژووی ھزری بەشەریدا. وا دیارە ئەفسانە لە جەوھەر و کرۆکی خۆیدا، وێرایی جیاوازی فۆرم و شیوەی، بینای ھزری بیری بەشەری لە ھەر شوێن و کات و سەردەمێکدا کەشف دەکات و بەرجەستەیی دەکات، ھەلبەتە بەرجەستە کردنیکی ئەفسانەیی نە ئاسایی.

((2))

ئەفسانە جۆرە چیرۆکیکی ھەرە تایبەتییەو بە ئاسانی لەگەڵ جۆری خورافی یا جادووییدا تێکەڵاوی نابێ. ئەفسانە حیکایەتیکی گواپە رووداوی زۆر کۆن دەگێڕێتەو، دیاردە گەردوونی و لە دەسلەت بەدەرەکان شروۆقە دەکات و ھۆی سەرھەڵدانیان لێک دەداتەو. بەلام ئەمە بەو مانایە نییە ھەر حیکایەتیک لە رەگ و ریشەو بنج و بناوانی شتان گەرا ئەو ئەفسانە، چونکە پێویستە ئەفسانە پاشخانیک میژوویی ھەبێ، واتە دەبێ قارمانە سەرھەڵدانەکانی لە زومرە خوداوەندان بن. ئەگەر حیکایەتیک خوداوەندو نیمچە خوداوەندانی تێدا نەبێ، ئەوا لە خانەئە ئەفسانەدا جیئە نابێتەو دەچیتە خانە جۆرە چیرۆک و حیکایەتیک میللە دیکەو.

بە ھەر حال ئەفسانە وەکو گوزارشتیک رەمزی پەیوەستە بە میژوویی ناوچەیی تیرەو تایفەو گەلەنەو، ھەر بۆیەش ئەفسانە لە گەلیکەو بۆ گەلیکی دیکە جیاوازی بوو، ھەلبەتە ئەمە یەکیکە لەو رایانە دەربارە ئەفسانە گوتراو و دەگوتری. دیارە زۆر راوێچوونی دیکەش ھەن یەکیک لەوانە ئەو یە کە بنج و بناوانی ئەفسانە بریتییە لە وردبوونەو لە سیستەمی گەردوون و لە دروست بوونی مروۆق و ئەمەش بابەتیک بوو ھەر لە کۆنی کۆنەو مروۆقی مژۆل کردووەو بوو بە کەلکەو خولیا ی مروۆق و دەیان پرسبیری لەلا دروست کردووە وەکو: من کی؟ لە کۆیو ھاتووم و ئەم گەردوونە چۆن دروست بوو؟ بوونەو ھەران بۆ بەم شێوەیەن؟

ھەلبەتە ئەم جۆرە رەمان و تێفکرین و کەلکەلە یە رەگی دەچیتەو سەر فەلسەفە، بۆیە ھەواداران ئەم بۆچوونە پێیان وایە: ئەفسانە دەکاتە ھەوێن قۆناغی تێفکرین و ھزری فەلسەفی. ئەم ھەوێن قۆناغی فەلسەفیەش، وەکو قۆناغەکانی دیکە فەلسەفە، لە ئەنجامی رەمان و ھزری لە دیاردەکانی گەردوون و پەیوەندی ئەم دیاردانە بە ژبانی مروۆقەو لەسەر رووی زەوی، دروست دەبێ و ھەلدەقوێ. رەمان، سەرسامی لێدەکەوێتەو، سەرسامی پرسبیری لێدەکەوێتەو و پرسبیری وێلی دوا و ئەلام دەبێ و تا ئەلام نەدۆزیتەو دەروونی مروۆق کەوی نابێ و ناخەوێتەو. جا مروۆقی کۆن کە لە ئەفسانەکانی سەرھەتای خۆیدا خوداوەندان و مەملانی نیوان خوداوەندانی وێنەگرتووە، ئەمە تەنیا لەبەر خاتری باوەخدان بە خوداوەندان نەکردووە، بەلکە بۆیە ئەمە کردووە چونکە خوداوەندانی بە سەرچاوەی دیاردەو رووداوە گەردوونیەکان و رێکخەری ئەو دیاردە گەردوونیانە زانیووە. مروۆق کە پرسبیری سەرچاوەی ئەو دیاردە گەردوونیانە کردووە کە خێریان بۆ ھێناوە وەکو باران و کشتوکال و روناکی و ھەروەھا کە پرسبیری سەرچاوەی دیاردە گەردوونیە شەپانیەکانی وەکو ھەورە تریشقە و قات و قەری و بوومەلەرزە کردووە، ھەر ھەموو ئەم دیاردانە، بە خێر و شەپانیەو، بە ھیزی غەیبانیەو بە ستووتەو، واتە ئەو ھیزانە زالن بەسەر ئەو دیاردانەو مەملانی توند لە نیو ئەو ھیزانەدا ھەیەو زۆر جار ئەم مەملانیانە بە جۆرە ھاوسەنگییەک لە نیوان خێر و شەپانیەو دەشکێتەو.

کەواتە ئەفسانە بەم پێیە ھۆیکە لەو ھۆیانە مروۆق و یستویتی لە رێگە یەو جۆرە شەقڵیکی ھزری بە ئەزموونی خۆی بێخشی و ترس و نیگەرانی لە خۆی بپەوێتەو.

دیاره راوبۆچوونی جیاوازا له مههه ئه فسانه و سه رهه لانی ئه فسانه هه، بۆ نموونه ماکس مولهه که دیارترین زمانه وانی سه دهی نۆزدهیه مه پێی وایه ئه فسانه نه خوشییه کی زمانه وانییه، مرۆقی سه رهتایی له رێگه ئه فسانه وه ده دا نه که له رێگه ئه فسانه وه، چونکه هیشتا توانای ئه وهی پهیدا نه کردبوو زمان بۆ ده ربهرینی ههزو ئارهزووه په نهان و نادیارهکانی خۆی به کار بیهنی، بویه وای هاتۆته بهرچاو که تیشکی خۆر قامکی خواوهنده و ههوری باران ئامیز گوانی پر شیریی چیه. بهم پیه و له روانگه ئه مانه وه ئه فسانه دهکاته قوناغیکی پاشکه وتووی ههزو فیکری مرۆقانی. ئه مهش ئه وه دهگهیه نی که گا قی مرۆق توانای پهیدا کردو توانی راسته وخۆ زمان به کار بیهنی بۆ ده ربهرینی ههستی خۆی ده رهق به گهردوون و ئه و شتانهی مامه له یان له تهکدا دهکات، ئیدی ئه فسانه بایهخ و ئهرکی خۆی له دهستدا.

جیمس فریزر-یش که رابهری قوتابخانهی تطویرییه-یه له ماکس مولهه پتر دهست داده گریت و پێی وایه تیره ی به شهر له گهشتی په ره سه ندنی شارستانی خۆیدا به سی قوناغاندا تیپه ریوه: 1- قوناغی سیحرو جادوو، 2- قوناغی ئایین، 3- قوناغی زانست. بهم پیه ئه فسانه په یوه سه ته به قوناغی جادوه وه. جادوش نمایشیکی ره مزی جوړه سرووتیکی تایبه تیه که مرۆقی سه رهتایی بۆ دوور خسته وهی شه پ له خۆی و له جه ماعه ته که ی و بۆ وه ده سه ته یانی خیر بۆ خۆی و بۆ جه ماعه ته که ی ئه نجامی داوه و پاشان و له قوناغیکی دواتر دا ئه م نمایشه ی گپراوه ته وه و ئه فسانه ی لیکه و تووه ته وه.

مالینوفسکی ریهه ری قوتابخانه ی وه زیفی، به پیه وانه ی فریزر-ه وه پێی وایه جادوو به ند نییه به قوناغیکی سه رهتایی و هو قیانه ی شارستانییه ته وه، به لکو جادوو ئاو یته و تیکه لاوی چه له نگه و چالاکییه روحی و ههزییهکانی دیکه یه که دهکاته ئایین و زانست. جادوو و ئهرکی خۆی ههیه و پیداو یستییه کی سایکۆلۆژی مرۆق پاراو دهکات، وهکو چۆن ئایین ئهرکی خۆی له ژیا نی شارستانی دا ههیه، واته ئه فسانه ته نیا گوزارشت نییه له قوناغی پاشکه وتنی ههزی که قوناغی جادوو، به لکو په یوه سه ته به هه موو ئه و چالاکی و چه له نگیه فیکری و کۆمه لایه تیانه ی شان به شانی دین.

به هه حال ناکری هه ره موو راوبۆچوونه جیاوازا ناکۆکه کان له مههه ئه فسانه بخه ی نه روو، به لکو ده گریت وهکو ئه نجام گیریه کی گشتی بگو تریت ئه فسانه هه ولکی مرۆقانییه بۆ حالی بوون له سیسته می گهردوون.

پاشان که تویر هه ران ده رکیان به وه کرد که ئه فسانه گه لیک مانای په نهانی له رازو ره مزی پیچراوه ی تیکچرژاوی له خو گرتوو، که تنه بایه خدان و هه ولدان بۆ دۆزینه وه که شفکردنی ئه م ره مزه ئه فسانه ییانه، که پاش تویرینه وهی قول و ورد بویان ده رکه وت که ئه فسانه ته نیا خه یال نییه، یان خه یالی بی جله و نییه، به لکو گه لیک فا کته ریڻ ده روونی و شارستانی ئالۆز رۆلی تیدا ده گپن، بویه قوتابخانه سایکۆلۆژییه کانیش که وتنه شروقه و ته فسیری خویان بۆ ئه فسانه، ئه فسانه ش وهکو خه ون، بهرجه سه ته بوونی هانده رهکانی ناخن. مادامیکی خه ون ره نگدانه وهی کی شه کۆمه لایه تی و ده روونییهکانی مرۆق بی، که واته ئه فسانه ش له روانگه ی قوتابخانه ی

شیکاری دەروونییهوه، له سهرووی هه موویانهوه فرۆید، هاوتای خهونه، ئەگەرچی رهگهزی تهئلیفی تیدا رێک و پیکتره.

زندووییهتی ئەفسانه له وه دایه که وهکو ره مزیککی جهماعی له ویزدانی کۆمه لدا گیرساوه تهوهو مروۆ هه میشهو بهردهوام به شیک له خودی خوێ تیدا ده بینیتهوه.

کهواته ئەفسانه حیکایهتیکی به ئانقهست دروستکراو نییه، به لکو له ئەقل و ئاوهزی مروۆدا دهژی و دهکریت وهکو دهقیک له میانیهوه بینای ئەقلی به شهری که شفبکری.

ههلبهته لیفی شتراوس-ی پێشهنگی تهفسیری شارستانیانهی ئەفسانه، رای تایبهتی لهسهه ئەفسانه ههیهو وهکو دهقیکی زمانهوانی لیی دهروانی و پیی وایه هزری سهرهتایی قوئاغیک له قوئاغهکانی په رهسهندن نانوینی، به لکو لوجیکی هزری تیردی به شهر له هه موو زمان و شوینیکی ده نوینی و دهگهیهنی و بیرى سهرهتایی له لای لیفی شتراوس هیله بنه پرتیهکانی فیکری به شهری شارستانی-مان پێشکesh دهکات و، ههروهها رای وایه که په یوهندی نیوان شیوهکانی گوزارشت و شارستانییهتی کۆمه لگه بهر له هه ره په یوهندییهکی دیکه، په یوهندییهکی بینایییه. بێگومان میتودی رێچکهی بینایی له شیکردنهوهی ئەفسانهدا وهکو رێچکهی سایکۆلۆژی، روالهت ده به زینی بۆ ناوهوه تا له یوه جووری گشتی رهفتار و هزری هه لێنجی، ئیدی کار گه ییه ئەوهی ئەفسانه وهها هه لسهنگینری که بینای هزری مروۆقانی و تایبهتمهندییهکانی کهشف دهکات. ههلبهته ئەم بۆچوون و رایانهی لیفی شتراوس-ش دوا بۆچوون نین و نابن و وهکو هه ره راوبۆچوونیکی دی رهخنه و ته نانهت رهتکردنهوهش هه لدهگرن، واته بۆچوونهکانی لیفی شتراوس له ئیراد و رهخنه به ده رن. یه کیک له و ئیرادانه ئەوهیه که کاتی ئەفسانه شیدهکاتهوهو دهیه ویت ناکۆکییهکانی ناو دهقهکان ده ربخات و به مه بهستی لابرندی ئەو ناکۆکی و نا ته بایانه چاره سه ریکی مامناوهندی پێشکesh بکات، ئەوا بهم کرداره شیهی ئەفسانه که دهگری و توپی ده دات و شیوه هونهری و ئهرکه ئەستاتیکییه کهی ئەفسانه له خودی ئەفسانه که داده بریت. دیاره ئەمهش کاریکی یه جگار خراوه، چونکه ئهرکی ئەستاتیکی به لای که مه وه هه سترکردن به یه کییتی بوون ده خولقینی، په یوهندی روحی له نیوان مروۆق و گهردووندا تاز دهکاتهوه ههلبهته ئەم بۆچوونه به قازانجی رایهکانی (کاسیر) دا ده شکیتهوه که پێناسه ی ئەفسانهی به وه کردووه که دهکاته یه کییتی فورمی بینایی روحی مروۆقانی، هه ره بویهش داوای یه کییتی تهفسیری ئەفسانهی کردووه، ئەو تهفسیره ی له چوارچیوهی یه کییتی ئهرک و یه کییتی ژینگه ی شارستانی و یه کییتی فورم و بینادا دهیخاته بهر وردبینی و لیکدانهوهو شروقهوه.

((4))

مروۆ که شتی بینیه ههستی پیکردووه، به لām ئەم هه سترکردنه به ته نیا سوکنای پێنه به خشیوه و عه ودالی مانا بووه، بویه له قوئاغی حسییه وه چووه بۆ قوئاغی مه عنهوی، له گشته وه بۆ تایبهت، له شتی روون و دیاره وه بۆ شتی ئاوس به ناوه پوکی په نهان... مروۆ بوونه وه ریکی فیکرداره، له جیهانیکی تهژی سۆزو ترس و ئارمانج و وههم و خه یالاندا دهژی. ئیدی ئەو

چەند چیرۆکیك لە ئەفسانەى یونانییەوه

(1)

شارى تەرۆادە و لایومیدون پاشا

لیو، لە نیۆ حەوشەدا تۆپیکى بە دەستەوه بوو، تۆپەكەى هەلەدایە حەواو دەیگرتەوه، لیاى خوشكى سەیری دەکردو دایكیشى كتیى دەخویندەوه. لیو، رووى كردە خوشكەكەى و گوتى:

– ئەگەر بتوانى تۆپەكەم لى بگریتهوه، بیست لیرەت دەدەم.

دایكى سەرى لەسەر كتیىەكە هەلپى و گوتى: ئەدى ئەگەر بیست لیرەت نەبى چ دەكەى؟

– بەلام من دلنیام كه "لیا" ناتوانى تۆپەكە بگریتهوه و لیم بسەنى!"

– ئەدى ئەگەر بە ریکەوت لیتی بسەنى چ دەكەیت؟ هەنگینی دەبى وەكو لایومیدون بكەیت.

– دایكە، لایومیدون كى بوو؟

– پاشا بوو.

– چى دەکرد؟

– پاشایەك بوو گفتى دەداو، قسەى خۆى نەدەبردە سەر.

– سەربورى لایومیدونم بۆ باس ناكەیت؟

پاشان دایكى، بۆى باسکرد:

لە عەيام و زەمانى زۆر كۆندا لە كیشوهرى ئاسیادا، لە نزیكى دەریادا، شارێك هەبوو پێى دەگوترا تەرۆادە، پاشای تەرۆادە نیوى ئیلوس بوو. ئەم پاشایە لە بەزترین شوینی شاردا كوشك و بارەگای بۆ شازادان و مال و خانووى بۆ سەربازان و پەرستگەى بۆ خەلكى تەرۆادە دروست كردبوو.

گەرەكێك لەم شارەدا بوو، نیوى ئیلیون بوو، مالهكانى ئەم گەرەكە لە هى گەرەكەكانى دى گەرەترو جواتر بوون، شەقامەكانى بەرین تر بوو، پاشای تەرۆادە كۆرپى هەبوو نیوى شازادە لایومیدون بوو. لایومیدون كۆرپى جوان و بەهیز بوو بەلام نەیدەتوانى قسەى خۆى بباتە سەر،

بى به لىن بوو.

رۆژنىك ئىلوس مردو لایومیدون بوو به پاشای تەراودە. لایومیدون ییری کردەو: ئەگەر شورایەك به دەوری ئیلیون دا بکیشری مال و کۆشك و پەرسنگەکان، سەلامەترو ئەمینتر دەبن، ئەوسا دژمنان ناتوانن بێنە شارەو، مەگەر شوراكە بروخین.

لایومیدون، كە به چاکی ییری کردەو، دوو خواوەندی کۆشك و بارەگاکی خۆی، كە یەكەمیان ئەپولوی خواوەندی هەتاو و دوو میان پوسیدونی خواوەندی ئاوو دەریا بوو، گان کردو گوتی: ئەو خواوەندان گوی بگرن، حەز دەكەم شورایەك به دەوری ئیلیوندا دروست بكری. دیوارەكە دەبی بەرزو بلند بى تا دژمنان نەتوانن بەسەریدا ئامدیو ببن، جا ئیو دەتوانن دروستی بكەن؟ هەردوو خواوەندەكە وەلامیان دایەو: به دل و به گیان دروستی دەكەین، بەلام كە دیوارەكە تەواو بوو، دەبی هەق دەستەكەمان بەدەیتی.

لایو گوتی: دُنیا بن دەتاندەمی و پارەیهکی باشیشتان دەدەمی، من نامەوی بە خۆپایی کار بكەن.

خواوەندەكان جل و بەرگی بەناپیان لەبەر کردو دەستیان بە کارکردن کرد. هەر کاریان کرد و کاریان کرد. پاش یەك سال کار کردن دیواریکی بەرزو مکومیان بە چوار دەوری ئیلیوندا دروست کرد. ئەو جا هاتنە نك پاشاو گوتیان: کارەكەمان تەواو کردو دیوارەكەمان دروست کرد. - دیوارەكە تەواو بوو؟

- بەلى تەواو بوو تەنانت لەسەر دیوارەكە قوللەشمان دروست کردوو. هیندە بەرز و مکومە، كە دژمنان به هیچ جوړی ناتوانن. ییروخین. - زۆر چاکی، سوپاستان دەكەم.

بەلام کاتی كە داوای پارەیان کرد، لایومیدون كە هیچ کاتی لەسەر قەول و قەراری خۆی نەبوو، ویستی پەلپ و بیانوان بدۆزیتەو. لە ئەنجامدا پیی گوتن كە پارەى نییه. لیو، لە دایکی پرسى: جا پارەى هەبوو یان نەى بوو؟ - رەنگە نەى بووبى، بەلام نەدەبوو قەولیان بەداتی.

کاتی ئەپول و پوسیدون پییان داگرت و سوور بوون لەسەر داوای هەق دەستی خۆیان، لایومیدون ی پاشای تەراودە توپە بوو، بەبی نەزاكەتى دەریکردن. واتە پیی گوتن: ئەگەر نەپۆن، دەست و پیتان دەبەستم و وەکوو کۆیلە لە دوورگەیهکی دوورە دەستدا دەتان فرۆشم، بەر لەوێ ئەم کارەش بكەم به شمشیر گویتان دەبم تا لە تاو ئازار هاوار بكەن. کەواتە تا زوو لێرە وەدەرکەون!

ئەپول و پوسیدون، به توپەرییهکی زۆرەو ملی رییان گرتو رویشتن، پوسیدونی خواوەندی دەریا، دەستووری به دەریادا تا بێتە سەر زەوی، ئاو مەزراو کیلگەى گەنمانی گرت. شەقام و مەیدانەكان بوون به رووبار و دەریاچە. مالهكان پر بوون له ئاو. منداڵان له سەرماو له برسیتی دا دەگریان، چونکە هیچ شتیکیان نەبوو بۆ لەبەر کردن و بۆ خواردن. لایومیدون، كە لەگەڵ منداڵەکانی دا هاتبوو بەرزترین ژووری کۆشکی پاشایەتی، لە تروپکی قەلاو، به نائومییدی

پوسیدونی بانگ دهکرد:

– پوسیدون، پوسیدون، پوسیدون، رزگارم بکه.
بهلام پوسیدون، دهنگ و رهنگی نهبوو، دهرياش هەر له پيشپهروی خویدا بوو و مال و مهزرایانی
غهرق دهکرد.

– پوسیدون، پوسیدون، رزگارم بکه. ئەهای پوسیدون هەرچیت بوی دهندهمی!
لهو کاته دا، که پاشا له گهل پریام و هیسوونهی کوپ و کچیدا، له ترۆپکی قهلاکه دا بوو،
پیره میردیک پهیدا بوو، ردینیکی درێژو چهرمووی هه بوو، شه نهیهکی سی لقی به دهسته وه بوو.
ئهو پیاوه پوسیدونی خواوهندی دهريا بوو.
پاشا دهپاراپه وه:

– چیت دهوی لهبری ئه وهی که هەر هه موومان رزگارم بکهی؟ ئیمه برسین و هه موو شتی کمان
که وتوته ژیر ناوه وه.

پوسیدون گوتی: من ده توانم دهستور به دهريا بدهم که بکشیت وه. پاشا به لینی دایی: ئەگەر
ناوه که بگه پیت وه نیو دهريا، هەر چیه که بوی ئه نجامی بدهم!

– دهتهوی باوه به قسهی تو بکه م؟ تو جاریک درویانت کرد و ئیدی باوه پت پیناکه م! تا
سهعاتیکی دیکه ناوه که دهگه پیت وه نیو دهريا تو دهبی له ماوهی دوو سهعاتا هیسوونهی کیژت
بهیت و به پهتیک له سهه تاویریکی رهخی رووباره که دا بیه ستیه وه و به ته نی له ویندهری به
جی بهیلى تا یه کیك له جووته ئەژدیهاکانی من بین بیخون.

– هیسوونه؟ چی؟ هیسوونه دهلیی؟ ناتوانم کیژته که مت بدهمی! داوای شتیکی دیکه بکه
پوسیدون!

– ئەگەر له ماوهی دوو سهعاتا هیسوونه به تاویریکی رهخی دهريا وه نه بهستی، ناوه که دووباره
دیته وه و مال و مهزراکانتان غهرق دهکات و ئه وساکه هه مووتان دهرن.

پوسیدون، ئه و قسهیهی کرد و غهیب بوو. ئاو، له مال و مهزراکانه وه گه پرایه وه. پیاو ژن و
مندالان هه موو له خویشیدا هاواریان دهکرد. هه موو له سهه ربانان هاتنه خواره وه و گه پانه وه
ماله کانیان. پادشا نه قسهی دهکرد و نه له جی خوی دهجولا.

ته نانهت وهلامی پرسیاوی هیسوونه شی نه ده دایه وه که له نزیکیه وه بوو

– باب به بۆ دهبی بمرم؟ بۆچی پوسیدون دهیهوی من بمرم؟

مۆله تی سهعاته که ته واو بوو. ئاو گه پابووه دهريا. خانوو و ماله کان خه ریک بوو وشک
دهبوونه وه. سهعاتیکی دیکه ش تی په ری. ناوه که به کاوه خو دووباره که وته وه ههستان. پیاوان
و ژنان به ترسه وه هاواریان دهکرد. هیسوونه له په نجه ره که وه سه ری کیشایه ده ری. بی نی ناوه که
له حالی هه ستاندايه.

– باب به پیویسته بچم بۆ رهخی دهريا، ئەگەر ئه مه نه که م هه موو خه لکی ته راوده دهرن. باب به تو
خه می منت نه بی. من ناترسم.

هیسوونه، بابی ماچ کرد. پریامی براشی که زوری خوش دهویست، ماچ کرد و به ره رهخی

دەریا وەپڕی کەوت. لافاوی ئاو کشایە وەو نیشتە وە. کە گەییە رەخی دەریا. بە یەکیک لە تاوێرەکانە وە بەسترایە وە. ئەو جا هەموو ئەوانە ی لە گەلیدا چوو بوون، ناردنییە وە بۆ مائی خۆیان و بە خۆیشی لەوێندەر چاوەروان بوو.

لەم کاتەدا لە کۆشکی پاشادا هەمووان دەگریان. تەنانت لایومیدونی پاشای تەراودەش دەگریا. پریامی کوپری پاشاش دەگریا. دۆستان و خزمەتکاران کە خوویان بە هیسپیونە وە گرتبوو، دەگریان. لەنکاو لەنیو هەراو هوریای گریانە وە دەنگی هەورە تریشقە ئاسا هاتە گۆی.

– پاشا کوا؟ پاشا کوا؟ هەموو ئاوپریان بۆ لای دەنگە کە دایە وە. پیاویکی کەتەیان بینی کە کەولی شیرێ لەبەر کردبوو و دارەسایەکی گەورە ی گری گری بە دەستە وە بوو. بیدەنگی بآلی بەسەر هەموو لایە کدا کیشا. هەر هەمووان تەنانت ئەوانەش کە تا ئەوسا دیویان نەبینی بوو. بە کەولی شیرە کەو دارە ساکەدا حالی بوون کە ئەو پیاو هەرقلە. هەرقل بە هەنگاوی قورس دەهاتە پییشی و خەلکە کە رییان بۆ دەکرده وە. کە گەییە بەردەم شا گۆتی:

– ئەگەر هیسپیونە ی کیژت نەجات بەدەم چیم دەدەیی؟

پاشا وەلامی دایە وە: یەک سەندوق زیڤت دەدەمی.

هەرقل سەندوقە زیڤی ناوی. خەلکی بەهیژ و توانا پیویستی بە سەر وەت و سامان نییە.

لایومیدون، وەلامی دایە وە: چەکی جوان و کوتالی نایابت دەدەمی.

– چەکی من کوتەک و جل و بەرگم کەولی ئەو شیرە یە کە کۆشتومە.

– کەواتە بە خۆت سەرپشک بە و چیت دەوی داوا بکە؟ هەرچیە کە داوا بکە ی دەتدەمی.

– ئەگەر جواترین ئەسپم بەدەیی، واتە ئەو ئەسپە رەسەنە جاویدانانە ی کە لەلایەن زیوسی

خواوەندی پیاوان و خواوەندانە وە، پیّت بەخشران، ئەو ئەسپەم بەدە یی هیسپیونە رزگار دەکەم.

– ئەسپەکانت دەدەمی.

هەرقل چ قسە یەکی نەکرد. بە هەنگاوی قورسە وە بەرەو رەخی دەریا رۆی. لەنیو ئاوە کەدا،

ئەژدیها خەریک بوو شازادە خانم هەل بلووشی، سەوز و رەش، پیی زەرد و چاوانی سوورو

ئاگرین، زاری تەواو کردبوو وە کەفیکی رەشی لیو دەردەهات. هیسپیونە چاوانی نوقاندبوو تا

ئەژدیهاکە نەبینی، هەرقل خۆی گەیانە هیسپیونە، هەر کە ئەژدیهاکە بە تەواوی نزیک بوو وە،

هەرقل خۆی هاویشتە سەری و بەدەم نەعرەتە وە بەهەموو هیژو توانایە وە بەر بوو سەرو چاوو

پشتی. ئەژدیهاکە دە ی هاراند، کلکی لە عاردی دەدا. ئاوە کە ی بە هەر چوار لادا دەپڕژاند، زاری

بۆ وەزەن دەکرده وە، پییەکانی بۆ چنگ لیدان دەکرده وە. بەلام لە ژیر ئەو هەموو هیژە ی هەرقل

دا، بەرە بەرە، تۆپی. سیلاوی خۆینیکی رەش لە زامەکانییە وە هەستا. ئاوی ئەو دەورووبەرە

رەشو تاریک بوو. ئەنجام جۆلە ی لەبەر براو تۆپی. وەکو بۆقیکی پیس، کەوتە سەر ئاو.

ئەوجا هەرقل، ئەو پەتانە ی کردە وە کە شازادە خانمیان پی بەستبوو وە و پیکە وە چون بۆ لای

پاشا.

– ئەوە کیژە کەت لایومیدون، کوا ئەسپەکانم بەدەیی.

لیا، کە بە وردی گوئی دەگرت، گۆتی: من دەلیم ئەسپەکانی ناداتی، لیو پرسی: دەیداتی یان

نايداتی؟

پاشا گوتی: سبهینی ئەسپهكانت ددهمی.

رۆژی دوايي هەرقل گهرايهوه و گوتی: لایومیدون، ئەسپهكانم نادهیی؟

پاشا، هەرقلی برد بۆ تهویلە ئەسپهكان و گوتی: ئەوه ئەسپهكانمه هەر کامیانت دهوی هەلی بژیڤه.

هەرقل، سهیری هەر ههموو ئەسپهكاني پاشای کرد، بهلام ئەو ئەسپانهی ئەو بۆیان دهگهرا دیار نهبوون، چونکه لایومیدون شهوی، به دزییهوه ئەسپه باشهكاني ناردبوونه دهرهوه.

– من داوای ئەو ئەسپانهم لیکردبووی که زیوس به دیاری بۆی ناردبوویت، به خوشیت بهلینیت دامی ئیستاش بۆت نییه پهشیمان ببیتهوه. بنیڤه با بیان هیئن.

لایومیدون، که ئەسپهكاني بۆ میڤرگیکی دوور ناردبوو، وهلامی دایهوه: من ناتوانم ئەو ئەسپانهت بدەمی، چونکه نهم ماون.

هەرقل به تورپیی هاواری کرد: لایومیدون، تۆ منت فریودا، بهلام ئاگادار به، وای به حالی ئەو کهسهی بی قهول بی، درهنگ یان زوو ئاکامهکهی وهردهگری، من خهلیکت لی دهکهم و ههموو خهلیکهکت یهخسیر دهکهم.

هەرقل، له تهویلەکان وهدهرکهوت، له کۆشکهکه وهدهرکهوت، له تهراوده چوو دهری. چوو له دۆستهكاني و حال و حیکایهتی فریوکاری پاشای بۆ گێرانهوه.

پاشا ماوهیه که لهگهڵ دۆستهكاني دا گهرايهوه بۆ تهراوده بۆ شهپی پاشای شار.

لایومیدون، به وکاره نالهبارهی خوێ خوشحال بوو، وایدهزانی ههمیشه سود له تهلهکهبازی وهردهگری! هەرقل رۆیی و ئەسپهكان بۆ ئەم مایهوه!

له نکاودا سهربازیک، نارهحەت و شلهژاو، وهرژوور کهوت و گوتی: ئەوا دهستهیه که له دژمنان بهریبهری هەرقل بهرو تهراوده دین.

پاشا گوتی: باوهپناکهم ژمارهیان زۆر بی، هەر دهیانکهین به پۆپی خوراو. ئەوهی لهبیر چوو بوو که هەرقل به تاقی تهنی به ئەندازهی یه که لهشکر بهیژ بوو، پاشا مهتال و کلاو خودی ههنگرت و بۆ شهپ وهدهرکهوت.

خهلی تهراوده، له سههر دیوارهكاني شارهوه بهرد و تیریان دههاویشهته هیرش هیئان. بهلام هەرقل بهگورزیک دهرواجهی شاری شکاند و تلامونی دۆستی که پاشای سالامیس بوو وهناو شار کهوت.

پاشا ئەوهی سهربازانی نۆبهتچی کوشتن، ههرقلیش وهناو شارکهوت. هەرقل به دووی لایومیدون دا دهگهرا، که دۆزییهوه دهلهکی داو بهعاریدادا و چۆکی خسته سههر سینهی و گوتی:

لایومیدون، ئیستا ئەسپهكانم ددهیتی؟

– سویندت بۆ دهخۆم. دهرت دهمی، ههرچیت بۆی دهرتهمی. بهلام مهکوژه.

– سویندیکی دیکهش بخۆ، ههر سویند بخۆ، بهلام من ئەمجاره به جوړی پيستت دهگروم که ئیدی نهتوانی سویند بخۆی، پاشای بی ئەدهب و خوپی.

ئهو جا لایومیدون ی کرد بهقوربانی کوتهکی، ئەو جا چوو به دووی هیسیونهدا، که دۆزییهوه به

دیاری دای به تلامیونی پاشای سالامیس.

به لām هیسیونه که بینی هه موو خه لکی تهراوده ئه سیر بوون، دهستی به گریان کرد و گوتی:
- هه رقل، بۆ رزگارت کردم؟ بۆچی ئه ژدیهاکهت کوشت و نهت هیشت بـم خوات؟ ده بوايه واز بیینی
من بمرم، تا شاره کهم ویران نه بی.

هه رقل وه لāmی دایه وه: لایومیدونی بابت تهراوده ی به ویران بوون گه یاند. به لām چونکه تو
کیژیکی چاک و ئازایت، ده مهوی دیارییه کهت بده می. یه کیک له ئه سیره کانی تهراوده هه لبریره و
هه رچییه کهت ده رباره ی دهوی بۆتی بکه م.

هیسیونه، پریامی برای له نیو زیندانییه کاندای بینی، ئهوی له یه خسیری و زیندان رزگار کرد،
ئه وسا به رهو سالامیس رۆی. شووی به تلامون کرد و بوو به شابانۆی سالامیس.

لیو پرسى: پاشان چى بوو..

- پاشان پریام بوو به پاشای تهراوده

لیا، پرسى: ئه دى پاشان.

- پاشان حیکایه تیکی دیکه تان بۆ ده گێرمه وه، به لām رۆژیکی دى.

"2"

شازاده پاریس ووچ

هه بوو نه بوو پاشایه که هه بوو نیوی پریام بوو، ئه م پیاوه حوکمرانی شاری تهراوده ی ده کرد.
کاتی که پریام پاشا بچوک بوو، هه رقل شاری تهراوده ی گه مارۆ داو شازاده پریامی ده زیندانی
نا. به لām پاشان له به رخاتری شازاده خانم هیسیونه، پریام له زیندان به ربوو و ئیدی له وساوه
بوو به پاشای تهراوده.

پریام، له زهمانی پاشایه تی خۆیدا شازاده خانمیکی به نیوی هکوبا خواست، ئه م ژنه مندالیکی
زۆری بوو، ئه وهنده زۆر بوون ناتوانم نیوی هه موویان بلیم، په نجا مندال بوون.
لیا گوتی: زۆر بوون!

- منداله کانی پریام پاشا هه موو به هیژ و داروبار و جوان بوون، پاریس له هه ره هه موویان جواتر
بوو، پاریس له کۆشکی پاشایه تی داو ده گهل داکو بابو براکانیدا نه ده ژیا.
لیو و لیا پرسیان: بۆ!

- چونکه به رله وه ی شازاده پاریس له دایک بیی، دایکی "دۆتمیر هکوبا" خه ونیکی سه یری
دیتبوو. شه ویک که خه وتبوو هه ستی کرد مه شخه لیکی گه وره ی ئاگر له ناخ و هه ناویدا هه موو
شتیکی ده سووتاند، ئاگره که به ره گه وره تر ده بوو و به رهو دیواری تهراوده ده پۆیی و شاری
ده سووتاند، به ترسه وه له خه و را په ڕی. پاشای گاز کرد و خه ونه که ی خۆی بۆ گێرايه وه.

شایانوی به لهنگان قه ناعه تی کرد. که پاریس له دایک بوو، له نیو سه به ته یه کی دانا که به تایبه تی بو ئه وی دروستکردبوو، به دهر سرازه یه کی گولدوژی کراو له نیو به تانییه کی خوری نهرم و گهرمدا پیچایه وه. چهند جاریکی ماچ کرد و مات و غه مگین بو هوده که ی خوی گه رایه وه. پریام شا، شازاده ی ساوای وهرگرت و یه کیکی به دووی شوانیکدا نارد که نیوی ئیژیلایوس بوو. شا کوتی: ئیژیلایوس، ئه مه مندالیکه که ده بی بمری، بیبه بو کیوی ئیداو دوور له مالان و شار به ته نی له سهرلوتکه ی کیوه که فرپی بده.

ئیژیلایوس، به دهم کرنوشه وه وه لامی دایه وه: گه ورهم، فهرمانت به سهر سهر. ئه وسا منداله که ی وهرگرت و دوور له هه موو ماله کان وشار، بردی بو لوتکه ی ئیداو له وینده ر فرپی دا. ئه وسا بو کوخته که ی خوی که له دامینی کیوه که دابوو گه رایه وه. لی شتیکی عه جیب روویدا، هه موو به یانییه ک ورچی که به بهر کوخته که ی ئیژیلایوس دا رته ده بوو، ده چوو بو کیوه که و شه وی ده گه رایه وه. ئه و ورچه که وه کو مروق باش و نارام بوو، بوچی ده چوو لوتکه ی ئه و کیوه؟ ئیژیلایوس بو ئه وه ی بزانی ورچه که له و سهره چ ده کات، هیواش هیواش دووی که وت و ورچه که ی بینی وه ختی گه ییه لوتکه ی کیوه که، له قولینه که ی پاریسی ساوا نزیک بووه وه، به سهریدا هه لئروشکا و تیر شیر دای و گه رایه وه. ئیژیلایوس، به سهرسامی بو مال گه رایه وه و هه موو شتیکی بو ژنه که ی باس کرد و گیرایه وه. ژنه که ی کوتی: ئه مه موجیزاته، مانای وایه خواوه ندان شازاده ی چکوله یان خوش ده ویت، ئیمه نابی بیلین بمری. ئیژیلایوس کوتی: هه ق به تویه. من ده چم ده یه نیمه وه.

گه رایه وه بو کیوی و منداله که ی به قولینه که وه هینایه وه، هه رگیز به خه یالیا ندا نه هاتبوو که مندالیکي ئاوا جوان و نازدار که شازاده ش بی، هه لگر نه وه و به خیوی بکه ن.

لیا، پرسى: باشه چییان لی کرد و قسه ی زاناکان به کوی گه یی؟

– دیننه سهر ئه وه ش.

شازاده پاریس، له مالی ئیژیلایوس دا گه وره بوو، وای ده زانی ئه و ژن و میرده به راستی داک و باین و به دایکه و بابه گازی ده کردن، که توژی هه راش بوو که وته شوانی. هه میشه له گه ل مندالانی دیدا له سهر شوانی لی ده بوو به شه پرو به زم. هه میشه له گه مه ی "غاردان و بازدان" دا براوه بوو، هه رکاتی گه مه ی ده فر هاویشتنیان ده کرد، له هه موو هاوه له کانی ده برده وه، خولاسه بوو به به هیترین و جواترین شوان.

له کیوی ئیداو کیژیک هه بوو به نیوی ئوینونه، هینده جوان بوو که ئه پولوی خواوه ندی هه تاو، دیارییه کی دابویی، تا بهر له هه ر رووداویک له و رووداوه ناگادار ببی و پیی بزانی.

روژیک به یانی زوو ئوینونه بو چینی و نه وشه و گوله مینا به و میرگوزاره دا رته بوو که پاریس و رانه که ی له وینده ر بوون. جلکیکی سپی له بهر بوو، تاجه گولینه ی و نه وشه به قرژو ده ست و که مه رییه وه بوو، که به میرگوزاره که دا رته ده بوو، به دهم گول چنینه وه گورانی ده گوت.

که پاریس، کیژوله که ی بینی به ویدا رته ده بی، به شمشال ئاوازیکی لی دا که ئیژیلایوس فیری کردبوو. هه ر که ئوینونه لی نزیک بووه وه ده ستی له ئاوان لی دان هه لگرت و به ره و پیری چوو تا

قسهی دهگه‌ل بکات. ئوینونه‌ش دلی چوو سهر شمشال و ئاوازی شوانه و به میهره‌بانیه‌وه دهگه‌لی ئاخافت. پاشان دوو به دوو به‌رهو کانی ئاوی چوون و ئاوی ساف و زولالیان به دهستان خواردوه.

لهو رۆژه به‌دواوه ئوینونه هه‌موو رۆژی ده‌چو بۆ ئه‌و می‌رگوزاره و له‌ نزیکه‌ی کانییه‌که یان له‌ سیبهری دره‌ختیک دا داده‌نیشت و گوئی له‌ ئاوازی شمشال ده‌گرت. یان له‌ گه‌ل شوانه‌دا گۆرانی ده‌گوت. بالنده‌کان ده‌ هاتنه‌ ده‌رووبه‌ریان و ده‌یانخویند. هه‌ندی جار ئوینونه گۆلی بۆ تاجه‌ گۆلینه‌که‌ی ده‌چنی و پارسیش به‌ نیو می‌رگوزاره‌که ده‌که‌وت و بۆ گۆله‌ وه‌نه‌وشه ده‌گه‌را.

به‌یانیه‌که‌ی به‌هاری که‌ بالنده و مه‌لان ده‌یانخویند و گۆلان له‌ شه‌ونمدا ده‌دره‌وشانه‌وه و چیمه‌ن له‌به‌ر بادا شه‌پۆلی ده‌دا، پاریس و ئوینونه زه‌ماوه‌ندیان کرد. وه‌کو هه‌میشه له‌ گه‌ل ئه‌ودا چوو بۆ ژیر دره‌ختیکه‌ی گه‌وره و به‌ چه‌قۆکه‌ی له‌سه‌ر قه‌دی دره‌خته‌که هه‌ندی وشه‌ی نووسی تا ئوینونه بیانخوینته‌وه. له‌وینده‌ر نووسرابوو، زه‌مانی پاریس ده‌توانی به‌بی ئوینونه هه‌لبکا و بژی که‌ ئاوی ئه‌گزانته‌و دووباره‌ بگه‌ریتته‌وه بۆ نیو کانییه‌که و سهر به‌رهو ژوور بپروات.

لیو گوتی: ئه‌گزانته‌و؟

– به‌لی. ئه‌گزانته‌و رووباریک بوو له‌و نزیکانه.

لیو پرسی: مانای نووسینه‌که‌ی پاریس چی بوو؟

– ئاوی رووبار هه‌میشه سهر به‌رهو خوار ده‌پروات، واته‌ له‌ چیاوه‌ له‌و شویننه‌وه که‌ هه‌لده‌قۆلی و ده‌ست پیده‌کات به‌رهو خوار به‌رهو ده‌ریا ده‌پروات، ئاوی رووبار هه‌رگیز به‌ هه‌وراز و سه‌ربه‌ره و ژووردا نا‌پروات.

لیو گوتی: نه‌.

– یانی پاریس ده‌یویست بلی که‌ هه‌رگیز ناتوانی به‌بی ئوینونه بژی. چونکه‌ هه‌رگیز ئاوی رووباری ئه‌گزانته‌و بۆ سه‌رچاوه‌ی خۆی ناگه‌ریتته‌وه. حالی بووی؟

– به‌لی حالی بووم. ته‌واوی بکه‌.

رۆژگار ده‌پۆیی و پاریس و ئوینونه هه‌میشه پی‌که‌وه بوون و یه‌کتریان خۆش ده‌ویست.

لیو گوتی: پیم وایه‌ کۆتایی ئه‌م حیکایه‌ته‌ هه‌ندی غه‌مگین ده‌بی.

– به‌لی، که‌می.

– مه‌زنده‌م بۆی چوو بوو. به‌لام بۆ چ که‌سیک غه‌مگین ده‌بی؟ بۆ ئوینونه؟

– پیم وایه‌. به‌لام ئه‌مپۆ ناتوانم حیکایه‌ته‌که‌تان بۆ ته‌واو بکه‌م. چونکه‌ زۆر درێژه. سبه‌ینی ته‌واوی ده‌که‌م.

"3"

حیکایه تی پاریس و ئوینونه و سیوی زیڕین

لیو و لیا گوتیان: حیکایه ته که ی ئوینونه ته وای ناکه ی؟

- ئوینونه و پاریس بوون به ژن و میرد. به خوشی ده ژیان. هیچ خۆزیا یه کیان نه بوو نه وه نه بی که ژیان یان بهو جوړه بهرده وای بی. به لام روژیک له ئۆله مپدا، واته له مه له بهندی خوا وهندی یوناندا، قهره بالغی و ههراو ههنگامه یه که پهیدا بوو که نهو سه ری دیار نه بی.

تیتس که یه کی که بوو له خوا وهند بانوکانی ده ری و له گه ل پلیوسی "پاشای فتیا" دا زه ما وهندی ده کرد و هه موو خوا وهندان بۆ زه ما وهنده که هاتبون و دیارییان ده گه ل خۆدا هی نا بوو.

هفایستوس، که خوا وهندی ئاگر بوو ده ی توانی جوانترین خشی هه موو دنیا دروست بکات، قه لغان و رمی کی دا به پلیوس. پالاس ئاتنا ی خوا وهندی جهنگ و حیکمه ت کلاو خودیک و نیژه یه کی به دیاری بۆ هی نا بوو. پوسیدونی خوا وهندی ده ری و نه سپ، دو نه سپی به هه یبه تی جادی که مردنیان نه بوو له گه ل خۆدا هی نا بوو. ئافرو دوتی خوا وهندی نه شق و جوانی ده ستیک جلکی سه یر و زۆر جوانی پی شکه ش به تیتس کرد.

لیو پرسى: تیتس کی بوو؟ ژن بوو؟

- به لی.

- یانی خوا وهندی ش بوو؟

- به لی.

- نه دی نهو کابرایه ی که نیژه و نه سپیان بۆ دینا خوا وهند نه بوو؟

- نه، مرو ف بوو. تیتس چه زی نه ده کرد که شوو به ئاده میزادی بکات و هیچ خوا وهندی کیش قایل نه بوو بیخوای. چونکه خوا وهندان ده یانزانی نهو منداله ی که له تیتس ببی له بابی به هیژ تر ده بی، خوا وهندان نه یانده ویست منداله کان یان له خۆیان به هیژو توانا تر بی. به لام ئاده میزاد به پیچه وانه وه. چهز ده کهن مندالیان له خۆیان به توانا تر بی. بویه تیتس ناچار بوو شوو به ئاده میزادی بکات که نیوی پلیوس بوو پاشای فتیا بوو و نهو منداله ی که له پلیوس بوو، له خودی پلیوس و هه موو ئاده میزادی کی دی به هیژ تر بوو.

- ناوی منداله که ی چی بوو؟

- نیوی ئاشیل بوو. به لام ئیستا دیننه وه سه ر به زمی زه ما وهنده که و دیارییه کان.

به هار، دم به خه نده و پر له گول و گولزار هات. هاوین به قه رتاله ی گه وره ی پر له میوه ی بۆن خوش و هی شوی زیڕین، پایز به هی شوه تری و سیوه لاسوره ی کیوییه وه، به دوا ی یه کدیدا

هاتن. لاوانی دهنگ خوش گۆرانیان به تیتس و پلیوس دا هەلدا. پەنجا کیژ "ریزه" خوشکانی تیتس، دەستی یەکتریان گرتبوو و لەسەر لمی پرشنگدار دا دەرەقسین و هەلەپەڕین. خێر و ن، یەکیک بوو لە خواوەندانی ئەسپ شیو، هاتیوو زەماوەندەکە دەربارە "ناشیل" ئەو مندالەیی کە لە تیتس دەبوو، وەکو قارەمانیکی قژ زەرد کە هەموو دنیای بە ئازایەتی خۆی سەرسام دەکرد، قسەیی کرد. پاشان گانیمیدی خوشەویستی زیوس، لە کۆپەیی زیپان، هەنگوین و شەربەتی بۆ خواوەندان تێکرد. پاشان خواوەندان شاد و خوشحال، هەموو دەستیان بە خواردن و خواردنەوه کرد.

ئێروس ی فەرەزەندی ئەفرودیتش لەنیو داوەتکراوەکاندا بوو. وەکو دایکی خواوەندی ئەشق و جوانی بوو. مندالیکی قژ زەردی جوانی زیتەل بوو کە سووعبەت و شوخیانی دەگەل هەموواندا دەکرد و هەمیشە تیروکەوانی پی بوو. هەر کاتی ئادەمیزادیکیان خواوەندیکی بیویستایە زەماوەند بکات، یەکیک لە تیرەکانی دەهاویشت، تیرەکەیی بەر هەر کەسیک بەکووتایە، دەبووایە بیی بە هاوسەری ئەو کەسەیی کە ئێروس دەیویست. ئێروس لە شایەکەدا لە نزیکی بووکیو دەنیشتبوو، دەپروانییە دەورووبەر تا کەسیکی دەعووت نەکراو یان ئاژاوەچی بۆ شایەکە نەهاتبی، لەنکاو چاوی بە ئێریس کەوت. جوان دیقەتی دای. بەلێ ئێریس بوو دەیویست شەپرو ئاژاوە بنیشتەوه. ئێروس نەیدەویست ریگەیی ئەو کارانەیی بدات، چونکە چەندین جار عەیشو نۆشی لە هەمووان تێک دا بوو.

ئێروس بیرى کردەوه: ئێریس بۆچی هاتوو؟ ئەو تەنیا شەپرو و ئاژاوە نانەوهی گەرەکە. دەیهوی قسەیی ناشیرین بکات و خۆی بنوینی و تاخەلکەکە وەرەز نەکات واز ناھێنی. کەواتە باشتر وایە لیڤەیی وەدەرنیم.

ئێروس، بە گۆرجی و بیئەوهی چ کەسیک بییدینی، چوو بۆ لای ئێریس. – بۆچی هاتووی؟ ئیمە هەموومان لیڤە خوشحال و شادین و نامانەوی شەپرو ئاژاوە بقەومی. ئەمە جگە لەوهی کە تۆ دەعووت نەکراوی!

بی تەربیتییه بۆ شوینی بچی کە دەعووت نەکراوی! – تۆ من فیڤی تەربیت دەکەیی هەتیوهی بی ئەقل! ریک لەبەر ئەوهی دەعووتیان نەکردوم ویستم بێم بۆ ئێرە. بەرای تۆ ئەمە بی تەربیتی نییه کە منیان دەعووت نەکردوو؟ هەمووان من دەناسن. دەزانی چەندین جار داومن بە شەپرا!

– بەلێ، بەلام ئەمڕۆ باشترە کە لیڤە برۆی، تەمەشای ئەویندەر بکە، لەناو پیاوەکاندا، هۆو دوو مندالە، کە خەریکن بە یارییەکانیان بە هیمنی وازی دەکەن، بچۆ لای ئەوان، هەرکە هەستیان کرد لییان نزیک بویهوه، کچەکە یاری لە براکەیی دهوی و براکەیی نایهوی بیداتی، کچەکە بە زۆر دەیبا، لە ئەنجامدا دەبی بە شەریان و تۆش بۆ خۆت پییان پیدهکەنی. برۆ لیڤە برۆ. ئەمڕۆ وا چاکە تۆ لە ئۆلەمپ دور بی.

ئێریس بە دەم بۆلە بۆلەوه روویی و گوتی: من چ هەقم بەسەر ئەو مندالانەوهیه کە بۆ خو گەمان دەکەن! من دەمهوی لەو خواوەندانەیی کە دەعووتیان نەکردوم و لە ئێروس کە دەریکردوم تۆلە

بەسەنمەو. بەلێ تۆلەى خۆم هەر دەكەمەو. تۆلەى خۆم دەستینم، رییەك هەر دەدەۆزمەو و تۆلەى خۆم دەستینم، ئو، زۆر چاكە دۆزیمەو. با ئەنجامى بدهم. ئیرووس!

ئیریس، خۆی هەلدايه باخیکەو. باخیکى چپو پپو بەرەونەق بوو، داریکى تیدا بوو سیوی زیڤى دەگرت. یەكێك لەو سیوێ زێرانەى کردەو، شتیکی لەسەر نووسی و بۆ ئۆلەمپ گەرایەو. لەویندەر زیرەكانە و بى ئەوێ بیلێ ئیرووس بیدینى، سیوێكەى هەلدايه سەر میژەكە و یەكسەر هەلات.

لیو و لیا پرسییان: بۆ؟

– هەنووكە بۆتان دەرەكەوێ بۆ، كە خواوەندان ئەو سیوێیان لەسەر میژەكە بیدینى، و یستیان هەلێ بگرن و نووسینەكەى سەرى بخویننەو و بزائن چى لەسەر نووسراو. وەكو منداڵى لاسار و بى تەرییت یەكتریان دەلەك دەدا.

– ئەمە چییە؟

– سیوی زیڤینە.

– كى هیناوێهەتى؟

– بۆ كییه؟

– با منیش بیدینم.

– هەوێلجار، من دەمەوێ بیدینم!

– نا نۆرەى منە!

– نەخیر نۆرەى منە!

خواوەندان، بۆ خو خەریكى مشت و مپ بوون، هانكە هانکیان پیکەوتبوو، هاواریان دەکرد، بەشەر دەهاتن، یەکیان دەلەك دەدا، ئیریسش تۆزى لەولاترەو تەماشای دەکرد و كەیفى دەهاتى.

لیا پرسى: بۆچی؟

– چونكە توانى بووى، نەخشەكەى خۆى ئەنجام بدات، یانى لە ئۆلەمپدا ئاژاوە بنیتهو، ئەنجام زیوسى بابى مروقان و خواوەندان سیوێكەى هەلگرت و نووسینەكەى سەرى خویندەو.

لیو: چى لەسەر نووسرابوو؟

– نووسرابوو: "پیشكەش بە جوانترین خواوەند بانۆ" كاتى زیوس نووسینەكەى خویندەو. خواوەندانی ژن هەموو بیدەنگ بوون، خواوەندانی پیاویش هەر بیدەنگ بوون. بەلام هەر پاش تۆزێك مەگەر خوا بزانی چ هەراو هەنگامەیهك كەوتە نیو خواوەندانی ژن، خواوەندانی ژن بەتایبەتى سى جوانترینەكانیان، واتە پالاس ئاتنا، هورای هاوسەرى زیوس و ئافرۆدیت، لە هەموویان پتر دەیانقیژاند. ئیریس لە دوورەو و یستا بوو نیگای دەکردن و لەزەتى لەو ئاژاوێهە دەبینى كە نابوێهە. لەپەر دەنگیکى هەورە تریشقە ئاسا ئۆلەمپی هینايه لەرزە. هەموو بیدەنگ بوون. دەنگى زیوس بوو كە دەیگوت: – جوانترین خواوەند بانۆ ئەم سیوێ زیڤینە وەرەگرت. بەلام كى دەتوانى لەناو ئەم سى خواوەند بانۆیهدا، "ئاتینا، هورا، ئافرۆدیت" دا داوهرى بكات و

پیمان بلی کیهه یان جواتره؟ ئاشکرایه من ناتوانم و هیچ یه کیک له خواوهنده کانیشت ناتوان، کهواته دهبی داوه ریک هه لبرترین که جاویدان نهبی.

لیو پرسى: یانی چی جاویدان نهبی؟

– یانی که سیک بیت که چاره نووسی مردن بی، واته ئاده میزاد. چونکه خواوهندن نامرن، بویه جاویدان.

زیوس گوتی: له دهشتیکدا، له بناری کیوی ئیدادا، لایکی زور جوان به نیوی پاریس هیه. به خوی پی وایه کوپی ئیژیلا یوسی شوانه، به لام له حقیقه تدا شازادهیه، کوپی پریام شای پاشای تهراودهیه، پاریس دهکین به داوه ری ئه حاله. ئاتینا، ئافرو دیت و هورا بچن بولای ئه و هرمیسش له گه لیاندا بچی.

لیا پرسى: هرمیس کییه؟

– هرمیس خواوهندیک بوو که بالی هه بوو و سهروکاری کاروباری خواوهندنای دهکرد. زیوس سیوه زپرینه که ی دایه دهستی هرمیس، هرمیس هه رسی خواوهند بانوکه ی به ره و کیوی ئیدا رینوینی کرد و ئارامی بالی به سه ر ئوله میدا کیشا و شای و زه ماوه ند به رده وام بوو.

پاریس، له ژیر پیره دره ختیك دا له سه ر سه وزه گیا دانیشتبوو، ئوینونهش بۆ گولچنین چوو بووه لیژی. پاریس، چاودیژی په زه کانی دهکرد و بیژی له ئوینونه ی ئازیزی دهکرده وه و ههستی به خوشحالی و ئارامی دهکرد. له م کاته دا یه کیکی بیگانه ی له به رده م دا قوت بووه وه، ئه و بیگانه یه هرمیس بوو. سیویکی زپرینی به دهسته وه بوو و لاقی بالیان پیوه بوو. کاتی دهگه ل پاریس قسانی دهکرد، دهتگوت ده می ساله دهیناسیت.

هرمیس گوتی: پاریس، مه ترسه، بۆ ساتی په زه کانت به جی بیله و له گه ل مندا وه ره بۆ لای خواوهنده کان که له ئاسمانی را هاتوون بۆ لای تو. خویان نیشانی تو دده دن تا بزانی کامیان جواتره. ئه م سیوه بده به ویه یان که جواتره، دیاره ئه و خواوهند بانویهش له تو رازی دهبی.

لیو که په له ی بوو پرسى: سیوه که ی دایه کی؟ من ده لیم به ئاتینای دا، چونکه پیی جواتر بوو.

– ئیستا گوی بگرن، پاریس سه ری هه لپی. به دیتنی ئه و سی ژنه جوانه سه رسام بوو، تا ئه و ساته هه رگیز بیژی له وه نه دهکرده وه که ئه و پیایکی ئه وهنده گرنگ و گه وه به ی. به لام ئیستا وای هاته به ر زهین که که سیک دییه، یانی زرنگترین و به شانسترین پیای دنیا یه. له به ر خویه وه بیژی کرده وه که ده بی زور به خته وه بی و ئه م خواوهنده جوانانه هاوپی له گه ل خواوهندیکی بالداردا هاتوون بۆ لای ئه و. به لام به پیچه وانه وه، ئیدی له و رۆژه وه سه ریه شه کانی پاریسی به له نگاز دهستیان پیکرد.

لیو و لیا: بۆچی؟

– سه بر بکه ن، هه نووکه پیتان ده لیم. پاریس به بیدهنگی ده پروانییه ئه وان ئه و جا ئاتینا دهستی گرت و گوتی:

– وه ره کوپی پریام. وه ره خواوهندی جهنگ و حیکمهت په سند بکه. تو ده بی به گری له تهراوده بکه ی. ئه گه ر سیوه که به دیته من کاریکی وا ده که م بگه یه په ی حیکمهت و فره زانی. ئه گه ر

سیوہ کہ بدهیتہ من، من شاره کہت رزگار دهکم و دهتکم به به هیزترین جهنگاوہ.

هيرا گوتى: پاريس، سهيرى من بکه، من هاوسهري زيوسى بابى خواوهندانم، تو شازاده و کوپه شای، نهگهر سيوهکه بدهيته من، من دهتوانم بتگهيهنمه پاشايهتي و بتکهم به پاشايهکی گهوره. ههموو ئاسيا ديته ژيړ رکيځي تووه. فرهزانی و به هيږي به چ دهچيټ. گرنگ ئهويه فرهمانرهوا بي و فرهمانرهوايي خهلکي بکهيت، ولاتانت ههبي و بي ئهاندازه دهولهمنه و زهنگين بي.

ليو گوتى: پيم وايه هيرا شتيکي دروستي نهگوتبي.

– منیش ییم وایه.

لیا: منیش ییم وایه.

پاش ھیرا، ئافرۇدېت قەسەى کرد، ئەى پارىس، تۆ بېروانە ئافرۇدېت، خواۋەندى ئەشق، بەھىزى و فرەزانى بەکەلکى چى دى؟ فەرمانرەۋايى و دەۋلەمەندى چىيە؟ کوپى شا، تۆ دەبى رابوئىرى، ئەگەر سىۋە زېرېنەكە بدەيتە من، بىدەيتە ئافرۇدېت، ئەۋا ئافرۇدېت کارىكى ۋا دەكات جۋانترىن ئافرەتى دنيا، ۋاتا ھىلېن بىى بەھاۋسەرت، بۆ خۆت خەنى دەبىت، چونكە ھىچ شتېك لەۋە خۆشتر نىيە كە لەگەل ژنىكى جۋاندا بژى.

- گوٽ ببيٰ به هاوسهري؟ ئه دي پاريس پيشتر ئوينونهي نه خواستبوو؟

– با به‌لām له‌و دهوروزمانه‌دا پیاوان ده‌یانتوانی له‌یه‌ک هاوسهر پتریان هه‌بی. بزهی ئافرودیّت به‌راسی له‌به‌رچاوی پاریس جوان بوو. ئه‌نجام ئافرودیّت گره‌وی برده‌وه و پاریس سی‌وه زیڤه‌که‌ی دا به‌و. هیراو ئاتینا، بۆ ساتی به‌ بیده‌نگی لیی ورد بوونه‌وه و به‌ نیگای رق دایانبیژت، پاشان هه‌رسیکیان غه‌یب بوون. هیرمسیش غه‌یب بوو و هه‌موویان بۆ ئۆله‌مپ گه‌رانه‌وه. که ئه‌وان رۆیشتن، ئوینونه به‌ چه‌یکه گۆل و لا‌ولاوه‌وه به‌غار هاته‌وه بۆ لای یاریس.

پاریس گوتی: ئوینونه دهزانی که من کوپی شای ته روادهم؟ خواوه ندبانویان ئەمه یان پی گوتم.

ئۆينونە گوتى: من ئەمەم دەزانى.

- ئەدى بۇ يىت نەدەگۈتم؟

- چونکه باشتربوو نه یزانی. بۆ که سیکی وه کو تو باشتربوو وه کو شوانیک بژی. ئاوا به خته وهرتری. کی دهلی له کۆشک و باره گای پادشادا به خته وهر ده بیت و ده توانی به خوشی بژی.

ئۆيۈنۈ تاجە گۈلۈنە يەكى نايە سەر سەرى يارىس و لە تەنە شىتۈيىيە وە دانىشت.

- يَم بَلَىٰ ؕ ءَهُ سَيَّ زَنَهُ بُوْجِي لَهُ نُوْلَهُمِيه وه بُوْئِيْرَه هَاتَبُوْن.

پاریس، حال و حیکایه ته که ی له نووکه وه بو گێڕایه وه. به لام بو ئه وه ی ئوینونه زینه بی، هیچی ده رباره ی هیلین نه گێڕایه وه.

- ٺاٺينا، قهولي جي دايتي؟

– قهولی دامی که به هیّز و دانا و فرهزانم بکات.

— ٺهڊي هيرا به لڏي جي ڏاڍي؟

- به لینی دمی که بمکات به یاشا.

– ئەد ئافرۆدیت؟

پاریس نەیدەویست وەلام بداتەو، چونکە قەناعەتی وابوو کە ھەڵبژاردنەکە ی دروست نەبوو، ئیدی نامەوی بیر لە قەول و بەلێنی ئافرۆدیت بکەمەو. دەمەوی قەول و بەلێنەکە ی فەرمانۆش بکەمو ھەمیشە لە گەل تۆدا بم.

ئەوسا پاریس و ئوینونە دیسان وەکو جارێک لە گەل یەکیددا درێژەیان بە ژیانی خۆدا.

لیو پرسى: بۆ ھەمیشە پیکەو مانەو؟

– سبەینى ئەمەت بۆ باس دەکەم. ئەمڕۆ ئیتر بەسە.

"4"

پاریس و جەژن و ئاھەنگەکانی تەراودە

پاش ئەوێ ھرمیس وخواوەند بانۆیان بۆ ئۆلەمپ گەرانەو، ئوینونە و پاریس وەکو جارێک بەیەکەو درێژەیان بە ژیانی خۆیان دا. لى پاریس ئیدی وەکو جارێک نەبوو. چونکە بۆی بەدیار کەوتبوو کە داک و بابی شوان نەبوون. بەلکو بابی پریام شاو دایکی ھکوبای شابانۆی تەراودە بوون. بۆیەبیری تازە لە کەللە ی دا.

بیری دەکردەو، کە من کۆرە پاشا بم بۆچی دەبى شوانی بکەم؟ بۆ دەبى ئوینونە بخوازم و بیکەم بە ھاوسەر، نە بەنیۆ بانگە و نە کەسیک دەیناسى، ئەگەرچی زۆر جوانیش بى. کە بەتەنى دەبوو ھەمیشە بیری لەو شتانە دەکردەو، لى کاتى کە ئوینونە بۆ لای ئەو دەگەرپایەو و چەپکە گۆلى بۆ دینا، ئەو دەمە وای بیری دەکردەو کە تەنى لەگەل ئوینونەدا دەتوانى بەختەوەر بى.

روژى ھەوالى زانی کە پریام شای تەراودە، کە ئاھەنگى پێشپکى راکردن و بازدان و زۆرانی لە نیوان شواناندا سازداو، ھەر ھەموو ئەو لاوانە ی لە خۆیان رادەدیت بۆیان ھەبوو بەشداری ئەو ئاھەنگە بکەن، پاریس، بیری کردەو کە ئەویش بەشداری بکات. – من کۆرە پریام، نابى لیاقت و لیھاتووی و ئازایەتی خۆم پیشانی بابم بدەم؟ من کە باب و داکم شاو شابانۆن، لیڤە دانیشم چاودیری پەزان بکەم و لاوانى دى برۆن زۆرانبازی بکەن؟ منیش دەچمە ئەو پێشپکى، بى چەند و چۆن دەچم. ئەگەر سەرکەوم، ئوینونە دەبینى خەلاتى جوان جوانت بۆ دینمەو! ئوینونە بە دەنگى گیراو و غەمگینەو گوتى: ئەگەر براوہ بى، ئیدی گۆی بە من نادەیت و تا ماوہیەکی زۆر بۆ کیوی ئیدا ناگەرپیتەو لەویندەر، لە کۆشکی بابت دا دەمینییەو. پاشان بەرەو ھلاس دەچی و لەویندەرەو دەچیت بۆ ئەسپارتا و پاشان ھیلین، واتە جوانترین ژنى دنیا دەبینى و دەیخوازی و دەیکەیت بە ھاوسەری خۆت.

پاریس، بەسەرسامى پرسى: ئەم شتانە لە کوی دەزانى؟

پاریس له گهڵ کهسانی دی دا چوو پێش، گهییه مه یانیکی زۆر گهوره، تهخت و کورسی داریان به دهوری مهیدانه کهدا دانابوو له نیو شوینی ته ماشا کهرانه وه، شوینیکی تابهتی بو پریام شاو هکوبای ژنی، به گول رازینرابوو وه و کومه لیک له شازاده کان به جلی پوشته و پهرداخ و شاهانه وه له ویندهر بوون.

ئهو شوینه ی که پاریسی لی بوو و کورسی تیا نه بوو، خه لکی به پیوه ویستا بوون و پیکه وه قسانیان ده کرد. ته ماشای شازاده کانیان ده کرد و ناویانیان له یه کدی ده پرسی:

- ئهو گه نجه گه وره یه که به پیوه و له نزیککی شا ویستا وه کییه؟
- ئه وه هکتوری کوپی شایه، رامکهری ئه سپانه، به هیژترین جهنگا وه ری تهراوده یه.
- ئه دی ئه و پیاوه جوانه ی که زۆر گه نچ نییه و له نزیککی شابانو وه یه؟
- ئه وه ئانخیس، پس مامی شایه به هه رزه کاری سه ره رشتی گاگه له که ی شای ده کرد، پاشان خوا وه ندی جوانی "نافرودیت" ناشقی بوو.
- به لی راسته، بیستو وه، ده لێن "ئاینه ئاس" ی کوپی له ئافرودیته.
- ئه ها، ئه وه ش "ئاینه ئاسه" ئه وه ی که هه نووکه گه رایه وه و له گه ل هکتوردا قسه ی کرد.
- چه ند جوانه! کوپی خوا وه ندی جوانی، ده بی جوان بی.
- بیدهنگ، بیدهنگ! ئه و لاوانه ی به شداری پێشپرکی یه که م ده که ن خویان ده ناسین.
- کومه له لاویك خویان بو پێشپرکی یه که م که پێشپرکی غاردان بوو، ساز ده کرد.
- هه وه لجار دوو کوپی شا، پاشان غارده ریکی نیودار، پاشان لاوانی دی که که متر ناسرابوون، هاتنه به ره وه، پاشان، له دوا ی هه مووانه وه پاریس هات، پاریس جلوه برگی هه ژارانه ی له به رکردبوو، کراسیکی خوری ئه ستووری درێژی توخی له بهر بوو، که له نیو کراسی سپی ئه وانی دیکه دا وه کو په له یه کی ره ش ده ی نواند. خه لکی ده یانگوت: ئه و پیاوه هه ژاره کییه و زاتی په یدا کردو وه که له پێشپرکی شازادان دا به شداری بکات. ده که ویته دوا ی دوا وه، ئیستا ده ی بین. ده بوا یه که لکه له ی ئه م پێشپرکییه له سه ری خو ی ده ربکات.
- لاوه کان، کراسه کانیان دا که ند و له شی خویان به رووتی و چه وری خسته ئه و گوړه.

لیا پرسی: بوچی به رووتی و چه وری؟

- یونانییه کان، له پێشپرکی غاردان و زۆرانبا زیدا خویان رووت ده کرده وه و بو ئه وه ی به ئاسانی نه که ونه ده ستی هه ریفی خو و له ده ستیان بخزین به ده نی خویان چه ور ده کرد تا لووس بی. که هه موو لاهه کان، به به ده نی رووت و چه وره وه خویان ناساند یه کی که له خه لکه که گوتی: به راستی ئه و کوپه هه ژاره که ئیستا جله کانی دا که ند ناشیرین نییه. با بزاین چ کاریک ده کات.

ئیشاره ت درا، غارده ران وه کو تیر بو ی ده رچوون. هه وه لجار هه موویان پیکه وه بوون، پاشان هه ندیک تاویان سه ند و هه ندیک پاشکه و تن.

له کو تایی یه که م ده وره دا، پاریس، به گوژمیك، وه کو تیر ده ره پری و پێشی ده سته یه که له غارده ره کانی دایه وه و هه نگینی رکه به ری که وته نیوان خیرا که نه وه. ئیستا یه کیکیان ساتمه ی

داو كهوت، يهككي دي روههرووي لهمپهر بووهوه هاوسهنگي خوئي له دهستداو كهوت و له تهپوتوزدا غهرق بوو. تهنئي سئي كهس مابوونهوه كه ئومئدي بردنهويان ههبي، تروودسي كورپي شا، پوليتس و پارييس ئهمانه سئي پهرهسيكهه بالدار بوون و زهويان له دووي خوياههوه دهكيلا.

ليا گوتي: بهئي، دروسته. كه پهرهسيكان زور به نزمي دهفرن، ماناي وايه كه باران دهباريت. لهنگاو و لهنيو دلهراوكي و كپي و خاموشي خهكهكهوه، پارييس پيشي دوانهكهه دي دايهوه. ئيشارهت دراو به براوه دانرا. ههراو زهنا كهوته مهيدانهكه، چهپلهليدان و هاواري خهكهكه دهنگي دايهوه:

- بژي، بژي.

- ئهوه كييه، نيوي چيهه؟

- ئهويه كه جلي شواني لهبهربوو!

- بژي شوانه بژي.

- نيوي چيهه؟

- كي دهيناسيت؟

- دهمانهوي ناوي بزاني! بژي شوانه!

- ههز دهكهين ناوي بزاني.

لهنيو چهپلهليدان و ئافهريين و ستايشهوه، پارييس بهرهو لاي شا ريئويني كرا تا خهلاتهكهه وهربگري. ئهسيپكي رهشي جواني سهراپا به زيرو زيو رازاوهي درايي. پاشا دواي ئهوهي خهلاتهكهه دايه پارييس، ليي پرسى: تو كيي؟

- له كوئاي يارييهكاندا پيتان دهليم. بهر لهوهي كه بزانييت من كييم، پيويسه بزاني كه چ كاروباريك بهلهدم.

رويي تا خوئي بو پيشبركيي دووهم ناماده بكات، ئيست نورهه ههلداني قورس بوو، ئيدي قورسي بهرد يان ئاسن.

ياريانهكان، يهك له دواي يهك قورسهكهه يان ههلدگرت و به ههموو هيژ و تواناي خوياههوه ههليان دها. ههشاماتهكه هاواري دهكرد، ئافهريين! باشه!

بهلام ههموو ههشاماتهكه دليان لاي ئهوه بوو كه بزاني ئهوه لاوه نهناسراوه چون قورسهكهه ههلددا.

پارييس، دوا كهس بوو، كاتي پارييس قورسهكهه ههلگرت، ههشاماتهكهه كپ و كر بوو. پارييس له ههوادا ههلي سوپاند، ئهوجا به دهسته بههيژهكهه ههليدا، كاتي قورسي بهردهكهه كهوته سهه زهوي دهنگي دايهوه. لهههموو قورسه ههلدراوهكاني دي هيوهتر رويي بوو، هيئنده دوور كهوتبووهوه كه ئيدي نهدهبينرا. جاريكي دي ههشاماتهكهه ستايشي كابراي براوهيان كرد. ههشاماتهكهه هيشتا سوور بوون لهسهه ئهوهي ناوي ئهه لاوه بزاني. پارييس بو جاري دووهم چوو بو لاي پاشا تا خهلاتهكهه وهربگري. كلاوخوديكي پولاو چهپكيك پهري زيپرين و

سەرئێزەیهك بوو.

شا گوتی: ئەو نەناس، نیوی خۆتم پی بلی، چونکه زانیم چ کاریك به‌له‌دی. پاریس وه‌لامی داوه: هیشتا هه‌موو شتیكت نه‌زانیه. ئەو پاشا، ته‌نی له‌ پاش تاقیکردنه‌وه‌ی (بازدان) نیوی خۆم ده‌لیم. پاریس، پاش ئەوه‌ی عه‌ره‌قه‌که‌ی له‌شی وشك کرده‌وه، خوی شۆرد و له‌شی خوی چه‌ور کرد، ئەوجا ته‌یار بوو بۆ پازدانی. له‌م میهره‌جانه‌ی ته‌رواده‌دا باشتترین یاریزانی پازدانی له‌ هه‌موو ولاته‌ نزیکه‌کانه‌وه‌ هاتبوون، یه‌ك به‌ دوا یه‌کدا غاریان ده‌دا، که ده‌گه‌یی نه‌ شوینی دیاریکراو، له‌سه‌ر دوو پێیان ده‌وه‌ستان و به‌ هه‌موو هی‌زکیانه‌وه‌ پازیان ده‌دا. هه‌شاماته‌که‌ چه‌پله‌یان بۆ باشت‌ترینیان لی ده‌دا. هه‌موو چاوه‌نۆڕ بوون تا بزائن ئەو کابرا نه‌ناسه‌ چ کاریکی ده‌کات.

پاریس، پازیکی سه‌یری هه‌لدا: پازیکی خیراو گه‌وره‌. بۆری هه‌موو یاریزانه‌کانی دی دا. به‌ نیو چه‌پله‌ ریزانی خه‌لکه‌که‌دا بۆ جاری سییه‌م بۆ لای پاشا چوو. پاشا خه‌لاتیکی دایی بریتی بوو له‌: که‌وانیکی ئیسقان و خورجیکی پر له‌ تیر. ئەوجا بۆ جاری سییه‌م لی پرسی: - ئەو جه‌وان! تۆ کیی؟ نیوت چییه‌؟

پاشان پاریس ئەو پریاسکه‌ بچوکه‌ی کرده‌وه‌ که‌ له‌گه‌ل خۆیدا هی‌نابووی، پریاسکه‌که‌ هه‌ندی ده‌سرازه‌و په‌تۆی تیدا بوو که‌ شابانو هکوبا، خستبوونییه‌ نیو ئەو قولینه‌یه‌وه‌ که‌ کوپه‌که‌یان تینابوو به‌رله‌وه‌ی له‌ بێشه‌و لی‌راند فری بدن.

پاریس گوتی: ئەو پاشای ته‌رواده‌، پریامی مه‌زن، ئەو شابانو ته‌رواده‌، هکوبای به‌پیز، من پاریسی کوپی ئیوه‌م. ئەو نۆبه‌دارانه‌ی که‌ له‌ نزیکی شا بوون، روویان کرده‌ ئاپورا که‌ و هاواریان کرد:

- قاره‌مانی براوه‌ی یارییه‌کان پاریسه‌، کوپی پریامه‌.

ده‌م و ده‌ست هاواری شادی له‌ هه‌شاماته‌که‌وه‌ هه‌ستا: بزێ پاریسی کوپی شا! شا بانۆ به‌ ده‌م گریان‌وه‌ له‌ ئامیزی گرت، چونکه‌ پێشتر وایده‌زانی کوپه‌که‌ی مردووه‌. لیا پرسی: بۆچی ده‌گریا؟

- چونکه‌ خۆشحال بوو، له‌ خۆشیاندا ده‌گریا.

لیو گوتی: به‌لام خۆ هه‌ر ئەو بوو که‌ مندا له‌ ساواکه‌ی وه‌ده‌رنا.

- ئەدی بیرت نییه‌ چه‌ند به‌و کاره‌ ناره‌حه‌ت و غه‌مگین بوو؟

- به‌لام ئیستاش نه‌ده‌بوو خۆشحال ببی، چونکه‌ ته‌راوده‌ ده‌سووتی.

- ئیستا بیر له‌وه‌ نه‌ده‌کرده‌وه‌، ره‌نگه‌ بیر چووبی! ئیدی پاریس له‌ ته‌رواده‌دا مایه‌وه‌ و چوو تا له‌گه‌ل باب وداک و براو خوشکه‌کانی دابی. چوو تا له‌ کوشکی شادا بزێ. به‌لام ژیا نی تازیه‌ی وه‌کو خه‌ون ده‌هاته‌ به‌رچاو، وای ده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ له‌ ئۆله‌مپدا و له‌مالی خواوه‌ندانه‌، هیچ کاتیك کۆشکی نه‌وه‌نده‌ جوان، شازاده‌ی نه‌وه‌نده‌ شیک و جوان و جلو به‌رگی ریکی نه‌دیتبوو! زۆر خۆییانه‌ ره‌فتاریان له‌گه‌ل ئەودا ده‌کرد. هه‌موو شتیك بۆ پاریس گۆرابوو، کۆخه‌که‌ی ئیژیلا یوس، ئوینونه‌، په‌زان، و می‌رگوزاران شتانی زۆر دوور بوون و ئەو نه‌یتوانی بوو ته‌سه‌ریان بکات.

هه‌ندی جار وه‌بیری خۆی دیناوه: "ئوینونه کێ بوو؟ شوانکاره‌یه‌ک بوو، ئه‌گه‌ر به‌هاتبا‌یه‌ کۆشکی شا سه‌رسام ده‌بوو، بێگومان ئێره‌ی به‌ دل نه‌ ده‌بوو. ئه‌و بێشه‌و جه‌نگه‌لانی پێ خۆش بوو، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل خۆمدا به‌مێنابا‌یه‌ له‌ کۆشکی شادا نه‌ده‌ما‌یه‌وه‌".

پاریس نه‌یده‌ویست جاریکی دی بۆ کێوی ئیدا بگه‌ڕێته‌وه‌ و باب و داك و خۆشك و براکانی به‌جێبه‌ێڵی. پاریس به‌رده‌وام قه‌ناعه‌تی به‌خۆی ده‌کرد که له‌ ته‌رواده‌دا به‌مێنێته‌وه‌ و بۆ لای ئوینونه نه‌گه‌ڕێته‌وه‌.

لێ ئوینونه، به‌تاقی ته‌نی له‌ کێوی ئیدا ده‌گه‌ڕیا و نه‌یده‌توانی دلی خۆی بداته‌وه‌.

لیو، که دلی به‌ ئوینونه ده‌سووتا، گوتی: به‌لام حیکایه‌تی پاریس چه‌ند به‌ ناخۆشی ته‌واو بوو! - ته‌واو نه‌بوو، هێشتا حیکایه‌تیکی دی ماوه: حیکایه‌تی پاریس و هێسیونه. ده‌زانی هێسیونه کێ بوو؟ خوشکی پریام شابو. ئه‌و که‌سه‌ی که هه‌رقل له‌ چنگی ئه‌ژدیه‌ها رزگاری کرد و به‌ هاسه‌وری دای به‌ تیلامونی پاشای سالامیس.

- ئه‌مه‌شمان بۆ باس ده‌که‌ی؟

- ئه‌مڕۆ نا، رۆژیکی دی.

"5"

حیکایه‌تی پاریس و هێسیونه

پاریس له‌ ته‌رواده‌دا له‌ کۆشکه‌که‌ی بابیدا ده‌ژیا. هه‌موو خۆشیان ده‌ویست. هه‌موو ستایشی جوانی و لێهاتووییان ده‌کرد. که به‌ شه‌قامه‌کاندا ره‌ت ده‌بوو. خه‌لکی ده‌وه‌ستان و ته‌ماشایان ده‌کرد و ده‌یانگوت: چه‌ند جوانه‌، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ مه‌علوم بوو، ره‌فتارو هه‌لس و که‌وتی وه‌کو ئه‌وانی دی نه‌بوو، وه‌کو براو خوشکه‌کانی به‌ ئه‌ته‌کیته‌ نه‌بوو. خراپ نانی ده‌خوارد...

لیا گوتی: بێگومان به‌ دم نان خواردنه‌وه‌ ده‌می ده‌کرده‌وه‌. ئاخۆ چه‌ند زه‌حمه‌تی کێشاوه‌ تا فێر بووه‌ له‌ کاتی ناخواردندا دم نه‌کاته‌وه‌.

لیو گوتی: گه‌ڕێو ده‌که‌م، که له‌کاتی ناخواردندا، ئێسقانی مریشکی به‌ده‌ست ده‌گرت و ده‌یخوارد.

- به‌داخه‌وه‌ وایه‌، به‌لام ئه‌وی راستی بی له‌ زه‌مانی پاریس دا پاشایانیش ئێسقانی مریشکیان به‌ ده‌ست ده‌گرت و ده‌یانخوارد... چ کارێکی تریان له‌ ده‌ست ده‌هات؟، خۆ ئه‌وان مراک و چه‌تالیا نه‌بوو. تا ئه‌وکاته‌نه‌ که‌س که‌وچک و چه‌تالی دانه‌هێنابوو. به‌ ده‌ست نانیان ده‌خوارد، به‌لام به‌ زۆری له‌کاتی ناخواردندا خۆیان پاک ده‌شت.

پاریس هێدی هێدی فێر بوو که ره‌فتاری خۆی باش بکات، ئه‌گه‌ر جاران ده‌چووه‌ شوانی، ئێستا خه‌ریکی رم و مه‌تال بوو، ئه‌گه‌ر جاران مامۆستایه‌کی وه‌کو ئیژیولاسی هه‌بوو، ئه‌وا ئێستا

پیاوانی به هیژترو داناتری تهرواده، تهعلیمیان دها و ئهوهیان فیڕ دهکرد که شایستهی شازادهیهک بوو.

که پریامی شای تهرواده، زانی کوپهکهی تهبرییتی شازادان فیڕ بووه، گازی کرد و گوتی: پاریس، تو قسه کردن، چهک بهکار هیئان، ئهسپ سواری باش دهزانی و ئیستا وهختی ئهوهیه که کاریک بکهی.

پاریسی جوان، وهلامی دایهوه، فهزمان له توو جیبهجی کردن لهمن،
- تو دهزانی که ههرقل سالانیکی زۆر له تهروادهدا شهپی کرد، بابمی کوشت، هیسپونهی خوشکمی به زۆر برد و کردی به هاوسهری تیلامونی شای سالامیس.
- ناگادارم پریامی گهوره.

- ههرقل مردووه، بهلام تیلامون هیشتا زندووه، کهواته برۆ بۆ سالامیس و داوا له پاشا بکه که خوشکهکهه ویداتهوه. ئهگهر نهیویست بیداتهوه، له بری ئهوه زیڕ و زیوت بداتی یان یهکیک له جواترین لاوهکان، کهواته برۆ و ههول بده گوفتار و کردارت شایستهی شازادهیهک بی.

پاریس به قسهی کرد، کهشتی و چهک، و زهلامی ئاماده کرد، ئارد، شهراب، گوشت، چهک و جلی زۆری له کهشتیهکان بار کرد، ئهوجا بهرهو دورگهی سالامیس وهریکهوت.

پاش ئهوهی له دهریای ئیجه و دورگه پهراگهندهکانی تیپهپی، گهییبه سالامیس. بهلام به درێژیی سهفههرکه، کهشتیهکانی چهندین جار وهستان تا ئاو لهگهڵ خۆدا ههڵگرن. سهول لیدهرو و شازادهکان لهو دهمانهدا که ئامانهکانیان لهسهرچاوهکان پڕ دهکرد چهند جاریک گوئیان له دهنگی ژنیک بوو به نیوی هیلین که هاوسهری منلیوسی پاشای ئهسپارته بوو. ئهوهی که هیلینی دیتبوو دهیگوت: "هیچ ژنیک له دنیا دا بهقهده ئهو جوان نییه" ئهوهی که نهیبینی بوو، پڕ بهدل حهزی دهکرد بۆ ئهسپارته بجی تا بتوانی بیدینی.

که پاریس ئه ههموو ستایشهه هیلینی گوئی لی دهبوو، قسهکهی ئافرویدی بی دهکهوتهوه. بههر حال گهییبه دورگهی سالامیس. پاریس له کهشتی دابهزی، ویستی ههولجار و بهر له ههر شتی زیارهتی پهستگهی ئافرویدی بکات.

بهرهو پهستگهکه وهریکهوت. بهدهم ریوه گوئی له ئاوازی بوو گهنجیکی قژ زهره، که سازیکی به دهستهوه بوو، گۆرانی دهگوت. یونانیانی قهديمی پیاو دهگوت "ناشق".

لیو پرسی: گوت چی؟

- ناشقا، ناشقان هه شاعیر بوون و هه موسیقازان، خهڵکانی وهکو ئهوه ئهشارو ئهشاریان دهکرد. بهدهم ساز لیڤانهوه گۆرانییشان دهگوت. ئهوه ناشقانه خهڵکانیک بوون که شیعر زۆر جوانیان بهگۆرانی دهگوت. داستانی خواهندان، شازاده وقارهمانیان به شیعر و ئاوازهوه دهگوت، هه له بهر کولبهی ههژاراندا و هه له بهر بارهگای پاشایاندا گۆرانی و ئاوازیان دهگوت، خوشهویستی ههمووان بوون. پاریس که له رهخی دهریاوه بهرهو پهستگهی ئافرویدی دهپۆیی، گوئی له دهنگی گۆرانی لاویک بووکه دهیگوت:

"کی هیلینی، کیژی زیوس، شابانووی ئهسپارتهی نه دیوه، کی هیلینی خواهنیدی نیو

خواوه‌ندانی ستایش نه‌کردوو؟ بیگومان نه‌وکه‌سه‌ی که هیلینی نه‌دیوه، نازانی جوانی چیه،
 نه‌وکه‌سه‌ی که هیلینی نه‌دیتوو نازانی مانای به‌خته‌وه‌ری چیه؟ خوش به‌حالی نه‌وکه‌سه‌ی
 که‌توی مه‌به‌سته. به‌خته‌وه‌ر ده‌بی نه‌وپیاوه‌ی تو بزهی به‌روودا ده‌ی! دلی ته‌ژی شیرینی ده‌ییت
 و روحی له‌نورا ده‌دره‌وشیته‌وه.

پاریس گوئی ده‌گرت و له‌دلی خویدا ئاره‌زووی دیتنی هیلینی نازداری ده‌کرد که ئافرویدی
 قه‌ولی دابوویی بیکات به‌هاوسه‌ری. خو‌ی به‌پرستگه‌که‌ی ئافرویدی‌تداکرد، چه‌ندین دیاری بو
 خواوه‌ند هی‌ناوو: کاروژله‌یه‌کی سپی، دوو کوتری رازوه به‌گولی روزو شمشاد. دیارییه‌کانی
 له‌سه‌ر می‌زه تایبه‌تییه‌که‌ی پرستگه‌که‌ی دانا و وه‌درکه‌وت و به‌ره‌و کو‌شکه‌که، واته‌به‌ره‌و باره‌گای
 تلامون پاشا رو‌یی.

– تیلامون، پاشای سالامیس، من پاریسی کو‌ری پریام و له‌لایه‌ن پریامی پاشای ته‌رواده‌وه
 هاتوم.

تیلامون شا، که‌له‌سه‌ر ته‌خت و له‌ته‌نیش‌ت شابانو هیسوونه‌وه دانیش‌تبوو پرسى:

– پریامی پاشای ته‌رواده چی له‌من ده‌وی؟

– ده‌زانی که هیسوونه‌ی خوشکی پریام، کاتی خو‌ی هه‌رقل رفانی و دای به‌تو، چونکه پریامی
 شای ته‌رواده، له‌بری هیسوونه نه‌زیری هه‌بوو نه‌زیوو نه‌جلوبه‌رگی زی‌پ‌دۆزی و نه‌که‌نیزه‌کی
 جوان، جا ئیستا هیسوونه‌ی ده‌وه به‌شای ته‌رواده و نه‌گه‌ر نایدیه‌ته‌وه له‌بری نه‌وه زی‌و و زیوو،
 که‌نیزه‌کی جوانو جلوبه‌رگی زی‌پ‌دۆزی ده‌ی، تا من له‌گه‌ل خو‌مدا بیبه‌مه‌وه و بام خو‌ش‌حال بکه‌م.

تیلامون، ملی بو داواکانی پریام نه‌داو گوتی:

– تو زور گه‌نجی، نه‌ی شازاده، ره‌نگه به‌باشی نه‌زانی نه‌و سه‌ربوره چۆن بوو، هیسوونه‌ی
 هاوسه‌ری نازیم، راسته‌له‌لایه‌ن هه‌رقله‌وه درا به‌من، به‌لام هه‌رقل بو‌یه دای به‌من چونکه له‌شه‌پ‌دا
 سه‌رکه‌وتبوو. نه‌وه‌یان پی نه‌گوتوو؟ لایومیدونی بابی باوکت، قه‌ولی به‌هه‌رقل دابوو که نه‌گه‌ر
 هیسوونه‌ی رزگار بکا نه‌و دوو نه‌سپه‌ی سحراییه‌ی بداتی که زیوس به‌دیاری دابووی پی. به‌لام
 باپیرت ژیان بووه‌وه. نه‌وسا هه‌رقل له‌ته‌رواده‌دا شه‌پ‌ی کرد، لایومیدونی کوشت و هیسوونه‌ی
 به‌دیالی گرت و نه‌مه‌ش هه‌قی خو‌ی بوو، خو‌ نه‌گه‌ر من به‌هاوسه‌ری قه‌بو‌لم نه‌کردبایه‌ ده‌بووا
 کاره‌که‌ری بکات. جا بو‌یه من هیچ شتی‌ک به‌پریام ناده‌م نه‌ی شازاده‌ی لاو. بو‌و و نه‌م په‌یامه‌م به
 بابت، شای ته‌رواده رابگه‌یه‌نه.

پاریس، ویستی وه‌لام بداته‌وه، به‌لام له‌و کاته‌دا شابانو هه‌ستاو به‌ده‌نگی‌کی ناسک گوتی:

– پاریس، برازای خو‌شه‌ویستم، له‌وه‌ی پتر له‌سه‌ری مه‌پ‌و. من و پریام نه‌سیری جه‌نگ بووین،
 ده‌شیا چاره‌نووسمان له‌مه‌ دژوارتر بی. به‌لام تیلامون داوای له‌من کرد که شووی پی بکه‌م و
 کردمی به‌شابانو و من توانیم یه‌کی‌ک له‌دیله‌کان که پریام بوو له‌زندان نازاد بکه‌م. پریام ناتوانی
 داوای هیچ له‌تیلامون بکات. بو‌و نه‌ی شازاده‌ی گه‌نج و جوان، به‌پریام بلی که خوشکه‌که‌ی هه‌تا
 هه‌تایه خو‌شی ده‌وی.

پاریس له‌کو‌شکی پاشا وه‌درکه‌وت و به‌ره‌و ره‌خی ده‌ریا که که‌شتیوانان له‌وینده‌ر چاوه‌ن‌و‌ری

بوون، وهڤكهوت. له رهخى دهريادا ئاشقه لاههكه بهدهم سازليدانهوه، ئهم ئاوازهى دهگوت: "چ كهسيك هيليني شابانوئى تهسپارته، گولئى جوانيى نهديتوه؟ هيلين به بزهي شيريني، هيلين بهبئى پهچه، كاتئى لهنيو هاودهمانى خويدا ههنگاو دهنئى. لهتو وايه مانگهو لهنيو تهستيران دا به تاقى ئاسمانهوه دهرهوشيتهوه. هيلين به قزئى وهكو تريفهيهوه، به چاوانى وهكو دهريايهوه، به قهد خواوهندان و وهكو نهوان نه مرو جاويدانه."

پاريس سواري كهشتى بوو، پر بهدل حهزى دهكرد هيلين بديني. پاريس به هاوپرياني گوت: هه نوو كه وهختى حهركهته. پهتهكان بكه نهوه و چاروكهكان بهرز بكه نهوه. هاوپريان به گوئى فرماندهيان كرد، پهتهكانيان كردهوه. بهيداخهكانيان راست كردهوه، چاروكه سپييهكانيان راكيشايهوه. بايهكى خووشى ههلكرد و چاروكهكان كهوتنه شهكانهوه. ئاوى شين ئاوازي دهرياي دهگوت. ههتاو له ناوهندي ئاسمانئى بوو. ئاو له پشت سهولهكانهوه وهكو زيوى رهوان و زير دهرهوشيتهوه. ئاشقهكه ههر بهو دهقهوه گوراني دهگوت و سازى ليدهدا.

- فرمان بده ئهئى كوپى پريام، بهرهو كام رهخ، كهشتياني رهش به چاروكهئى سپى بگيرينهوه؟
- بهرهو كه ناري هيلاس بگهريتهوه. دهبي له كه نارهكاني لاهه دايمون، له ولاتى شاميلايوس و شابانو هيلين لهنگهر بگريين، سهول ليدهران، به هه موو تواناو كهوتنه سهول ليدهران و بايهكه كهشتياني رهشى بهرهو لاهه دايمون هيدي هيدي دهبرد. وهكو چون كه كهشتييهكان دهچوونه پيشئى و پاريس و خهلكى تهرواداي بهرهو هيلين دهبرد، منيش حيكايهتيكى ديكه دهريارهئى منلايوس و خيزانهكهئى باس دهكهه.

"6"

حيكايهتي مالباتي مينلايوس

لهزهماني زور كوئندا، له ولاتيكي زور كوئندا، دوو برا هه بوون. يهكيكيان نيوى تيبست و ئهوى تريان كه زاواى شا بوونيوى ئاتيره بوو.

ئاتيره و تيبست بهخوينى سهري يهكدي تينوو بوون. تيبست، هاوسهركهئى ئاتيراي رفا نديبوو و ئاتيراش برا خيانهتكارهكهئى ترو كردبوو و له ولات وهدهري نابوو. تيبست بي مال و مالبات لهم دنيايهدا سهركهردان بوو بوو. بهلام ئاتيرا ههر بهوهنده سوكنايى دلئى نهدههات كه براكهئى بهسهركهرداني و دهرهدهري بديني. دهيويست تولهيهكى سهختري لئى بسهني.

سسئى مندالئى تيبست له كووشك و بارهگاي ئاتيرهدا دهريان: دوو كووپ و كيژيكي مندال. ئهم مندالانه لهگهله مندالهكاني ئاتيرهدا دهريان و پيكهوه گههوه ههلسوكهوتيان دهكرد. پاش ئهوهئى بابيان وهدهرنرا، نهوان ههر له كووشكى پاشايهتيدا مانهوه. ئهمانه هيچيان لهمهه خيانهتكارى بابيانهوه نهدهزاني، ئيدي هاپو ئاتيره و ئاگامهمنون و مينلايوس ئاموزيان خوش دهويست.

روژی ئاتیره، هەر پینچ مندالەکهی بیینی که بۆ خو سەرگەرمی گەمە و کایە بوون. بیریکی زۆر زالمەنە لەکەللە دا وئیدی وازی لێنەهینا. دەویست گۆشتی مندالەکانی تیست، دەرخواردی "تیست" بدات. بەلێ ئەمە جۆرە تۆلەیهک بوو. یەکیک لە سەربازەکانی گاز کرد و گوتی:

دەمەوی دوو مندالە هەراشەکهی تیست بمرن. پاش ئەوی هەردووکیان کۆشت بیانیهینە نە من. پاشان بچۆ بە دوی تیست ی برام داو بە زمانی منەو پێی بلێ که دەمەوی مەسلەتی دەگەڵ بکەم و لەگەڵی ئاشت بێمەو و دەعوەتی بکە بۆ کۆشکەم.

سەربازەکه، هەردوو مندالە گەرەکهی تیستی کۆشت و هیانیهی لای ئاتیره و شای بی رحم و بەزەیی هەردووکیانی کۆت کۆت کرد و میوانیهی گەرەهێ سازدا. تیست هاتە کۆشک. ئاتیره بەدەم ئەم قسانەو "ئیدی هەموو شتی سەراپەو و دەبی دۆستی یەکدی بین" خۆلکی نان خواردنی کرد.

"تیست" یەش باوەری کرد و دەعوەتەکهی قەبول کرد. خەلکیکی زۆر دەعوەت کرابوون. ئاتیره، لەسەر مێزەکه کۆتە گۆشتی بنیادەمی لەت لەتکرد و خۆلکی میوانەکان و براکەیی کرد که بخۆن. میوانەکان لەو گۆشتەیان هەلگرت و خواردیان. تیستیش لەو گۆشتەیی خوارد. بە ئاسوودەییو دەیخوارد. چونکه وای بیردەکردەو که بەراستی ئەمە میوانداری ئاشتبوونەو یە و بەم بەخشنەوییە خۆشحال بوو.

لێ لەپەر روانیهی دەموچاوی براکەیی. براکەیی پێدەکەنی. پێکەنینیکی سامناک. خۆین لە دەمارەکانیا وەستا. لە هەموو شتیکی حالی بوو. دەستی لەخواردن کێشایەو. پاروکهی دەمی تەفاندەو. بەدەم هاواری سامناکەو خۆی بە عاریدادا. دەنگ و حالی ترسناک بوو. تووک و نەفرینی دەکرد که خراترین دەرد و بەلە بەسەر مال و مالباتی ئاتیره دا بباریت. بەدەم هاواریو، لەسەر عاردهکه تلی دەدا. ئەوجا بەدەم هاواریو هەستا. ئەویندەری بەجیهشت. دوبارە وەکو سەگیکی وێڵ و دەر بەدەر بوو. زۆر لە ئاتیره بەداخ بوو. هەرچی بەلە هەبوو بۆ ئەوی دەویست.

لێ ئاتیره، هیشتا هەر رازی نەبوو، رقی نەدەنیشتەو. چونکه رق وەکو ئاگریکی نادیارە که زەنگی دەخوات و هەستی تۆلەئەستینی بەهێز دەکات. تەنیا خۆشەویستییه که بتوانی دای بمرکینیتەو. ئاتیره هیشتا قایل نەبوو و هیشتا بیرى لە تۆلەیهکی دی دەکردەو. ژيانیکی نارهەت و تاریکی هەبوو. ئەنجام توانی براکەیی دەستگیر بکات و لە زیندانی باوی.

مندالەکهی دیکە تیست لە مالی ئاتیره دا گەرە دەبوو و ئاتیره هیشتی که لەگەڵ مندالەکانی خۆیدا، واتا لەگەڵ ئاگامەنن و مینالیوس دا پەرەردە بکری. مندالەکهی تیست نیوی ئارێست بوو. ئەم مندالە گەرە و تۆکمە و بە خووە بوو نەیدەزانی بابی کییه. کاتی ئارێست باش گەرە بوو، هیز و توانای پەیدا کرد. دەستی شمشیری گرت، ئاتیره گازی کرد و گوتی:

ئارێست، تۆ دەزانی که براکەم چەند خراپەیی دەگەڵ کردووم. ئیستا کی وا لە زیندانە و بە زنجیر بەستراوەتەو. بەلام لە گوینە هەلێ و مانێ ئەو بۆ ئیمە ببی بە خەتەرێکی گەرە. جا بڕۆ و تیست بکوژە. پاشان وەرەو بۆ لای من، دەچمە پەرستگەکه. دەمەوی قوربانیهی بە خواوەندان پێشکەش بکەم.

ئارڻىست، شمشىڧرە گەورە و جوانەكەى، كە ديارىى دايكى بوو. هەلگرت و يەكپى بەرەو زىندان چوو. كە چوو نىو زىندانەكەو بىنى كە تىيىست لە سوچىك دا هەلتروشكاو. زنجىرى ئەستور لە دەست و پىي دا، قژى بژ و شىواو ئالۆزكاو، رەنگى قاوہىي، چاوانى پىر بىرقەى رق و توپەيى... يەكجار بە زنجىرەكانى نارەحەت بوو.

هەر كە شمشىڧرەكەى بەدەستى ئارڻىستەو بىنى، چارەى گۆرا. لەپىر توپەيەكەى رەويەو و ماسولەكانى دەموچاوى خاو بوو.

ئارڻىست و ئىستاو بەبىدەنگى تىي پوانى.

– ئەى لاو تۆ كىي؟ ئەم شمشىڧرە كى داويە بە تۆ؟

– ئەمە دايكم ويى داوم. شمشىڧرىكى تىژە و هىچ هەلە ناكات، ئىستا دەزانى.

– گووت، دايكت؟ ئەدى دايكت لە كىي وەرگرتووە؟

– لە بابم كە من هەرگىز نەمدىتووە.

– بەلام ئەم شمشىڧرە هى منە. من بابتەم! شەويك، لە جەنگەلەيى پىرۆزدا لە پالاس. كە ئاشنايەتيم دەگەل دايكت دا پەيدا كرد، ئەو ئەم شمشىڧرەى لای من دانا. باش سەير بكە! پىروانە نزيكى دەسكى شمشىڧرەكە: گۆلە هەنارىكى لەسەر هەلەنراو: من هەلم كەندوو. من باوكتەم ئىستا حالى بووم كە ئاتىرەى برام ويستوويەتى چ بكات، ويستوويەتى كە تۆ بە نەزانستە بابت بكۆژى! پاشان پىت بلى كە تۆ بابت كوشتوو!

ئارڻىست بە بىدەنگى گويى دەرگرت. هىشتا تۆزى دوو دل بوو، بەلام وىپراى ئەووش تا رادەيەك قەناعەتى هينابوو.

– وەرە لای منەو. ئارڻىست كوپی خۆم! وەرە با دەستەكانت بگرم، پىروانە چاوەكانت و نەوازشت بكەم، وەرە با پىكەو بىر لەتۆلە بكەينەو، تۆلە لە ئاتىرە كە بى بەزەيى ترين پىاو.

لىو گوتى: هەق نىيە تۆلە بسەنىتەو؟

– ئىمە نابى تۆلە بسەنىنەو، چونكە ئىمە دەزانين كە تۆلە سەندنەو شتىكى زۆر ناشىرينە. بەلام ئەو سەردەمانە خەلكى ئەوەيان نەدەزانى. خەلكى ئەو سەردەمانە لە ئىمە خراپتر بوون. هەموو خەلكى كەمىك كىوى و هوقى بوون. يونانيانى كۆن كە شارستانىترين خەلكى دنيا بوون. پىيان وابوو كە تۆلە شتىكى جوانە.

ئارڻىست هەنووكە زۆر شتى بۆ دەرەكەوت! ئەو ساتە زۆرانەى بىر دىناو كە ئاتىرە بەنەفرەتەو سەيرى كردبوو. گۆلە هەنارەكە بەسەر دەسكى شمشىڧرەكەو بوو! تەنى خاوەنى راستەقىنەى شمشىڧرەكە دەى توانى ئەو نيشانەى بناسىتەو.

ئىستا تۆلەكردنەو ئاسان بوو. ئاتىرە لە پەرستگەكەدا چاوەنۆپى ئارڻىست و هەوالى مەرگى تىست بوو. ئارڻىست بابى ئازاد كرد و شمشىڧر بەدەست بەرەو پەرستگەكە رۆيى. لەویندەر ئاتىرەى بىنى كە بەرخى بۆ خواوەندان دەكردنە قورىانى. ئاگامەنن و میناىوسش لەویندەر لە دەف بابيان بوون. ئارڻىست لەشا نزيك بوووەو تا قسەى دەگەل بكات. بەلام كە تەواو نزيكى بوووەو. بەر لەوەى ئاتىرە بتوانى زار هەلینى. شمشىڧرەكەى كرد بە دلى دا. شا بى روح و گيان

كهوتەسەر زهوى. رێك بهو زهريهيه كوژرا كه فيرى برازاكهى كردبوو. ههراو ههنگامه و هاوارى خهلكى له په‌رستگه‌كه‌وه هه‌ستا و زۆر كه‌س‌يش بريندار بوون. به‌لام كه‌ ئاژيسته‌ به‌دوى پس مامه‌كانيدا گه‌را، نه‌ى بينين. كي‌وه چوو بوون؟ له‌وه‌يه خويان شار‌د بووب‌يته‌وه؟

ئاژيسته‌، پرسياى له‌ هه‌موو نۆبه‌داره‌كان كرد. به‌لام هه‌موو گوتيان كه‌ نه‌يانديتوون. ته‌نى يه‌ك سه‌ريان، كه‌ شازاده‌ بچوكه‌كانى خو‌ش ده‌ويست ده‌يتوانى به‌ ئاژيسته‌ بل‌ى كه‌ له‌ كوى بويان بگه‌رئ. به‌لام نه‌و سه‌ربازه‌ واى نواند كه‌ ون بوون.

"7"

هه‌ردوو شازاده‌ ئاگامه‌منون و مينلايوس

له‌ سال‌ و عه‌يامانى زۆر كۆندا، به‌يانبييه‌كى پايز كه‌ هه‌موو شتيك له‌ شه‌ونمدا ده‌دره‌وشايه‌وه، دوو كو‌پى لاو مات و بي‌ده‌نگ به‌ رێگا سه‌خت و به‌رده‌لانه‌كانى كو‌يستاندا ري‌يان ده‌كرد. پى ده‌چوو براين. له‌ راستيشدا برا بوون. هه‌ر دوو‌كيان قژيان زه‌رد و جوان بوو، غه‌مبار و چاو پر له‌ فرميسك بوون. به‌ تاقي ته‌نى به‌ره‌و چياو كو‌يستانان ده‌چوون. به‌لام وه‌كو خه‌لكى كو‌يستانان كراسى ئه‌ستوورى خوريان له‌به‌ر نه‌كردبوو. كراسه‌ سپييه‌كانيان له‌ زي‌ردۆزى دا ده‌بريقايه‌وه، پيلاوه‌كانيان وه‌كو پيلاوى پاشايان به‌ زي‌ر رازابووه‌وه، ري‌يه‌كى زۆريان برى، ماندوو بوون. له‌نكاو يه‌كي‌كيان كه‌ مندا‌ل تريو وه‌ستا.

– ئاگا مه‌منون، ئيدى ناتوانم رى بكه‌م، با تو‌زى ته‌نيا تو‌زى، ئيسراحت بكه‌م. شه‌وو روژي‌كه‌ به‌ري‌وه‌ين، ماندوو برسيم.

ئاگا مه‌منونى براگه‌وره‌، روانبييه‌ ده‌وروبه‌ر چ كه‌سيكى له‌ كو‌يره‌ رێگاگه‌ى لي‌ره‌واردا نه‌بينى، جگه‌ له‌ ورشه‌ى گه‌لاو په‌لكى داران، له‌و به‌يانبييه‌دا، چيتر نه‌ده‌هاته‌ گوى.

– نه‌ چ كه‌سيك دياره‌ و نه‌ چ ده‌نگي‌ك دى. زۆر له‌ شاره‌وه‌ دوورين؟ له‌ ئاژيسته‌ ده‌ترسم. بي‌گومان دوامان ده‌كه‌وى.

– مينلايوس، براكه‌م، تو‌زيكى دى برۆ، يه‌ك تو‌زى دى! لى مينلايوس، كه‌وت. چاوانى نوقاندن و چ وه‌لاميكى نه‌دايه‌وه. ئاگامه‌منونى براى زۆر ترسا. وايزانى براكه‌ى مردوو. ده‌بى فرىاى بكه‌وم! ده‌بى ري‌ى بده‌م ئيسراحت بكات و خواردنى بۆ په‌يدا بكه‌م.

ئاگامه‌منون گويى هه‌ل‌خست، له‌ دووره‌وه‌ ده‌نگي‌كى ژنه‌وت، له‌ ده‌نگى چيلا‌ن ده‌چوو.

– به‌لى ده‌نگى چيلا، كه‌واته‌ ده‌بى شوانكاره‌ و گاو‌انان له‌م ده‌روبه‌ره‌ هه‌بن، رزگار بوونمان مسوگه‌ره‌! ئاگامه‌منون براكه‌ى جوان دا‌پوشي، ديسان گويى هه‌ل‌خست. نه‌وسا به‌تاقي ته‌نى مى رىگاي گرت‌ه‌به‌ر. مينلايوس به‌ ده‌نگي‌كى كز و بى توانا له‌ براكه‌ى پارايه‌وه:

– ئاگامه منون، مه پۆ، به ته نیا جیم مه هیله!

– به جیت ناهیلیم، ده چم که سیک ده دۆزمه وه که یارمه تیمان بدات. دهنگی چیله کان زۆر دورور نییه، گویت لییه؟ دیاره شوانکاران له ویندهر هه، له وهیه ریگه مان بدهن که له مالی نه واندا ئیسراحتی بکهین. مه ترسه مینلایوس. زوو دهگه پیمه وه.

هه ولی دا ههستی، به لام نهیتوانی. ئاگامه منون، به نیو دار و درهختاندا، به رهو دهنگه کان، به کیوه که دا هه لگه را. هه تاو له لوتکه ی کیوه کانه وه ده دروشایه وه. دارستانه که له گه ل شه نه بای به یانیدا ده جولا.

لیو پرسى: چۆن، ده جولا؟

– درهختان هه موو به یانییه که وه کو ئیمه راده بن، گیاو گۆل و بنچک و ده وهن و بالدارى بچوک له زهت له روناکی و گهرمایى هه تاو ده بینن، لی ناتوانن بلین: ئه ی روناکی، ئه ی هه تاو سوپاس بو ئیوه! به لام به شیوازیکى دی سلاو له سپیده ده کهن. بالندان ده خوینن و ده فېرن. ئه نجام سه رانه رى دارستان له نیو هه تاو دا ده جولی. هه موو به یانی و سپیده یه که ئه م کاره ده کری، ئه و سپیده پایزییه ش هه مووان سلاویان له هه تاو ده کرد. دهنگی چیله کانیش که ناو به ناو له گه ل شه نه شهمالدا ده هات، له سلاوی به یانی ده چوو، به لام ئاگا مه منون گوئی له و سلاوی به یانییه نه ده بوو، له زهتی له که یف و شادی سپیده نه ده بینن. ئه و بیرى له بابى ده کرده وه که به خیانهت کوژابوو، بیرى له ئاژىستى هاوړی مندالی ده کرده وه. بیرى له په رستگه که ده کرده وه. بیرى له و دیمه نه سامناکه ده کرده وه که چۆن شمشیرکه به دلی شادا چوو. بیرى له هه راو هه نگامه ی نیو په رستگه که و له هاواری "کوړینه هه لین" ده کرده وه.

ئه و رۆژه سه ربازیک به ریى کردن و به خوی گه رایه وه. پاش ئه وه خویان له کوپره رییه کدا بینیه وه. هه ر رۆیشتن و رۆیشتن تا له شار دورکه وتنه وه. چونکه ئه و سه ربازهى پى گوتبوون که تیست ئازاده و خه ته ریکی گه وره هه ره شه له مان ده کات.

ئاگامه منون، به خه مبارییه وه به نیو درهختانى شکۆدارى پر له ئاواز و فرینى بالندانه وه تیده په رى. به ره به ره دهنگی هه یوانه کان نزیکتر ده بووه وه. باره بارى په زان ده هات. به رخۆله یه کی بچوکی سپى. به غاردان ده رکه وت. کوخته یه که له نیو درهخت و جیمه نه کانه وه به دیارکه وت. ئاگامه منون که خوی دابوو په نای دار به پروویه کی زه لام نیگایه کی کوخته که ی کرد. له به رده م کوخته که دا، ژنیکی جحیل، لای لایه ی بو منداله شیره خۆره که ی ده کرد و رای ده ژاندا. میرده که ی له نیو گیایه که دا مه ره کانی ده ده وشی، کچیکی مندال به خوشحالی و به ده م پیکه نینه وه دوو به رخۆله یه که که وتبوو تا بیگری، که که به ده م را کردنه وه گه ییه ئاستی ئه و درهخته ی که ئاگامه منون خوی دابوو پالی. تۆزیک سه رسام بوو. پاشان بۆلای دایکی غاریدا.

– دایکه، له ویندهر، له پشت دار به پرووه که وه پاشایه که به جلوه رگی زیپره وه خوی مات داوه، وه ره سه رى بکه دایکه.

– مه حاله! مه گه ر خه ونی پیوه بدینی! ئاه، راسته!

ئاگامه منون له په نای درهخته که هاته ی ده ری و به ده م قسه کردنه وه له گه لی به ره و کوخته که چوو.

ئەو وەزە و حالە شوانکارەییە، سام و تامی خووی هەبوو! نووکە ژن و میرد هەردووکیان لە نزیکى ئاگامەمنون بوون.

– من شا نیم، تەنیا کوپە پاشام. من و بڕایەکم رێمان گوم کردووە و ماندووین، دەتوانن یارمەتیمان بدەن و تۆزى نان و شیرمان بدەن؟ تا بگەڕێنەو؟ رێمان دەدەن لە پال ئاگرەکەتان دانیشین؟ زۆرتان لى مەمنون دەیین. بەلکو روژى لە روژان بتوانین چاکەتان بدەینەو.

ژنەکە بەمبەرەبانیەو گوتى: شازادە، باسى دانەوێ چاکە مەکە. ئەگەرچى هەژارین، بەلام ئەوەندەش هیچ و پوچ نین دەست بەرووی خەلکییەو بنهین. فەرموو ئەو شیرە بخۆ، ببورە لە قاپى سوالت دایە. تۆ فیڤى لە قاپى زێڤ و زیوودا شیر بخۆیەو. بەلام ئاگامەمنون ئاگای لە قاپى جوان یان ناشیرین نەبوو. شیرە نیمچە گەرم و دوکە لاوییەکەى وەرگرت و یەك بین خواردییەو.

– زۆر سوپاس، بەراستى ئینسانىکى چاکى. تکات لێدەکەم فریای براکەشم بکەو. لەولایەو، تۆزى لێرەو دوورە، ماندوو و برسى لە عاردى کەوتوو.

ئاگامەمنون بەرەولای مینالیوس کەوتە رى، شوانەکەش بە قاپىک شیرەو شوینى کەوت. ژنەکەش بۆ ئەوێ ئاگر بکاتەو و جیى حەوانەو بۆ میوانەکان ساز بکات، دەستى کرد بە کوکەرنەوێ چیلکە و گەلا.

شوانەکە و ئاگامەمنون، مینالیوس یان لەگەل خۆدا هیناو گەپانەو. لە خانووە پەرپوتەکەیاندا ئاگر کرابوووە. ئاگرەکە نیلە دەسووتا. دەنگى سووتانى دار دەهات. هەموو لەدەورى یەکدى روڤیشتن: کوپانى پاشا و خانەوادەى شوان. دایکى بێدەنگ بوو.

لیو پرسى: پاشان چى بوو؟

– پاشان؟ بوەستە تا ئەوان ئیسراحت بکەن. چونکە ئەو روژە کوپانى پاشا لە نک شوانە مانەو و سبەینى روژى دوایى دووبارە کەوتنەو رى. لە کوڤايدا، ئیستا کە زانیت ئاگامەمنون و مینالیوس دۆستیان پەیدا کردووە، دەتوانى بە خوشالاییەو سەبر بکەى.

"8"

پاشماوەى سەربورى
ئاگامەمنون و مینالیوس

ئاگامەمنون و مینالیوس لەمالى شوانە مانەو. دلنایام کە هیچ کاتىک لە ژياناندا ئەوەندە خوشال نەبوون.

مینالیوس، قسانی نەدەکرد. زۆر خوشحال بوو بەوەی کە بەرە بەرە ئیسراحتی دەکرد و گەرم دەبوو: شوانە و خێزانەکی لە ئاستی ئەم میوانە گەورانەدا هەستیان بەشەرمەزاری دەکرد و قسانیان نەدەکرد.

بەلام ئاگامەمنون کە بیری لە داھاتوو دەکردە، پرسی: ئەی شوانی میھرەبان، بلی بزانم تۆ ریگە ئەسپارته، شارە ناودارەکی شاتونداریوس دەزانی؟

– بەلی چەندین جار بۆ پەنیر فرۆشتن چووم بۆ ئەویندەر. ئەسپارته شارێکی جوان و مکومە. چیا دەوری هەر چوار نکالی شارەکی داو. تونداریوسی. شای ئەویندەر پیاویکی دلاو بەخشندە. لیدای شانبۆش گەردنیکی درێژی هەیە.

لیو پرسی: گەردن درێژی پەیوەندی بە حیکاتەکەو چییە، دەبی ئەو بزانن کە مەروئیکی باشە یان نا.

– راستە شوانەکە هەرچیپەکی دەزانی ئەوەی دەگوت. لیدای، بە گەردن درێژی بەنیوبانگ بوو نە بەباشی. شوانە دەیویست و بنوینی کە ئەویش ئاگای لە هەندێ شتە. خولاسە من وا تێدەگەم کە ئاگامەمنون لە شوانەکە باشتر چاکی و خراپییەکانی تونداریوس و لیدای دەناسی، چونکە هیچ پرسیارێکی لەمەر ئەوان نەکرد. تەنێ پرسیارێکی ریگەکی کرد.

– بە چەند روژ دەگەیتە ئەسپارته؟ تۆ دەتوانی ریگەکەمان پی نیشان بدەیت؟ شوانە گوتی: بەسەرچاوان ریگاتان پی نیشان دەدم. لی جاری دەگەل براکەتدا لەم کولبەییە بەندەدا پشووێک بەدەن. چونکە بەم حالەو تەوانای سەفەرتان نابێ.

ئەو دوولاو ئەو روژە و شەوی دواتر لە مالی ئەو مالباتە هەژارەدا مانەو، ئەوسا بۆ سەبەینیی دواتر بەرەو ئەسپارته وەرێ کەوتن. ھاوسەری شوانەکە، یەک سەبەتە نان و پەنیری بۆ ئامادە کردن تا لە ریگەدا پەکیان نەکەوێ شوانەکەش ماوێکی باش لەگەڵیاندا چوو و ھاوڕیتی کردن. ئاگامەمنون و مینالیوس دووبارە کەوتنەوێ. غەمگین بوون. بەلام بە ئەندازەی روژی پیشوو نا، چونکە تووشی مالباتیکی میوانپەرە بوو بوون و ئومیدیان کەوتبوو دڵ کە خەڵکانی دیکە وەک ئەو مالباتیان لی هەلبکەوێ.

هەر رویشتن و رویشتن تا لە ئەنجامدا گەییەنە دۆل و خەرەندیکی قول کە ئەسپارته لەویندەردا دروست کرابوو. لە بەرزییەو، شاریان بینی کە روباریکی وەک زێو بە ناویدا تێدەپەری. لە رەخیکی روبارەکەدا، لە نیو سەوزە گیادا، کیژانی پارچەلە، بە جلکی سپییەو کایەیان دەکرد. ئەو کیژە کە سەرپەرشتی کایەکانی دەکرد، کلیتم نیسترای کیژە گەورە تونداریوس بوو، ئەو کیژەش کە لەلایەو ویستا بوو، قژی لە شیوەی تاجدا بادەدا و دەھۆنییەو، هیلینی خوشکی کلیتم نیسترا، بوو. ئاگامەمنون و مینالیوس، درێژیان بەرێی خو دا و بەرەو کۆشکە شکۆدارەکانی شاتونداریوس رویشتن و لە نزیکی دەروازەکانی کۆشکدا وەستان. زۆر نەوستان. شا لە کۆشک وەدەرکەوت و لەسەر یەکیک لە تاویرە سپی و ساف و بریقەدارەکانی بەردەم کۆشک دا دانیش. کەستور و پولودیوکیسی کورپیشی لەگەڵیدا ھاتنە دەری. ئەوجا ئاگامەمنون و مینالیوس چوونە بەرەو. وەک عادەت و دابی هەمیشەیی، لە پیناوی داوی

شتیڤیدا له بهردهم پاشادا چۆکیان دادا. ئاگامه منونی برا گه وره گوتی:

– ئه‌ی شای دهسه‌لاتدار، تونداریوسی مه‌زن، تکات لی‌ده‌که‌ین، دوو به‌دبه‌ختی بی‌ ولات و بی‌ مالی بی‌ باب و داک، له لای خو‌ت گ‌ل‌ بده‌وه. ئی‌مه له نی‌و گه‌مارۆی دژمنانی‌ک‌دا‌ین که مه‌رگی ئی‌مه‌یان ده‌وی.

ئار‌یست ئاتیره‌ی بابمانی کوش‌ت‌وو‌ه. ئی‌مه له مسینی‌وه هه‌لاتین، ده‌نا ئار‌یست ئی‌مه‌شی ده‌ک‌وش‌ت. ئه‌ی پاشا، ره‌حمان پ‌یدا بکه‌، بیکه به‌ خاتری ئه‌وه‌ی که له‌لات ئازیزه‌، بیکه به‌ خاتری منداله‌کانت، بیکه به‌ خاتری ئه‌و خواوه‌ندانه‌ی که ده‌یانپه‌رستی. ده‌سته‌و دامین‌ت بووین و دال‌ده‌مان بده‌.

لیو پرس‌ی: چۆن بیکات به‌ خاتری خواوه‌ندان.

– به‌ل‌ی، نه‌ ده‌بوو ب‌ل‌ی مه‌عز بۆ ره‌زای خوا. چونکه یونانیانی کۆن یه‌کتا‌په‌رست نه‌بوون، به‌ل‌کو چه‌ندین خواوه‌ندیان هه‌بوو، و باوه‌ریان به‌ هه‌موویان هه‌بوو. بۆیه هه‌میشه ده‌یانگوت. بۆ خاتری خواوه‌ندان!

– به‌ل‌ی کات‌ی ئاگامه‌منون قسه‌ی ده‌کرد، تونداریوس، به‌سه‌رسامی ده‌یروانییه ئه‌و و براکه‌ی: ئایا به‌پراستی ئه‌و دوول‌وه کو‌پی ئاتیره‌ بوون؟ یانی ئه‌مانه ئه‌و دوو کو‌په‌ن که ئه‌و چه‌ندین جار له مه‌یدانی کایه‌دا له نی‌و چی‌مه‌ناندا دیت‌بوونی! به‌لام هه‌نووکه ده‌سته‌و ئه‌ژنۆ ده‌گریان! جله‌کانیان ناسک و ته‌نک بوو، ل‌ی پ‌یده‌چوو له‌ ری‌گه‌دا د‌رک ک‌ون ک‌ونی کرد‌بن، پ‌یلاوه‌کانیان به‌ زی‌ر رازاب‌وو‌وه‌، به‌لام ته‌پ و تو‌زاوی و د‌پاو بوون. هه‌لبه‌ته شا ده‌یویست یارمه‌تییان بدات! به‌لام چۆن له‌و لاوه تی‌یست بوو به‌خودانی مسینی و مه‌علوم نه‌بوو چه‌ند سه‌ربازی له‌ عۆده‌دا بوو، تونداریوس، لایه‌نگری ئاشتی بوو رقی له‌شه‌ر بوو له‌ شه‌ر بی‌زار بوو. بۆ یارمه‌تی دانی ئاگامه‌منون و مینالیوس ده‌ب‌وایه له‌شکر و قۆشه‌نیان بدات‌ی. تونداریوس بیرى له‌م شتانه ده‌کرده‌وه. ئاگامه‌منون که بی‌نی دو د‌له دووباره لی‌ی پارایه‌وه:

– ئی‌ستا ژیان و مه‌رگی ئی‌مه که‌وتۆته ده‌ستی تو‌. ئه‌ی پاشا فریامان بکه‌وه. به‌خو‌ت ده‌زانی هی‌شتا چه‌ند جه‌وانین و هه‌وه‌لی عه‌مرمانه. ژیان جوانه و نوری هه‌تاو بۆ ئی‌مه شیرینه، ئه‌گه‌ر تو‌ وه‌ده‌رمان بنه‌ی، ناچار ده‌بین شاره‌و شار بگه‌ریین و له‌وه‌یه له‌ جه‌نگه‌ل‌اندا بمینینه‌وه و له‌ برسان بم‌رین! ئه‌ی پاشا ده‌ستمان پ‌یوه‌مه‌نی! ئه‌گه‌ر تو‌ بمانپاریزی خواوه‌ندانی دۆستی چاکه‌کاران ده‌تانپاریزن.

شا گوتی: ئه‌ی لاوان، له‌ هیلاس دا شایان زۆرن، ئایا که‌سی‌ک هه‌یه که له‌من باشت‌ر کۆمه‌کتان بکات؟ من له‌ مالی خو‌م گ‌لتان ده‌ده‌مه‌وه. ری‌تان ده‌ده‌م ئیسراحت بکه‌ن. ج‌لک و خو‌اردنتان ده‌ده‌می. به‌لام که‌ حه‌سانه‌وه و تی‌ر بوون ده‌تانیرم بۆ لای نیستوری شای پولوس. نیستور به‌ داوین پاک‌ی مه‌نشوره. که‌سکی‌ی باش و به‌ توانایه و هه‌ر که‌سی‌ک ته‌گ‌بیریکی بو‌ی ده‌چیته‌نک ئه‌و. هه‌م ده‌تانپاریزی و هه‌م پ‌یتان ده‌لی چ بکه‌ن.

کو‌پانی ئاتیره‌، به‌ ده‌م گ‌ریان‌ه‌وه، جار‌یکی دی له‌ تونداریوس پارانه‌وه. له‌و کاته‌دا که چۆکیان دادا بوو ده‌پارانه‌وه و ده‌گریان، دووان له‌ کیژانی شا وه‌ژوور که‌وتن. یه‌کیکیان که هه‌نگاوی

پتهوی دهنه. کلیتم نیسترای کیژه گه وره ی پاشا بوو ئه ویتریان هیلین بوو. که به لای ئه و دوولاده رت بوون و به و حاله وه بینیان راوهستان و کلیتم نیسترا به ته و سه وه نیگای کردن. لی هیلین چوو بۆ لای پاشا و به سۆز و گودازه وه پرسى:

– ئه وانه چیه نه؟ بۆ ده گرین؟

ئاگامه منون دووباره سه ربورى خه مینی خۆیانی گێپرایه وه. مینالیوس بیدهنگ و رهنگ په ریوو، دهیروانییه شازاده هیلین که له به رانه بری دا چۆکی دادابوو و بۆ کوپانی ئاتیره ده پارایه وه.

– خۆتۆ ناتهووی ده ست به رووی ئه م لاه به له نگاز و لیقه و ماوانه وه بنه ی؟ وا نییه باوکی ئازیزم؟ من لیست ده پاریمه وه و و پیست ده لیم که ئه گهر رۆژیک براکانم لییان بقه ومی و داوای یارمه تی بکه ن، بیر بکه وه که ئه گهر پاشایه کی دی یارمه تییان بدات چه ند خۆشحال ده بیست؟

هیلین هینده به سۆزه وه تکای ده کرد و ده پارایه وه که تونداریوس نه ییتوانی بلی نه، جووته برای دالده دا. جلوه برگ و خۆراک و چه ک و سه ربازی دانی تا بتوانن دژی ئازیزست بجه نگن.

ئاگامه منون و مینالیوس، به سه رکردایه تی له شکریک دووباره هه مان ریگه یان گرته وه به ر. مینالیوس له ریگه دا هه ر بیرى له هیلین ده کرده وه. به لام ئاگامه منون بیرى له نیگای ته وس ئامیزی کلیتم نیسترا، له مسینی و له بابی کوژراوی ده کرده وه. له دلی خۆیدا ده یگوت: من به سه ر ئازیزست تیستدا سه رده که وم. وهختی سه رکه وتم ده گه ریمه وه بۆ لای تونداریوس. پاشان ده بم به پاشای مسینی و له گه ل شازاده کلیتم نیسترا ده زماوه ند ده که م.

"9"

سه ربورى

شازاده هیلین و شازاده مینالیوس

مینالیوس. به خه یالی هیلینه وه چوو شه ر و به هه مان خۆزیا و تاسه وه بۆ ئه سپارته گه رایه وه. چونکه کاتی ئه وى بینى بوو که له به رده م تونداریوس شادا چۆکی دادا بوو بۆ ئه و ده پاریته وه، دلی پیدچوو بوو و چه زی لیکردبوو. ئه گهر هیلین ئاره زووی گولیکی ده گمه ن و نایابی بکردایه. مینالیوس رووی ده کرده میڤرگ و لیڤه وارانى دور و به دووی ئه و گوله دا ده گه راو بۆی په یدا ده کرد و ده یه ینا بۆی.

ئه گهر هیلین له لیڤه وار و بیشه دا ئاسکی یان چه یوانه کیویه کی ده بینى و ده یگوت "چه ند جوانه، بریا هی من بوايه" ئیدی مینالیوس کیچ ده که وته که ولى و به غار دووی ئاسکه که یان چه یوانه کیویه که ده که وت و بۆ هیلینی ده هینا. لی مینالیوس هیچ کاتیک ده گه ل شازاده هیلین دا باسی زماوه ند و هاوسه ری نه ده کرد، چونکه ده یزانی هه رچی لاوانی هلاسه، هه چی قاره مانانی به هیڤ

هه، شایانی دهوله‌مه‌ند و زه‌نگین و کوپه‌شا، به‌ته‌مای ئه‌وه‌ن زهماوه‌ندی له‌گه‌ل بکه‌ن و چاویان له‌وه‌یه بیکه‌ن به‌هاوسه‌ری خۆیان. به‌لام مینالیوس هیچی نه‌ده‌گوت. هه‌ولێ دها شایسته‌ی ئه‌و بی، رۆژ له‌ دووی رۆژ باشت‌تر و به‌هێزتر بی.

لیا پرسى: شایسه‌ چیه‌؟

دایکه‌که‌ گوتی: لیو، شایسه‌ مانای چیه‌؟

لیو گوتی: ده‌یزانم، به‌لام ناتوام روونی بکه‌مه‌وه.

لیا گوتی: کێ بۆی شهرح کردویت؟

— که‌س، خۆم به‌ره‌به‌ره‌ فی‌ری بووم، ئه‌مه‌ شتی‌که‌ که‌ نایه‌ته‌ شروقه‌ کرن.

دایکی لیو گێری خواردبوو، به‌لام له‌ئه‌نجامدا ماناکه‌ی دۆزییه‌وه.

— ئه‌ها، واتای شایسته‌ بوون، یانی بتوانی لایه‌قی ئه‌و بی نه‌وه‌سایه‌ لیو؟

— به‌لێ، وایه‌: لایه‌قی ئه‌وه‌ بی. مینالیوس هه‌ولێ دها به‌دلێ هیلین بی و په‌سندی بکات و پاشان زهماوه‌ندی له‌گه‌ل بکات.

— پاشان بۆمان به‌دی‌ار ده‌که‌وێت که‌ زهماوه‌ند له‌گه‌ل هیلین دا کاریکی ئه‌وه‌نده ئاسانیش نه‌بوو. له‌ هه‌ر چوار نکالی هیلاسه‌وه‌ واتا له‌ هه‌موو لایه‌کی یۆنانی ئه‌م‌پرووه‌ که‌ ناوی هیلاس بوو، پاشایان، قاره‌مانان، میران ده‌هاتنه‌ دیتنی شازاده‌ هیلین و هه‌ر که‌ چاویان پیی ده‌که‌وت و ناشقی ده‌بوون و ده‌چوونه‌ نك توندرايوس شاو خوازیینیان ده‌کرد.

توندرايوس شا، تیا مابوو، نه‌یده‌زانی له‌نیو ئه‌م هه‌موو خوازیینیکه‌رانه‌دا کێ هه‌لبێژی‌؟ یه‌کی‌ له‌ خوازیینیکه‌رانه‌ ناشیلی رۆله‌ی تییس و پلیوس بوو، که‌ به‌هێزترین و نه‌جیبترین لاوی هیلاس بوو. به‌لام ناشیل زوو ده‌مرد و هه‌موو که‌سیش ئه‌مه‌ی ده‌زانی. چونکه‌ خواوه‌ندان به‌ ناشیل یان گوتبوو له‌نیوان ژیانیکێ کورتی شکۆدار و ژیانیکێ درێژی بی شانازی یه‌کی‌کیان هه‌لبێژی‌. ناشیلیش ژیانه‌ کورته‌که‌ی هه‌لبێژارد بوو، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر هیلین ببوایه‌ به‌هاوسه‌ری، به‌ زوویی بی‌وه‌ژن ده‌که‌وت. ئازاکسی کوپی تیلامونش هاتبووه‌ خوازیینی هیلین. ئه‌ویش قاره‌مانیکێ گه‌وره‌ بوو، سه‌ربازیکی زۆری له‌به‌ر ده‌ست دا‌بوو. خوازیینیکه‌ریکی دی دیومیدوسی کوپی گودیوس بوو ئه‌ویش هه‌م پاله‌وان بوو و هه‌م له‌لایه‌ن ئاتینای خواوه‌ندی جه‌نگ و حیکمه‌ته‌وه‌ پشتیوانی لێ‌ده‌کرا. یه‌کی‌کی دی له‌و خوازیینیکه‌رانه‌ فیلوکتیستی بوو. جه‌نگاوه‌ریکی به‌ نیوبانگ بوو. که‌ تیروکه‌وانه‌که‌ی هه‌رقلی به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت، که‌س نه‌یده‌توانی شان له‌ شانی بدات و له‌به‌ری بکوکی.

لیو پرسى: تیره‌کان جادویی بوون؟

هه‌لبه‌ته‌ پاتروکلوسی دۆستی ناشیل و مینالیوسی برای ئاگامه‌منون و ئودیسه‌ی پاشای ئیتاکاش هاتبوونه‌ خوازیینی. ئودیسه‌ یان ئولیس شازاده‌یه‌کی به‌ توانا و زیره‌ک و بنیاده‌میکێ زانا و زمان ره‌وان و پاراو بوو. ئه‌ویش وه‌کو ئه‌وانی دی هاتبوو بۆ ئه‌سپارته‌ تا له‌گه‌ل هیلین دا زهماوه‌ند بکات. خواستگاره‌کان هه‌موو رقیان له‌ یه‌کدی بوو، هه‌ر یه‌که‌یان هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ ئه‌گه‌ر هیلین بۆ ئه‌و نه‌بی، ئه‌وانی دی ده‌کوژی‌.

تونداريوس له نيو ئەم هەموو عاشقەدا، نە ئارامى هەبوو نە قەرار، بەردەوام لەبەرکردنەوهدا بوو. ئەگەر بېيارى بەدایە کە هیلین بە یەکیکیان بدات. ئەوا هەموو شازادەکانى دى تورە دەبوون و کەس نەیدەزانى چ دەقەومى، تونداريوس ئەقلى بە هیچ کوى پەندەگەيى، هەموو رۆژیک تکای لە شازادەکان دەکرد سەبر بگرن و پەلە نەکەن. لە دلى خويدا دەیگوت: تۆ بلى کەسیک پەیدا ببى و فریام بکەوى و لەم سەرىشەیه رزگارم بکات! تۆ بزانه بە هوى جوانى هیلینەوه تووشى چ گىچەلێک بووم! کلۆل خۆم! بەدەخت دەبم!

تونداريوس، مەسەلەکەى دوا دەخست، شازادەکان رۆژ لە دووى رۆژ پتر گوشاريان بۆ دینا، بەلام رۆژیک ئودیسە کە لەهەر هەموو خواستگاران ئاقلتر و بەپاریزتر بوو، لە رووى بەتەنگەوه هاتنەوه کوتى:

– پاشای ئەسپارتە، پيوستە تا زووه ئەم مەسەلەیه چارەسەر بکەى. دەنا رووداوى قورس لەبەر دەرباردا روو دەدا. نابینى خوازگاران هەراو هەنگامەیان روو لە زیادییە. ئەم وەزە و حالە ناچیتە سەر، دەتەقیتهوه.

– هەق بە تۆیه ئودیسەى دانا، بەلام تەگبیرم چیه؟ بریا هەمووان وەکو تۆ بن و لیم حالى بن، بەلام هەموویان وەکو تۆ بن، من زۆر دەترسم کە ئەگەر یەکیکیان هەلبژیرم ئەوانى تر رق لە من هەلگرن و هەموویان دژى من و هیلین و زاوا یە بگرن و پەلامارمان بدەن! تۆ دەتوانى تەگبیریکم بۆ بکەى؟ ناتوانى رێگەیهکم بۆ بدۆزییهوه؟

– ئەى پاشا، منیش بۆ ئەم مەبەستە ویستم قسەت لەگەڵ بکەم، تا تەگبیریکت پى بلیم، من چارەسەرم دۆزیوهتەوه. زۆریش ئاسانە.

– ئاسان؟ بەراستتە؟ بلى بزەم ئەو تەگبیرە چیه ئودیسەى دانا. ئەگەر تۆ یارمەتیم بدەیت، من تا ماوم مەمنونت دەبم. تۆ بەم کارە وڵاتەکەمان لە چەندین شەپرو شوپ رزگار دەکەى!

– پاشای تونداريوس، تەگبیرەکە ئەمەیه: پيوستە هەموومان لە دیوهخانى کۆشک دا کۆ بکەیهوه و یەک یەک سویندما بەدەى.

– چ سویندیك؟

– دەبى سویندما بەدەیت کە ئیمە لە نيو خۆمان داو دەرەق بە تۆ، بەهیلین و بە زاوا هیچ غەلەتیک نەکەین و هەر بەچاوى دۆستەوه سەیرتان بکەین، ئیدی بەمچۆرە هیچ جۆرە شەپک ناquéومى.

تونداريوس پاشا، لە خوشحالیدا لە پیستی خوى نەدەهیۆرى: سوپاس عەزیزم، زۆر سوپاس تۆمەز ئەم هەموو ستایشەى تۆ بە خۆپایى نییه. کەس لەتۆ بە ئاوەزتر نییه! جا من بە تەگبیرەکەى تۆ دەکەم. سوپاس. هەزار جار سوپاس.

پاشای ئەسپارتە، جارچی، واتە ئەو پیاوهى کە دەستوور و فرمانى شای بە خەلکی رادەگەیاندا، گاز کردە لای خوى:

– جارچی، هەرە هەر هەموو شازادەکان کۆ بکەوه. پێیان بلى کە من قریرى خۆم داوه. پێیان بلى با بین گویم لى بگرن. جارچی، بەلەز لە بارەگای پاشا وەدەرکەوت. کەوتە نيو شەقام و مەیدانان

به دووی شازادان و پاشایان و قاره‌ماناندا. هه‌موو ئاگادار کرانه‌وه و له دیوه‌خانی گه‌وره‌ی
کۆشکدا خپ بونه‌وه.

هه‌موو بێ قه‌رار و روح له مست له یه‌کیان ده‌پرسی: ده‌زانی قری‌ری تونداریوس شا چیه‌؟
تۆ نایزانی؟

ئودیسه، له نیو هه‌موویاندا به‌ بێ‌ده‌نگی چاوه‌نۆڕ بوو. رێک له‌م کاته‌دا پاشای ئه‌سپارته و
کیژده‌که‌ی وه‌ژوور که‌وتن، پاشا چوو هه‌ر ته‌ختی پاشایه‌تی و هیلینش له‌ ته‌نیشتییه‌وه
دانیشته‌. پاشا گوتی: شازادان قاره‌مانان و دۆستانی ئازیز، من ئه‌م‌پوکه‌ زاویه‌ک بۆ هیلین
هه‌لده‌بژێرم، به‌لام به‌رله‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ بکه‌م ده‌بی له‌به‌رده‌م من و هیلیندا سویند بخۆن.

– سویندی چی؟

– کام؟

– بیلین!

– سوینده‌که‌ بلین!

– هه‌ر سویندی‌کتان بوی، بۆتانی ده‌خوین!

– سویند ده‌خوین و ته‌واو، ئیدی بۆ به‌ده‌م چاوه‌رانییه‌وه‌ دیقمان پێده‌که‌ن!

– هه‌ر هه‌موومان سویند ده‌خوین!

– سوینده‌که‌ بلین.

ئهو خه‌لکه‌ی له‌ دیوه‌خانه‌که‌دا جه‌م بوو بوون، له‌سه‌ر ئاوو ئاگر بوون تا بزائن ده‌بی به‌ چ شتی‌ک
سویند بخۆن. تونداریوس پاشا له‌سه‌ری رۆیی: قاره‌مانان، شازادان، سویند بخۆن که‌ نه‌چن به‌گژ
یه‌که‌دا، هه‌موو سویند بخۆن که‌ زاوا هه‌ر که‌سی‌ک بێ بوغزی لی هه‌لنه‌گرن و خوشتان بوی و
له‌گه‌لی به‌شه‌ر نه‌یه‌ن. به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، ئه‌گه‌ر یه‌کی‌ک بیه‌وی هیلین له‌ می‌رده‌که‌ی برفینی،
ده‌بی ئیوه‌ به‌ هه‌مووتان سزای خه‌تاکار بده‌ن. سویند بخۆن؟

شازاده‌کان هه‌موو به‌یه‌که‌ ده‌نگ هاواریان کرد: سویند ده‌خوین! دیوه‌خانه‌که‌ خه‌ریک بوو له
ده‌نگی ئه‌واندا ده‌ته‌قه‌یه‌وه‌. پاشان تونداریوس فه‌رمانی دا چه‌ند سه‌ر به‌رخ و بز بێرن و
په‌رداخێ شه‌رابی دا به‌ لاوه‌کان تا سویندی پێ ده‌خۆن.

– ئه‌ی زیوسی باوک، ئه‌ی شای خواوه‌ندان، ئه‌ی زیوسی مه‌زن و شکۆدار، ئیوه‌ ئه‌ی خۆرو
مانگ، گوی بگرن: ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک پابه‌ندی سویندی خۆی نه‌بی ئیوه‌ سزای دده‌ن! ئیمه‌ سویند
ده‌خوین که‌ له‌نیو خۆماندا و له‌گه‌ل پاشای ئه‌سپارته و هاوسه‌ری هیلین دا دۆستانه‌ ره‌فتار
بکه‌ین و زه‌ره‌رمان بۆ یه‌که‌تر نابیت. ئیمه‌ سویند ده‌خوین و هه‌موو یه‌کدی ده‌گرین و ئه‌گه‌ر
که‌سی‌ک بیه‌وی هیلین له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی برفینی ئه‌وا له‌شکری ده‌که‌ینه‌ سه‌ر و شه‌ره‌که‌ی وێران
ده‌که‌ین.

شازاده‌کان سویندی‌ان خوارد، شا به‌ کێردی تیژ به‌رخه‌کانی کوشته‌وه‌، لاوه‌کان په‌رداخه‌کانیان
ته‌ژی شه‌راب کرد، ئه‌وجا رشتیانه‌ سه‌ر زه‌وی و گوتیان:

– زیوس، بابی خواوه‌ندان، زیوسی مه‌زن، هه‌ر یه‌کی‌ک له‌ ئیمه‌ ئه‌گه‌ر سوینده‌که‌ی بشکین، له‌لای

تۆدوه سزا بدری و میسکی وهکو ئەم شەرابە برژیتە سەر زهوی!

که له سویند خواردن بوونه وه، هه موو بیډهنگ بوون، پاشان بازنه یان له دهوړی شای نه سپارته بهست و تونداریوس گوټی:

– پاشايان، شازادان، قاره‌مانان، ئەنگۆ هيئده گه‌وره و نه‌جيب و به‌قه‌درن كه زۆرم پى زه‌حمه‌ته به‌كێكتان له هه‌مووان به‌په‌سندتر بزانم و ئەو هه‌لبژێرم، به‌لام ئەى گۆله‌كه‌ى هيلاس، هيلين تۆ به‌خۆت سه‌ر پشك به‌و له‌نيۆ ئەم لاوه‌ جوان و دلير و به‌هيژانه‌دا كييانت به‌دله‌ هه‌لبژييره‌. كه‌تونداريوس ئەو قسه‌يه‌ى كرد، هيلين چاوانى هه‌لپرين و نيگاي ئەو كه‌سانه‌ى كرد كه‌به‌تاسه‌وه‌چاوه‌روانى وه‌لامى ئەو بوون. يه‌كه‌مجار پانروكلوسى قژ زه‌ردى بينى كه‌جلىكى سپى به‌زيوگۆلدۆزى كراوى له‌به‌ردابوو و له‌پال ئاشييل دا وه‌ستا بوو، پاشان قاره‌مانانى ده‌ست و په‌نجه‌به‌زه‌بر، واتا ئازاكسى بينى كه‌پالتۆيه‌كى سورى گۆل زيڤرى له‌به‌ركردبوو، پاشان ئوديسه‌ى قژ ره‌شى بريقه‌دارى به‌سه‌ر شان و مليدا رژاوى بينى، ئەوجا فيلوكتيتسى به‌تيروكه‌وانه‌كه‌يه‌وه‌بينى، ئەوجا ديوميدوسى مه‌يته‌رى بينى كه‌قامچيه‌يه‌كى چه‌رمى به‌ده‌سته‌وه‌بوو، زۆرى ترى بينى.

لهوسه‌ری دیوه‌خانه‌که‌وه، له سوچی‌کدا، مینالیوس، غه‌مبارتر له هه‌مووان (چونکه پاشا نه‌بوو له‌وانی تر که‌متر حسیب ده‌کرا) وه‌ستابوو، هیلین سه‌رگه‌ردان بوو. جوان سه‌یری هه‌موویانی کرد. چاوانی هه‌یرماوی، که ده‌تگوت ده‌ریایه، سه‌ره‌نجام له‌سه‌ر مینالیوس گیرسایه‌وه.

– باوکه‌شانزاده مینالیوس هه‌ل‌ده‌بژێرم.

هه‌موو، به‌سه‌رسامی سه‌یری مینایوسیان کرد، مینایوسی‌ش له سوچی‌کدا مات و چه‌په‌سا بوو. نه‌یده‌توانی باوه‌ر بکات. چاوانی ده‌بریقانه‌وه. ئه‌و نه‌ده‌وله‌مه‌ندترین بوو، نه‌به‌هی‌زترین، نه‌جوانترین بوو. به‌لام هه‌ولێ دابوو شایسته‌ی هیلین بی و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش هیلین ئه‌وی خوش ده‌ویست.

شازادەكان زۆر ناپرازی بوون. بەلام نەیان دەتوانی پەیمانشکیینی بکەن. هەموویان جاریکی دی سویندیان دوبارە کردووە کە دوستانەتی مینالیوس بکەن و بەگژ هەر کەسکییدا بچن کە بیهوی هیلینی لی برفینی. مینالیوس لە گەورەترین ئاھەنگدا زەماوەندی لەگەڵ کیزە شایەکەدا کرد کە خوشی دەویست. کوپی ئاتیرە لە نیو هەلپەرکی و گۆرانی و گولاندا زەماوەندی دەگەڵ هیلیندا کرد، لەگەڵ هیلیندا لە گەڵ جوانترین کیزە شادا، کیزێ قژ زەردی وەکو هەتاو، چاو شینی وەکو دەریادا زەماوەندی کرد و بوون بەهاوسەر، بۆ خۆی بوو بە پاشای ئەسپارتە، چونکە بابی هیلین، شاری ئەسپارتە ی لەبری جیازی بە هیلین دا.

"10"

سەرپوری

شازاده پاریس و دوتمیر هیلین

لیو گوتی: من حەز ناکەم گویم لەسەرپوری شازاده پاریس و دوتمیر هیلین ببی، چونکه دڵنیام زۆر غەمگینە.

لیا گوتی: بەلام من حەز دەکەم گویم لێی ببی.

– بەلێ، بەلێ، زۆر چاکە. بابە کەیفی تۆ بی، بەلام با پیت بلیم کە لە کۆتاییدا دەگریت.

دایکەکە بە هیمنی گوتی: باوەر ناکەم، چما لیو بچوکه؟ خۆمنداڵ نییە.

لیو وەلامی نەدایەو، بەلام زۆر تۆرە بوو. دایکەکەش نەیدەویست لیو نارهەت و تۆرە ببی. دەویست وەکو هەرقل بەهیز بی، بۆیە بۆخوی کتییبکی بەدەستەو گرت و بۆخوی لە سوچیکدا کەوتە خۆیندەو و دایکەکەش کەوتە گێڕانەوێ سەرپورەکە بۆ لیا.

– سالانیکی دوورو درێژ، لەشاری ئەسپارتەدا، پاشایەک و شابانۆیەک و شازادەیکە دەژیان. شابانۆ ناوی هیلین و شا ناوی مینالیوس و شازادەێ چکۆلەش نیوی هرمیونە بوو، هرمیونە زۆر جوان بوو. تازە زمانی گرتبوو و کەوتبوو سەر پێیان. بە باوەشی بابیدا هەڵدەگەرا و یاری بە چەک و تاقمە بریقەدارەکی دەکرد و ردینی رادەکیشتا. مینالیوس. خۆی بۆ شل دەکرد، چونکه زۆری خۆش دەویست، زۆر خۆشحال بوو بەوێ کە هیلینی خواستبوو، کە خەلکی خوشیان دەویست و پاشایان دۆستی بوون.

لی هیلین. هەستی بە بەختەوێ نەدەکرد. مینالیوس ئیدی وەکو جارێ میهرەبانی لەگەڵدا نەدەنواند. کاتی کە دەویست زەماوەندی دەگەڵدا بکات، جورئەت و شەهامەتی گوتنی نەبوو.

لیو بیرێ چوو بو کە حەزی نەدەکرد گوێی لەسەر بۆرەکە ی بی.

پرسی: بۆ؟

– چونکه بەرلەوێ لەگەڵ هیلین دا زەماوەند بکات، بیرێ دەکردەو کە "من دەبی سەرئەجی شازادەخانم رابکیشم، دەبی تیێ بگەیهنم کە خوشم دەوی!" پاش ئەوێ گواستییهو، بە پیچەوانەو وای بیر دەکردەو کە "تازە هیلین چاک دەزانی کە خوشم دەوی! تازە هاوسەری منە، هیچ کەسیک ناتوانی لە دەستمی دەربینی."

لیو گوتی: ئەوسا کەوتە خراپە لەگەڵیا؟

– نە خراپ نەبوو، بەلام بەرای من کەمی نەزان بوو، رێک وەکو گەلیک لە میردان، ئەوانە کە تەنیا کاتی بیر لە هاوسەرەکانیان دەکەنەو کە پیویستیان پێیانە، ئەو ئیدی گۆلی بۆ نەدەهینا. کەبە خەمباری دەی بینی، نەدەچوو لایەو، هەولێ نەدەدا لە خەم و پەژارە و بیرو ویستەکانی تی

بگات. ژنان بۆ ئەوەی خوشحال و باش بن پێویستیان بەوەیە کە هەست بکەن خوشەویستن و هیلین ئیدی وەکو جاران هەستی خوشحالی و بەختەوهری لە لا نەبوو. ئەمەى نەدەدرکاند، بێزارى دەرەدەبەرى، چونکە چاک دەیزانی کە هەمان رەفتار لەگەڵ زۆربەى هەرە زۆرى ژناندا دەکرى، بەلام بە زۆرى خەم لەدلى بار بوو.

روژیک شازادەیهکی بێگانه، کە جلوبەرگە جوانەکەى لە زێردا دەبرىقایەو، گەییە شار. ئەم پیاو بە گەلە کەشتییەکانییەو لە سالامیسەو هاتبوو. لە کەنارى نزیکى ئەسپارتەدا کەشتى و سەول لیدرەکانى بەجیھێشت و بەخوى لەگەڵ خولامیکى وەفاداردا، بەئەسپ و عەرەبانە هات بۆ ئەسپارتە، کە گەییە ناو شار گوتى کە دەیهوى پاشا ببینی و ئیدی بەرەو کۆشک و بارەگای پادشایی رینوینی کرا.

گەییە کۆشكى پاشا، پاشا پێى گوت ئەگەرچى سبەینى لەسەر سەفەرە، بەلام لەگەڵ ئەوێدا بەوێشدا بەوێرە پى شازادەییەو پێشوازی لى دەکرى، چونکە هەمیشە دەرەق بە بێگانان میهرەبانە، مینالیوس دەبواى روژى پاشتر لە رێگەى دەریاوە بۆ دوڤگەى کریت، کە زۆریش دوور بوو، بپروات. شابانو تکای لیکرد کە ئەویش لەگەڵ خۆیدا ببات و بەتەنى لەمالەو بەجی نەهیلی، زۆر خەمبار بوو، بەلام نەیدەزانی بۆ.

مینالیوس سەرى لە داواکەى هیلین سوڤما و گوتى: بۆ دەرەوى بێى؟ بۆ ناتەوى بەتەنى بیت؟ تازەتۆ تەنیا نیت. کەنیزەك و خزمەتکارى زۆرت لە خزمەتدان و هرمیونەشت لە لایە! ئەمە جگە لەوێ کە ژنان لەمالەو دەبن! ئەدى نەتەزانی! دەرەوى لیم ببی بە کچۆلەیهکی بەناز و نوز هیلین؟ بەلام هیلین قەناعەتى نەدەکرد و مینالیوس. بیری کردەو کە بە شیوازیکى دى رازى بکات:

– دەتوانى تا رەخى دەریا لەگەڵماندا بێى، واتە تا دوڤگەى ئافرودیته "قوبرس" لەم روژانەدا لەویندەر بەزم و ئاهەنگ بۆ ئافرودیته ساز دەکرى.

لیا پرسى: ئافرودیته؟

– بەلى، یانى خواوەندى جوانى، ئەو خواوەندەى کە پاريس بە سیوى زێڤین، ئەوى وەکو جوانترین خواوەند هەلبژارد.

مینالیوس گوتى: کە تۆ بەشداری ئاهەنگەکان بکەى، ئیدی سەفەرى من غەمگینت ناکات. وا هی چاتر نییه؟

– نه، باش نییه!

هیلین بزهیهکی بەرووى مینالیوس دادا. بەلام دەروونی یەکپارچە خەم بوو و مینالیوس هەستى پینەدەکرد.

– بەلام من ئەوەندەى بتوانم زوو دەرەویمەو.

لەم کاتەدا بوو کە خزمەتکارىکى پیر، داواى هاتنە ژوورەى کرد.

– شای ئەسپارتە، دوو پیاوى بێگانه هاتوون، یەکیکیان یەجگار جوانە و سەراپای لە زێردا دەبرىقیتهو.

– نښو چييه؟

– نازانم، به لام به جل و بهرگه كهيدا له كيوي ده چييت.

ليو پرسى: كيوي؟ كيوي چييه؟

– يونانيانى كوڼ به كه سانيك كه به زمانى ئه وان قسه نه كرده و جلوه رگى جيا له واني بهر كرده، ده گوت كيوي. خزمه تكاره پيره كه گوتى: ئايا ئه م لوه كيوييه له ئه سپه كهى دابه زى و بيته باره گا يان ئيزنى بدهم و بروت؟

– ئيزنى بدهى بروت؟ پيم وايه تو كه ميك بى ئاوه زى! تا ئيستا من كه سم ئيزن داوه؟ با له ئه سپه كهى دابه زى، ريڼو ينى بكن باوه ژور بكه وى و ده ستور بده و هكو چوڻ شايستهى منه وا هى پيشوازي بكري.

خزمه تكارى پير، به له ز له باره گا و ده ركهوت و خزمه تكاره كانى ديكه ش دووى كهوتن. هه نديكيان ئه سپه كانيان لى و ده رگرتن و بردياننه تهويله وه، هه نديكى تريان، بيگانه كانيان بو گه رماو برد. ليو ده بى بزاني كه هيلينييه كان زور پاكو ته ميزبوون و كه به جلوه رگى تو زاييه وه بو مال ده گه رانه وه بهرله هه ر شتيك خو يان خاويڻ ده كرده وه خو يان ده شت.

پاريس چوه نيو بانويهك ئاوى شيرتينه وه و خزمه تكاران شوشتيان.

ليا، كه هه ميشه به ته نى گه رماوى ده كرد، پرسى: چما خو ي نه يده توانى خو ي بشوات؟

– به لى ده يتوانى، به لام له وسه روبه نده دا پياوانى گه وره له لايه ن خه لكانى ديه وه ده شوردران.

– پيستيان و هكو هى ئيمه بوو؟

– به لى و هكو هى ئيمه بوو. به هه ر حال خزمه تكاران پاريسيان شت. كريمى بو نداراين ليدا، جليكى نه رم و نيانيان له بهر كرد و برديان بو لاي پاشا. پاشا زورى هه ز ده كرد بزاني كه ئه و لوه جوانه كييه، لى هيج پرسيارىكى نه كرد. پيى وابوو رهنه گه ببيته بى ئه ده بى ئه گه ر پيش ناخواردن ئه و قسانه ي ده گه ل بكات. بويه ده ستورى دا خوان به نان و گوشت برا زينه وه.

يه كه سه ر خزمه تكاران هاتن، مي زى بريقه دار و ناسكيان هي ناو ئاوى خاويينان له جامى زيوين كرد. ئه وسا نانى سپى و پله گوشتى گه وره ي سوره وه كراويان له سه ر خوانه كان دانا. پاش ئه وه ي خواردن و خواردنه وه ته واو بوو، هه ردوو كيان به ته واوى ده ستيا ن له نان خواردن هه لگرت، پاشا كه وته قسه له گه ل كا برائى بيگانه دا.

– تو كيى له كو ينده ره وه ديى؟

– له ئاسيا وه ديم. له شاريكى گه وره جوانه وه به ناوى ته روا ده ديم. من پاريسم و كوپى پريامى شاي ته روا ده م.

مينا لايوس گوتى: زور به خير هاتى پاريس! هه ستم كرد كه ده بى شازاده بيت، ده ي ده نگ وباسى شارى ته روا ده!

دايك و بابت چوڻن؟!

له م كاته دا هيلين، له ژور و ده ركهوت و له كاتيكا ريزيك كه نيزه ك و هاوده مان به دويه وه بوون، خو ي وه ديوه خا نده كرد. سيماي كه ميك غه مگين بوو. هاته پيشه وه و خير هاتنى شازاده ي

تەرۆادهی کرد، پاشان دانیششت. ئهوجا یهکیک له کارهکه رهکان پارچهیهکی \دایه دهستی و یهکیکی دی سه به تهیهکی زیوی پر له دهزوی رهنگاورهنگی دای، هیلین به دهه گوی گرتنه وه لهوان، که وته گولدۆزی.

پاریس ده بارهی ولاته دوور و سهیره کهی قسهی کرد. ده بارهی کیوی ئیدای به فرگرتوو، ده بارهی جهنگه ل و بی شه و می رگوزاران، کۆشکو ته لاری شکۆدار و گه وه، ده بارهی قوللهی به رزی سه ر دیواری ته رواده. ده بارهی دایک و باوکی و شتی دی قسهی کرد. به لام له کاتی قسه کردندا بی ری له شتی خراپ ده کرده وه لیو ولیا پرسیان: ده بارهی چ شتیکی خراپ بی ری ده کرده وه.

بی ری ده کرده وه که شابانو ی ئه سپارته جوانترین ژنه که ئه و دیتویه تی و هه رگیز له دنیا دا ژنی و جوان نابینی.

لیا گو تی: خو ئه مه خراپ نییه!

- نه، ئه مه شتیکی خراپ نییه. به لام پاریس بی ری له وه ش ده کرده وه: ئه فرودیت ته قه ولی دا وه هیلین به من بدات. من هه ر ده مه و ی. بۆچی هیلین هاوسه ری مینلایوسه و هی من نییه؟ من ده بی به م بۆ ته رواده.

هه رچه نده مینلایوس به و په ری قه در و حورمه ته وه میوانداری پاریسی کرد و نان و گوشتی ده ر خواردی دابوو، دیسان پاریس بی ری له وه ده کرده وه که هیلینی لی برفینی و ره دووی خو ی بخت و مینلایوس به ته نی بمینی ته وه.

وه کو گو تمان، ده بووایه پاشای ئه سپارته روژی دوایی هه ره که ت بکات و بکه ویت ته ری، هیلین تا دو رگه ی ئا فرودیت ته له گه لی دا چوو. کاتی پاشا سواری که شتییه که ی بوو وه چا و ون بوو، خه میکی گه وه له دلی هیلین دا سه ری هه لدا.

تا هه موو به له مه کانیش به ته وای دوور که و تنه وه له چا و ون بوون هه ر سه ی ری کرد. که گه پاریه وه شار، له ژووره که ی خویدا، رووبه پرووی شازاده ی گه نچ و جوان بووه وه، پاریسش ها تبه وه دو رگه ی ئا فرودیت ته.

روژی جه ژن و ئاههنگ بوو. خه لکی له شه قامه کاند ده سترین، ده ره قسین، موسیقاییان ده ژهند، کیژو ژنانی گه نچ ریزیان گرتبوو به ره و په رستگه ی ئا فرودیت ته ده چوون. هیلینش به ده ست و دیاری و نه زه وه له گه ل خزمه تکاران به ره و په رستگه چوو، پاریسیش به دای ئه و دا چوو. شا بانۆ نه ز و دیارییه کانی له سه ر میزیتای به تی په رستگه که دانا. پاشان پاریس له خوا وه ند پارایه وه که وه عده که ی بینیت ته دی. شه ر له نیوان ئا فرودیت ته و هیلین دا دهستی پیکرد. ئه گه ر هیلین سه ر بکه و تایه، ئه و سه رفراز ده بوو و ده ی توانی ولاته که ی له جهنگ و ئاژا وه رزگار بکات و سالانی ترس له هه قاره ت و په شیمانی له خو ی به وینیت ته وه. ئه گه ر ئا فرودیت ته سه ر بکه و تبه وایه، هیلین ده بووه نهنگ و عار بۆ هیلاس. که تکا و نزا و پارانه وه ی پاریس له ئا فرودیت ته ته و او بوو، به هیلینی گو ت که بۆ ته رواده ده گه ریت ته وه و دوعا خوازی لیکرد.

لیو به تو په یی هاواری کرد: ئه ی درۆزن!

- درۆی نه ده کرد، چونکه بهراستی نیازی رویشتنی هه بوو، بهلام له گهڵ هیلیندا.

شابانو که گوئی له قسهکانی شازادهی تهرواده بوو، غه مگین بوو.

- ئه ی شازادهی جوان، ئاوا زوو ده پووی؟ پیم وابوو زیاتر ده مینیه وه.

- ئه ی شابانو، من ناتوانم بمینمه وه، بهلام ده توانم له گهڵ خۆمت بهرم. که پاریس ئه و قسهیه ی کرد، هیلین وهلامی نه دایه وه، بهلام خورپهیه که کهوته دلپیه وه. ههستی کرد که ده بیته شه پ بکات، چونکه ئه و خورپهیه به ره و رووداو قهوماوی خراپی ده برد.

هیلین بیریکرده وه که بهر له وهی شه و به سهردابیته خۆی له دورگه ی ئافرودیته و پاریس دوور بخاته وه. یان به جوړی وهلامی پاریس بداته وه که ئیدی نه گه پیتته وه بو لای. بهلام بیدهنگ بوو و دورگه ی ئافرودیته ی به جی نه هیشت.

پاریس گه پرایه وه لای که شتییهکانی و هاوپیکانی ته یار و ئاماده کرد. بهر له وهی تاریک دابی و مانگ ههلبی، هه موویان چه کدار و ئاماده، به هیمنی بو پهرستگه که هاتن. سه د پیاو له ده ری پهرستگه که مانه وه و ئه وانی دی هاتنه ژووره وه و هه ر شتیکی بهنرخه تییدا بوو تالانیان کرد. ئه و جا پاریس چووه لای هیلین و گوته ی:

- شابانو، ئه گه ر هه ز ده که ی من له گه ل خۆمت ده بهم و تا ماوم له گه ل تۆدا ده ژیم، چونکه خۆشم ده ویی.

ململانیه که دژوار کهوته دلی شابانو وه، له پاریس جوانتر و میهره باتتری ده ست نه ده که وت. بهلام هه قی نه بوو که مینالیوس، ولاته که ی و کورپه ئازیزه که ی به جیبیه یلی! هیلین قسه ی نه ده کرد، لی پاریس بهردهوام و به زمانی شیرین لیی ده پاراوه و تکی لیده کرد.

یه کی له خزمه تکاره کان، که هه میشه له گه ل شابانو دا بوو، پاریزگاری ده کرد، ئاماده بوو که خه لکی بانگ بکات و داوای کۆمه ک و یارمه تیان لی بکات، بهلام خه لکه که ی ئاگادار نه کرده وه، هاواری نه کرد، چونکه شابانو ئامازه ی کردی که بیدهنگ بی. خهونی خالی له ئه شق بهرچاوانی گرتبوو، هه موو شتیکی به بیدهنگی سپارد. پیی و نه بوو که مینالیوس له ئیستای پاریس خۆشتری بوی، بیرى نه ده کرده وه که په شیمانی به دریزایی ته منه ی ئازاری ده دا. بویه ری بو ئه و خورپه مالویرانکه ره خۆش کرد، که ئافرودیته خستبوویه دلپیه وه، گه شه بکات و بگه شیته وه و به ره و ره خی ده ریا ره دووی پاریس که وت.

ده ریا وانه کان هه موو شتیکیان ئاماده کردبوو، پاریس و هیلین سواری که شتییه گه وره که بوون، پاشان ئافرودیته په یامیکی نارد. که شتییه کان که وه کو مراوی به ده م شه پوله کانه وه ده فڕین، خیرا برۆن، خزمه تکاری تایبه تی شابانو سی که سی له ده ست و پیوهنده کان گاز کرد و حال و حیکایه ته که ی بو باسکردن. هه موو گریان و هاواریان کرد. ئه وانه خه لکی و سه ربازه کانیان ئاگادار کرده وه و به ره و که ناری ده ریا ره قین. که گه یشتنه ره خی ده ریا، که شتییه کانیان بینی که له بهر تریفه ی هه یقدا ده پویشتن. خه لکی و سه ربازان به په له خویان ئاماده کرد و چه ک و تاقمیان له خۆدا و حازر و ئاماده ی په لامار دانیان بوون. ژنان و مندالان، ترساو و نیچمه رووت، رژانه نیو کوچه و کۆلانه کان. ئاپورای ئه و خه لکه تیکرژاوه ده یانپرسی چه شتیکی رویداوه.

- چ بووه؟
- بۆ ئیمه‌یان بانگ کردووه؟
- ئایا په‌رستگه‌که سووتاوه؟
- که‌شتیه‌کان غه‌رق بوون؟
- شابانو مردووه؟
- دژمنان شاریان گرتووه؟
- کی دیتونی؟
- وه‌ده‌ریان ده‌نه‌ین!
- نه، نه، که‌س نییه.
- هه‌موو هه‌لاتن!
- کی هه‌لاتووه؟
- ئاه، خه‌ریکه‌ شیت ده‌بم، ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ مائی، چونکه‌ منداڵه‌که‌م سه‌رمای ده‌بیئت.
- به‌راستی چه‌ند ژنیك بۆ مال گه‌رانه‌وه، به‌لام ئاپورایه‌کی زۆر هه‌ر به‌و ده‌قه‌وه به‌ره‌و ده‌ریا غاریان ده‌دا. ئه‌وانه‌ی له‌ پێشدا گه‌یشتنه‌ ئه‌وینده‌ر به‌ ئاشکرا له‌به‌ر تریفه‌ی مانگدا که‌شتیه‌کانی پارسیان بینی. ئه‌وجا خزمه‌تکاری تایبه‌تی حال و حیکایه‌ته‌که‌ی بۆ گێرانه‌وه، سواری به‌له‌م بوون و به‌ توندی که‌وتنه‌ سه‌ول لێدان تا فریای شابانو بکه‌ون.
- به‌لام سات به‌سات مه‌ودای نیوان ئه‌مان و پاریس و داروده‌سته‌که‌ی زۆرتر ده‌بوو.
- پاشان خه‌لکی و سه‌ربازان و خزمه‌تکاران له‌ کاتی‌کدا بیرانله‌ ناره‌حه‌تی مینالیوس و شازاده‌ی چوک ه‌رمیونه‌ ده‌کرده‌وه، مات و غه‌مین بۆ مائی خویان گه‌رانه‌وه.
- هیلین له‌م کاته‌دا له‌سه‌ر که‌شتیه‌ گه‌وره‌که، له‌سه‌ر دۆشه‌ک و بالیفی نه‌رم و به‌زێر و زیو گۆلدۆزی کراو، هیمن و ئارام راکشابوو. پاریس خۆشترین گۆرانی بۆ ده‌گوت.. جار جاری قسه‌ی ده‌گه‌ل شابانو‌دا ده‌کرد. پێی ده‌گوت که‌ به‌خته‌وه‌رییه‌کی بۆده‌گه‌رینیته‌وه که‌ قه‌تاو قه‌ت نه‌ی دیبی.
- لیو، که‌ قسه‌کانی پارسی پێی هیچ بوون هاواری کرد: هه‌مووی درۆ بوو!
- نه، نه، درۆ نه‌بوو، چونکه‌ پاریس ئه‌وه‌ی به‌ خه‌یالیدا ده‌هات، به‌ زمان ده‌یگوت.
- به‌لام مینالیوسش زۆر شتی پێی گوتبوو.
- به‌لێ راسته، پێی گوتبوو، به‌لام گوتن له‌ کوی و کردن له‌ کوی، چونکه‌ خه‌لکانیکی که‌م هه‌ن که‌ خۆشه‌ویستی ده‌ناسن، له‌ کاتی‌کدا که‌ نه‌پاریس و نه‌ مینالیوس هیچیان خۆشه‌ویستییان نه‌ده‌ناسی، هیلین دیاری ئافرودیته‌ گویی دابوو هه‌موو قسه‌کانی شازاده‌ی ته‌رواده و باوه‌ری وابوو که‌ پاریس بۆ هه‌میشه‌ له‌گه‌لێا ده‌میئ.
- له‌ کاتی‌کا ئه‌و خه‌وی خاوی به‌ ئه‌شق و شادییه‌وه له‌شارانی دووره‌ ده‌ستدا ده‌بینی، که‌شتیه‌کان به‌له‌ن، وه‌کو با، رۆیشتن و هیلینیان له‌گه‌ل خۆدا برد.

"11"

که پاشای ئه سپارته گه رایه وه چی کرد؟

هیلین، شابانووی جوان، وهکو بزه، له لیوی دهریا دور دهکته وه، جادی ئافردیته کاری تیکرد ، ئیدی ئه سپارتهی به هه مو کهس و شتی که وه به جیهیشت.

هیلین و پاریس پیکه له نیو کهشتیه گه وه که دابوون. پاش ئه وهی به سیکلاد، و دوورگه رهنگاوره نگه کانی دهریای ئیزده رت بوون، له دوورگه لیمنوس دا به رانه به تهرواده وهستان، چه ندین روژ له وینده مانه وه، پاشان به رهو تهرواده وه پری کهوتن. که گه یینه رهخی دهریا، پاریس دهستی هیلینی گرت و له کهشتیه که دای به زانده. پاشان بردی بو کوشکی پاشایه تی.

- ئه ی پاشای تهرواده و ئه ی شابانو، ئه ی شازاده کان، برهوان ئه مه هیلینی ده زگیرانه و هه مووتان بیناسن، جوانیه که ی له راده به دهره، داستانی سه رزاری سه رانه سه ری خه لکی جیهانه، هه ره که سی که بیدینی، دلی له خوشیان ده که ویته ترپه ترپ زور له هیسوونه جوانتره، ئه مه ئه و شازاده یه که من چوو بوومه تاقیب و سو راخی. جا وهکو مندالی خوتان و خوشکی خوتان خوشتان بوی.

شازاده کان، به وردی سهیری ئه و ژنه زور جوانه یان کرد، له خوشیان دلیان کهوته تهپه تهپ، کهس نهیده توانی هیلین بدینی و روحی شاد نه بی، سپی پۆش، چاوانی وهکو دهریا، قرژی وهکو خور، ده تگوت خوری له گه ل خویدا هه لگرتوو. به لام کاساندرای کیژی پریام، که هیلینی بینی غه مگین بوو، چونکه کاساندرای ئاگای له ئاینده بوو "غه یبی ده زانی".

هه ره جاری که په رده ی نیوان ئه و و ئاینده وه لا ده کهوت، له پر ئه وهی که ده بویه له ئاینده دا روو بدات، به خه ون ده یبینی: کهشتی، تۆله، ئاههنگ، جهنگ و شه ر، داگیرکه ران و سه رکه وتن، کاساندرای، روانیه هیلین ته نه که ته میکی روندکی له چاوه کانی به دی کرد، که له پشت ئه و ته نه که ته مه وه یه که پارچه زرینکه زرینگی شمشیر و زهری زنجیر بوو.

به لام شازاده کانی دی هه رکه هیلینیان بینی، به ئه سپایی و له بن لیوانه وه ده یانگوت:

- هیلین، ئه فسو نگه ری که وهکو زه رده خه نه ی دهریا.

- هیلین گو لی ئه شقه و دلان فه تح ده کات.

- هیلین، دره وشاوه یه که، که هه ره دره وشاوه یه که له ئاستیدا لی ل و تاریک ده بی.

لی کاساندرای، له ته می فرمی سکدا، جگه له چه ک و ته ق و تۆق، دهنگی دیکه شی دژنه وت: دهنگی که چ که سی که نهیده بیست. کاساندرای له به رخویه وه گوتی: هیلین، چه کی بریقهدار، ناله و فیغانی

پږ سوئ و ئازار، دهردی بئ ئامان، کویلهی دهست و پئ له کوټ و زنجیره.

پریام گوتی: ئه پاریس، بهراستی نه من و نه کهس له ئیمه، هه‌رگیز، ژنی‌کمان به جوانی ئهم ژنه نه‌دیتوه که تۆ هیناوت، ئیمه وه‌کو مندالیکی خو‌مان وه‌کو خوشکیکی خو‌مان قه‌بولی ده‌که‌ین و خوشمان ده‌وی.

کاساندر، که غه‌یبی ده‌زانی، کاتی به‌دهم قسه‌کانی شاه، بلاچه‌ی شمشیر وه‌شاندنی بی‌نی و ناله‌و زاری ژنه‌وت، به کو‌ل که‌وته گریان. کاساندر، به‌دهم گریه و زاری و هاوارکردنه‌وه که‌وته قژ رننینه‌وه و خو‌ی به عاریدا دا. ئه‌و ئیدی خو‌ی له کو‌شکه‌کی بابیدا نه‌ده‌بی‌نی، به‌کو له مه‌یدانی شه‌ردا بو، مه‌یدانی چی! پږ له کو‌ژراو، بریندار و بل‌یسه‌ی ئاگر که نی‌له‌نیل به ئاسماندا ده‌چوو.

که‌س گو‌یی به کاساندر نه‌داو که‌سیش باوه‌ری به قسه‌کانی نه‌کرد. هه‌موو غه‌رقی ته‌ماشای هیلین بوون، ده‌تگوت خوایه‌ک ده‌بینن، هیلینش نه‌بیری له ئه‌سپارته ده‌کرده‌وه نه‌ له هه‌رمیونه، سی‌حرو جادوو ئه‌فسونی کردبوو.

مینالیوس، به که‌شتیه ره‌شه‌که‌ی بو ئه‌سپارته ده‌گه‌رایه‌وه، خه‌ونیکی سه‌یری دیتبوو و ئهم خه‌ونه نی‌گه‌رانی کردبوو. خه‌ونی دیتبوو که له ماله‌که‌یدا، ریک به‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی هیلنه‌وه، کو‌تریک سی و می‌هه‌ربان هاتو و نی‌شته‌وه. پاشان هه‌لویه‌کی گه‌وره‌ی په‌رو بال زی‌پین، ره‌نگاو ره‌نگ هاته ژوره‌که‌وه و له ته‌نیشت کو‌تره‌که‌وه نی‌شته‌وه. هه‌لۆکه به می‌هه‌ربانی کو‌تره‌که‌ی به چنگ گرت و له‌گه‌ل خو‌یدا بردی، هه‌لۆ و کو‌تره‌که له ئاسماندا ون بوون. ئه‌وجا ئازاریکی به سوئ، وه‌کو چۆن تیریک له گو‌شتی زیندوو رو‌ بجی، دلی پاشای زامدار کرد. مینالیوس، بیری له خه‌ونه‌که‌ی ده‌کرده‌وه، به‌لام جورئه‌ت و زاتی گی‌رانه‌وه‌ی نه‌بوو. نی‌گه‌رانی زۆری بو هینابوو و ناچار بوو بگه‌ریته‌وه بو مالی بو‌ لای هیلین.

له‌په‌ر هاواری کرد: خیراتر سه‌ولان لی‌بده‌ن! خیراتر! خیراتر!

سه‌ول لی‌ده‌ران، به هه‌موو توانایانه‌وه سه‌ولیان لی‌دا، بایه‌کی خو‌ش و نه‌رم خو‌ی به‌نیو چارۆکه سپیه‌کاندا کرد و که‌شتیه‌که به‌نیو ده‌ریای بی سنووردا رو‌یی و گه‌یه‌یه ره‌خی لاکه‌دایمون، مینالیوس به‌له‌ز دابه‌زی. قسه‌ی ده‌گه‌ل که‌س نه‌کرد، سواری گالیسکه بوو، ئه‌سپه ره‌شه‌که‌ی به‌ر قامچیان داو به چوار ناله‌ خو‌ی گه‌یاند هاده‌ی سپی و له‌وینده‌وه هیلین وا هاتم.

پاشای لاوی قژ زه‌رد، دلته‌نگ و نی‌گه‌ران، به گالیسکه و به چوار ناله به‌ره‌و مال ده‌گه‌رایه‌وه.

به‌و په‌ری بی سه‌بریه‌وه به‌ره‌وشار و مال ئه‌سپی تاو ده‌دا، به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ی که پیی وابوو هاوسه‌ره‌که‌ی له‌وینده‌ره. به تاسه‌و به دلته‌نگیه‌وه، به نیو بی‌شه‌لان، می‌رگوزار، شاخ و ده‌شتدا ئه‌سپی تاو ده‌دا، با، یالی ئه‌سپه‌که و په‌ر په‌ری کلاوه‌که‌ی خو‌ی خستبووه سه‌ما. قژی زه‌ردی و چه‌ک و تاقمی زی‌پینی له‌به‌ر تیشکی هه‌تاو دا ده‌ره‌وشانه‌وه.

که له‌به‌ر کو‌شکی پاشایه‌تی له گالیسکه‌که‌ی دابه‌زی دلی زۆر به توندی لیی ده‌دا. پیی وابوو جاریکی دی هیلین به بزه‌ی شیرین و خویانه‌وه ده‌بینیته‌وه.

به‌لام نه، هیلین له‌وینده‌ره نه‌بوو، نه هاته پی‌شوازی. ته‌نیا ریزی ده‌ست و پیوه‌ندان له‌به‌رده‌می دا

بوون و هەرمیونە شیان پی بوو.

هاواری کرد: کوا شا بانۆ؟

کەس قسەى نەدەکرد، کەس وەلامى نەدەدایە، تەنى هەرمیونە نەبى.

- دایکمت نەهینایەوه؟ نەت برده مالهوه؟ له کوییه؟ من دایکەم دەوی!

هەرمیونەى چکۆله، کە بە درێژایی رۆژ هەر گریا بوو، سۆراخی دایکی له مینالیوس دەکرد.

مینالیوس، وەکو مردوو، رەنگ له رووی نەما، وەلامى کێژە چکۆلهى نەدایەوه. ئاماژەى بۆ

یەکیک له خزمەتکارەکان کرد کە بیّت بۆ ژووری زەماوەندەکەى.

لیو: پرسى: ژووری زەماوەند؟

- ئەو ژوورەى کە تاییبەتە بەبووک و زاوا.

کە وەژوور کەوت. مینالیوس رووی کردە خزمەتکاری تاییبەتى و گوتى: تۆ کە هەمیشە له

شابانۆ نزیک بوویت، چى دەزانى بۆم بگێرەوه.

- تازە چوو بوومە ناو جیگەکە دەنگی بیدارى کردمەوه. دەنگەکە له ژووری شابانۆ وەهات،

رامکردە ژوورێ. سەیرم کرد هاوێکەم له ژوورەوه وەستاوه و ئەو کۆرە لاوەش، کە بەر له

سەفەرەکەتان هاتبوو ئێرە، لەبەرانبەریدا وەستاوه. ئەو لاوه بە شابانۆى گوت: "شابانۆ، ئەگەر

حەز دەکەى، من تۆ لەگەڵ خۆمدا دەبەم" و شابانۆ رەنگ له روویا نەما، بەلام نەيگوت نە،

- نەيگوت نە؟ کەواتە خۆشحال بوو رەدووی بکەوى؟

- نازانم، ماندوو خۆشحال دەهاتە بەرچاو. هەموو شتەکان وەکو خەونیکی خیرا بوو، منیش

وامدەزانى خەون دەبینم، دەمویست هاوار بکەم، بەلام نەمدەتوانى، شابانۆ ئاماژەى کردمى کە

بیدەنگ بم، هیچ بەرگرییەکی نەکرد، ریک وەکو یەکیک خۆى تەسلیم بە دژمنیکی سەرکوتوو

کردبى، بە دواى شارزادەدا کەوتە رى.

- برۆ، بگەرێوه بۆ لای هاوکارەکان، مینالیوس چیتى نەگوت. بەلام خزمەتکارەکە سیمای

شای کە وەکو مردووانى لیها تیبوو، دەنگى شای، کە دەتگوت له حالى مەرگ دایە، بۆ هەمیشە بە

هەز و زەینى خۆى سپارد. مینالیوس بە تەنى مایەوه. خۆى دا بەسەر تەختەکەدا و بى هیچ

گریه و زارییهک، وەکو چۆن درەختیک بەر تۆرەیی تۆفان بکەوى. کەوتە سەر عاردى.

نۆکەرەن، لەبەر ئەوهى نەیان توانى بوو رى له هەلاتنى هیلین بگرن، له دەرى ژوورەکەوه، له

ترسى تۆرە بوونى شا هەلەلەرزین و هەموو ساتى بەتەماى رووداویکی ترسناک بوون.

ئەنجام شا دەرکەوت. چارەى، وەکو کەسیک کە ئازاریکی گەرە بچێژى، دابوو بە یەکداو رەنگ

بەروویەوه نەماوو. بى هیچ بۆله و تۆرەبوونی، کەوتە دەستوردان.

- ئەسپەکان ئامادە بکەن! دەبى بەخۆ بکەوین. نۆکەرەن ئەسپیان ئامادە کرد. مینالیوس سواری

گالیسکە بوو. ئەسپەکانى بەر قامچى داو بەرەو مسینی بۆ لای ئاگامەمنونى براى، وەرێ کەوت.

- پێویستەم بە تۆیە، پێویستەم بە هەمووتانە، پاريسى کۆپى پریام، هیلینى رفاوندووه،

خوایینکارانى هیلین، لەلای تونداریوس سویندیان خوارد کە ئەگەر کەسیک بیەوى هیلین له

مێردەکەى برفینى. بە هەموویان سزای دەدن، ئیستا دەبى سویندەکیان بەرنە سەر. دەبى

هه موومان دژی پاريس چەك هەلگرين.

ئاگامە منونی شای مسینی، قەولی دا که کۆمەکی براکە ی بکات و هەولی دا دلی بداتەو. پاشان مینالیوس چوو بۆ شاری پولس بۆ نەستور، دەگەل ئارگوس دا چوو دەف دیومیدیوس، دەگەل فتیادا چوو لای ئاشیل، لەگەل ملیبادا چوو کە فیلوکتیس، لەگەل ئیتاکادا چوو جەم ئودیسە. هەموو قەولیان دایێ کە کۆمەکی بکەن، بەلام ئودیسە کە نیشتمانپەرور و ئاشتیخواز بوو بە مینالیوسی گوت:

– ئەو شای ئەسپارته، گویت لە قسەکانم بێ. راستە ئێمە هەموومان قەولما داو بەرگری لە هاوسەری هیلین بکەین، لە قسە ی خوشمان ژێوان نابینەو، بەلام بەر لەوێ خۆمان بۆ شەر نامادە بکەین، باشتەر نییە هەولێک بدەین کە هیلینمان بە ساغ و سەلامەتی دەست بکەوێتەو؟ چونکە شەر کە هەلەدەگیرسی، شاران دەسووتینی، کەشتیان وێران دەکات، هەزاران مەرۆک دەکوژرێن، ئەو مالباتانە ی جەنگاوەرانی زک و زندوو دەنێرنە شەر، بەنامانی پەر لە خۆلەمیشتەو بۆ مال دەگەرێنەو. ئەوانی دی گوشتن و دەخرێنە بازاری کرین و فرۆشتنەو.

لیو پرسى: "گوشتن و دەخرێنە بازاری کرین و فرۆشتنەو" مانای چیه؟

– ئەوانە ی لەشەر دا دەبەزین، دەبوونە کۆیلە، شا، شابانۆ، شازادە گەدا، هەژار، زەنگین، پیر، گەنج، هەروەها منداڵانیش دەبوون بە مولکی سەرکەوتوان، سەرکەوتوانیش ئەوانە یان لە نیوخۆیاندا دابەش دەکرد. هەر کاریکیان بویستایە پێیان دەکردن. دەیاننوانی بیانکرن یان بیانفرۆشن. مینالیوس کە گوئی لەوقسە ئاقلانە یە ی ئودیسە بوو، لە فکران چوو

– هەق بە تۆیە، دەچمە کن پریام تا بزنام کە هیلینم وێدەداتەو یان نا، چونکە پاريس گەنجیکی کەم ئەزموون و کورت بینە، بەلام پریام پیرەو بیگومان بە ئاوەزترە، بەلام دەبێ تۆ لەگەل دابی، چونکە پیاویکی زاناو بە دەم و زمانی لەوێ قەناعەت بە خەلکی تەر وادە بکە ی کە هاوسەرە کەم وێدەنەو.

– لەگەل ت دیم. چونکە کاری خیری ئەو زەحمەتە دینی کە سەفەریکی لە پیناودا بکری و ئاگری شەریک بکوژیتەو. ئەنجام هەردووکیان کەوتنە رێ. پاش بپینی چەندین دورگە، لە کەناری ئاسیادا لەنگەریان گرت. لە کەشتی دابەزین و چوونە شاری تەر وادە و داویان کرد کە شای تەر وادە ببینن.

"12"

سەفەری ئودیسە و مینالیوس بۆ تەر وادە

پریام شاو ئانتینۆرە ی پس مامی لە کۆشکی پاشایەتی شاری تەر وادە دا پیکفە روونیشتبوون، ئەو ئاھەنگە ی لەسەر شەرەفی شازادە پاريس و هیلین بەرپا کرابوو، تەواو بوو بوو، کۆشک و

بارەگا لە حاڵی ئاسایی خۆیدا بوو. ئەو جووتە پێکفە سەرگەرمی قسان بوون کە خزمەتکاریک وەرژوور کەوت و گوتی:

– پاشای تەرۆدە، دوو کەسی بێگانه هاتوون، یەکیکیان ئۆدیسە پاشای ئیتاکایە و ئەوی تریان مینالیوسی شای ئەسپارتهیه. جا نازانم پاشا چ دەستورێک دەفەرمووی؟

– زۆر بەرپزەوه پیشوازیان بکەن. با بێنە ئێرەو بزانی چیان دەوی. تۆ شازادە ئانتینۆر، بچۆ پیشوازیان و رینوییان بکە و بیانەینە بۆ کۆشک و بەو پەری ریزو شکۆوه رەفتاریان دەگەڵ بکە. شازادە ئانتینۆر، یەکسەر چوو بۆ پیشوازی ئۆدیسە و مینالیوس، بەوپەری نەزاکەتەوه خێراتنی کردن و بردنی بۆ کۆشک، لە کۆشک و بارەگادا دەست و پێوەندان لە دەوری هەردووک پاشا خەبوونەوه. پریام کۆرەکانی و برازاکانی، نەوهکانی و پیاو ماقول و زانیانی تەرۆدە یانگ کرد و گوتی:

– مینالیوس و ئۆدیسە، شای ئەسپارته و ئیتاکا، هاتوونەتە لای ئێمە. بێگومان هیلین یان لیمان دەوێتەوه، تەگبیرمان چیه؟ ئاسیوسی دانا، تۆ کە پیرترین و ئاقلترینی هەمووانی بلی بزانی چ بکری؟ ئاسیوسی پیر، بەسەر و ردینی درێژو سپییەوه وەلامی دایەوه: ئەی پریام، مادامیکی پرس بە من دەکە، منیش بیروبۆچوونی خۆمت پێ دەلێم. پێم وایە رافاندنی هیلین لە میژدەکە کارێکی دروست نەبوو، پێم واشە ئەگەر مینالیوس داوی هیلینی کردەوه، هەقە بیدەینەوه.

ئاسیوسی پیر قسە خۆی کرد و رۆنیشت، بەلام شازادە گەنجەکان لە جیی خۆ هەستان، کردیان بەغەلبەغەلب و هاواریان کرد کە ئەو ژنە جوانە نادەنەوه و لە هیچ کەسیکیش ناترسن. هەر کەسەو دەویست قسە قسە ئەوی. پێکەوه هاواریان دەکرد، هەراو هەنگامەیهک بوو کەس لە قسە کەس حاڵی نەدەبوو، ئەنجام شازادە ئاینە ئاسی برازای پاشا هەستاو قسە کرد. ئاینە ئاس لاویکی بە ئاوەزو سەلار بوو، هەمووان خوشیان دەویست.

دەنگی هیندە رهوان بوو، کە هەموو دەنگەکانی دی کپ دەکردهوه. کاتی کە ئەانی دی گوێیان لە دەنگی بوو، هەموو بیدەنگ بوون:

– ئەی پاشا، ئەی شازادەکان، گوێتان لە من بێ! پیشنیازیکتان بۆ دەکەم کە رەنگە هەمووتان خوشحال بکات. پاشا مینالیوس و شا ئۆدیسەبانگ بکەین و بۆ ئەوهی بزانی چییان دەوی کۆبوونەوهیهک ساز بکەین و شازادەکان و هەموو خەلکی بەشداری تیدا بکەن. چونکە دەبی هەمووشار رازی بێ لەسەر داواکە ئێوان، پیتان باشە؟

هەموو گوتیان: باشە!

ئەو جا جارچیان راسپێردران کە خەلکی ئاگادار بکەنەوه، جارچییان کەوتنە نیو شەقامەکان و هاواریان کرد:

– هۆ خەلکینە، پاشاتان بانگیشتی کردوون بۆ کۆبوونەوه، جا لە زێ کەن لە مەیدانی شاردا خەرب ببنەوه!

هەموو کەوتنە پەلەپەل چونکە دەیانویست مینالیوسی میژدی یەکەمی هیلین بدین و دەیانویست بزانی بۆچی بۆ تەرۆدە هاتووه.

خه‌لکی رژانه مهیدانی هه‌ره گه‌وره‌ی شاره‌وه، کورسی بۆ شازاده و گه‌وره پیاوان دانرابوو. ئودیسسه و مینالیوس، له‌سه‌رووی شوینه‌که دانیشتبوون، کاتی مینالیوس، به‌دار عاسای پاشایه‌تییه‌وه هه‌ستا. بیده‌نگی بالی به‌سه‌ر سه‌رانسه‌ری مهیدانه‌که‌دا کیشا.

– خاینیک پیاویکی بی‌غیره‌ت، له‌ئه‌سپارته‌دا هاوسه‌ره‌که‌می رفاندوو. خه‌لکی ته‌رواده‌ ئایا ده‌تانه‌وی هیلین له‌شاره‌که‌تاندا راگرن؟ ئه‌گه‌ر بمانده‌نه‌وه، ئه‌وا هیلاس و ته‌رواده‌ دۆستایه‌تیان به‌رده‌وام ده‌بی، خو ئه‌گه‌ر نه‌یده‌نه‌وه ئه‌ا شه‌پ ده‌قه‌ومی!

پاش قسه‌کانی مینالیوس، ده‌نگی نا‌ره‌زایی له‌مه‌یدانه‌که‌وه به‌رز بووه‌وه.

– هیلین هی ئیمه‌یه.

– نه‌رفینراوه!

– به‌خواستی خوی هاتوو!

– نایده‌ینه‌وه!

– که‌سمان ئاماده‌ نین بیده‌ینه‌وه!

– له‌شه‌پ ناترسین!

– هیلین ناده‌ینه‌وه!

خه‌لکی ته‌رواده‌ که‌ له‌ قسه‌کانی مینالیوس توپه‌بوو بوون، له‌ هه‌ر چوار نکاله‌وه هاواریان ده‌کرد، له‌نیو هاواری ئاپورای خه‌لکه‌وه، ئودیسسه به‌ سیمایه‌کی هیمن و بی‌فیژه‌وه هه‌ستا. چاوانی به‌ری بوونه‌ ئه‌رزه‌که، ئودیسسه ده‌ستی به‌ قسان کرد. هه‌موو ئاماده‌ بووان، شازاده‌کان و جه‌ماوه‌ری خه‌لکی، به‌ریز و ستایشیکی تایبه‌تییه‌وه گوئیان له‌ قسه‌کانی گرت، چونکه‌ ئه‌و وشانه‌ که‌ له‌ زاری پاشای ئیتاکیا ده‌رده‌چوون، وه‌کو کلو به‌فریک بوون که‌ له‌ رۆژیکی زستاندا، له‌ ئاسمانی را ده‌هاتن و ده‌نیشتنه‌ سه‌ر زه‌وی.

"خه‌لکی ته‌رواده، شازاده‌کان، خه‌لکینه، دۆستانی ئازین، گویتان له‌ من بی، له‌وه‌یه هیلین به‌ئاره‌زوی خوی هاتبی. من نکۆلی له‌وه‌ی ناکه‌م، به‌لام ئایا ئه‌و هه‌قه‌ی هه‌بوو که‌بیته؟ ئایا هاوسه‌ری شای ئه‌سپارته‌ نه‌بوو؟ به‌رای ئه‌نگۆ ره‌وای هه‌قه‌ له‌به‌ر ژنیك، شه‌پیکی ترسناک له‌ نیوان دوو ولاتی جوان و شکۆداری وه‌کو ته‌رواده و هیلاس به‌قه‌ومی و پیاوان و لاوانی قاره‌مان، برایانی ئه‌نگۆ، دۆستانی ئیوه، رۆله‌کانتان، و هه‌زاران که‌سی دی‌بیینه‌ کوشتن؟ شه‌پ شاران ده‌سوتینی، که‌شتییان ویران ده‌کات، مالان چۆل ده‌کات خوین ده‌ریژی، دنیا له‌ خویندا غه‌رق ده‌بی. ناله‌و گریانانی پڕ ده‌ردو ئازار دنیا پڕ ده‌کات. ئیدی که‌س به‌شادی ناژی. گریه و زاری مالان پڕ ده‌کات، له‌ کو‌تایی شه‌پدا، سه‌ره‌که‌وتوووان گوشت ده‌کپن و ده‌فرۆشن، ئایا رازین له‌ پیناوی یه‌ک ژن دا، ته‌نیا یه‌ک ژندا، ئه‌م هه‌موو نه‌نگی و ناحه‌زی و کری‌تییه‌ به‌سه‌ر خۆتاندا بینن؟ ئه‌و ژنه‌ بده‌نه‌وه به‌ خاوه‌نی خوی، با نه‌بی به‌مایه‌ی فیتنه و به‌لا. ئه‌ی خه‌لکی ته‌رواده، هیلین بده‌نه‌وه به‌پاشای ئه‌سپارته، تا هیلاس و ته‌رواده بۆ هه‌میشه هه‌ر دۆستی یه‌کدی بن!"

که‌ ئودیسسه له‌ قسه‌کانی بۆوه، خه‌لکه‌که‌ هیشتا هه‌ر بیده‌نگ بوون، هه‌ندی پیاوان و ابو به‌گوئی ئودیسسه بکری و ژنه‌که‌ بدریته‌وه. هه‌ندی‌کیش که‌ قسه‌ ره‌قه‌کانی مینالیوسیان بیر ده‌که‌ته‌وه،

حه‌زبان ده‌کرد هیلین نه‌دریته‌وه، مشتومر كه‌وته نیوان هه‌ردوو تاقمه‌كه، هه‌ركه‌سه و ده‌یویست قسه‌ی خو‌ی سوار بی.

ئودیسسه به شی‌نه‌یی گو‌یی ده‌گرت و له د‌لی خو‌یدا ده‌یگوت گه‌ر رازی نه‌بن شه‌وا پیش‌نیازی كو‌بوونه‌وه‌یه‌کی دیکه بکات له ر‌ژی دواتردا.

له‌پر مینالیوس له‌جیی خو‌ی هه‌ستاو ده‌ستی به‌قسان کرد: به هه‌رحال خه‌ل‌کی ته‌رواده، شه‌و ژنه‌ی كه‌ ر‌فاندوتانه ده‌یگپ‌نه‌وه یان نا؟ ئیوه به خ‌وتانچاك ده‌زانن كه‌ هیلین هی منه، هیلین هاوسه‌ری منه. به‌ر له‌وه‌ی ببی‌به‌بوو‌کی شازاده‌ی د‌زی ئه‌نگو، هی من بوو، ده‌یده‌نه‌وه یان نا؟ خه‌ل‌كه‌كه‌ دیسان تو‌په‌ بوون و هه‌راو هوریا به‌رز بووه‌وه:

– نه، نا!

– هیلین هی ئی‌مه‌یه! نایده‌ینه‌وه.

– نایده‌ینه‌وه.

مینالیوس هاواری کرد: كه‌واته بجه‌نگن!

– باشه، ده‌جه‌نگین.

ئه‌وسا، بی گو‌یدان به فرمانی پ‌ریام، ئاماده‌ بوون تا په‌لاماری پاشای ئه‌سپارته‌ بد‌هن.

– نه‌كهن، بی غه‌ره‌ت نه‌بن!

لی مینالیوس، شمشیر به‌ده‌ست وش‌له‌ژاو چه‌ند نه‌فه‌ری‌کی زامدار کرد و شه‌وانی دیکه‌ی راونا و له‌گه‌ل ئودیسسه‌دا هه‌ستاو به‌ره‌و ره‌خی ده‌ریا چوون و به‌ سواری كه‌شتی له‌و ناوه‌ دوور كه‌وته‌نه‌وه. هیلین كه‌ گو‌یی له‌ هاوار و ده‌نگه‌ ده‌نگ بوو چووه‌ سه‌ریه‌ك‌یك له‌ بورجه‌كان و بی‌نی كه‌ مینالیوس و ئودیسسه به‌ره‌و ده‌ریا غار ده‌د‌هن. ئه‌سپارته و ه‌رمیونه‌و، كلیتم ن‌سترا و هه‌موو شه‌و شتانه‌ی بیر كه‌وته‌نه‌وه كه‌ جیی ه‌یشتبوون. پر به‌ دل حه‌زی ده‌کرد له‌بورجه‌كه‌ دابه‌زی و بچی سواری كه‌شتی ببی و بو ولاتی خو‌ی بگه‌پ‌ته‌وه. به‌لانه‌کی ترسا. نه‌یتوانی بب‌زوی، له‌ شه‌رمی شه‌و كاره‌ی كه‌ كردبووی، جو‌له‌ی بو نه‌ده‌كرا، هه‌ستی ده‌کرد لایه‌قی شه‌وه نییه‌ بگه‌پ‌ته‌وه بو لای منداله‌كه‌ی. شه‌م ژنه‌ ر‌ژانی‌کی ز‌ور هه‌ر گ‌ریا و گ‌ریا، خو‌ی بوغ‌زاند و نه‌فه‌رتی له‌ خو‌ی کرد.

مینالیوس، تو‌په‌ی تو‌په‌، ته‌نی به‌ یه‌ك مه‌به‌ست بو ولات گه‌پ‌ایه‌وه: له‌ ته‌رواده‌دا بجه‌نگی، به‌زه‌بری ن‌یزه‌ پ‌اریس له‌نیو به‌ری، له‌ پ‌یناوی به‌ده‌ست ه‌ینانه‌وه‌ی هیلین، تو‌له‌ له‌و خه‌ل‌كه‌ بستینی.

"13"

سه‌ر‌ب‌وری د‌یوانه‌ی قه‌ل‌ب

شه‌ر! سه‌ر‌انه‌ری ی‌ونان ته‌یار بوو، پ‌تر له‌ هه‌زار كه‌شتی پر له‌ جه‌نگاوه‌ر ئاماده‌ی حه‌ره‌كه‌ت

بوون. ئوديسه پاشاش كه له شهپر بېزار و ناشتيخواز بوو، ناچار بوو بهگهڵ ئەوانی دی بکهوێت، له لایهكهوه ئوديسه گلهیی ئەوهی له مینالیوس کرد كه بێ حهوسه لهیه: بۆ له پریکا ههستایت و تانهو تهشهرت له خهڵکی تهروادهدا! ئەگەر تۆ بێدهنگ بوایهی لیّت گهرا با من قسان بکه، وهز و حالهکه باشتر دهبوو! خهڵکی تهروادهم قهناعت پی دهکرد كه هیلین بدهنهوه، خهڵکی ولاتهکه مان ئیستا نیازی شهریان نییه! بهلام تازه کار له کار ترازاو و ناتوانین پاشگهن ببینهوه. دهبی تهیار بین و حهره کهت بکهین.

پاشای ئیتاکا بۆیه ئەوهی به مینالیوس گوت چونکه دهیزانی كه ته نیا به لای ترسناک به لای خهڵکییهوه شهپر! ئەو شهپهري كه ئەو ههولێ دابوو ریی لی بگری، ئوديسه مهیلی له شهپر نهبوو. نزیکه ی سال و نیویک بوو ژنی هینابوو، حهزی نه دهکرد له پنهلوپه ی خیزانی و له تله ماخوس ی فره زهندی دور بکهوێتهوه. زۆری ههول دابوو ری له شهپر که بگری. ئەگەر مینالیوس که لهرهقی کردبوو، له راستیدا گوناخی له گهردنی پاشای ئیتاکا نهبوو! ئوديسه پاشا بیرى له هه موو ئەم شتانه دهکردهوه، ئوديسه پاشا هه رچهنده دهیویست ئەرکی خۆی به رانه بر به مینالیوس ئەنجام بدات، لی له لایهکی دیکهوه، دهیویست ریییهک پهیدا بکات كه نهیه لی کهسیک بۆ شهپر بهروات و به خۆیشی له مالهوه بی.

فیلێکی دۆزییهوه كه به ئەقلی خۆی باش بوو. كه زانی پالامیدیوسی دۆستی مینالیوس به دوویدا دی كه پیکقه برۆن، کیسهیهک خوی هه لگرت و به دوو گاجوت و هه و جاریکه وه به رهو رهخی ده ریا چوو، که چاوی به کهشتیه که ی پالامیدوس کهوت كه به رهو که نار ده هات. هه و جار که ی له گاجوته کان به ست و کهوته کیلانی لمی که نار و تۆ و دانی خوییه که. پالامیدیوس کاتی گه ییه که نار، پیاویکی روتی بینی كه به روالهت تۆوی ده دا.

— هوو پیاوه کییه که که ناری ده ریا تۆو ده دا! یانی نازانی که له م که نار ده دا چ شتی که ناروی تۆو ده دات؟

ته ماشا، خوی! بیگومانم شیتو دیوانه یه!

پاشان دیوانه ی ساخته، چاوهکانی چهپ و خیل کردن، زاری خوار کردو لاقی جولاند، به گاجوته کانییه وه به بهردهم پالامیدوس دا رهت بوو. پالامیدوس پاش ئەوهی به وردی دیقه تی دا، سهیری کرد کابرای تۆو ده ر ئوديسه یه.

— تۆ، ئوديسه، پاشای ئیتاکا؟ بۆ ئەم کاره ده که ی؟ خوی تۆ و نییه! ئەدی نازانی له رهخی ده ریا دا چ گیایه که ناروی؟

— به لی، به لی، به لی ده روی! له سه ر لمه کان ده روی، له سه ر ئاو ده روی، له سه ر دیوار ده روی، له سه ر سه ری بنیادهم ده روی! له سه ر که پوو ده روی! که پوی خرو جوانت هه ر بۆ ئەم کاره باشه، ئەوجا درهختی خوی له سه ر ده روی! ده مه وی که پوی تۆش تۆو بدهم.

ئوديسه، زۆر به جدی ئەو قسانه ی کرد، ئەوجا لویچیک خوی له کیسه که ده رهینا و به توندی دای به سه رو چاوی پالامیدوس داو رهت بوو.

پالامیدوس، خوییه شی داره که ی که چاوانی ده سوتانه وه له سه رو رووی خۆی پاک کرده وه و

گوتی:

– بهسته زمان، شیت بووه! چتۆ دهشیت بهو هه موو ئاقلی و زرنگییه وه شیت ببی؟! باشه چۆن بۆ شهپر دهپروات، مه حاله بتوانی هه ره کهت بکات. دهبی له ماله وه بمینی! باوهرم بهمه نایهت، ههر چۆنیک بوو دهبی راستی کهشف بکهه، چ بکهه؟ پالامیدوس، بیری کردوه و کردوه له نهجامدا به خوشحالییه وه به خووی گوت: دۆزیمه وه! دۆزیمه وه.

لیو پرسى: چى دۆزى بووه وه.

– ریبازی کهشف کردن و دوزینه وهی حهقیقهت. چوو بۆ کۆشکی پاشا، تله ماخۆسی ساوا له بیشکه دا نووستبوو، بی ئه وهی خه بهری بکاته وه، هه لیگرت و بۆ ره خى ده ریای هیئا. ئودیسسه له سه ر شۆ بپرین و تۆ دانى خووی به رده وام بوو، لی گاجووته کان وه کو جارن نه ده پرۆیشتن، به لکو ئودیسسه وه کو قرژال به ره و دواوه ده یهاژوتن. پالامیدوس، تله ماخۆسی له سه ر زه وییه که وله نزیکی گاسنه که دانا و له دلای خویدا گوتی: ئه گه ر ئودیسسه به راستی شیت ببی، ئه وا هه ست ناکات که ئه م ساوا یه منداله که ی خویه تی و ناوه ستیت. خو ئه گه ر گاجووته که کان رابگرى. هه نگینى دیارده ات که شیت نییه و له گه ل ئیمه دا بۆ شه پرئ دیت.

که ئودیسسه منداله که ی له سه ر زه وی دابینى، ئیدی په شوکا و نه یزانی چ بکات. ریگه ی خووی بگۆرئ؟ یان بگه پرته وه دواوه؟ جا که پالامیدوس فیله که ی کهشف کردبوو، ئیدی چ پیویستی ده کرد ئه م له سه ری پروات! ئودیسسه گاجووته کانى راگرت و ده ستی له تۆدانى خووی هه لگرت. پالامیدوس گوتی: ئه ی ئودیسسه، ئودیسسه ی شیت! ئه م شیتاتییه چ بو ده ست دابووی؟! بۆچی تۆو به له شی تله ماخۆس دا ناکه ییت؟ کى ده لی گیایه کی باشی لی نارویت! ئودیسسه، نه یده زانی چ وه لامیک بداته وه. به بیده نگى ده پروانییه ئه و ساوا یه ی که تازه خه به ری بوو بووه و ده سته چکۆله کانى له لمه که رو کرد.

– برۆ، برۆ شای ئیتاکا، هه ر تۆ به هۆش و زرينگ نیت، خه لکی تریش هه ن. برۆ خووی و منداله که به ره وه بۆ مالی، گاجووته کانیش له ته ویله بکه تا پیکفه بجینه شه پرئ. ئودیسسه، منداله که ی له باوه ش کرد، خوئییه که ی برده وه، گاجووته کانى له ته ویله کرد، ئه و جا سه ربازه کانى بۆ شه پر ئاماده کرد. که شتییه کانى خسته گه ر و ده گه ل پالامیدوسدا وه هه ره که ت که وت. بابی پیرو هاوسه ری جوان، تله ماخۆسی ساوا، خیزان و خه لکی و ئیتاکای به جیه یشت. دوورى له و هه موو ئازیز و خوشه ویستانه بۆ پاشای دانا زۆر زه حمه ت بوو. سالانیکی زۆر خه لکی ئیتاکا شا بانۆ، بابی پیر و تله ماخۆس چاوه نواری گه رانه وه ی ئه و قاره مانه بوون. چونکه له پاش شه پریش زۆر به سه ره اتی لی قه وما، بۆیه دوا نه فهر بوو که له جه نگى ته روانه گه رایه وه و هاته وه بۆ ولات.

"14"

حیکایه‌تی ژنی ساخته

ئودیسە لەگەڵ پالامیدوسدا بەرێکەوت، لەگەڵ ئەودا گەییە شاری ئایولیس. لە قەراخی ئەم شارەدا هەموو پاشایان و دەریاوانان بە کەشتییەکانیانەوە خەڵک بووونەو. پێشوازییەکی گەرمیان لە ئودیسە کرد. لێ هەموو قارەمانەکان نەهاتبوون. هێشتا یەکیکیان کەم بوو، ئاشیل، کۆری پلوسی شای فتیا، نەجیبترین و ئازاترین قارەمان نەهاتبوو. چۆن بوو ئاشیل لەنیو ئەواندا نەبوو؟ ئەو هەمیشە لەریزی پێشەو بوو بۆ شەڕ و پێشپڕکییان: لە هەر شوێنێک دا پێویست بەسەرەنێزە و شمشیران بواوە، لەهەر شوێنێک پێویست بە هیزی بەرگری بواوە، ئاشیل لەوێ دەبوو، ئەدی ئیستا بۆچی نەهاتبوو؟ لەکویندەرە؟ پاشای ئیتاگا گوتی: بەخۆم دەپۆم تا سەر لەم نەینییە دەر بکەم.

ئودیسە چو بۆ تاقییبی ئاشیل، دیارە دۆزینەوێ ئاشیلی قارەمان هەروا ئاسان نەبوو. ئاشیل نەیدەزانی شەڕ راگەیه‌نراوە. دایکی، واتە تەتیس بە دەستی جلکی ژنانەو ناردبووی بۆ لای لوکومیدوسی پاشای ئسکوروس.

ئاشیل لە ئسکوروسدا، کە لەنیو ژناندا دەژیا، زەماوەندی دەگەڵ یەکیکیان بەنیوی دیدامیا کردبوو. لە ئسکوروسدا چ کەسیک جگە لە پاشا و دیدامیا نەیان دەزانی کە ئاشیل پیاو، چونکە جلکی ژنانەو لەبەر دەکرد.

تەتیس نەیدەویست کە ئاشیل بۆ تەرۆادە، بڕوات، چونکە دەیزانی ئەگەر ئاشیل بچیتە شەڕی تەرۆادە بە جوانەمەرگی دەمری، هەربۆیەش بۆ دەرگە ی ئسکوروسی ناردبوو و لوکومیدوسی راسپاردبوو کە هیچ شتیکی لەمەڕ شەڕ پێ نەلی.

ئاشیل، جلکی ژنانەو لەبەر دەکرد و دەنیو ژناندا دەژیا. ئەگەر یەکیک ئەو ی دیتبا، باوەری نەدەکرد ئەو کچۆلەیهو بەو گۆنا سوور و قرژە زەردەو، ئاشیل بی! بەلام ئودیسە سوسە ی شوینەکە ی ئاشیلی کرد.

جلکی بازرگانی لەبەر کرد، سەندوقیکی گەورە ی لە تەوقە ی سەر، شانە، پیلۆ قوماشی بەبایەخ، روپۆش و شتی دیکە ی ژنانەو پێ کرد و چوو بۆ ئسکوروس، کە گەییە ئەویندەر وای دەنواند کە دەیهوێ کالاکانی بە کیزانی شا بفروشی. نۆبەداران نەیانناسیەو و رێگەیان پێدا کە رەت ببی. کە گەییە لای کیزانی پاشا پیرە سەندووقی کردەو و هەموو شتەکانی لەسەر میز بلۆ کردەو.

کچۆلان، هەموو بە خوشحالییەو دەوریان لێدا.

- چەند ملوانکە یەکی جوانە!

- چ روو پۆشیکی چاکە:

- ئەم گۆلدۆزییە بۆ من دابنی.

– ئەم پارچە قەرزەش بۆ من.

– ئەم پىلاوانە چەند جوان دروست كراون.

– ئەم دۆلابە زىڤرە چەند نەخشى جوانى پىڤوھە.

بازرگانى ساختە، دوو شتى لە بنى سەندووقەكەيدا شارەبۆووە و نەيدەويست بەكىژانى پاشاى نيشان بەدات. ئەو دوو شتەش نىزە و كلاًوخودەكەى ئاشيل بوو. ھەردووکیانى ھەلگرت و لە ناوەندى مێزەكە و لەنيو پارچە و روپۆشەكاندا داینان. قارەمان ھەر كە چاوى پىيان كەوت. لەجىي خۆى راپەرى، دەستانى ئوديسەى گرت و چاوى لە دوو چاوانى برى، بەدەم كوشىنى دەستەكانى شاى ئىتاكاوھ گوتى:

– ئەى بازركان، تۆ كىي؟ تۆ بازركان نیت. تۆ بۆ فروشتنى پارچە و روپۆشان نەھاتوويە ئىرە، بۆ من ھاتوويت. بلى بزانم چت لە من گەرەكە. ئەوھى لە دلتدایە بىلى.

ئوديسە، ئەو خەلكەى دانە لاوھ كە چاويان لە چاوى قارەمان برى بوو، ئەوجا گوتى:

– پىويستە ئەوھت پى بلىم كە بەم زووانە شەپ لە نيوان ھىلاس "يونان" و تەرۋادەدا بەرپا دەبييت، چاكترين جەنگاوھران ئامادەى ھەرەكەتن و شوينى تۆى ھەرە بە توانا و ھىز لە نيوياندا چۆلە، منيش كە ئىستا قسان دەگەل تۆدا دەكەم، ئوديسەى پاشاى ئىتاكام، ئەى ئاشيل، من ناناسيت؟

– دەتناسم، دەتناسم! بەلام من بى ئاگام لەوھى تۆ دەليلى! كەس ھىچى بەمن نەگوتووە! ئىستا دەزانم بۆچى دايكم منى بۆ ئىرە، بۆ نيو ژنان ناردووە! تەتيس لە من دەترسييت!

جەنگاوھران لە كوین؟ خىرا پىم بلى تا پىياندا بگەم!

ئوديسە گوتى: من دەگەل خۆمدا بۆ ئايوليست دەبەم، دەتبەم بۆ ئەو شوينەى كە پاشايان و قارەمانان چاوەنۆرى تۆن. ئاشيل جەكە ژنانەكەى داكەند، نىزەكەى ھەلگرت، كلاًوخودەكەى خستە سەر قژەردەكەى و ھەكو جەنگاوھريك لەنيو كىژەكانەوھ دەركەوت، پاشان دەگەل ئوديسەدا بەرھە ئايوليس ھەركەوت. بەلام تەتيس، كەبىنى رۆلەكەى رۆيى گريا. چونكە تەتيس دەيزانى كەئەگەر ئاشيل بېروات بۆ ئەو شەپە ئىدى ناگەرپتەوھ. ھەر بۆيەش بەرھە كەنارى دەرياي پرخرۆش لەگەلى داچوو، لەھەمىزى گرت:

– ئاشيل، كۆرەكەم مەرۆ! تۆ گەنجىكى جوان و بەختەوھرى! مەرۆ، لەلای دايكت ھەمىنە. دەگەل ھاوسەرەكەتدا ھەمىنە، مەرۆ، لەویندەر رووبەرۋى ئازار و خوین و مەرگ دەبيەوھ! ئەم ژيانە بۆ تۆ پر لە ئەشق و خوشەويستى شاديە!

دیدیماي كىژى لوکومیدوس، ھاوسەرى ئاشيل، مات و بیدەنگ بوو. بەلام لە ئەنجامدا ئەويش كە لە نيو خوشەكانیدا ھەستابوو، بەدەم گریانەوھ تەكای لە قارەمان كرد كە نەپرات:

– ئاشيل من بە جى مەھىلە! ئەگەر تۆ بېرۆى مندالەكەمان بە ھەتيوى گەرە دەبييت و من بۆ ھەتا ھەتايە بەدبەخت دەبم.

– مندالەكەمان بى باب دەبييت راستە. بەلام بۆ ھەتا ھەتايە دەتوانى شانازى بەوھوھ بکات و بلى بابى لەمەرگ نەدەترسا. وان بىنە. با من بېرۆم. دیداميا، ھاوسەرم وان بىنە با بېرۆم. دايكە، من

قهولم داوه ئەگەر بتهوی، پەشیمانم بکەیهوه، خۆشه‌ویستی تۆ چ بایه‌خیکى نامینی. ته‌تیس و دیدامیا به‌گریانه‌وه دوور کهوتنه‌وه. ئاشیل و ئودیسە وه‌ریکه‌وتن و له‌ شاری ئایولویسدا له‌گه‌ڵ ئەوانی دیدایه‌کیان گرتنه‌وه. هه‌زاران که‌شتی پەر له‌ جه‌نگاوه‌ران ئاماده‌ی چه‌ره‌که‌ت بوون.

"15"

سه‌ربوری شازاده ئیفیژنی

هه‌زاران که‌شتی به‌سه‌د هه‌زار جه‌نگاوه‌ره‌وه ئاماده‌ی له‌شکرکێشی بوون. له‌ ده‌وروبه‌ری ئایولیس، له‌ ته‌نگه‌یه‌کی باریکی ده‌ریایی دا، که یونان و دو‌رگه‌ی ئوبوی لی‌کدی جودا ده‌کرده‌وه، خ‌ر‌بوو بوونه‌وه. له‌وینده‌ر چاوه‌نۆ‌ری ده‌ستووری ئاگامه‌منون بوون که فه‌رمانده‌ی گشتی هی‌زه‌کان بوو.

لی ئاگامه‌منون نه‌یده‌توانی فه‌رمانی چه‌ره‌که‌ت ده‌ربکات. باهۆزیکى زۆر توند ده‌شت و ده‌ریای گرتبوو و نه‌ده‌کرا چارۆکه‌ی که‌شتیه‌کان هه‌لب‌دری و ترسی ئەوه هه‌بوو که که‌شتیه‌کان له‌نیو بچن.

جه‌نگاوه‌رو سه‌ربازه‌کان سه‌بریان سوا بوو. هه‌په‌شه‌ی ئەوه‌یان ده‌کرد که هه‌موو شتیک له‌وینده‌ر به‌جی ده‌هی‌لن و بۆ مالى خۆیان ده‌گه‌ڕێنه‌وه. فه‌رمانده‌کان نه‌یانده‌زانی چۆنیان هی‌و‌ر بکەنه‌وه. که دیتیان وه‌زع و حاله‌که به‌ره‌وخراپی ده‌چیت، ئودیسە چوو بۆ لای ئاگامه‌منون و گوتی:

– فه‌رمانده‌ی گشتی، چ بکه‌ین؟ سه‌ربازه‌کان بى تاقه‌ت بوون که‌وتونه‌ته مقو مقو. به‌رای من کاتی ئەوه هاتووه ب‌پ‌ری‌ک بدری.

– باشه، تۆ بلى چ ق‌ر‌ر‌ر‌یک بدری؟ به‌خۆت ده‌بینی که ناشیت چه‌ره‌که‌ت بک‌ری! باو باهۆز که‌شتیه‌کان غه‌رق ده‌کات، هه‌ر که له‌ که‌ناریان دوور ب‌خ‌ه‌ینه‌وه، تۆفان ده‌یان‌ش‌ک‌ینى، تو‌ری‌ان ده‌داته ده‌ریی ده‌ریا.

– هه‌ق به‌ تویه، ده‌بى کارىک بک‌ری! جا با زانایه‌ک یان فال‌چی و تی‌روان و غه‌یب زانی‌ک بانگ بکه‌ین و بزاین ئەوچ ده‌لى: هه‌لبه‌ته ر‌ی‌یه‌کمان پ‌ی‌شان ده‌دات.

– بیرى‌کی باشه! راو‌ی‌ژ‌یک ده‌گه‌ڵ کاگاسی تی‌رواندا ده‌که‌ین. ئە‌و‌زۆر شتان ده‌زانی که ئی‌مه نایزاین. ره‌نگه ت‌ی‌مان ب‌گ‌ه‌یه‌نى که ئەم تۆفانه بۆ‌چی نان‌ی‌ش‌یت‌ه‌وه. دۆستی من ئودیسە ب‌چ‌و به‌ دووی کال‌خاسدا، من‌یش لی‌ره له‌نیو ئەم چاد‌ره‌دا ده‌ن‌ی‌رم به‌دووی م‌ی‌ن‌ل‌ای‌وسی برامدا کۆ ده‌بمه‌وه تا چاره‌سه‌رىک بدۆ‌زمه‌وه. ب‌ر‌و ئودیسە‌ی دانا ب‌ر‌و.

دوای تۆ‌ز‌یک، شای ئە‌س‌پ‌ارته، شای مه‌س‌ینى، شای ئیتاکا و کاب‌رای تی‌روان هه‌موو له‌ چاد‌ره‌که‌دا حازر بوون. تی‌روانه‌که ئیکلامی بۆ پاد‌شا‌کان کردو پرسى که چ‌ی‌یان له‌و ده‌وی. ئاگامه‌منون

گوته: چاره‌سەر و ته‌گبیری‌کمان له تو دهوی. نازانم ئەم باو باهۆزه که‌ی دهنیشیته‌وه. بلیی خواوه‌ندی‌ک تو‌په‌بووی و بیه‌وی سزیمان‌بات؟ ئاخو ده‌توانین له‌بری تو‌په‌بوونه‌که‌ی قوربانیه‌ک پێشکەش بکه‌ین؟ قسه‌ بکه‌ کال‌خاس، ئیمه‌ چاوه‌پروانی وه‌لامی تو‌ین.

کال‌خاس وه‌لامی دایه‌وه: به‌لام من چ ته‌گبیری‌کم پی ده‌کری، ئەگەر نه‌وه‌ی که‌ من ده‌یزانم بیلیم، له‌ هه‌موو ژياندا هه‌ر به‌ر نه‌فره‌تان ده‌که‌وم، نه‌وه‌ی من ده‌یزانم نه‌وه‌یه‌ که‌یه‌کی‌ک له‌ئه‌نگۆ گیرۆده‌ی به‌لایه‌کی گه‌وره‌یه. که‌واته‌ باشتر وایه‌ چ قسه‌یه‌ک نه‌که‌م. هه‌م بۆ من باشتره‌، هه‌م بۆ ئیوه‌.

ئاگامه‌منون گوته: من فرمانت ده‌ده‌می که‌ قسه‌ بکه‌ی. من قه‌ولت ده‌ده‌می که‌هیچ یه‌کی‌کمان ناره‌حه‌ت نه‌که‌ین، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ به‌ ته‌گبیر و پێش‌نیازی تو ده‌که‌ین. مه‌ترسه‌ و قسه‌ بکه‌.

هه‌نگینی کال‌خاس که‌وته‌ قسان، ئە‌ی شا، روژیک تو له‌ لی‌ره‌واردا چوویت‌ه‌ راوی نی‌چیری‌ک که‌ به‌لای خواوه‌ندی راو و شکاره‌وه‌، واته‌ به‌لای ئارته‌میس‌ی خواوه‌ندی راوه‌وه‌، پی‌روژ بوو.

– وایه‌ کال‌خاس.

– ئە‌و روژه‌ له‌ لی‌ره‌واردا حه‌یوانه‌ کی‌وییه‌کی به‌له‌کی فره‌ قوچت بی‌نی که‌ غاری ده‌دا. دوی که‌وتی. تی‌ریکت تی‌ س‌ره‌وان، تی‌ره‌که‌ت ری‌کبه‌ر دلی که‌وت و کوشتت، وایه‌؟

– وایه‌ کال‌خاس

– ئە‌و روژه‌ که‌ حه‌یوانه‌که‌ت کوشت گوته: "ئهمه‌ش جه‌زه‌به‌یه‌کی جوان بۆ زیوس! ته‌نانه‌ت ئارته‌میس‌ی خواوه‌ندی راوش‌کاریش نه‌یتوانی ئە‌م کاره‌ ئە‌نجام بدات! ته‌نانه‌ت ئارته‌میس‌ش نه‌یتوانی ئە‌م حه‌یوانه‌ کی‌وییه‌ له‌ تی‌ره‌که‌م ده‌رباز بکات!" وا نییه‌.

– دروسته‌، ئە‌ی تی‌پروان

– ئە‌ی ئاگامه‌منون تو پی‌ت وابوو که‌ ئارته‌میس‌. قسه‌ زله‌کانتی نه‌ژنه‌وتوو، به‌لام خواوه‌ند گوئی له‌ قسه‌ پر غ‌روره‌کانت بوو، تو‌په‌ بوو، سویندی خوارد که‌ تو‌له‌ بستینی، جا ئیستاش ئە‌ی فه‌رمانده‌ی گشتی، ئە‌گەر نه‌زری‌کی له‌ قه‌بیل نه‌که‌ی، نایه‌لی‌ تاقه‌ یه‌ک که‌شتیت له‌ جیی خوی بجۆلی.

– چ نه‌زرو قوربانیه‌یه‌؟ پی‌م بلی کال‌خاس، من ئاماده‌ی هه‌موو جو‌ره‌ نه‌زرو قوربانیه‌یه‌ک هه‌م.

– خواوه‌ند ده‌لی: "ئە‌گەر ئاگامه‌منون "ئیفی‌ژنی" کی‌ژی به‌ من پێش‌کەش بکات و له‌سه‌ر سه‌کۆی په‌رسنگه‌ بی‌کاته‌ قوربانی و له‌ پیناوی مندا کی‌ژه‌که‌ی بکوژیت‌ه‌وه‌، هه‌نگینی ده‌یبه‌خشم و که‌شتیه‌کان ده‌توانن هه‌ره‌که‌ت بکه‌ن."

ئاگامه‌منون که‌ گوئی له‌م قسانه‌ بوو دار عاسا‌که‌ی دا به‌ عاردی داو نه‌یتوانی جله‌وی فرمی‌سکان بگری. ئە‌وجا به‌ده‌نگی‌کی پر نازاره‌وه‌ گوته: کال‌خاس، تو راست ده‌که‌ی و منیش به‌ دل‌ناییه‌وه‌ ناتوانم سه‌رپی‌چی بکه‌م. له‌لایه‌که‌وه‌ ناتوانم کی‌ژه‌که‌م، به‌خته‌وه‌ری ماله‌که‌م، بکه‌مه‌ قوربانی! ئە‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ "ئیفی‌ژنی" له‌مه‌سینییه‌! من چۆن ده‌توانم بۆ ئی‌ره‌ی بی‌نم؟ ئاخ‌ر چی به‌کلیم نه‌سترا بلی‌م؟ چۆن پی‌ی رابگه‌یه‌نم که‌ ده‌بی کی‌ژه‌که‌ت بم‌ری؟ له‌هه‌ر لایه‌که‌وه‌ ده‌پروانم، چ شتی‌ک نابینم جگه‌ له‌ نازار و نازار و نازار!

ئودیسه‌ی شای ئیتاکا هاته‌ پێشه‌وه‌ و گوته:

– ئاگامەمنون، تۆ شاى ھەموومانى، ئىمە بۆ تۆمان بە ھەرماندەى گشتى دانا چونكە بەراى من تۆ لە ھەر ھەموومان بەھيتر، دليتر و زانترى، كەچى وا لە بەرانبەر يەكەمىن گىرفتى خۆتدا شپىرە بوويت؟ ئايا كىژەكەت لە ولات خۆشتر دەوى؟ كاغەزىك بۆ كلىتم نەستراى خيژانت بنووسە كە ئاشيلى كۆرى پليوس، دەيهوى لەگەل ئيفيژيىنى دا زەماوەند بكات، بۆيە دەستبەجى ئيفى ژيىنى بۆ ئايولويس بنيرە، ھەر كاتى كە ئيفيژيىنى گەيى، ھەنگيىنى قىرر دەدەين.

– ئەدى ئاشيل چ دەلى؟ ھەرگىز رازى نايىت ناوى ئەو بىرى بە ديوجامەى ھەلخەلەتاندن و راوى ئافرەتيك كە بزاني چمان كردوو، ھەنگيىنى باوەرى بە چ شتيك ناميني! دوچارى ئاوميدى دەيىت.

– ئاشيل پى نازاني، چونكەكەس پينيالى، چونكە ھەموو چاوەروانى چوونە شەپن! بە قسەم بکە، زەرەر ناکەى.

ئاگامەمنون قايىل بوو، بەھاوکارى ئوديسە نامەكەى ئامادە کرد. نامەكەى بەمجۆرە نووسى: "كلىتم نەسترا، شابانۆى مەسيىنى، ئيفيژيىنى كىژمان بۆ ئايولويس بنيرە، چونكە ئاشيلى كۆرى پليوس، دەيهوى زەماوەندى دەگەل بكات، تۆ ئاشيل دەناسيت: بەھيترىن و نەجيبترىن قارەمانە، ئيفيژيىنى ھەرگىز ھاوسەرى لەوچاكترى دەست ناکەوى. جا بۆيە كىژەكەمان بۆ ئايولويس بنيرە، چونكە ئاشيل دەيهوى بەر لەووى بەرەو تەرەوادە ھەرەكەت بکەين بيگوازيتەو. " ئاگامەمنون نامەكەى نووسى و دايە دەستى قاسيديك كە بەپەلە بيگەيەنيته دەستى كلىتم نەستراى شابانۆى مەسيىنى، قاسيد ھەرەكەتى کرد. شارانى تيبس، مگارا و كورينتى بېرى و گەيىە مەسيىنى، چوو بۆ كۆشكى پاشايەتى و بەسەر سامى لەبەر دەرگا وەستا. لەنيو كۆشكەكەو ئاوازيكى شيرين، كە ھەرگىز ويئەى نەژنەوتبوو، دەگەيە گوى. دەنگى ئاوازي ئيفيژيىنى بوو. شازادەى بچووك دەيوست بە دەنگە سازگار و شيرينەكەى دلى شابانۆ بداتەو. ئەم گۆرانييەى دەگوت:

" ئاگامەمنونى شاى مەسيىنى ھەرەكەتى کردوو. دوور كەوتۆتەو، تا لە مەيدانى شەپدا خايان تەمبى بكات، پەريكى زيړين بەسەر كلاخودە پۆلايينەكەيەو دەدرەوشيتهو. شمشيړى تيز بەدەستتەو دەبريقيتهو ئەو لەگەل سەربازەكانى دا لە شەپدا، عەينى خواوەندان سەرکەوتوو. شمشيړى بريقەدارى دژمنان دەتوقيني. دژمنان لە بەرانبەر شمشيړيدا بە ترس و لەرزەو ھەلدين، ئەو سەرکەوتوو. سەرانسەرى ھيلاس لەسەر ريگەى جەژن و ئاھەنگيان بەرپا کردوو. لە ھەموو ھيلاسدا گۆرانى شادى دەگوتري و ئاورى خۆشى دەبريسكيتهو. شا بۆ مالاكەى دەگەپتەو. شابانۆى ھاوسەرى نازيزى لەسەرى را دەرگاي ليدهكاتەو. "

كەشازادە لە ئاوازي گۆرانييەكەى بوو، قاسيدەكە وەرژوور كەوت.

– ئەى شابانۆ، نامەيەكى ھاوسەرت، شاو ھەرماندەى گشتى ئاگامەمنونم بۆ ھيئاويت.

– ئاگامەمنون؟ شا لە كویندەرە؟ ھيشتا ھەرەكەتى نەکردوو؟ ديارە نەخۆشە؟

– ئەى شا بانۆ، شا نەخۆش نييە، ھا لە ئايولويس، بە ھەزاران كەشتى و بەلەمەو ئامادەى ھەرەكەتە.

کلیتم نه ستره نامه که ی کردوه، خویندییه وه و دای به ئیفیژینی. شازاده خانم که نامه که ی خویندوه له خوشیاندای سور هه لگه پرا، ئایا راسته؟ ئاشیل دیه وی بیکات به هاوسه ری خو ی؟ ئاشیلی قاره مان ی قژ زهره، ئه و لاوه ی که هه موو هیلاس خوشیان گه ره که؟

لیو گوتی: راست نه بوو؟

– راست نه بوو، لی ئیفیژینی وایده زانی که راسته، چونکه هه ز ی ده کرد شوو به پیاویکی نه جیب بکات، بویه خوشحال بوو که شوو به ئاشیل بکا. گالیسکه و ئه سپ و جک و خشلی به هاداریان ئاماده کرد. شابانو، ئیفیژینی سواری گالیسکه کرد. ئوریستیسی کۆپه له ی له هه میز گرت و به ره و ئایولیس هه ره که تیان کرد.

لیو پرس ی: ئوریستیسی؟ ئه مه له کو ی بوو؟

– بچوکتین مندالی کلیتم نه ستره و ئاگامه منون بوو. ئاخر شاو شابانو ی مه سین ی سی مندالیان هه بوو. ئیفیژینی گه وره ترین، ئیلکتره دووه مین، ئوریستیسی سییه میان بوو. ئیلکتره له مال مایه وه و دایکیان ئوریستیسی بچوکی له گه ل خویدا برد. ریگه زۆر دورودریژ بوو. ئه سپی ژیر عه ره بانه ی زپیرین به نیو کیواندا تاویان ددها. یالی به له کیان به ده م باوه سه مای ده کرد، روپۆشی سپی شابانو و ئیفیژینی به ده م باوه شه پۆلیان ددها. به شارانی کرینت، مگارا وتبس دا رته بوون، گه یینه ئایولیس، به ره له وه ی بگه نه شار وه ستان. چونکه که مپی سه ربازان به ری ده روزه ی شاری گرتبوو.

شابانو و شازاده خانم له گالیسکه دابه زین. لاویکی بالابه رزی قژ زهردی قوزیان بین ی، که خو ی به سه ره نیزه کهیدا دابوو به هه یرماوی سه یری ئه وانی ده کرد.

– ئیوه کی و به تاقی ته نی هاتوونه ته نیو ئه م هه موو سه ربازه؟ ئه گه ره هه ز ده که نه ئه م له گه لتان دیم من ئاشیل ی کوپی پلیوسی شای فتیام.

ئاشیلی کوپی پلیوس؟ ئه ی جه وان سلاوت لی بی! که واته تو ئه و شازاده یه ی که داوی ئیفی ژینی کیژی ئاگامه منونت کردوه؟

من ئاشیل م به لام داوی ئیفیژینی م نه کردوه. به لام پیم نالی تو کی ی؟ پیده چی ت شابانو بی! بۆچی ئه م پرسیاره له من ده که ی؟

شابانو، وه لامی نه دایه وه، زۆر سه ری سوپما. ئایاه وه ی که ئاگامه منون بو ی نووسی بوو دروست نه بوو؟ ئه دی بو ئه و نامه یه ی بۆ ناردبوو؟ بۆچی ناردبووی به دووی ئیفیژینی دا.

کلیتم نه ستره و ئیفیژینی هه ردووک بیده نگ بوون. ئاشیل ی قاره مانیش له به ره ئه وه ی نه بادا پرسیاریکی نابه جیی له ده م ده ربچی، بیده نگ بوو، پاشان پیره میردیکی ردین سپی که خزمه تکاری ئه مه کداری کلیتم نه ستره بوو، له شاروه هاتوو خو ی به سه ره ده ست و پپی شابانو دا خست و گوتی: شا بانو ی مه سین ی، هه لی، خو ت له ئایولیس دور بخه وه! ئیفیژینی، کیژیشت له گه ل خو تدا ببه! چونکه ئه گه ره لی ره به جیی به یلی ده مریت! زه ماوه ند ده گه ل ئاشیلدا داوه، ته نیا بیانوه وه یچی دی. به حه قیقه ت ئاگامه منون به ته مایه ئیفیژینی بکوژیته وه. بۆ ئه وه ی ئارته میسی خواوه ند ی شکارو راو ری به له شکره که ی بدات که بۆ جه نگ به روات، دیه وه ی ئیفی

ژینی له قهییلی ئارته میس بکات! ئەی شایانۆ، هەلی، شازادە خانم بگەیهنەوه مهسینی.
کاتی ئاشیل حالی بوو که ئاگامەنن و ئودیسە چ فیلیکیان کردوو، زۆر خەمین و نیگەران بوو
و گوتی:

– ئیفیزی، دل له دل نەدهی و نەترسیت، تا من له دنیا دایم کەس ناتوانی دەستت بۆ بیینی!
نابی کەس و بزانی کە ناوی من بەکەلکی هەلخەلەتاندنی ژنیک بییت! من نەجات دەدم و ئەگەر
دژی هەمووان وەستابمەوه!

لی ئیفیزی گویی بە قسەکانی قارەمانی لاو نەدا، لەپەر بابی بیینی کە له دوورەوه بەرەوئەم
دیت، بەرەو پیری بابی چوو، دەستی له ملی وەرینا، ماچی کرد و نەوازی کرد.

– باوکه، راستەکه گوايه تو دتهوی من بکوژییهوه؟ نه، راست نییه! بلی راست نییه بابە! تو زۆر
لەوه خوشترت دەویم کە ئەو بیرە سامناکە بکەیهوه! بلی راست نییه! پاشای مهسینی بە دەم
هەنسک هەلدانەوه هاواری کرد: راست نییه، راست نییه، من شتی وام ناوی، هیلەس ئەوهی
دەوی. ئارته میس، ئەم قوربانییه زالمەنەیهی دەوی! تیروان دەلی: "ئەگەر ئیفیزی نەمریت،
ئیمە ناتوانین حەرەکەت بکەین و بچین بۆ جەنگ و کیوی و درندان ژنەکانمان دەدزن، بە
پیچەوانەوه ئەگەر ئەو بمیرت هیلەس ئازاد دەبییت."

ئیفیزی، توژیک له بابی دور کەوتەوه و چاوی له دور چاوانی بپی.

– باوکه، من دەمەوی له پیناوی ئازادی ولاتەکه مەم. ئیوه هەمووتان، هەزاران هەزار پیاو،
بۆ جەنگ بپۆن و هیچ نەترسن، تەنەت منیش ناترسم. ئاشیل، بەرگری له من مەکه، تۆش
دایکە مەگری. چونکە ژیان جوانە و مردن لە پیناوی نیشتماندا، جوانترە، سەکۆی تایبەتی
قوربانی له کوێه؟ من ئامادە ی قوربانیم.

ئیفیزی، بەرەو لیبری پیروژ وەپری کەوت. له ناوەندی لیروەدا، لەنیو پاوانیکی بەرین دا،
پەیکەری ئارته میسی خواوەندی شکار، بەپیوه ویستا بوو. ئاشیل و ئاگامەنن له گەل
ئیفیزی دا چوون، کلیم نەسترا له جیی خۆی نەجۆلا. ورتە ی نەکرد. خواحافیزی له کیژەکە ی
نەکرد. بەلام له دلەوه له ئاگامەنن بیزار بوو.

له لیروەاری پیروژدا، جەنگاوەران مات و بیژدەنگ خەپ بوونەوه. شازادە خانم خۆراگر و سەرفراز
ئامادە ی مردن بوو، ئەوجا بە جەنگاوەرەکانی گوت: ئەمە منم، من له پیناوی نیشتماندا لیروەم.
خۆشحال ببنو هیلەس رزگار بکەن و سەرکەوتن بە دەست بینن.

هەموویان ستایش و ئافەزینی شازادە خانمیان کرد. هەموویان کەبیریان له مەرگی دەکردهوه، له
ناخی ناخدا هەستیان بە ئازاریکی گەورە دەکرد. کالخاسی تیروان تاجی لەسەر شازادە خانم نا.
ئاشیل، بە ئاوی پیروژ، سەکۆی تایبەتی قوربانییهکە ی شت و پاشان گوتی:

– ئە ی خواوەندی هەیف، ئارته میسی راوچی، ئەم کیژە جوانە قەبول بفرموو، و لەبری ئەوه
سەرکەتیمان پی ببەخشە.

ئاگامەنن و مینالیوس و هەموو پاشا و جەنگاوەران. مات و بیژدەنگ له دەوری سەکۆی
قوربانییه کەریزیان بەستبوو، سەریان داخستبوو و چاویان برییه عاردی.

لەم کاتەدا، لەبری داها تنەوهی شمشیر بۆ سەر سەری شازادە خانم، ھاواریکی دووردیژ لە دوروبەری لیڤرەکەوه بەرز بوووه و بێدەنگییەکی شکاند. ھەموو سەریان ھەلپری. شازادە خانم نەما بوو، لەبری ئەو لەسەر سەکو تاییبەتییەکە، ھەیانەکیویییەکی سپی یەکجار جوان بە دیار کەوت. ھەیانەکیویییەکە، ھیدی و ھیمن و ھستا بوو چاوەنۆری ئەو بوو بکری بە قوربانێ. کالخاسی تیپروان گوتی: خواوەند نەبیویست کە ئیفیژینی بمری! ئیدی دەگەل خۆی بردەوھ و ئیدی لە ئیمە توپە نییە.

ناشیل، ئاگامەمنون، ھەموو پاشا و جەنگاوەران زۆر خۆشحال بوون. دابی قوربانێ تەواو بوو و ئەوانیش خۆیان بۆ رویشتن ئامادە کرد.

با رێپەروی خۆی گۆپی، خۆی بەنیو چارۆکاندا کرد. کەشتییەکان بەرەو ناوەندی دەریا و ھەرەکەت کەوتن. ھیزی چەکدار رەخی دەریای بەجێھشت، تەنگەییەکیان بری و بەنیو دەریای پان و بەرین کەوت، بەرەو تەرۆادە پیشرەوی کرد. ھەموویان بانگی ھەرماندە گەرە ئاگامەمنونیان دەکرد. ئاگامەمنون لەسەر کەشتییە گەرەکە و ھستابوو دەستووری دەدا.

لی کلیم نەسترا، بە خۆ و منداڵەکیەو، لە رەخی دەریادا مایەو. بە بیژاری دەپروانییە شا و بەو خەیاڵی کە کێژە ئازیزەکی کوژاوە، بری لە تۆلەئەستاندنیکی ترسناک دەکردهو.

لیو گوتی: ئەنجامی دا؟

لیا پرسى: چی کرد؟

– پاش ئەوھى میڤدەکەى لەشەر گەڤایەوھ کوشتی.

– بۆچی کوشتی؟ ئیفیژینی خۆ نەمردبوو، کیوھ چوو بوو؟

– چوو بوو بۆ ولاتیکی دور، بۆ ولاتی ئایوریس "قرم" چوو بوو. لی کلیم نەسترا ئەوھى نەدەزانی. ھەر چەندە ھەموو شتیکیان بۆ باس کردبوو، لی باوھری نەکردبوو، چونکە پیی وابوو بۆ دلدانەوھى ئەو ئەو قسانە دەکەن.

لیو پرسى: ئەدی ئیفیژینی بۆ مال نەگەڤایەوھ؟

– گەڤایەوھ، بەلام دواى چەندین سال. کاتى گەڤایەوھ کە کلیم نەسترا مەردبوو.

– ئەھا، راستە، بیرم کەوتەوھ. وا بزەنم ئوریستیس کوشتی. پیاوھ خراپەکەش ھەر ئەو کوشتی، نیوی چی بوو؟

– ئازیستی ناو بوو، ئەو کەسەى کە بابی ئاگامەمنونی کوشت بوو. بیرتە؟

لیو گوتی: بەلى لە حیکایەتیکی دیدا بۆت باس کردبووم.

– کاتى ئاگامەمنون ھەرەکەتى کرد. ئازیست بۆ مەسینی گەڤایەوھ و باسى زۆر شتی خراپی بۆ کلیم نەسترا کرد: "چەند پیاویکی باشت ھەیە! پیاویک کە کیژی خۆی دەکوژیت. گەر من لە جیی تۆ بام تۆلەم لی دەستاند! بەخۆت دەزانی کە من تۆم خۆش دەوی!" ھیندەى لە بن گوئیان خویند، تا بیژاری کلیم نەسترا لە ئاگامەمنون سەری کرد، کاتیکە شا گەڤایەوھ، شا بانۆ بەھاوکاری ئازیست کوشتی. ئوریستیس لە مەسینی نەبوو، لە ولاتیکی دور بوو، کە گەرەبوو و بەم سەرپورەى زانی، بۆ مال گەڤایەوھ و بە ھاوکاری ئیلکترای خوشکی ھەردووکیانی کوشت.

پاشان په شیمان بووه وه، ئارام و ئوقره ی له بهر برآ، پاشان چوو بۆ ولاتی تایوریس، خوشکه که ی تری، واته ئیفیژینی | دۆزییه وه، پیکه وه بۆ مه سینی گه رانه وه.

لیو: باشه نه تده توانی له م حیکایه ته دا شتیکی دی دروست بکه ی و کاریکی وها بکه ی هه مووان پیکدی شاد ببنه وه و که س نه مری؟

- باشه، نه وه یشت بۆ باس ده که م؟

"16"

حیکایه تی دوو شاو دوو کۆیله

هه بوو نه بوو، له شاریکی ئاسیادا پاشایه ک هه بوو به نیوی ئیتیون، ئەم پاشایه دۆستی پریامی پاشای ته رواده بوو، که یونانییه کان له گه ل پریامدا به شه ر هاتن، ئیتیون، دژی یونانییه کان وه ستا.

لیو پرسى: ولاته که ی ئیتیون گه وره بوو؟ به قه د هه موو ئاسیا بوو؟

- نه، به ئەندازه ی هه موو ئاسیا نه بوو! ولاتی ئیتیون نیوی سیلسی بوو، له یونان بچوو کتر بوو، هیلینییه کان، چوون بۆ سیلسی، سه رکه وتن، پاشای ئەوینده ریان کوشت. هه وت کوپى شایان کوشت، هه رچی شتی به نرخ هه بوو تالانیان کرد، ژنی زۆریان به یه خسیری هیئاو هه موو ئەو ده ستکه وتانه یان له نیوان خویندا دابه شکرد.

لیو پرسى: ژنان بو؟

- بۆ کۆیلایه تی سودیان لی وهرده گرتن.

- چۆن هه لسه وکه وتیان ده گه ل کویله دا ده کرد؟

- ئەگه ر خودان کویله باش بوایه، به باشی ره فتاری ده گه ل کویله ده کرد، ئەگه ر خراپ بوایه، خراپ ره فتاری ده کرد، به لām هیچ که سیك هه زی نه ده کرد ببی به کۆیله، ئەگه ر خاوه نه که ی زۆر باش بوایه ش، له سه ر دابه شکردنی کۆیله و ژنانی جوان و شتی به نرخ، به رده وام له نیو پاشایان و فه رمانده کاند ناخۆشی دروست ده بوو.

ناشیل له نیو هه موو ده ستکه وته کاند کێژیکی هه لبژارد به نیوی بریسه یس، ناگامه منون کێژیکی هه لبژارد به نیوی فریسه یس که کێژی یه کیك له که شیشه کانی ئاپولون بوو.

لیو پرسى: ئەدی شازاده خانم نه بوو به قوربانى تا چ که سیك ئیت ژنان نه دزی؟

- ئیفیژینی؟ دروسته. به لām یونانیانی کۆن وایریان نه ده کرده وه که ئەمه دزی بی. چونکه هه ر له شکرکی سه رکه وتوو بۆی هه بوو ده ست به سه ر هه موو شتیك داو ته نانه ت به سه ر بنیاده مانیش دا بگری، پاریس، به دزییه وه هیلینی له شامینلایوس رفاند بوو، به لām به پیی دابی یونانیان کاتی ناشیل، بریسه یس، ی گرت ئەمه دزی نه بوو، به پای هه مووان ئەمه هه قیکی ئاسایی و هه لال

تیره‌ندازی له هیسترا، ئەسپان، پیاوان، نۆ شهو و نۆ رۆژان هیستر و ئەسپ و زەلامی کوشت، نۆ شهو و رۆژان ئاگر و دوکەل بەرپا بوو، یونانیانی کۆن کە کەسیکیان لێ مردبا بە تابوتەوه جەنازەکیان بە خاک نە دەسپارد. بە لکو چیلکەو داریان لە سەر مردوووە کە کەلەکە دەکرد و دەیان سوتاند.

لیو گوتی: باشە ئیسا کەس نییە جەنازان بسوتێنی؟

– با ئیستاش هەیە. هەندێ جار مردووان دەسوتێن لێ بە شیوازێکی زۆر خراتر، ئەوسا مردوووەکانیان لە هەوای ئازاد دا دەسووتاند و خۆلەکەوهی مروڤ و دار تێکەل بە یەکدی دەبوو. لێ ئیستا مردوووەکان دەخەنە جوړە کورەییەکی تایبەتییهوه تا خۆلەمیشەکیان خالیسە بێ.

لیو پرسى: بۆچی؟

– نازانم، لەوێهە وایە بێر بکەنەوه کە خۆلەمیشی بە شەر زۆر لە خۆلەمیشی دار گرینگتر بێ، وەکو چۆن یونانیانی کۆن، ئیسکی سوتاوی بە دەنیان لە قاپی سەرناویدا هەڵدەگرت.

– باشە، با لەسەری پڕۆین.

– بەلێ، نۆ رۆژان بوری و ژمارەى کوژراوان زۆر بوو. هەنگینی ئاشیل فەرماندەکانی کۆ کردەوه و گوتی: ئاگامەمنون، من پێم وایە وایە چاکترە بۆ مال بگەرێنەوه. ئەگەر ئەم بایە لەم کونەوه بێ شتاقمان دەرناچین، با لە دانایەک لە غەیب زان و تیروانی بپرسین کە خواوەندی هەتاو بۆ ئەم هەموو قارەى لێ هەلگرتووی و بپرسین کە چ بکەین باشە و تەگبیرمان چییە.

هەموو قسەکانی ئاشیلیان بەگەن کرد، پاشان کالخاسی تیروانی پیر هەستاو گوتی:

– ئاشیل، ئەگەر تۆ دەستوور بەدیت من قسان دەکەم، لێ دەزانم یەکیک لە پاشاکان، کە لێرەیه، لێم توپە دەبێ رەقەم لێهەڵدەگرێ. ئاشیل وەلامی دایەوه: کەس نە تورە دەبێ و نە رەقەم لێ هەڵدەگرێ. من قەولت دەدەم کە کەس خراوەت دەگەل ناکات، ئەگەر پێویست بکات لەسەر تۆ کە تەنانت بەگژ ئەو پاشایەش دا دەچم کە فەرمانمان پێ دەدات، قسەى خۆت بکە و باکت نەبێ،

کالخاس دەستی بە قسان کرد، خریسە، کەشیشی خواوەندی هەتاو و یونانییهکان بەدرەفتارییان دەگەل کردوو، جا بۆیە خواوەندی هەتاو لێمان توپەریه، تا فریسەس، نەدەینەوه بە خریسە، دەست لە کوشتارمان هەلناگریت، نەک هەر دەبێ فریسەیس بەدەینەوه، بە لکو نابێ چ شتیکیشی لەبری وەرگرین.

ئاگامەمنون، بە چاوانی وەکو دوو پشکۆی ئاگری توپەوه لە جیی خۆی هەستاو هاواری کرد:

– بێ ئەوهی چ شتیک وەرگیرین؟ یانی من نابێ لەبری فریسەیس داوای چ شتیک بکەم! ئەمە راستە کالخاسی شووم؟ راستە، تۆ هەمیشە ئامادەى بێر بکەیهوه و شتیک دژی من بلێی؟ پیت وایە خەلکی بە گوناحی مەنەوه دەرمان، چونکە نەموستوو کویلهکەم بەخریسە ویدەمەوه؟ نا، نا نایدەمەوه، چونکە هەم لە ژنەکەى خۆم باشتەر، لە جوانیشدا لەو کەمتر نییە، لێ قەیدی نییە، کویلهکەم دەدەمەوه، چونکە تۆ دەلێی کە جەنگاوەرەکان لەبەر من دەرمان. لێ ئێوه دەبێ تۆلەم بۆ بکەنەوه، چونکە ما قول نییە ئێوه ئەو هەموو شتەتان بەرکەوێ و من هیچم بەرنەکەوێ!

پاتروكلوس، برۆ، برۆ بریسه یس بدۆزه وه بهم قاسیدانه ی بسیپره.
پاتروكلوس، بریسه یسی دایه دهست قاسیده کان، بریسه یس دهگریا و نهیده ویست ئاشیل بهجی
بیئی.

لیو: له بهر ئه وه ی ئاشیل له گه لیا باش بوو!
ئاشیل له چادره که ی خۆیدا مایه وه، گریا. بو مهیدانی جهنگ نه چوو، چاوه نوپی کرد تا
ژماریه کی زۆری سه رباز به دهستی هکتور و ئاینه یاس کوژران.
ئاگامه منون، زۆر په شیما ن بوو له و کرده وه ناشیرینه ی که ده رهق به ئاشیلی به هیژترین
قاره مان یونان کردبوو، چونکه که ته روا ده ییه کان زانیبو یان ئاشیل تو را وه و ناچیته مهیدانی
شه ره وه، چه شه بوو بوون و ده ستیکی باشیان وه شان دبوو و یونانییه کی زۆر کوژران.
بۆیه فه رمانده ی گشتی، نه یتوانی کو تایی به شه ره که بیئی و ئه وه له شکره ی بو شه ری ته روا ده
هاتبوو، نزیکه ی ده سالی ک له مهیدانی شه ردا مایه وه.

"17"

شه ری ته ن به ته نی پاریس و مینالایوس

ئاشیلی شای میرمیدونییه کان، تو را بوو، نه ده چوو شه ره وه، روژانی به تاقی ته نی و غه مگین له
نیو چادره که دا ده گوزهراند ویری له و تانه و ته شه ره ده کرده وه که لیی درابوو، ته نیا پاتروكلوسی
پس مامی له گه ل دابوو. سه ربازه کانی له که ناری ده ریادا خه ریکی نیزه هاویشتن بوون.
ئه سپه کانی به هیمنی له پاوانه که دا ده له وه پین عه ره بانه ی جهنگاوه ریان له که ناری چاده کان بی
کار که وتبوون، چ که سی ک له جماعه ته که ی ئاشیل ییری له شه ر نه ده کرده وه.
جهنگ دهستی پیکرد. دوو له شکر به رانه ریان لی کدی گرت.

له شکر یانی ته روا ده کردبو یان به هات و هاوار. به لام یونانییه کان به پیچه وانه وه مات و بی دهنگ
بوون و گوپراهه لی ده ستووری فه رمانده کانیان بوون. له نیو ته روا ده ییه کانه وه، جهنگاوه ریکی قوژ
و جوان، که که وه له پلنگیکی وه سه ر شانیا دابوو، تیروکه وان له قه د، هاته به ره وه. نیزه یه کی
به دهسته وه بوو. سه ری به رز گرتبوو، سه رفرازو مه غرور هاواری ده کرد. ئیستا وهرن! وهرن بو
شه ر! کی پیاوه با بیته پی شه وه. من شانزاده پاریسم من هیلینم رفاندوو! ئه گه ر پیاو وهرن
توله م لی بستین!

پاریس هاواری ده کرد و میرخازی ده کرد. شای ئه سپارته، که گوئی له هه ر وگه قی ئه و بوو، له
عه ره بانه که ی دابه زی و به ره و ریزی سه ربازه کانی پاریس غاریدا. ده تگوت شی ریکه و نیچیری
دلخوازی خو ی دۆزیوه ته وه. پاریسی بی نی. ترس سه راپای داگرت. و ره ی به ردا و به به رچاوی
سه ربازه کانه وه پاشه وپاش هه لات. پاریس وه کو مه پیک که گورگیکی برسی و درنده ی بی نی بی

غارى دەدا. هه‌په‌ر گه‌فه‌که‌ی چه‌ند ساتی له‌مه‌وبه‌ری بیر چوو بووه‌وه. بیرى له‌مه‌ نه‌ده‌کره‌وه که هه‌لاتنى ئەو شه‌رمه‌زارییه‌ بۆ هه‌موو ته‌رواده‌یه‌کان، هکتۆرى برا گه‌وره‌ی که ئەوى به‌و حاله‌وه بیینی، دهم وده‌ست و به‌ توپه‌یه‌ی به‌ره‌و رووی غاری دا و گوتی: پاريسى به‌دبه‌خت! جوان وه‌کو خوا، ترسنۆك وه‌کو كه‌رويشك، دژمنانمان گالتەت پیدەكەن. ده‌لێن: ئەو كۆپى پریامه‌ كه‌له‌ قسه‌ كرن و ژن دزیندا ئازایه‌، به‌لام له‌ مه‌یدانى شه‌پدا ئاماده‌ی فیراره‌. وه‌كو مشكه‌، ئەگه‌ر چوو‌بايته‌ پييشی و نیشاندابا كه‌به‌ تاقي ته‌نى ئاماده‌ی شه‌پى، ئافه‌رىن و ستایشیان ده‌کردی. به‌لام تازه‌ دوا سه‌ربازیش ده‌زانى كه‌ تۆ ترسنۆكى! باشه‌ كه‌ تۆ زاتى رفاندنى هیلینت هه‌بوو، بۆچی ئیستا ناوی‌رى خۆت له‌به‌رده‌م مینالیوس دا بگرى؟ ئاه، خۆ خه‌لكى ته‌رواده‌ ئەگه‌ر خه‌لكیكى باش نه‌بوايه‌ن، ئیستا به‌ردبارانیان ده‌کردی، چ شه‌رمه‌زارییه‌كى گه‌وره‌ت به‌ملدا هی‌نان. پاريس، گوئی له‌م قسانه‌ی براكه‌ی بوو، له‌ شه‌رماندا سور هه‌لگه‌پراو گوتی:

– هکتۆر، لۆمه‌م مه‌كه‌! ئافروديته‌ هیلینی به‌من داوه‌، هه‌لبه‌ته‌ چ كه‌سیك دیارى خواوه‌ند ره‌فز ناکاته‌وه‌. به‌لام با پييت بلیم كه‌ من ئیدی، راناكه‌م و ئاماده‌ی دوئيلم له‌گه‌ل مینالیوسدا. با ته‌رواده‌یه‌كان له‌لایه‌كى مه‌یدانه‌كه‌دا بن و یونانییه‌كان له‌لایه‌كى تری. من و مینالیوس له‌و ناوه‌پاسته‌دا دوئیلی خۆمان ده‌كه‌ین و نابى كه‌س یارمه‌تى كه‌سمان بدات. هه‌ر كه‌سیكمان سه‌ركه‌وتین با هیلین و سه‌روه‌ت و سامانه‌كه‌ی بۆ ئەو كه‌سه‌ ببی و شه‌پ به‌پيسته‌وه‌.

كه‌ شانزاده‌ پاريس ئەمه‌ی گوت، هکتۆر ناوه‌پاستی رمه‌كه‌ی گرت و به‌رزى كرده‌وه‌ و غارى دایه‌ نیوان هه‌ردوو له‌شكره‌كه‌وه‌، ته‌رواده‌یه‌كان كه‌ ئەو نیشانه‌یه‌یان بیینی هی‌دی بوونه‌وه‌ و شا ئاگامه‌منون هاواری كرد: سه‌ربازان، پروان، هکتۆرى كۆپه‌ گه‌وره‌ی پریام، ده‌یه‌وى شتيك بلی.

هکتۆر، به‌ ده‌نگیكى ره‌وان، له‌ نیو هه‌ردوو له‌شكرى كروكپدا، گوتی: ئەى یونانیان، ئەى ته‌رواده‌ییان، من به‌ ئەنگۆی راده‌گه‌یه‌نم كه‌ پاريس ئاماده‌یه‌ شه‌پى ته‌ن به‌ته‌ن ده‌گه‌ل مینالیوسدا بكات، هه‌ركه‌سیك براوه‌ بوو ئەوا هیلین به‌ سه‌روه‌ت و سامانییه‌وه‌ ده‌بى به‌ هی ئەو، له‌ پاش ئەم شه‌پى ته‌ن به‌ته‌نه‌، ئیدی شه‌پ ده‌پيسته‌وه‌. ئیدی ئەنگۆ سواری كه‌شتیه‌كانتان ده‌بن و بۆ مالى خۆتان ده‌گه‌پینه‌وه‌ و كه‌س هه‌قى ئەوه‌ی نابى سه‌ره‌نیزه‌ و شمشیران به‌كار بیینی. ئایا ئەمه‌تان قه‌بوڵه‌؟ هه‌ردوو له‌شكر كروكپ گوییان له‌ قسه‌كانى قاره‌مان گرت. پاش ئەوه‌ مینالیوسى شای ئەسپارته‌ قسه‌ی كرد:

– ئیمه‌ رازین، ئیدی له‌م شه‌په‌دا یان پاريس یان من یه‌كێكمان ده‌مرین و ئەوه‌ی ده‌می‌نیته‌وه‌ هیلین بۆ خۆی ده‌بات. كه‌س سه‌ره‌نیزه‌ و شمشیر به‌كار نه‌هی‌نى. جگه‌ له‌ ئیمه‌ هه‌ردوكمان، به‌لێن بدەن كه‌ كه‌س به‌لێن و سویندى خۆی نه‌شكینی. ئیمه‌ هه‌ردوكمان شه‌پ ده‌كه‌ین تا یه‌كێكمان ده‌مرین. پاشان ئیتر شه‌پ به‌یه‌كجاری ده‌پيسته‌وه‌.

كه‌ مینالیوس له‌ قسه‌كانى بووه‌وه‌، جموجولێ شادی كه‌وته‌ نیو هه‌ردوو له‌شكره‌كه‌وه‌، چونكه‌ هه‌ر یه‌كێك له‌و سه‌د هه‌زار جه‌نگاوه‌ره‌ وای بیر ده‌كرده‌وه‌ كه‌ به‌و زووانه‌ شه‌پ دواى دیت و به‌ ناشتى و سه‌لامه‌تى بۆ مال ده‌گه‌پینه‌وه‌.

ئاگامه‌منون، ناردی دوو به‌رخ بی‌ن. پاشای پیری ته‌رواده‌ش هه‌مان كارى كرد. به‌رخه‌كانیان

كوشتەوه و بۆ سویند خواردنهكه، شهراپیان له جامی زیڕین كرد. ئەوجا ئاگامەمنون سویند نامەكهی خویندهوه.

– ئەهی زیوسی مەزن و شکۆدار، ئەهی خواوهندی نەمری تروپکی چیاى ئۆلهەمپ، گوی بگرن! تەماشای شەپى تەن بەتەنى پاریس و مینالیوس بکەن. هیچ کەسیک جگە لە پاریس و مینالیوس هەقی نییە دەست بۆ سەرەنیزە و شمشیران ببات. هەر کەسیک سەرکەوت، هیلین بۆ خۆی دەبات و ئیدی شەپ کووتایی دیت. کەس نابێ سویندو پەیمانی خۆی بشکێنێ، ئەگەر هەر کەسیک پەیمان شکێنێ کرد، میشکی وەکو ئەم شەرابە برژێتە سەر زەوی!

ئاگامەمنون جامە زیڕینەكهی دا بە عاریددا و شەرابەكه وەکو خوینی سوور رژایە سەر زەوی. پاشان سەد هەزار سەرباز دەستیان هەلبێ و سەد هەزار دەنگ سویندەكەیان گوتەوه.

دوبارە بیدەنگی بەرقەرار بوو. هەردوو لەشکری بەریز وەستاو، بە نیگەرانییەوه چاوەنۆڕ بوون. ئودیسە و هکتۆر ئەندازەى زەوییهكهیان گرت و کاتی نیشانهكان دانران. هکتۆر کلاو خودیكى وەرگرت و ئودیسە قورعەکانی تی خست، بۆ ئەوهی بزانن کێ لەو دووانە یەكەمجار سەرەنیزە بهاوی. قورعیان راکیشا، بۆ پاریس دەرچوو. پاریس، دەم و دەست نیزە درێژەكهی گرتە قەلغانەكهی مینالیوس. خۆی دانەواندەوه تا خۆی لەهیزی جەزەبەكه پیاریزی و بریندار نەبێت. پاش ئەوهی دانەوییهوه، یەكسەر هەستایەوه، شمشیرە زیڕینەكهی هەلگرت و بە توندی دای بەکلاو خودەكهی پاریس دا. کلاو خودەكه هیچی لێنەهات. بەلام شمشیرەكه لە دەستی مینالیوس دەرچوو و لە حەوادا دوو لەت بوو. مینالیوس، بە قەلغانی شکاوو زریی دپاو و شمشیری شکاووهوه، تۆرە و ترو خۆیدا بەسەر پاريسدا. زیادەى کلاو خودەكهى گرتو هەولێ دا دژمن بە عاریددا رابکێشی و بیکوژیت. خو ئەگەر لەو کاتە پڕ خەتەرەدا ئافرویدیته فریای پاریس نەكەوتبایە، بیگومان بەنى کلاو خودەكهى پاريسى دەخنکەند. ئافرویدیته بەنى چەرمى کلاو خودەكهى کە پاریس لە ژێر چەناگەى خۆی بەستبوو، پچران. پاريسى لەباووش گرت و لە مەیدانەكهى دوور خستەوه و بردی بۆ کۆشك. ئەو ژيانى پاريسى کړییهوه. بەلام ژيانىكى پڕ شانازی نا.

مینالیوس، وەرچەرخییهوه، بەلام پاريسى لەویندەر نەبینی. هەموو شوینیکی بەدوودا گەرا، نەیدوزییهوه. دەنگە دەنگ کەوتە نیو سەربازەکان. ئەوجا ئاگامەمنون، بە دەنگی بەرن، بە جوړی کە هەردوو لەشکرەكه گوییان لی بی، گوتی:

– پاریس هەلاتوو و مینالیوس براوہیە، کەواتە هیلینی بە سەرۆت و سامانەكهیەوه ویدەنەوه، کەس وەلامی نەدایەوه. لی سەربازیکی تەروادەیی بەنیوی پانداروس لەدلی خۆیدا گوتی: ئەگەر من تیریك بەرهو مینالیوس بهاویم و بیپیکم، مینالیوس دەمری، هیلین بۆ پاریس دەمیانیتهوه و منیش شانازییهكى هەمیشەیی بۆ خۆم بەدەست دێنم.

پانداروس، نەیدەزانى کە ئەم کارەى ئەو سویند شکینییه و بی ئابرویی هەمیشەیی، تیریکی گرتە مینالیوس. تیرەكه بەر پییهكى مینالیوس کەوت و بریندارى کرد. یونانییهكان تۆرە بوون و پەلاماری تەروادەییەکانیان دا.

لیو پرسى: په لامارى پانداروسش؟

- هه‌لبه‌ته. ئه‌و بوو که سوینده‌که‌ی پایه‌مال کرد.

لیا یرسی: یانداروس دهریت؟

- بهائی، ئارگوس پاشا کوشتی.

ليو: دهستی خوښ

لیا: زور چاکی کرد.

- به‌لّی به‌مجۆره شه‌ری ته‌ن به‌ته‌نی پاریس و مینلایوس ته‌واو بوو.

"18"

پاتروكلوسى دۆستى ئاشىل

له‌نیو ئەم قاره‌ماناندا كەدەگەڵ ئاگامە‌منوندا هاتبوونه شه‌پى ته‌رواده، پاتروكلوسى پس مامى ئاشيش هاتبوو.

پاتروکلوس و نائشیل کوپی دوو برا بوون، ئەم جووتە بەدڵ یەکیان خوۆش دەویست و هەمیشە بە یەکەوہ بوون. کە نائشیل لە ئاگامەمنون تۆراو وازی لێھێنا، پاتروکلوسش دەستی لە شەر هەڵگرت، پاتروکلوس زۆری رق لە فەرماندە ی گشتی بوو، چونکە سوکایەتی بە نائشیلی دۆستی نەجیبی کردبوو. هەولێ دەدا نائشیل هیۆر بکاتەوہ و دڵخۆشی بداتەوہ و زۆربە ی کات لەگەڵ ئەودا بوو.

ناشیل به راستی ههستی دهکرد که پاتروکلوس خوشی دهوی.

جوتته ئاموزا، به تاقى تهنيا و به ييدىهنگى، له چادرهكه ياندا دانىشتبوون. له دووره وه دهنكى شهر دههات. له سوچيكي نيو چادرهكه دا، چهكى بريقه دار، له سهر زهوى كه وتبوو، لى ئاشيل ههر ئاوړى لينه ده دانه وه. ته ماشاى هيچى نه ده كرد، هيچ شتيكى نه ده دى. تهنيا بيرى له و قاره مانانه ده كرده وه كه له ويندهر شهر يان ده كرد و گوږى له هه راو هوريا و پيكا دانى ئه وان ده گرت. ئه گهرچى له مهيدنى شهر دا پيوستيان به شمشير و هيژى ئه و بوو، لى ئه و بى جولّه و بيكار بوو! هه ستي كرد خهريكه ده خنكى. له جيى خوږى راپهړى. بى چ قسه يه كه له چادره كه وه ده ركه وت و به ئارامى به ره و مهيدان روږى، وا نه ده هاته به رچاو كه له و نزيكانه دا شهر يك هه بى. سهر بازه كاني قسانيان ده كرد. سوعبه ت و شوخيان ده كرد. نانيان ده خوارد. ئه سپه كانيش له نزيكى روبردا به ئارامى ده له وه ران. ئاشيل له نيو سهر بازه كاندا نه وه ستا و روږى و چووه سهر كه شتيه گه وره كه. له سهر كه شتيه كه وه مهيدانى شهره كه ي بينى.

ئاشیل، به وردی ته ماشای کرد. یونانی و ته روادهییه کان یه کبین دهجه نگیں، چه که کان له بهر تیشکی هه تاودا ده بریقانه وه. خوینی هه زاران بریندار رڙا بوو. چه نگاوهرکی ریزی بیشه وه

خۆی رهپیش خست. ئەو جەنگاوەرە ئاگامەمنون بوو. پەری زیڕینی سەر کلاو خودەکەى وەکو خۆر دەبریسکایەوه. نێزە مسینهکەى وەکو ئاگر بوو، پیاوانى دژمن وەکو گەلای دار لەبەر دەمیدا دەکەوتن. تەرۆادەییەکان واقیان لە هیژ و توانای وەرما و ترسان و وەکو میڭەلەى لە گورگ هەلاتوو لەبەرى هەلاتن. لى ئەو لییان نە دەبوو وە کە پیاوان دەگەیی دەیکوشتن و گیشەى لى دروست دەکردن. ئاشیل، لەپەر شتیکی بینی کە بەتەمای نەبوو. ئاگامەمنون کەوتە سۆراخى عەرەبانەکەى. عەرەبانەکەى دۆزییەوه و بەپەلە بەرەو کەشتییەکان رۆی. دیارە بریندار بوو بوو! ئاگامەمنون پاشەکشەى کرد. تەرۆادەییەکان زاتیان وەبەر ها تەوه و دواى تۆزیک دوو کەس لەباشترین جەنگاوەران، واتە هکتور و ئاینە یاس هاتنە مەیدانى. وەکو شیر دەجەنگین. نووکە تەرۆادەییەکان بەهێزتر بوو بوون. ئاشیل کە بینی دوو قارەمانى نازیزی ئەو. واتە ئودیسه و دیومیدوس، سواری عەرەبانەکانیان بوون و بۆ لای کەشتییەکان گەرانەوه. هەستى بە ئازاریکی کوشندە کرد.

لیو پرسى: بۆچی گەرانەوه؟

– چونکە بریندار بوو بوون، سى فرماندە بریندار بوو بوون کە بە مینالیوسەوه دەیانکردە چوار کەس.

هکتور و ئاینە یاس، بوون بە قارەمانى بى هاوتای مەیدان. خوین لە دەمارەکانى ئاشیلدا دەجوڤا، زۆرى حەز لەشەپ بوو، وای بیر دەکردەوه کە ئەگەر تەرۆادەییەکان ئەو بە چەکەوه لە مەیدانى شەپ بدینن، هەموو لە ترساندا رادەکەن. لى ئەو جۆلەى نەکرد. بیرى لەو سوکایەتییه کردەوه کە پى کرابوو. بیرى لە کۆیلەکەى و بیرى لە بى ئەزاکەتى ئاگامەمنون کردەوه.

عەرەبانەکی دى، بەزاداریکی دییەوه گەراپەوه، ئەم عەرەبانەیه هی نەستورى پاشای پیرپلوس بوو. بەلام جەنگاوەرەکەى نزیکى نەستور کى بوو؟ ئاشیل نەیتوانى دەموچای بدینى. چونکە ئەسپەکان زۆر خیرا غاریان دەدا. ئەو جار هەر لەسەر کەشتییەکەوه پاتروکلوسى گاز کرد:

– پاتروکلوس ئەوه لە کوێ؟

پاتروکلوس، کە لەناو چادرەکەدا دانیشتبوو و گوێی لە دەنگى شەپ دەگرت، بە دەم بانگەکەى ئاشیلەوه هاتە دەرى، ئاشیل بۆ گازم دەکەى؟ چیتدەوى بۆتى بکەم.

– پاتروکلوسى نازیز، بیگومان یونانییهکان هەنووکە ژێوان بوونەتەوه لەو سووکایەتییه بە منیان کرد. چونکە وام دێتە بەرچاو کە رهفتارى خراویان چاک بووه، لى ئەو زامدارەى کە نەستور خەریکە لە مەیدانى شەپى دەگوازیتەوه کییه؟ برۆ پاتروکلوس، برۆ برادەرى نازیز برۆ بزانه کییه. لە پشتهوه لە دکتور ماخایون دەچیت، نەمتوانى لە پیشەوه ببینم.

پاتروکلوس دەستبەجى بۆ چادرەکەى نەستور رۆی و پرسى: نەستور ئەو زامدارەى ئیستا بۆ چادرەکەى خۆت هینا کییه؟ ئاشیل دەیهوى بزانی کییه.

– جا ئەو هەقى چیه؟ ئاشیل دلى پیمان دەسوتى؟ هەموو بریندار بوون، باسکی ئاگامەمنون، لاقى دیومیدوس، رانى مینالیوس، سینەى ئودیسه، لەوه زیاتر، ئەدى ئاشیل چاوهنۆرى چیه؟ رەنگە چاوهنۆرى ئەوه بى کە تەرۆادەییەکان بگەنە کەشتییەکان و ئاگریان تى بەریدەن و

شتاقمان نهتوانين بۆ مالى خۆمان بگهريينهوه؟

ئەمەش ماخايونە و بريندار بوو، چاكترين دكتور و پزىشكى ئيمەيه! جا ئىستا كى زامدارەكانمان تيمار دەكات! ئەى پاتروكلوس، برۆ پەيام بەئاشيل بگهيهنه، پيى بلى كه سوکايەتييهكه فەرامۆش بکات و بە گەل ئيمە بکەوى. ئەگەر بە خويشى نايەت، ئەوا تۆ چەك و جلو بەرگى وى هەلگەرەو بپۆشه و ريبەرى سەربازەكانمان بکە. ديارە ئەم داوايه رەفەز ناکاتەوه!

پاتروكلوس، گەپايەوه لای ئاشيل، لە رینگەدا يەکیک لە سەردارەکانى بينى، تيریک بەر رانى کەوتبوو، دە لەنگى يەكسەر هينايە نيۆ چادەرەکەوه، بە شمشير تۆزى زامەكەى هەلدرى و تيرەكەى لى دەرهيئا. پاشان بە گياى پزىشكى زامەكەى تيمار کرد. بەرە بەرە خوينەكەى وەستايەوه.

لەم کاتەدا هەراو هەنگامەى شەپ بەرە بەرە نزیکتر دەبوو. پاتروكلوس، ديقەتى دا کە تەرۆادەييهکان، يونانييهکانيان تا نزیکى کەشتييهکان راو ناوه. يونانييهکان بە نا ئوميداييهوه شەريان دەکرد و داواى يارمەتييان دەکرد.

پاتروكلوس، لە چادەرەکە وەدەرکەوت. بەدەم گريانهوه بەرەو لای ئاشيل غارى دا. گريانى ئەو وەکو کانييهک بوو کە لەسەر تاویریکەوه هەلبقولی.

ئاشيل کە ئەوى بينى گوتى: پاتروكلوس، بۆ دەگريت؟ رەنگە گريانت بۆ يونانييهکان بێت؟ کەس هيچى لەدەست نايەت: ئەم هەموو بريندارە نە خەتای منە و نە خەتای تۆ. خەتای ئەو کەسەيهکە سوکايەتى بەمن کردوو.

پاتروكلوس وەلامى دايەوه: ئەى رۆلەى پليوس، ئەى لە هەموومان بەهيتر، دەردیكى قورس دەمگرينى. باشترین خەلکمان زامدار بوون و ناکرى بيانجولینى. ئیدی چ کەسيك نيه و لات رزگار بکات. خو تۆ تەسليم نابى! ئاگامەمنون پەى بە هەلەى خوێ بردوو و قەولى داوه دياريهكى زۆرت ویدا، جگە لە بریسەيس، لى تۆ لە جيى خۆت ناجولیی! ئەى سەرسەخت! ئەگەر تۆ ناتەوى بجەنگى، لیگەپرى با سەربازەكانت بيى و چەكەكانت بدە بە من، لەوهيه تەرۆادەييهکان چاويان پيى بکەوى بترسنو دەست هەلگرن و يونانييهکان بتوانن پشووێک بدەن. ئاشيل، چەك و سەربازى دايە دوستەكەى، هەمان ئەو چەكە جوان و بريقەدارانەى کە خواوەندان لە شەوى زەماوەندەكەيدا پيشکەشيان کردبوو.

– ئەى پاتروكلوس، چەكە ديارەكانم بخە سەر شانت و لەگەل سەربازەكانمدا تەرۆادەييهکان دەربکە، ئەگەر ئاگامەمنون وای لەگەل مندا نەکردبا، ئیستا دژمنان ئەوەندە لە کەشتييهکان نزیک نەدەبوونەوه. لى تۆ هەپە پاتروكلوس، هەپەو دەريان بکە. من نامەوى ئەوان سەربکەون. حەز ناکەم کەشتييهکان بسوتين، پاش ئەوى لەدەريا دوورت خستەوه و تا ناو حەسارى تەرۆادە راوت نان هەنگيى بگەريوه، ئیستا نۆرەى تۆيه کە ئەو دیوارانە تیک بشکيى. وەزە و حالەکە خەتەرە و لەوهيه تۆ بکوژيى. بەهەر حال کە تەرۆادەييهکانت دوور خستەوه بۆ ئيرە بگەريوه. ئیدی شەپ مەکە و سەربازەکان بۆ ئيرە بيئەوه.

ئاشيل، لەم قسانەدا بوو کە لەپەر لە رەخى دەرياوه ئاگرێک بەرچاو کەوت. تەرۆادەييهکان يەکیک

له كهشتییهكانیان سوتاند، ئاشیل، كه گری ئاگرهكهی بیینی، بهتوندی کیشای بهلاقی خویدا و گوتی:

– راکه پاتروکلوس، راکه، فریا كهوه ئاگر له ده‌ریاوه ده‌بینم پاتروکلوس، چهك و ئه‌سله‌حه‌ی له‌خویدا، به‌لام نیزه‌كه‌ی له‌گه‌ل خویدا نه‌برد، چونكه قورس بوو و ته‌نی ئاشیل ده‌یتوانی به‌کاری بیینی.

پاتروکلوس، سه‌ربازه‌کانی به‌ره‌و دژمن ریبه‌ری کرد. دژمنان وایانزانی ئاشیل هاتوته مه‌یدانی شه‌ری، بویه ترسان و هه‌لاتن. ئاگره‌كه كوژایه‌وه، ته‌رواده‌یییه‌کان تا بن دیواری هه‌ساری ته‌رواده راوهران. ئاشیل، له‌سه‌ر كهشتییه‌كه‌وه روانی. زۆری كه‌یف به‌وه‌هات كه ته‌نی چه‌كه‌کانی به‌سن بوو و ده‌ده‌ست هیئانی سه‌رکه‌وتن.

پاتروکلوس، لی‌کدا لی‌کدا دژمنی راوده‌نا، ته‌رواده‌یییه‌کان به‌توپه‌یی خویان وه‌شاریدا ده‌کرد و ئاشیل په‌روشی گه‌پانه‌وه‌ی پاتروکلوس بوو، لی‌ پاتروکلوس نه‌ده‌گه‌پایه‌وه، شه‌پ گه‌یییه‌ بن دیواری هه‌ساری ته‌رواده، ئاشیل، خه‌می دۆسته‌كه‌ی بوو. هه‌قی بوو بترسی، چونكه پاتروکلوس، نه‌شنه‌ی سه‌رکه‌وتن له‌كه‌له‌ی دابوو. سه‌رگه‌رمی شه‌پ بوو، بیری چوو بووه‌وه كه بگه‌پته‌وه. سی‌ هی‌رش‌ی کردنه سه‌رو له‌ چواره‌مین هی‌رش‌دا تیریکی به‌ر شان كه‌وت و بریندار بوو. هه‌ول‌ی دا ده‌گه‌ل هاوپ‌یکانی‌دا بگه‌پته‌وه و پاشه‌کشه‌ بکات. لی‌ هکتور كه‌ ناسی بویه‌وه، ده‌سته‌به‌جی‌ خوی گه‌یانده‌ ریزی سه‌ربازه‌کان و سه‌ره‌نیزه‌یه‌کی به‌ ورگی دا کرد، نیزه‌كه دیواوهر کونی کرد. دۆسته‌كه‌ی ئاشیل كه‌وته سه‌ر زه‌وی و گیانی ده‌رچوو. له‌ گل و خویدا گه‌زا، هکتور ده‌سته‌به‌جی‌ مردووه‌كه‌ی رووت کرده‌وه، کلاو‌خود، زری، شمشیر و مه‌تاله‌كه‌ی برد.

ئاشیل له‌ دووره‌وه ده‌یویست بزانی‌ که چ قه‌وماوه، سات به‌سات ته‌ماداری گه‌پانه‌وه‌ی پاتروکلوس بوو. لی‌ پاتروکلوس نه‌گه‌پایه‌وه، ئاشیل هه‌ستی به‌ گوناخ کرد. کاره‌ساتی‌کی خه‌مین رووی دابوو.

ئودیسه‌ رو‌یی، هه‌موو قه‌ولیان دایی‌ که‌هاوکاری بکه‌ن، لی‌ ئودیسه‌ی نیشتمان په‌روه‌ر و ئاشتی‌خواز به‌ مینلایوسی گوت:

– ئه‌ی شای ئه‌سپارته، تو گوی‌ت له‌من بی، راسته ئی‌مه هه‌موو قه‌ولمان داوه كه به‌رگری له‌ هاوسه‌ری هیلین بکه‌ین، له‌ قسه‌ی خو‌شمان ژێوان نین، لی‌ به‌ر له‌وه‌ی خو بو شه‌پ ساز بده‌ین، ناب‌ی هه‌ول‌ی ئه‌وه بده‌ین كه هیلین به‌ ساغ و سه‌لامه‌تی به‌ ده‌ست بی‌نینه‌وه؟ چونكه كه شه‌پ هه‌لگیرسا، شاران ده‌سووتی، كه‌شتیان وێران ده‌بی، هه‌زاران مرو‌ڤ ده‌كوژین. ئه‌و مالباتانه‌ی جه‌نگاوه‌ری ساغ و سه‌لامه‌ت ده‌نی‌رنه مه‌یدانی شه‌پ، ده‌بی‌ پێشوازی..

"19"

گه‌پانه‌وه‌ی ئاشیل

پاتروکلوس مردبوو. لی شەریکی قورس له دەورووبەری جەنازە رووتەکه‌یدا هەبوو، هکتور دەیویست جەنازەکه‌ی پاتروکلوس باوێتە بەر کسۆکان و ئایاس و مینالیوس بەوه قاییل نەبوون. زامەکه‌ی مینالیوس هێشتا ساریژ نەبوو بوو و ئازاری دەدا، بەم حالە‌شەوه بە‌غار بە‌رهو مه‌یدان چوو تا جەنازەکه‌ی پاتروکلوس دەرباز بکات. له‌کاتی‌کدا که هەولێ هەل‌گرتنه‌وه‌ی جەنازەکه‌ی پاتروکلوسی دەدا، ئانتی لوکوسی جەنگاوه‌ری گاز کرد.

– ئانتی لوکوس، من راستی به‌ تۆ ده‌لێم، پاتروکلوسی دۆستی ئاشیل کوژراوه، ئێمه هەموومان بۆی به‌ داخین. برۆ بۆ لای ئاشیل، پێی بلێ که هکتور چەک و ئەسلە‌حه‌که‌ی بردووه و ئێمه له هەولێ ئەوه داین که جەنازە‌ی پاتروکلوس به‌ سه‌لامه‌تی به‌ده‌ست بێنینه‌وه.

ئانتی لوکوس به‌ غار بە‌رهو که‌شتییەکانی ئاشیل روێی، سه‌یری کرد قاره‌مان به‌ تاقی ته‌نی و غه‌مبار له مه‌یدانه‌که‌ دایه، به‌ده‌م گریان‌ه‌وه لیێ نزیک بووه‌وه و گوتی:

– بێچاره‌ خۆم، بۆ ده‌بی من خه‌به‌ری ناخۆشت بده‌می؟ پاتروکلوس کوژراوه. هکتور چەک و ئەسلە‌حه‌که‌ی بردووه، ئایاس و مینالیوس وه‌کو شی‌ری نه‌ر له شه‌پ‌دان تا جەنازە‌که‌ی به‌ ساغی به‌ده‌ست بێنینه‌وه، چونکه هکتور ده‌یه‌وی جەنازە‌که‌ی باوێتە بەر کسۆکان.

که ئانتی ک‌ل‌وس ئە‌مه‌ی گوت: هه‌وریکی ئازار سه‌راپای دۆسته‌که‌ی پاتروکلوسی داگرت. خۆی به‌ عاریدادا و له عاردی گه‌وزا، گریا، هاواری کرد:

لیو گوتی: وه‌کو مندال؟

– یونانیانی کۆن به‌بی‌ گریان به‌رگه‌ی ئازار و خه‌میان نه‌ده‌گرت، به‌ پێچه‌وانه‌وه به‌ تواناترین که‌سیان، له‌وانی دی پتر هاواریان ده‌کرد. ئاشیل‌یش گریا، چنگی خۆلی هەل‌گرت و کردی به‌ سه‌ری خۆیدا و قژی خۆی رنیه‌وه.

ئاشیل هێنده‌ گریا، نزگه‌ره‌ی پیکه‌وت. کۆیله‌کانی ئاشیل و پاتروکلوس له‌ چادره‌کان وه‌ده‌رکه‌وتن. سنگیان کوتا، له‌ ئەژنۆی خۆیان دا، شیوه‌نیان کرد، هاواریان کرد. ئاشیل هێشتا په‌ریشان و ماندوو بوو هاواری ده‌کرد، هێنده‌ هاواری کرد که ته‌تیه‌سی دایکی له‌ بنکی ده‌ریاوه گویی له‌ ده‌نگی بوو.

ته‌تیه‌سی خواوه‌ندی ده‌ریا، ده‌گه‌ل په‌نجا ده‌سته خوشکیدا له‌ شکه‌فتی‌کی سپی و نورانی‌دا که له‌ ئەلماس دروست کرابوو ده‌ژیا، له‌ نیو شکه‌فته‌که‌دا گویی له‌ ناله‌ی رۆله‌که‌ی بوو. ده‌سته خوشکه‌کانی به‌جیه‌شت و خۆی گه‌یاندە ئەو.

– رۆلهكهم، بۆچی دهگريت؟ چ ئازار و خه ميكت دهلدایه؟

– دایكه، پاتروكلوسی دۆستی ئازیزم كوژراوه، هكتور كوشتویه تی و ئەو چهكو ئەسله حانه ی لی به تالان بردووه كه خواوهندان به دیاری دابوویان به پلیوس، من چیدی نامهوی بژیم، ئیدی نامهوی له نیو بهشهراندا بم. دهمهوی هكتور نه مینی و به زهبری نیزه ی من له نیو بچی، دهمهوی بکوژی دۆستهكهم بکوژیتهوه، تهتیس بهدم گریانوه به ناشیلی گوت: کوپی خۆم، كه تو بهو جوړه قسان دهکە ی، خەم و دهردی من قورستر دهبی، هكتور مهکوژه! ئەگەر ئەو بکوژی، وهکو ئەوهیه كه خۆتت كوشتبی، چونكه چاره نووسی تو مردنه، واز بیینه با هكتور بژی و تۆش بو خۆت دهژیت.

ناشیل كه به كول دهگريا گوتی: كه منیش دهستبهجی دهمرم! خواوهندان دهیانهوی مروڤان هه رگیز بهشهر نه یه ن و توپه نه بن! چونكه ئەگەر من و ئاگامه منون هه ر دۆست بویه یه ن و زیز نه بویه ن، ئەوسا پاتروكلوس نه دهمرد! بریا له کاتی خه تهردا له گه لی بویه م و رزگارم بکردایه! لی تازه درهنگه و کار له کار ترازاو، ئەوه ی بو من مایته وه هه ر نیزه یه و هیچی دی. هكتور له زهبری نیزه ی من ناخه له سیّت.

تهتیس گوتی: کوپم، چون ده توانی شهر بکه ی؟ تا سبه نی سهر بکه و سبه نی من چهکی تهوات ویده دم- چه کیك كه هفايستوس- ی خواوهندی ئاگر، بو تی دروست دهکات. ناشیل قه ولی دایی كه سهر بکات، تهتیس له شهقه ی بالی داو چوو ه چیا ی ئۆله مپ و تکا ی له خواوهندی ئاگر کرد كه چه کیکی تازه بو ناشیل دروست بکات.

هفايستوسی خواوهندی ئاگر، دهموده ست ده ست به کار بوو، چوو بو کارگه، کریکارانی بو کوره نا رد و رای سپاردن كه کوره كه دم بدن و فووی لی بکه ن، هه موو کریکاره کان له پشت کوره كه وه كه وتنه فوو کردن. خواوهندی ئاگر، مس، زیو، زیپ، و پۆلای خستنه ئاگره وه، تا نه رم ببه وه، ئەوجا سندانیک گه وری ئاماده کرد. چه کوشی گرته ده ست، مقاشی هیئا، زیوو زیپ، مس و پۆلای "قلع" له ئاگره كه دهر هیئا. هه وه لجار مه تالیکی گه وره و قایم و بریقهدار و جوانی دروست کرد. ئاسمان و هه تاوو مانگ و ئەستیران له و مه تاله دا ده بینران. هه روه ها دوو شاریش ده بینرا، یه کیکیان له حالی ئاشتیدا و ئەوی تریان له حالی جهنگ دا، له یه کیك له شاره کاندا، خه لکی له شه قامه کانی شاردا دۆست و ته با پیاسه یان ده کرد. له شاره که ی دیدا شه قامه کان پر بوون له جهنگاوه ران كه بهرق و کینه وه شه پریان ده کرد. هه روه ها له مه تاله که دا ئەم شتانه ش ده بینرا! مه زرای زیپینی گه نم، ره زی پر له هی شووه تری مسین، که سانیك بهری ره زیان ده پنی و خه لکانیک گه نمیان ده درویه وه، له لایه کی مه تاله که وه، گاگه لیکی زیپین ده له ره وان. له لایه کی دییه وه کو مه لیك کیژی گه نج دهستی یه کترین گرتبوو و سه مایان ده کرد. هه موو قه راخی مه تاله که ده ریایه کی سه رسو ره یه نری زیو بوو و ده دره وشایه وه.

مه تاله که ئاماده بوو. پاشان خواوهندی ئاگر زیپی دروست کرد، ئەوجا کلاخودیکی بریقهداری دروست کرد و په ریکی زیپینی له ناوهندی کلاخوده که دانا.

چه که کان ئاماده بوون، تهتیس سوپاسی خواوهندی ئاگری کرد و ئەوجا له ئۆله مپه وه له شهقه ی

بالی داو چه که کانی ده گهل خۆیدا برد.

کاتی گه ییه لای ناشیل، ناشیل دهسته و ئەژنۆ به دیار جه نازهی پاتروکلوسه وه دانیشتبوو، پارچه یه کی سپی دابوو به سهر جه نازه که ی پاتروکلوسدا، ناشیل له سهر زهوییه که دانیشتبوو و له گهل دۆسته مردوه کهیدا قسه ی ده کرد. ته تیس چه که تازه کانی پی نیشان دا.

ناشیل که چاوی پییان کهوت، دلی روون بووه و گوتی: دایکه، بیگومان خواوهندی ناگر ئەم چه کانه ی دروست کردوه، چونکه هیچ مرۆقی ناتوانی بهم جوانییه دروستیان بکات. من به زووترین کات زریکه له بهر ده کهم و بۆ شه پ ئاماده دهیم، لی دایکی ئازیزم، دهترسم له کاتی دوور کهوتنه وهم دا، میشی لاسار له زامه کانی جهسته ی پاتروکلوس بنیشن و کرم تی ی بدات و خراپی بکات.

– ناشیل، بیر له م شتانه مه که وه! هه لبه ته میش له زامی کوژراوی مهیدانی شه پان ده دات و خراپیش ده ییت. لی من کاریکی وه ها ده کهم که جهسته ی پاتروکلوس له و شتانه به دوور بی. بهر له وه ی بۆ شه پ بچی، یونانییه کان بانگ بکه و له گهل ئاگامه منوندا ئاشت ببه وه.

ته تیس، په ره ی که پوی پاتروکلوسی پر کرد له دهرمانیکی جادویی تا میش نزیکي نه که ویتته وه. له م کاته دا ناشیل له که شتی یونانییه کان نزیک بووه وه، به دهنگی له زروک گازی کردن. یونانییه کان له ههر چار نکاله وه به ره و لای ئەو غاریان دا. هه موو ئەوانه ی توانایان هه بوو ئاماده بوون. دیومیدویس و ئودیسسه ش به شه له شه ل ئاماده بوون. ئاگامه منون ش هات. لی زامه کانی ئاگامه منون هیشتا ههر ئازاریان هه بوو. که هه موو هاتن ناشیل گوتی:

– ئاگامه منون، کوپی ئاتیره، نه ده بوو من و تو هه رگیز شه پمان کردبا. یونانیانیکی زۆر له سۆنگه ی ئیمه وه کواژران، ته روا ده ییه کان قازانجیان کرد. لی ئیستا من هه موویم فه رامۆش کردوه و ئیدی چم له دلدا نییه، ده که پیمه وه بۆ مهیدانی شه ر. که ناشیل ئەمه ی گوت هه موو له خوشیاندا هورایان کیشتا. ئاگامه منون ش خوشحال بوو و گوتی: ناشیل کاتی من بریسه یس م بۆ خۆم برد، شی و کویر بووم. لی خه تای من نه بوو، خه تای خواوهندان بوو که کویریان کردبووم. ئیستا ریم بده با تۆله ی ئەوه بکه مه وه. من نه که ههر بریسه یس ت بۆ ده گیپمه وه به لکو جوانترین شتانی نیو چادره که شم، پیشکه ش به تو ده کهم.

– هه رچیت پی خوشه بیکه. بریسه یس بگیپیه وه یان نه گیپیه وه، گرنگ ئەمه یه که بۆ شه پ برۆین.

ناشیل خه ریک بوو بالی ده گرت بۆ رووبه روو بوونه وه ی هکتور. به لام ئاگامه منون بریسه یس و چه وت که نه یزه کی زۆر جوان و دوانزه ئەسپ و ده گولدان و ده سکهی گه وره ی زپری بۆ نارد. ئیدی هه موو ئاشت بوونه وه و یونانییه کان ئاههنگیکی گه وره یان به و بۆنه یه وه گیپا.

سه ربازان و فه رماندان خواردیان و خواردیان وه، چونکه ده یانویست خو بۆ شه پ ئاماده بکه ن. ته نی ناشیل بوو که نه هیچی خواردوه و نه هیچی خوارد. چوو دیار جه نازه که ی دۆسته که ی و گریا. بریسه یس و یه خسیره کانی دیکه ش گریان، چونکه پاتروکلوس، بۆ هه موویان باش بوو.

ناشیل، نه خواردی و نه خواردیه وه، به لام پالاس ئاتنا، که ئەوی زۆر خوش ده ویست، له

ئاسمانی پرا هاته خواری و ههنگوین و نانی خواوهندانی دایی تا بتوانی بههیز و توانای نا ئاساییهوه بجهنگی، پاشان شادی گهرايهوه نیو یونانییهکان.

"20"

حیکایهت و سهربوری ئاشیل، ئاینیاس و هکتور

یونانییهکان خواردیان و خواردیانیهوه، خویان بو شهپ ئاماده کرد، وهکو گلییره بهفری روژیکی زستانی سارد و سهخت لهسهه کهشتییهکانیان به کلاو خود و زری و نیزه و مهتالهوه، بهسهه زهویدا دادهبارین. بریسکهو چهک ههموو شوینیکی پر کرد. دنیا غهرقی ئهم بریسکانه بوو. ئاشیل، وهکو خواوهندی ئولهپ، چهکی ئاسمانی ههنگرت: بهلهک پیچی پولا ی بهست. زریکهی له سینهی بهست. شمشیری به کیلانهوه له قهه کرد، کلاو خودهکهی لهسهه توندکرد، مهتال و نیزه بهدهستهوه گرت، نیزهیهکی گهوره و قورس که جگه لهو کهسی دی نهیده توانی بهکاری بهری. مهتالهکهی وهکو مانگ شهوقی دها و پهپری کلاو خودهکهی وهکو ههتاو دهرهوشایهوه. تهنانهت دوستهکانیشی بهم قهلافات و ههیهت و سامهوه لیی ترسان.

بهلام گالیسکه رانهکهی ئاشیل، له ئاشیلی قاره مان ترسا، چونکه خوی بهو هیزه له بهزین نه هاتوو وهگرتوو، ههه که ئاشیل حازر بوو، گالیسکه رانهکه، سههکهوته سهه گالیسکهکه و ههلیکیشایه قامچی. ئاشیل ش سوار بوو. هیشتا ئهسپهکان هههکه تیان نه کردبوو که یهکیکیان، گزانتوس، سههه برده خواری و له کاتییدا که یالی له عاردی ده مالی، گوتی:

لیو: ئهسپهکه قسهی کرد:

— بهلی، ئهسپهکانی ئاشیل ئهفسانهیی و نههه بوون و له وهشه تهیههس فییری قسه کردنی کردبووی تا نهیهلی ئاشیل بو شهپ بچیت.

لیو گوتی: له وهیه تهیههس خوی بووی و خوی کردبووی به ئهسپ.

ئی چی گوت؟

گوتی: ئاشیل، من راستیت پی ده لیم. تو پالهوانی، بههیزی. بهلام مههگ چاوه نوپته. نهههه بهیهوه بو شهپ، مههگ یهخهت دهگری و به عارد تا دههات.

لی ئاشیل وهلامی دایهوه: ئهه گزانتوس، نهههه چی ده زانم چاره نووسی من مردنه له تهرواده، لی لهگهله نهوه شدا ههه ئامادهه. نیستا تو دهتهوی له ترسی مههگ بهههیمهوه؟ نهوهی تو نهجامی دهههیت جوان نییه و من دهستههرداری شهپ نابم. با پرۆین.

گالیسکه رانهکه، ئهسپهکانی بهه قامچی داو ئهسپهکان دههههههه. مهیدان له خهلهک و ئهسپ دا جمهه دههات: بریق و هوپی چهک ئاوی چاوی دههههه. زهوی له ژیر سم و سمکولی ئهسپاندا دهههههه.

دوو قاره‌مان له دوو لاوه و له ریزی یه‌که‌مه‌وه به‌ره‌و رووی یه‌کدی هاتن. ئەو دوو قاره‌مانه ناشیلی کوپی پلیوس و ئاینه‌یاسی برای پریام بوون.

ئاینه‌یاس نه‌فه‌ری یه‌که‌م بوو. کلا‌وخود له‌سه‌ر و نی‌زه‌یه‌کی نوک مس به‌ده‌ستی راستیی‌ه‌وه‌بوو. سینیه‌ی به‌زێ و مه‌تال داپۆش‌رابوو.

ناشیل که‌ئه‌وی بینێ، وه‌کو چۆن شی‌ریکی برسی که‌به‌کلکان به‌قه‌برغه و پشتی خۆیدا ده‌کو‌تی و به‌زاری ته‌واو کراوه‌و ددان و که‌لبه‌ی که‌ف چه‌رینه‌وه و به‌چاوانی به‌بریسک و هۆپی وه‌کو هه‌تاو، به‌په‌له‌ به‌ره‌و رووی چوو.

ئاینه‌یاس ویستی له‌ناشیل بدات. ده‌نگی نی‌زه‌که‌ی له‌سه‌ر قه‌لغانی قاره‌مان ده‌نگی دایه‌وه، به‌لام نه‌یشکاند. چونکه‌خواوه‌ندی ئاگر دروستی کردبوو! ئەمجار نۆره‌هاته‌سه‌ر ناشیل و نی‌زه‌دری‌زه‌که‌ی هه‌لپری و هاویشتی، نی‌زه‌که‌ئاینه‌یاسی بریندار نه‌کرد، به‌لام قه‌لغانه‌که‌ی شکاند و له‌که‌لکی خست، ئاینه‌یاس هه‌نگی دانه‌وه‌یی‌ه‌وه، له‌به‌ردی‌کی گه‌وره‌نه‌وی که‌به‌دوو که‌سان هه‌لنه‌ده‌گیرا، به‌ئاسانی هه‌لیگرت و ویستی بی‌گری‌ته‌خه‌نیمه‌که‌ی. به‌لام ناشیل به‌شمشیری رووته‌وه‌له‌سه‌ری دانیش‌توو و ئەگه‌ر له‌و ساته‌دا هیمدا‌دی‌کی غه‌یبی فریای پاريس نه‌که‌وتبا، بی‌گومان چه‌زه‌به‌ی لی‌ده‌دا و ئاینه‌یاس له‌مه‌یداندا ده‌کو‌ژرا. ناشیل ده‌یویست له‌ئاینه‌یاس بدات، له‌په‌ر ته‌متومان‌یی‌کی چ‌ر به‌رچاوی گرت و هیچی لی‌دی‌ار نه‌ما. نه‌خه‌نیمی ده‌بینی و نه‌مه‌یدانی شه‌ر، هه‌موو دنیا هه‌ر هه‌ور و ته‌م بوو. له‌و ساته‌دا ئاینه‌یاس هه‌ستی کرد ده‌ست‌یک بۆ ئاسمانی هه‌لیکی‌شا، ئەو که‌سی نه‌ده‌بینی، به‌لام ناچار بوو غار بدات. به‌جۆری غار بدات که‌هه‌رگیز غاری وای نه‌دابوو، له‌کاتی‌کا که‌غاری ده‌دا و له‌مه‌یدان دوور ده‌که‌وته‌وه و باش دوور که‌وته‌وه هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد. ده‌نگ‌یکی ژنه‌فت ده‌نگ‌یکی خوايانه که‌ده‌یگوت: ئاینه‌یاس، کامه‌خواوه‌ند ده‌ستوری به‌تۆ داوه‌که‌به‌گژ ناشیل دا بچی؟ تۆ له‌هه‌مووان به‌قووه‌تری و ده‌توانی به‌سه‌ریاندا سه‌ر‌یکه‌وی، به‌لام ناتوانی به‌سه‌ر ناشیلدا سه‌ر‌یکه‌وی و نابێ له‌گه‌ل ئەودا بجه‌نگی.

لیو گوتی: کێ ئەو قسانه‌ی ده‌کرد؟

– پوسیدونی خواوه‌ندی ده‌ریا بوو، خواوه‌ندان ئاینه‌یاسیان خۆش ده‌ویست و قه‌ده‌ری‌کی گه‌وره‌یان له‌چاره‌ی نووسی بوو، له‌چاره‌یان نووسی بوو که‌ئه‌گه‌ر ئاینه‌یاس له‌جه‌نگ بخه‌له‌سی، ببێ به‌سه‌ر‌وکی ته‌رواده‌یی‌ه‌کان. له‌راستیدا هه‌ر واش بوو. ئاینه‌یاس، سه‌ر‌وکایه‌تی ئەو ته‌رواده‌ییانه‌ی که‌توانی بویان خۆیان نه‌جات بدن، له‌ئیتالیادا کرد و بوو به‌پاشا. خۆ ئەگه‌ر ئەو چیرۆکه‌ی ده‌یگی‌ر‌نه‌وه‌راست بێ ئەوا هه‌ندی له‌ئیتالیاییه‌کانی ئەم‌پ‌رۆ کوپی کوپی کوپی ده‌رواده‌ییانه‌ن.

لیو گوتی: دایه، که‌وابی من ته‌رواده‌ییم.

– تۆ نه، تۆ له‌قه‌وم‌یی‌کی دیکه‌ی، ئەم قه‌ومه‌حیکایه‌ت و سه‌ر‌بور‌یی‌کی دیکه‌ی هه‌یه، ته‌واو جیاوازه، به‌لام زۆر جوانه. من گوتم "هه‌ندی له‌ئیتالیاییه‌کان" ئەوانی دی یان له‌یونانه‌وه‌هاتوون، یان له‌ئه‌لمان‌ه‌وه‌هه‌ندی‌کی دی کاتی که‌ته‌رواده‌یی‌ه‌کان هاتن، هه‌ر له‌وی بوون.

باشه‌با بگه‌ر‌یی‌نه‌وه‌لای ناشیل که‌له‌مه‌یدانه‌که‌داو له‌نیو ته‌متوماندا به‌جی‌مان هیشت. مه‌گه‌ر

خوا بزانی چەند توپە بوو! تەمتومانە کە هیڤی هیڤی رەویەو. ئاشیل بۆ ئاینە یاس گەرا، بەلام نەیدۆزییەو. یەكسەر حالی بوو کە خواوەندان یارمەتی خەنیمەکیان داو. هەنگینی بە توپەیی و هیژیکی لە ئەقل بەدەر بەرەو لەشکری بەرانبەر هیژشی برد و گەییە هەر کەسیک کوشتی. بەراستی سامناک بوو، هەر کەسیک دیبای لەرزى لێدەهات. کەس زاتی نەدەکرد خۆی لەبەری بگری. زۆر لە جەنگاوەران هەلاتن و لە ترسی ئاشیل کەوتنە روباری ئاگزانتوو، قورسی چەکەکانیان تا بنی روباری دەبردن. روبارە کە پڕ بوو لە مردوو و چەك و خوین. هەندیک چۆکیان لە بەرانبەر ئاشیل دا داداو پارانەو کە نەیانکوژی. بەلام ئاشیل لەبەر ئەوەی پاتروکلوس یان کوشتبوو رەحمی بە کەسدا نەدەکرد، ژمارەیک بۆ ناو شار هەلاتن. ئاشیل بەتەنی لە مەیدانی دژمندا مایەو. ئەم سەر و ئەوسەری دەکرد تا کەسیک بدۆزیتەو و بیکوژی. کە نێزەکی بەدەدا، تەنانت ئەوانەى لیوێ دوور بوون، زراویان لە بریقەى نێزەکی دەتوقی. هکتوری کوپی پریام، بەهیژترین جەنگاوەری تەرۆادە، لەبەردەم یەکیک لە دەروازەکانی شاردا وەستابوو، ئامادەى شەپ بو، پریام فرمیسکەکانی دەپشت و لێکدا لێکدا گازی دەکرد: کوپم، کوپم! شەپى ئاشیل مەکە! ئاشیل زۆر رۆلەمى کوشتو و زۆریانى لە دوپگە دوورەکاندا فرۆشتون!

شەر مەکە کوپم! بگەپیو بۆ ناو شا ر. چونکە تۆ تاقە بەرگریکاری ئیمەى! ئەگەر تۆ بمرى، هەموومان دەمرین.

هکوبای مەلیکەى پیرش دەگریا و داواى لە کوپەکەى دەکرد کە بگەپیتهو. بەلام هکتور وەلامى نەدەدایەو. بى جۆلە چاوەنۆپ بوو، لە فکران راجوو: من ناتوانم پاشەکشە بکەم. یان دەبى بمرم یا دەبى ئاشیل بکوژم، چ چاریکی دیکەم نییە، چونکە گەر بمانەوى هیلین بدەینەو داواى مەسلەت بکەین ئەوا دژمنان پیمان خوشت دەبن، ئەوان ئیستا بەهیژترین و ئەمە قەبول ناکەن و دەلێن ئیمە بى غیڕەتین. کەواتە یا سەرکەوتن یان مردن. هکتور، بى چ ترسیک لە ئاشیل، لەویندەر مایەو، بەلام کاتى ئەوى لەنزیکەو و بەو هەموو چەکەو بىنى. زاتی لە دەست داو لەپەر هەلەت، کوپەکەى پریام سى جارەن بە دەورى حەسارى شاردا سوپرایەو. ئاشیلش سى جارەن داواى کەوت لە سوپى چوارەم دا هکتور کوپى لای بىنى کە بەرەو رووى دەهات. هەر لە " " دى فوبوس" ی براى دەچوو.

لیو: ئەدى ئەو نەبوو؟

– نە، پالاس ئاتنا بوو، کە بۆ کۆمەکی ئاشیل و فریودانی هکتور روالەتی دى فوبوس ی گرتبوو. خۆ. کە لى نزیك بوووە گوتى: برا، ئەو بۆ هەلیدی؟ چاوەنۆپى ئاشیل بە، پیویستە بجەنگین. بەخۆت دەبینى کە ئەو بەسەر تۆدا سەردەکەویتی یان تۆ بەسەر ئەودا. هەنگى هکتور، سوپاسى دى فوبوس ی کرد و وەستا. ئەوجا لەگەل ئاشیل دا کەوتە قسان: ئەى ئاشیل، من ئیدی لەبەرت هەلنایم، یان تۆ سەردەکەوى یان من. بەلام با مەرجیک بکەین، ئەگەر من تۆم کوشت و رووت کردییەو و چەکە جوانەکانتم برد، جەنازەکەت بە دۆستەکانت دەدەمەو و تۆش هەمان کار لەگەل مندا بکە.

ناشیل به تورپهیی روانیییه هکتور و گوتی: چ مهرجیک له نیوان مروڤ و شیر و گورگ و مهر و نهانته له نیوان دوو مروڤیش دا که رقیان لیكدی بی، ناکری، من رقم له تویه. چونکه تو، من و دۆسته کانتیم زۆر نازار داوه و زۆرت له قاره مانانی ئیمه کوشتوو. ته نیا بیر له سه رکه وتن بکه وه و منیش ته نیا بیر له مه ده که مه وه.

ناشیل نیزه که ی تی سره واند. به لام هکتور خو ی دانه واندوه و نیزه که به سه ر سه ریدا رو ی و له پشت ئه وه وه که وته سه ر زه وی. پالاس هه لیگرته وه و دوو باره گه راندیییه وه بۆ پشتیوانه که ی. هکتور ش نیزه که ی خیاوندی، نیزه که به ر قه لغانه که ی ناشیل که وت، به لام نه یشکاند و له و لاتره وه که وته سه ر زه وی. ئه وسا هاواری کرد: دی فوبوس، برایه که م، کوا نیزه یه کی دیکه م ویده تا بتوانم بجه نگم!

به لا چ که سیك وه لامی نه دایه وه: دی فوبوس ون بوو بوو، هکتور له فیکه ی خو ی حا لی بوو، په ی به حيله که برد. ئه و جا به شمشیره وه به ره و ناشیل هی رشی برد. ناشیل به قه لغان زۆر چاک به رگری له خو ی ده کرد. ناشیل، بۆ سوچیکی لاوازی زرییه که ی هکتور ده گه را تا نیزه که ی لیوه به ریته ژووری، چاوی به ئه وکی دژمن که وت. ریک ئه و شوینه ی که زرییه که ی ته واو ده بی و ملی رووته. ئه و جا به هه موو هی زییه وه نیزه که ی سره واند ئه و شوینه، نیزه که چوو به گه رووی هکتور دا و قاره مانانی ته روا ده گه ییه حا لی مه رگ و که وته سه ر زه وی. ناشیل له به ر ئه وه ی ده بوا یه جه سه ته که ی بداته وه به بابی که وته گریان. ناشیل په شیمان بووه وه جه نازه که ت ده بی به خو راکي کسوکان ئه ی بکوژی پاتروکلوس، نیزه که ی له گه ردنی کی شایه وه و چه که کانی لی دامالی. ئه و جا یونانییه کان گه یینه جی. هه ر یه که یان برینیکیان کرده ئه و.

ناشیل گوتی: ئیستا له وسا جواتتری که ده ته ویست که شتییه کان بسوتینی!

لیو گوتی: ئه و کاره ی که کردیان، کاریکی ناشیرین بوو.

- به لام به لای یونانییه کۆنه کانه وه ناشیرین نه بوو، هه روه ها ناشیلی له هه مووان پیاوانه تر کاریکی کرد که هیچ قاره مانیکی ئه مپرو نایکات. پیی مردووه که ی به گالیسکه وه به ست. سواری گالیسکه که ی بوو ئه سه په کانی به ر قامچیان دا. جه نازه ی کو په که ی پریامی به نیو ته پوتوژاو به سه ر زه ویدا راکیشا.

ته روا ده ییه کان به سه ر دیواره کان که وتن. کاتی قاره مانه که ی خو یان به و حاله وه بینی، به کۆمه ل گریان. شا گریا. شا بانو گریا. ناندروماخه ی هاوسه ری قاره مانه که، فرمی سکی زۆری هه لپرشت.

ناشیل، جه نازه ی هکتوری به ره و که شتییه کان راده کی شتا. له شاردا پیاوان، ژنان، مندالان، هه ر هه موو ده گریان. خو یان به عاردی دا ده دا و شیوه نیان ده کرد. پریام شه وو و روژ ده گریا. پریام دوا ی چه ندین روژ گریان هه ستا، له سه ر پییان وه ستا و گوتی: من ده چه نک ناشیل و داوا ی جه نازه ی کو په که می لی ده که مه وه. به لکو به دیتنی پیریکی ماندووی دلسوتاو، دلی نه رم ببی و جه نازه ی کو په که م ویده ته وه. ئه وانی دی گوتیان، ناشیل جه نازه ی کو په که ت ناداته وه و له وانه یه، تۆش بکوژی مه رو، مه رو. به لام پریام به گو یی شابانو و شازاده کان وخه لکه که ی نه کرد و به تاقی ته نی بۆ ناو دوژمن رو یی.

"21"

واریقاتی ناشیل و پریام

ناشیل که جه نازدهکە ی هکتوری به گالیسکه که یه وه به سستبوو، سه رکه وتوانه بو لای که شتییه کان گه پرایه وه، به لام کاتی که نزیکه که شتییه کان بو وه وه، دووباره دۆسته مردو وه که ی بینیه وه، دهردی زیادی کرد، گریا. هاواری کرد و له کۆتایی دا دهستووری دا که له سه ر شه رفی پاتروکلوس نان و خوانی به رپا بکه ن.

گاو مه ر و به رخیکی زۆریان کو شته وه. له کۆتایی رپوره سمه که دا، جه نگاوهران بو ئیسراحت گه پانه وه بو چادره کانیا ن. به لام ناشیل نهیده توانی بخوا و بخواته وه و ئیسراحت بکات. به ده م گریان وه به ره و ره خی دهریا غاری دا و خۆی ده نیو لمی ره خه که دا گه وزاند. به ده م گریان وه خه وی لیکه وت. له خه ونی دا پاتروکلوسی بینی. پاتروکلوس، که جلوه رگی شاناده ی له به ر بو و ده کو زندو و ده هاته به رچاو. به ناشیلی گوت:

– دۆستی من، بوچی تا ئیستا جه نازدهکە ت نه سووتاندووم؟ تا زوه بیسووتینه و پاشان ئیسقانه کانم کۆ بکه وه و بیانخه ئه و گۆلدانه گه وره جوانه وه که ته تیه سی دایکت به ر له وه ی بو جه نگ بچیت، به دیاری دابووی پی ت. با شتیکی دیکه شت پی بلیم. چه ند رۆژیکی دیکه تۆش ده مریت، من چه ز ده کم و ده کو چۆن له دنیا دا به یه که وه بووین، له مه رگیشدا هه ر به یه که وه بین و ئیسقانه کانت له هه مان گۆلداندا له پال ئیسقانه کانی منه وه بی.

ناشیل، له خه وه که یدا به لینی دا که داواکانی پاتروکلوس به جی بی نی، به لام که ویستی دۆسته که ی له ئامیز بگری نه ی توانی. ناشیل له خه و رابوو. یا وه ره کانی هه ستان. نار دنی بو دارستان تا چیلکه و دار بین و جه نازدهکە ی پاتروکلوس بسووتین.

هه مو و به عاره بانه و هیستر و ته شو ی و ته وره وه چوون بو دارکردن. که گه پانه وه چیلکه و داره کانیا ن له و شوینه دا هه لپشت که ناشیل دیاری کردبوو. به لق و پۆپی جوان شوینیکی گه وره یان ریک خست که به شی سووتاندنی 20-30 که سی ده کرد. پاشان هه ر جه نگاوهریک چه پکیک له قژی خۆی به ری و وه کو ریزو حورمه ت له سه ر جه نازدهکە ی پاتروکلوسی دانا. ناشیل هه مو و قژه زه رد و دریزه که ی تاشی و خستییه نیو هه ردو و دهستی دۆسته که یه وه.

هه ر هه مو و له شکره که له ده وری چیلکه و داره کان خه ر بو نه وه. هه مو و به بی ده نگی سه یریان ده کرد. هه روه ها فه رمانده و سه رکرده کانیش. ناشیل جه نازدهکە ی پاتروکلوسی خسته سه ر ئه و داره راستانه ی که وه کو ته ختی خه و ریک خرابوون. مه ریکی زۆر، چوار ئه سپ، دوو سه گیان کو شته وه و له گه ل ئه وانه دا 12 ته روا ده یی به دهستی ناشیل کو ژراویان له ده وری جه نازدهکە ی پاتروکلوس دانا.

رۆن و ههنگوینیکی زۆریان به سهر لاشهکاندا کرد. ئهو جا ئاگریان دان. ئاگر ههلبوو، دهنگی سووتانی دارهکان دههاته گوی. له ههموو لایهکهوه شتی زێریان له ئاگرهکه دههاریشت. له ئاسمانی را مهشخهلیک، ههولجار بچوک و وهنهوشهیی و پاشان سوور و گهوره بلیسهی سهند و به درێژیی شهو ههر سووتا. ئاگرهکه له سپیدهی بهیانی دا تهمری و کوژایهوه.

ئاشیل ئیسقانهکانی پاتروکلوسی که له گهڵ ههتاودا شهپری دهکرد، کو کردهوه و خستییه ئهو گۆلدانه زێره گرانبه هیهوه که دایکی بهر لههاتنی بۆ شهپ به دیاری دابووئی. گوتی:

– بهم زوانه منیش دهمرم. جهنازهکههه بسووتین و ئیسقانهکانم بخره ههمان گۆلدانهوه و له پال ئیسقانهکانی پاتروکلوسدا دایبنه. بهلام جاری ئهم گۆلدانه به گۆل داپۆشن و کیوی بهرز و گهورهی له سهر دروست بکهن.

جهنگاوهران به گوییان کرد. ری و رهسمی ناشتن تهواو بوو. پاش ناشتنهکه دهستیان به یاری کرد. یونانیانی کۆن، پاش ری و رهسمی پرسه، به یادی قارهمانانی خۆیا نهوه ههندی پیشپرکیان ئهجام دهدا. بهم بۆنهیهوه ئهو رۆژه پیشپرکیی که شتی و تیره ندازی و غاردانی بهرپا بوو. له لایه ن ئاشیل شهوه به یادی پاتروکلوس، دیاری و خهلاتی به نرخه وهك چهك، کۆیله، گا، هیستر، گۆلدانی زێر و سی پایه و ئهسپ، به سهر به شدارانی یارییهکاندا به شرایهوه. گه مه و پیشپرکیی به درێژیی رۆژ بهردهوام بوو، باشتین یونانیان به دیاری و خهلاتهوه بۆ چادرهکانیان گهرا نهوه. ئاشیل دیسان بۆ ماوهیهك به دیار گۆری دۆستهکهیهوه به تهنی مایهوه و پاشان ئهویش بۆ چادرهکهی گهرايهوه.

ئاشیل، له حالیکا که بهدهم دانیشتنهوه دهگریا، له دوورهوه پیره میردیکی بهدی کرد که بهرهو چادرهکهی دههات. ئهو پیره میره پریامی پاشای تهرواده بوو، رهنگ وروو پهپوو، چاوانی دهگوت کانیههکن و ئاوکی زۆریان له بهر رۆییوه و بهردهوام دهروات. پاشای پیر نزیکه ئاشیلی لاو بووهوه. کپنۆشی برد، دهستهکانی ماچ کرد. کهوته سهر زهوی، ئهژنۆکانی گرته نه باوهش.

– ئاشیل ی ئاسمانی، سهیری من بکه! دهبینی چهند پیرو ته نیام! پهنا کوپم ههبوو ههر ههموویان مردوون! هکتورش به هیترین کوپم به دهستی تو کوژا. ئهو بهره قانی له نیشتمان دهکرد! خووش به حالی بابی تو که کوپه کهی هیشتا زندووه. بهدبهخت خووم که دهبی بیدهسهلاتانه له بهردهم پیاویک دا که کوپه کهی کوشتوم دهست پان بکه مهوه. لیته دهپاریمهوه که جهنازه ی کوپه کههه بدهیهوه! بیر له بابی خووت بکهوه و بهزهییته به مندا بیتهوه!

لیا پارایهوه: بلی بزانه دایداتهوه.

ئاشیل قهدهری تهماشای پاشای چاو به گریانی بهچۆکدا هاتووی کرد و ئهوجا گوتی:

– تو وهکو بام وایت، هینده سووت بزواندم که جهستهی هکتورت ویده مهوه، لیته دا له چادرهکهدا تیتر بخۆ و بخۆوه و بمینهوه، من دهستور ددهم که کوپه کهت بخره نه نیو عهربه بانهیهکهوه تا تو بتوانی بۆ تهروادهی بهریتهوه.

ئاشیل له چادرهکه وهدرکهوت و دهستووری به غولامان دا که جهنازه کهی هکتور بشۆن، چهوری بکهن و به شکۆدارییهوه داپۆشن و بیخه نه سهر عهربه بانهیهک و بهرخیکیش بکوژنهوه و

بیرژین و بۆ پریم پاشای دابنه با نان بخوات.

ناشیل گوتی: ئەو شا، بلی بزەم، دەرەوی تا تو له پرسەو هکتور دایت، سولج بکەین؟ ئەگەر دەرەوی من بە یونانییەکان دەلیم شەپ نەکەن، بەلام بلی بزەم چەند رۆژ دەوی.

پاشای پیر گوتی: نۆ رۆژم دەوی بۆ کوپەکەم بگریم و لە دەیەم رۆژا جەنازەکەو دەستووتین و رۆژی یانزەیەم بە خاکی دەسپیرین و دوانزەیەم رۆژ دەست بەشەپ دەکەین.

ناشیل قەولی مۆلەتییکی یازدە رۆژەو دا، بۆماوەی یازدە رۆژان ئیسراحتیان کرد. لە دوانزەیەم رۆژا شەپ دووبارە دەستی پیکردەو. هەموو جەنگاوەران چەکیان هەلگرت و ناشیل بە هیژترین پیاوانی کوشت. چونکە کەس خۆی لەبەری نەدەگرت.

بەلام قەدەر و چارەنووسی نزیک دەبوو. ئەو رۆژەو کە پلیوسی پیرو هەموو میرمیدونەکان و یونانییەکان دەگریان، رۆژی سامناکی مەرگی ناشیل، نە زینی عەجایەب، نە هیژ و توانای لە شکست نەهاتو، هیچیان نەیان دەتوانی قارەمان رزگار بکەن. چونکە دەبواوە بمری. تەنانەت پیستە قایمە چەرم ئاساکەشی نەیدەتوانی رزگاری بکات. وەختی کە ناشیل بچوو بوو. تەتیەسی دایکی ناشیل، ناشیلی لە پیستیکی قایمی وەکو پۆلاو پیچاو لە ئاوی روباری ئەستوکیسی هەلکێشا و شوشتی. جا خەسیتی ئەم روبارە ئەو بوو کە هەر کەس و هەر شتیکی لی هەلکێشرا. بەدەنی زۆر قایم دەبوو، قەمە و سونگی نەیدەبری. بەلام کاتی ناشیلی لە ئاوی روبارە هەلکێشا، پاژنەو چەپی کە بەدەستی دایکییەو بوو تەپ نەبوو، ئاوی روبارەکەو پی نەکوو. جا لەبەر ئەمە پاژنەو ناشیل لاواز بوو، پارێسی کوپی پریم پاشا بەمەو دەزانی. بۆیە کە چوو مەیدانی شەپەرەو پارێسی نیشانەو لە پاژنەو پی گرت و ئەنگاوتی. قارەمان کەوتە سەر زەوی و لەبەردەم پارێسی دا مرد. بە پیی ئەجەل، پارێسی کوپای بە ژیاو پر لە شانازی و کورتی ناشیل هیئا.

ناشیل بە هیژترین و جوانترین قارەمان مرد. تەتیەس لە ئەشکەوتدا فرمیسی مرواری و ئەلماسی باراند. خوشکەکانی لە بنکی دەریادا گریان. سەربازان و فەرماندەکان لەسەر زەوی گریان، شاعیران شیعیان گوت. تەنیا تەرۆدەییەکان نەگریان. چونکە پییان وابوو ئیستا کە ناشیل، بە هیژترین دژمنیان لە کۆل بۆتەو، تەرۆدە دەتوانی سەر بکەو.

"22"

سەربوری ئەسپی دارین

ناشیل مردبوو، فەرماندەکان لە تەگبیری ئەویدا بوون کە چ بکەن، ئۆدیسەو زیرەک و دانای پاشای ئیتاکا، دەستی بە قسان کرد:

فەرماندەکان، جەنگاوەری دلییری ئیمە، ناشیلی کوپی پلیوس مردوو، ناشیل مردوو، یانی

باشترین پیاوی ئیمه مردوو، ئیمه تازه ئه وه مان له دهست چوو كه به شهپر له تهروادهیهكان بهرینه وه، مهگه ر فیلیك بدۆزینه وه. دهبی ریگهیهك بو خه له تاندنی دژمن بدۆزینه وه كه په ی پی نه بات، دهبی غافلگیریان بکهین. ئه ی فه رماندهكان من ده ترسم كه ناچار بین به شه رمه زاریه کی زۆره وه بگه ریینه وه، ئه و کاته خه لکی ده لێن: جهنگاوه ران دوا ی ده سالان شه پر، دوا ی ده سه لان دووره ولا تی، دوا ی ده سه لان شه پر له رای وه ده ست هی نانه وه ی هیلین و له ئه نجامدا هیلین له تهرواده مایه وه و ئه وانیش به دهستی به تال گه رانه وه، ئه ی فه رماندهكان من به ئیوه ده لیم كه دهبی به هه ر نرخ ی بووه سه ر بکه وین. دهبی هه موو رییه ك بو سه رکه وتن بگرینه بهر!

ئاگامه منون گو تی: قسه کانت به جین، به لام ریی دروست کامه یه؟

– زۆرم بیر لی کردۆته وه. به بوچوونی خۆم ریگام دۆزیوته وه. گو ی بگرن: ئه سپیکی دارینی زۆر گه وه ی ئه وتۆ كه هه شت یان ده كه س بگری ت دروست ده کهین. ده گه ل خۆدا بو تهرواده ی ده بهین، له نیوه ی شه ویدا جهنگاوه رهكان به دزییه وه له نیو ئه سپه که، وه در بکه ون. ده رگا کان ده که نه وه، ئیمه په لاماری تهرواده ده دین. پیتان وانیه که به م شیوه یه بتوانین سه ر بکه وین؟

ئاگامه منون گو تی: بیگومان ئه مه ریگهیه کی باشه!

نه ستور گو تی: به لی ریگهیه کی باشه، به لام مه سه له یه كه هیه. ئایا تهروادهیهکان ری ده دن ئیمه ئه سپه که بگه یه نینه ناو شار؟ مینلایوس گو تی: له وه یه وا بزانی كه فیلیك له ئارادایه، بویه ئه سپه که له ده ری حه ساری شار راده گرن!

– هه لبه ته ئه مه بو خوی کی شه یه که، من بهر له وه ی قسه ده گه ل ئه نگۆدا بکه م، ماوه یه کی زۆر بیرم لی کرده وه، رییه کم دۆزیوته وه. پیاویك ده ناسم كه ده توانی یارمه تییه کی باشمان بدات. بو ئه وه ی تهروادهیهکان باشتر بکه ونه ته له وه، هه ر فه رمانده یه كه ده ستووری پیویست به سه رباز ده کانی دها، به لام ئیمه کاتی ده توانین له سه رکه وتن دلنیا بین كه زیوس کۆمه کمان بکات، ئایا ئه نگۆ له م رووه وه کۆمه کی من ده که ن؟

– بیگومان

– مه علوم.

– تۆ له هه موومان زانتری.

– لیوه شاهه و کارامه تری.

– له هه موومان زیره کتری

– ئیمه باوه رمان به تویه.

كه فه رماندهكان ئه وه وه لامیان بوو، ئودیه سه چوو بو نك دارتاش و ئه سپیکی دارینی دایه کرد: – ئه سپیکی دارینم بو دروست بکه كه به ئه ندازه ی چوار ئه سپی راستی بی به سه ر یه که وه. ئه م ئه سپه زۆر جوان بی وله ناوییه وه ژووریکی بچوک هه بی كه خه لکیکی زۆر بگری. به لام نابی ده رگای ئه سپه که دیار بی، جا له زووترین کاتدا بۆم دروست بکه و له لای كه س باسی نه که ی. دارتاشان كه وتنه کارکردن، شه وو روژیان دایه دم یه که وه.

هه ر له و کاتانه دا ئه سپه دارینه که دروست ده کرا، ئودیه سه که شتیوانانی گاز کرد وگو تی:

بریندار بوو هه موو گیانی خلتانی خوین بوو، سینون پارچه یه کی کوئی چه ور و چلکنی پهیدا کرد و وهکو شانیل به شانی خویدا داو ئه و جا به شه له شهل و به تاقی ته نیا به ره و ته روانه وه پری کهوت.

خوی وه شاریدا کرد و داوی کۆمهک و دالدهی کرد. خه لکی که بهو حاله خه مباره و بهو شر پۆشی و خلتانی خوین و بریندارییه وه دیتیان له دهوری خر بوونه وه و کهوتنه پرسیار.

- تو کیی؟

- له کوپوه دیی؟

- کی وای لیکردویت؟

- به له نگازو!

- نیوت چییه؟

- بۆچی وها بریندار بوویت

- چیت لی قه و ماوه؟

- چم لی قه و ماوه؟ به خوتان نابین؟ مامه لهی سه گیان ده گهل کردووم. دهیانویست بمکوژن. به لام توانیم هه لیم! ده مه وی تۆلهی خۆم بکه مه وه! ده مه وی تۆلهی خۆم له هه ره موویان بکه مه وه! له شا مینالیوس، له شا ئاگامه منون. له شا ئودیسه و له وانی دیکه ش! به خوتان ده بیین، پیاویکی به له نگازی وهکو من، کاتی له حیوان خراتر رهفتاری ده گهل بکری، ده توانی خراپه بکات! به لام من ده مرم، له برساندا ده مرم! سینون، چاوی خوی نوقاند و خوی به عاریدا دا، له تو وایه به راستی خه ریکه له برسان ده مری. ته روانه ییه کان که به دیتنی دژمنیکی ئاگامه منون خوشحال بوون، خیرهاتنیان کرد و تیریان کرد و گوتیان:

- بابایه کی وها، زۆر باشه، چونکه نهینییهکانی دژمن ده زانی، ده توانی یارمه تیمان بدات و به سه ره دژمندا سه ربکه وین.

که سینون تیر بوو، ته روانه ییهکان به ئومیدی ئه وهی زانیاری زیاتریان لی ده ست بکه ویت، له دهوری خر بوونه وه یه کیکیان پرسی: پیم بلی پیاوی باش، ئه و په یکه ره گه وره یه کی که له ئه سپ ده کات و یونانییهکان دورستیان کردووه چییه؟ تو هیچی لی ده زانی؟

- هه لبه ته ده زانم! به راستی ئه سپه! من ئه مه م کاتی بیست که ئاگامه منون له گهل مینالیوس دا باسی ده کرد. ئه مه ئه سپیکه و بهو مه به سه ته دروستیان کردووه که پیشکeshی بکه ن به ئاتینیا تا یارمه تی یونانییهکان بدات که به سه لامه تی بو مالی خویان بکه پینه وه.

- بو مال بکه پینه وه؟ که واته ده گه پینه وه؟ ئیدی شه ر ناکه ن؟

- نازان؟ دواي مردنی ئاشیل، له شکر وره ی به رداو هیچ کهس ئومیدی به سه رکه وتن نه ما! ده گه پینه وه بو مالی خویان، ئه دی نابین که شتییهکانیان حازر ده کن تا بکه پینه وه؟ ئه و سه گانه ده گه پینه وه و به سلامه تی ده گه نه وه ماله وه! به لام ئه گه ر ئیوه بتانه وی هه ره موویان ده کوژن و شتاقیان جاره کی دی خاکی یونان نابیننه وه.

- بیگومان ده مانه وی! چ بکه ین؟ ئه وه مان پی بلی سینون! تو ئیدی یه کیکی له خۆمان و کهس

هه‌ددى نىيه به‌دەرەفتارىت ده‌گه‌ل دا بکات!

- تا ئەسپه‌که له ده‌ریی شوره‌ی شاردا بى، یونانییه‌کان له ده‌ریادا ساغ و سه‌لامه‌ت ده‌بن، به‌لام ئەگه‌ر ئەسپه‌که بیته مه‌یدانى گه‌وره‌ی شار و له به‌رانبه‌ر په‌رستگه‌ی پالاس ئاتینا بوه‌ستى، باهوژ و توفانیکی ترسناک له ده‌ریادا هه‌لده‌کات و شه‌پۆلى گه‌وره‌که‌شتیه‌کان غه‌رق ده‌کات، ره‌شه‌با پارچه‌ پارچه‌ یان ده‌کات و جه‌نازه‌ی دژمنان هه‌لده‌داته ره‌خى ده‌ریا. ئەوساکه‌ جه‌نازه‌ی ئەو سه‌گه‌، جه‌نازه‌ی ئاگامه‌منون ده‌بینن! کاله‌س، که به‌ نیوبانگترین غه‌یبرزانی ئیمه‌یه، پیشبینی ئەمه‌ی کردووه‌! هه‌موو ئومیدیه‌کی من هه‌ر ئەمه‌یه و چ شتی که له‌م دنیا‌یه‌دا له‌مه‌ی پتر خو‌شحالم ناکات.

ته‌رواده‌یه‌یه‌کان باوه‌ریان به‌ سینون کرد و که‌وتنه‌ باسی ئەوه‌ی که ئەسپه‌که بیته ناو ته‌رواده. له‌م کاته‌دا که‌شتیه‌یه‌کان ئاماده‌ی هه‌رکه‌ت بوون. چارۆکه‌کانیان هه‌لدا، یونانییه‌کان سواری که‌شتیه‌یه‌کان بوون و له‌ ده‌ریا دوور که‌وتنه‌وه. ئەسپه‌ گه‌وره‌ دارینه‌که له به‌رانبه‌ر دیواره‌کانی شاردا به‌ ته‌نێ مایه‌وه. خه‌لکی بۆ دلینابوون له‌ رو‌یشته‌نی دژمن و دیتنی ئەسپه‌که، به‌ هه‌راو زه‌ناوه له‌ شار وه‌ده‌رکه‌وتن.

- چه‌ند جوانه‌!

- هه‌ر ده‌لێی زنده‌وه‌!

- ده‌بێ بیبه‌ینه ناو شار و له به‌رانبه‌ر په‌رستگه‌ی پالاس دا دای بنه‌ین!

- ئەگه‌ر بیبه‌ینه ناو شاره‌وه، دژمنانمان هه‌موو ده‌مرن!

- راسته، به‌لام کێ وا ده‌لێ!

- ئەو یونانییه‌ی که به‌ نیوه گیانی هاتبووه ئی‌ره.

- غه‌یب زانان وایانگوتووه.

- مه‌علوم؟

- راسته! به‌ یونانی و غه‌یبرزان باوه‌ر بکه‌ن!

کاساندرای، کێژی شا هاواری ده‌کرد و ده‌گریا و ده‌یگوت که ئەسپه‌که زنده‌وه زه‌ره‌ریکمان لی‌ده‌دات.

- کاساندرای؟ کێژی شا؟ ئەو چو زانی! شیته! کێ گوی به‌ قسه‌ی ئەو ده‌دات؟ کاساندرای جوانترین کێژی شا له‌ شار وه‌ده‌رکه‌وت. که‌ گه‌یه‌یه ئاستی ئەسپه‌که، خو‌ی به‌ عاریدیدا داو ده‌ستی به‌ گریان کرد. ئەوجا هه‌ستاو روانیه‌یه ده‌ریای دوور. ده‌تگوت له‌نیو ده‌ریادا شتی سامناک ده‌بینی.

- ئەسپه‌ دارینه‌که زنده‌وه‌! وه‌کو هه‌زار دژمن شه‌ر ده‌کات! من به‌چاوی خو‌م ده‌بینیم! دواى ئەوه‌ی که سه‌رکه‌وتین، ده‌مرین! ئەسپه‌که هه‌ناسه‌ ده‌دا، ری‌ده‌کات، له‌گه‌ل خو‌یدا چه‌ک هه‌لده‌گریت! نابین که زنده‌وه‌؟ مه‌یه‌لن بیته ناو ته‌رواده‌وه‌! ئەوه‌تا! به‌ره‌و شار غار ده‌ده‌ن! ئی‌وه ده‌کوژن! ئاها! هه‌موو جیه‌که هه‌ر کوژراوه، هه‌موو شوینی هه‌ر خو‌ینه، خو‌ین، زنجیر، گریان، هاوار، ئازار، دامای!

کاساندرا هاواری کرد، گریا، خۆی به عاریدیدا دا، به لām کهس باوه پری به قسه کانی نه کرد. خه لکه که له دهواری ئه سپه که کۆ ده بوونه وه و ستایشیان ده کرد، به لām یه کێک له غه ییزانه کان به نیوی لایکون گوتی:

– خه لکینه، من پیشنیازیک بۆ ئیوه ده کم. باوه پری به یونانییه کان مه کهن، باوه پری به سینون مه کهن. ئه سپه که مه یه ننه نیو شار، یونانییه کان فیلبازن، سینون درۆی کردووه. که لایکون ئه مه ی گوت، دوو ماری ترسناک و گه وه ی چاو ئاگرین که یه کی هه زار تاجیان به سه ر سه ره وه بوو، له ده ریاهه به ره وه ئه وه هاتن. که له لایکون نزیک بوونه وه، نیگایه کیان کرد، ئه و جا له ده وری به ده نی هالان و به توندی گوشتیان، له کاتی کدا که ماره کان ده یان خنکاند، به له نکازه هاواری ده کرد و داوای کۆمه کی ده کرد. دوو کوپه که ی به ده نگیه وه هاتن و ویستیان بابیان رزگار بکه ن، به لām ماره کان خۆیان درێژتر کرد و له ده وری هه ر دوو لاوه کهش هالان. هه رسیکیان پیکه وه گوشتیان و هه ر سیکیان کوشتن. پاشان ماره کان بۆ ده ریا گه رانه وه. خه لکی، کپ و کپ و ترساو، دیمه نه سامناکه کیان بیینی و یه کسه ر ده ستیان دایه یه ک و هه ولیاندا ئه سپه که به رنه ناو شاره وه، ئه سپه که براهه نیو شار و ته رواده ییه کان به وه خه یاله ی که له ئه نجامدا له شه پری دژمنانیان رزگار بوون تا کۆتایی شه و ئاهه نگیان گێراو خۆشحالییان کرد. ئه وسا هه موو شه که ت و خۆشحال بۆ ماله کانیان گه رانه وه غافل بوون له وه ی که دژمنه کیان له پشت دوپه گه ی تیندوسه وه خۆیان مه لās داوه و هییدی هییدی هێرش دینن.

"23"

هه لāتن له ته رواده

شه ویکی تاریک بوو. کپی و بیده نگیه کی سه یر و به سام شاری ته رواده ی باوه شی خه وی داگرتبوو. ده رگا چکۆله که ی ئه سپه دارینه که برابوو به رده م په رستگه ی پالاس، کراهه وه. نه فه ریک سه ری لیوه هینایه ده ری. ئه وه نه فه ره ئو دیسه ی شای ئیتاکا بوو. که زیه رکه ترین فه رمانده بوو. یه کسه ر پیاویک له مه یدانه که به دیار که وت و گوتی: وه رنه ده ری! وه ختی تی! ئه مه ئیپیوس بوو که زیه رکه ترین سه رباز بوو. له ده رگای ئه سپه دارینه که وه په تی ک شوپ کراهه وه، ئو دیسه، مینالیوس، ئایاس و هه موو ئه و جه نگاوه رانه ی که له نیو سکی ئه سپه که دا بوون هاتنه خواره وه. ئه وانه هییدی و هیمن هاتنه خواره وه و به ره وشار چوون. بی سرته و ورته شه قامه چۆله کانی شاریان بپری و یه ک به یه کی نۆبه داره کانیان کوشت، بی ئه وه ی ده نگ له که سه وه بی. نۆبه داره کانیان کوشت و ده روازه کانی شاریان خسته سه رگازی پشت. سه ربازان به بیده نگی له ده روازه کانه وه وه ژرووکه وتن. 20 نه فه ر 30 نه فه ر، 50 نه فه ر سه د نه فه ر، هه زار نه فه ر، هه موو شه قامه کان ته ژری سه رباز بوون. که ژماره یه کی زۆری جه نگاوه ران وه ناو شار

كهوتن ههنگینی بهاوارو د هنگی بهرز دهركاكانیان شكاند و رژانه نیو مالهكان. تهروادهیهكان كه هیشتا له خهودا بوون، راپهپین، له پهنجهرهكانهوه روانیان، سهیریان كرد شهقامهكان پېرن له سهرباز و جهنگاوهراڼی دژمن. ژنان و مندالان ترساو و توقیو دهگریان و هاواریان دهكرد. پیاوان بهدووی چهكدا دهگهپان. بواری شهپ نهبوو. چونكه یونانییهكان به شمشیر و نیزهوه خویان بهسهر تهروادهیهكاندا ددا. شهپ كردن مهحال بوو. چ ریگهیهکی رزگار بوون نهبوو، مهگه فریار و ههلاتن. زور كهس له تاریکی شهودا بهرهو دهريا ههلاتن. شهقام و مهیدانهكانی شار پېر بوون لهكوژراوو بریندار. جگه له گریان، شیوه، پارانهوه، ههپهشه، هاواری دپرنانه، دهنگی چهك، چ شتیکی دی نهدهبیسترا. لهبهروناکی ئاگر، ژنان دهبیبران كه ترساو توقیو مندال بهباوهشهوه ههلههاتن. پیاوان به گوپړه دی توانا شت و مهکیان ههلهدگرت. مندالان مات و سهرسام و به ترس و لهرزوه بهدوی داك و بابدا غاریان ددا. له كویشکی شازادهكاندا ههراو ههنگامه و قهرهبالغیهكه بوو نهو سهری دیار نهبوو. شازادهكان هاواریان دهكرد و دهگریان. پریام شا له رای رزگاری خویدا بهم لاو بهو لادا غاری ددا.

لیو پرسى: خوځى رزگار كرد؟

— نه، له نیو پهستگهكهدا و له حالهتی دوعا كردنا كوژرا.

لیا پرسى: شابانوښ كوژرا؟

— نه، بهلهنگاز شابانو! چارهنووسیکی پېر كارهساتی بوو. نهو بوو به كويله ی ئودیسو و كاساندرا بوو به كويله و كهنیزهکی ئاگامهمنون. ههموو كهسیکیان ههر دهكوشت. مینالیوس له ژوورهكاندا بهدوی هیلین دا دهگهپا تا بیکوژی. دوزیهوه و شمشیر بهدهست تاوی دایی. هیلین ی جوان بهدهم پارانهوهوه خوځى بهسهر پییدادا. مینالیوس كه تونداریوس ی (بابی هیلین) ی بیركهوتهوه، لیپرا كه نهیکوژی و بو ئهسپارته ی بگپړتهوه. هیلین كرنوښی برد و كهوته سهر دهست و پیی.

شازاده ئاینه یاس ی پس مامی شا، كه له شهپری تن بهتن دهگهل ئاشیل دا، له لایه ن پوسیدون هوه رزگار كرابوو، وهكو ئهوانی دی غاری ددا، ههولئ ددا نهو بهلاو ئازاوهیه جلوه بگری و هینده ی له توانادا بی خهلكهكه رزگار بكات. حالئ بوو كه ههر بهرگری و بهرهقانییهك بیفایدهیه. به ههموو ئهوانه ی كه بو لای نهو دههاتن، دهگوت: خیراكهن، ههلین! ئهگه دهتانهوی رزگار بن بهرهو دهريا بېون!

له یهكك له ژوورهكاندا تووښی ئانخسیس ی بابی بوو. خستییه سهر شانی. چونكه ئانخسیس پیر بوو و نهیده توانی خوځى رزگار بكات.

شازاده ئاینه یاس له حالئكا كه ئانخسیس ی بهسهر شانوه بوو و دهیبرده دهی، گوپی له دهنگی بوو: "باوكه! باوكه" ئاینه یاس ئاوړی دایهوه. ئاسكانیوس ی كوپری بچوكی خوځى بینى. نهو منداله كه بییدار بووهوه و بابهگهوه ی بهسهر شانی ئاینه یاس هوه بینى، سهیری پیهات. ئاسكانیوس هیشتا ههستی به خهتر نهكردبوو.

— بوچی بابهگهوه رت لهكول گرتووه؟

—دوايي پيټ دهليټ: ئيستا دهبي منداليكي باش بيت و هه چييهكت پي دهليټ وا بكه. دهستت
 بده به من و تا دهتواني غار بده. بيدهنگبه و پرسيار مهكه.

ئاسكانيوس به جدی وهلامی دايهوه: باشه، زور باشه.

دهسته بچووهكه ده دايه بابي و به بيدهنگي لهو تاريكه شهوه دا رويي. لهريگه دا كه چاوي
 بهوپياو و ژنانه دهكهوت كه دهكوژران. نه قسه ي كرد و نه هيچ پرسياركي كرد. كه له دهركا وه
 دهركهوت، حالي بوو كه سهربازاني نو به دار كوژراون. به لام هيچي نه گوت. به رهو دهريا رويي.
 لهريگه دا زوري بيني وهكوئه و گورج و زيت و زرنك غار ددهن و ههنديكيان دهگريين و ههنديكي
 دي بيدهنگن. لي نهو به دريژايي ريگه چ قسه يهكي نه كرد و گه ييه دهريا.

شازاده ئاينه ياس. ئانخسييس ي له كوولي خووي داگرت. نهو سي كه سەش كهوتنه ناو
 ته روا دهيه كاني تروهه. پياوان، ژنان، مندالان. بي شار و مال و حال مابوونه وه. بي نهوا. ته نيا
 شهكهت و داماو. دهگهل خوياندا شتي به هادار و كيسه گه نيمان هينا بوو. به لام زور شتيان له
 ته روا ده مابووه وه! سات به سات سهربازان و كوژراوان له ريگه وه دهگه يين. ته روا ده له تاريكي
 شهودا ده نيو ناگردا دهسووتا. بليسيه ئاگر هه موواني بيزار و بي تاقت كردبوو هه موو به كول
 دهگريان. به لام شازاده وري بهر نه دا. گوتي: گريان فايده ي نيه! با ههول بدهين بهو به له م و
 كه شتيانه ي كه له رهخي دهريادا به سترانه ته وه خو مان رزگار بكهين. ژنان و مندالان سواري
 به له مهكان بكهين. هه موو نهو خشل و زيپر و زيوو و ئاردانه ي كه له ته روا ده وه هينا و مانن بار بكهين
 و با له كه نار دوور بكه وينه وه. ههركه سه تان دهبي كاريك بكات، كه ئاينه ياس نه مه ي گوت، ئيدي
 كه س نه گريا. ئارد و خشل و زيپر و زيويان له كه شتييه كان بار كرد. ئاسكانيوس ي چكو له ش
 پي به پيي نهواني دي كاري ده كرد و هه ر شتيكي بتوانايه دهگهل خووي ده يبرد. ئاسكانيوس،
 هه رچه نده بچووك بوو. به لام ههستي به كاره ساته كه ده كرد.

كه شتييه كان باركران، نهو جا ژنان و مندالان و پيره مييران و نهو جا پياواني دي سواري كه شتي
 بوون. پياوان دهستييان به سهول ليدان كرد. هيشتا به ياني نه دا بوو، به لام بليسيه ئاگر شاري
 روناك كردبووه وه. هيشتا دهنگي هاوار و گريان و ناله له شاره وه ده هات، ئاسكانيوس،
 هه رچه نده كه خهوي ده هات و برسي بوو و دايكي ده ويست، به لام هيچي نه ده گوت. سهري نايه
 سه راني ژنيكي نه ناس و خهوت. پياوان هه ر خهريكي سهول ليدان بوون. با، كه شتييه كاني به
 خياري دي ده برد. روژ بووه وه و نهان هيشتا هه ر سهوليان ليدده دا. روژاني يه كه له دووي يه كه
 سهوليان ليدا. له دهرياي يونان و له دهرياي سيسيل په رينه وه و گهينه كه نارين نه فريقيه. كه
 شاريكي گه وره و جوانيان بيني وهستان، چونكه له كه شتي راني ماندوو بوو بوون. له رهخي
 دهريادا ماسي گريكيان بيني كه تو په كاني كو ده كرده وه، ئاينه ياس له ماسي گره كه ي پرسي
 نه مشاره نيوي چيه؟ ماسي گره كه وهلامي دايه وه:

—ناوي نه م شاره كارتاز.

— نه ي ناوي پاشاي كارتاز چيه؟

— كارتاز، هه رگيز پاشاي نه بووه. شاره كه مان ماوه يه كه له مه و بهر ژنيك به نيوي ديدو دروستي

کردوو و دیدۆ مهلیکهی ئیمهیه و کاتی هاته ئیره بپوهژن بوو. زۆر کهس ههولیانداوه بیخوازن. بهلام ئهو نایهوی میرده کوژراوهکهی لهبیربکات و ههمیشهدهگری. سویندی خواردوو که شوو نهکاتهوه. بویه نایهوی کهس بدینی.

ئاینه یاس پرسى: ئایا من دهتوانم بیدینم؟

– بهلێ، چونکه تۆ ههژاریکی دهست کورتی و ناتوانی داوای لی بکهی که شووت پی بکات. ئاینه یاس، چوو نکه مهلیکه و سهربوری خوی بو گپرایهوه. مهلیکه زۆر به وردی گوئی لیگرت. پاشان دیارییهکی زۆری دایی و ئهو ئاسکانیوس ی لهکوژشکهکهی خویدا دهعوت کرد. چونکه ئاینه یاس جوان و بههیز بوو، دیدۆ داوای لی کرد که لهویندهر بمینی و ببی به پاشای کارتاز. بهلام ئاینه یاس پیشنیازهکهی ئهوی رهتکردهوه و گوتی:

– ئهی مهلیکه، من ناتوانم. خواوهندان منیان نهجاتداوه. تا تهروادهیهکان بو ولاتیکی سهیر و عهجایه که ببی به بناغهی شاریکی گهوره، نهک بو ولاتی کارتاز، رینوینی بکهه. ئهی مهلیکه من ناتوانم لیره وهمینم. ئاینه یاس لهگهڵ خهڵکهکهیدا له کارتازوه بهریکهوت. پیاوان سهولیان لیدا، سهولیان لیدا، ئهوجا گهینه ریژگهی روبریکی گهوره. لهویندهر وهستان. له کهشتیهکان دابهزین و لهویندهر مانهوه. پاشان کهمی دوورتر لهویندهر بو ماوهی چهندین سهده شاریکی گهوره بهنیوی رۆم که بوو به خاوهنی ههموو دنیا بهرپا کرا.

سهرچاوه:

داستانهای از اساطیر یونان

لائورا اوریتو

ترجمه جمشید کاویانی

گروه سنی "د"

Laura Orvieto

storie Della Momdo

Tales From Acentgreece

کۆمهله چیرۆکیک له ئهفسانهی یونانهوه

لائورا اوریتو

وهگرانی: جهمشید کاویانی

تایبهته به تهمهنی گروپی (د)

چاپی یهکهه 1357 (1979)

- 7- نینا، رۆمان، سابت رهحمان، دوو چاپ، شاخ، شار 2002
- 8- نامۆ، رۆمان، ئەلبیر کامۆ، دوو چاپ، شاخ، شار 2003 دەزگای ئاراس
- 9- رۆبەر، رۆمان، مەهدی حسین، یەک چاپ (شاخ)
- 10- شکست، رۆمان، ئەلکساندەر فەدایەف، چاپی شاخ (راه کارگر)
- 11- هاوماڵەکان، رۆمان، ئەحمەد مەحمود، دوو چاپ، شاخ، شار 2000 گولان
- 12- بێناسنامەکان، رۆمان، عەزیز نەسین، 3 چاپ شاخ، شار 2003
- 13- قوربانی، رۆمان، هێرب میدۆ، چاپی یەکەم 2004 دەزگای شەفەق
- 14- دوورە ولات، رۆمان ع. قاسموف، چاپی یەکەم 2000 دەزگای گولان
- 15- ئازادی یا مەرگ، رۆمان، کارانتزاکیس، چاپی یەکەم 2003 کتێبخانەی سۆران
- 16- چیرۆکەکانی سەمەدی بێهرەنگی، دوو چاپ، شاخ، شار 2004 کتێبخانەی سۆران هەولێر
- 17- ئامانجی ئەدەبیات. م. گۆرکی، چاپی شاخ 1985
- 18- دلیری خۆراگرتن، ئەشرەفی دەهقانی، چاپی شاخ
- 19- مەسەلەکی کورد لە عێراقدا، عزیز شەریف
- 20- میژووی رەگ و رەچەلەکی کورد، ئیحسان نوری پاشا، یەک چاپ
- 21- خەباتی چەکداری هەم تاکتیکە هەم ستراتیژ، مەسعودی ئەحمەد زاده، چاپی شاخ
- 22- کورد گەلی لە خشتەبرای غەدر لیکراو، د. کوینتەر دیشنەر، چاپی شییەم 2004 دەزگای ئاراس
- 23- لە مەهابادی خۆیناوییەوه بۆ کەنارین ئاراس، نەجەف قوڵی پسییان
- 24- گوزارشتی مۆسیقا، د. فؤاد زەکەریا.
- 25- دەربارەی شیعر و شاعیری، رەزا بەراهنی.
- 26- فەنسنت قان گوگ، شانۆنامە، باول ئایز لەر
- 27- بە دووا شاعیرەکان، شانۆنامە، جەلیل قەیس (گەزنگ ژ: 12)
- 28- جولهکەکی مالتا، شانۆنامە، مالرۆ.
- 29- دادپەرودەر، شانۆنامە، ئەلبیر کامۆ.
- 30- بەد حالی بوون، شانۆنامە، ئەلبیر کامۆ.
- 31- چاو بە چاو، شانۆنامە، گەوهەر مراد (غولام حسەینی ساعیدی)
- 32- ریحاردی سییەم، شانۆنامە، شەکسپیر.
- 33- گەمە ی پاشا و وەزیر، شانۆنامە، عەبدوللە ئەلبوسیری.
- 34- کورد لە ئەنسکلۆپیدیای ئیسلام دا، چاپی یەکەم 1998 وەزارەتی رۆشنبیری.
- 35- هونەر و ژبانی کۆمەڵایەتی، پلخانۆف، چاپی یەکەم 2005 دەزگای موکریان
- 36- پیکهاتە ی بەدەنی و چارەنووسی ئافرەت، ئیقڵین ریید.
- 37- لیکدانە وەیهک لە مەر نامۆ، لوئیس ری.
- 38- مندالە دارینە، چیرۆکی درێژ بۆ مندالان.

- 39- فاشیزم چیی؟ کۆمهله چیرۆک بۆ منداڵان، یه لمان گونای
- 40- شوانه بچکۆلهکه، چیرۆکیکی درێژی چینی یه بۆ منداڵان
- 41- زارۆکستان (چوار شانۆنامه بۆ منداڵان)
- 42- له گهنجینهی حیکایهتی تورکمانیییهوه.
- 43- کۆمهلیک ئهفسانهی جیهانی (23 ئهفسانه)
- 44- زنده خهون، کۆمهله چیرۆکی چیهوف، چاپی یهکهه (2001) دهزگای موکریان
- 45- ئهفسانهی گرێکی و رۆمانی، چاپی یهکهه (2004) کتیبخانهی سۆران، ههولیر
- 46- جی پێ، کۆمهلیک چیرۆکی فارسی چیرۆکنووسان: (سادقی هیدایهت، جهلال ئال ئهحمهه، بوزرگی عهلهوی، سادقی چوبهک، مهنسوری یاقوتی)
- 47- چیرۆکستان، کۆمهلیک دهق و رهخنه، چاپی یهکهه 2005 نووسهرانی کهرکوک
- 48- چۆنیهتی فیڕ بوونی زمانی فارسی، چاپی یهکهه (2000) حهمه کهریم عارف
- 49- گوڤهه و زنا (فههرهنگی فارسی - کوردی) حهمه کهریم عارف
- 50- پهلهکه رهنگینه، حهمه کهریم عارف، چاپی یهکهه (2004) وهزارهتی رۆشنایی
- 51- کۆمهلیک چیرۆکی بیگانه
- 52- چیشفسکی، فهیلهسوف و زانای گهورهی میلههتی روس
- 53- چایکۆ فسکی، ژیان و بهرههمی.
- 54- ئیدگار ئالین پۆ، ژیان و بهرههمی.
- 55- جاک لهندهن، ژیان و بهرههمی
- 56- گوگول، نووسهری ریالیست
- 57- یه لمان گونای، ژیان و بهرههمی
- 58- سادقی هیدایهت، ژیان و بهرههمی
- 59- خافروغ له شیعر دهودی، ژیان و بهرههمی
- 60- ریبازه هونهرییهکانی جیهان
- 61- ریالیزم و دژه ریالیزم له ئهدهبیات دا، چاپی یهکهه (2004) دهزگای سپیریز
- 62- راگهیاندن له پهراویزی دهسهلاتدا (به شهریکی) چاپی یهکهه (2001) دهزگای گولان
- 63- راگهیاندن له نیوان حهقیقهت بیژی و عهوام خهلهتیانی دا، حهمه کهریم عارف
- 64- دیدار و دهق و رهخنه.
- 65- دیداری چیرۆکفانی.
- 66- قوتابخانه ئهدهبییهکان، رهزا سهید حسهینی.
- 67- ناودارانی ئهدهب، حهمه کهریم عارف
- 68- ههزار تۆپی شیعر نوێخوازی و چهند باسیکی دی، حهمه کهریم عارف.
- 69- کورد له سهدهی نۆزه و بیست دا، کریس کوچرا، چاپی یهکهه 2003 کتیبخانهی سۆران

* له راپه‌پینه‌وه تا نه‌وو چالاكانه به‌شداری بزاڤی ئه‌ده‌بی و روشنبیری کوردی ده‌کات و به‌ره‌می هه‌مه‌ جوړ (نووسین و ئاماده‌ کردن و وه‌رگێڤان) بلاو ده‌کاته‌وه‌..
* ئه‌و به‌ره‌مانه‌ و زوړی دیکه‌ی ئاماده‌ن بو‌ چاپ و چاپ‌کردنه‌وه‌ و هه‌ر که‌س و گروپ و لایه‌ن و ده‌زگایه‌ک ته‌ماحی بلاو کردنه‌وه‌ی هه‌بن، ئاماده‌یه‌ به‌ خو‌پایی پێشکه‌شیان بکات.

پیرست

- * له جیاتی پیشه‌کی...
- 1- شاری ته‌رواده و لایومیدون پاشا
  - 2- شازاده و پاریس و ورچ
  - 3- حیکایه‌تی پاریس و ئوینونه و سیوی زی‌پین
  - 4- پاریس و جه‌ژن و ئاهه‌نگه‌کانی ته‌رواده
  - 5- حیکایه‌تی پاریس و هیسیونه
  - 6- حیکایه‌تی مالباتی مینالیوس
  - 7- هه‌ردو و شازاده ئاگامه‌منون و مینالیوس
  - 8- پاشماوه‌ی سه‌ربوری ئاگا مه‌منون و مینالیوس
  - 9- سه‌ربوری شازاده هیلین و شازاده مینالیوس
  - 10- سه‌ربوری شازاده پاریس و دۆتمیر هیلین
  - 11- که پاشای ته‌رواده گه‌رایه‌وه چیکرد؟
  - 12- سه‌فه‌ری ئودیسه‌و مینالیوس بۆ ته‌رواده
  - 13- سه‌ربوری دیوانه‌ی قه‌لب
  - 14- حیکایه‌تی ژنی ساخته
  - 15- سه‌ربوری شازاده ئیفیژنی
  - 16- حیکایه‌تی دوو شاو دوو کۆیله
  - 17- شه‌پی تهن به‌ تهنی پاریس و مینالیوس
  - 18- پاتروکلوسی دۆستی ئاشیل
  - 19- گه‌پانه‌وه‌ی ئاشیل
  - 20- حیکایه‌تی ئاشیل، ئاینیاس و هکتۆر
  - 21- واریقاتی ئاشیل و پریام
  - 22- سه‌ربوری ئەسپی دارین
  - 23- هه‌لاتن له ته‌رواده